

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1997

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΑ'

Τρίτη 23 Σεπτεμβρίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 23 Σεπτεμβρίου 1997, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.46' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου "Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ν. 2190/1994 και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο αμέσως μετά.

Υπουργείου Ανάπτυξης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της από 20.6.97 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του ως εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Γεωργίας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Τροποποίηση της κείμενης νομοθεσίας για τα γεωργικά και κτηνιατρικά φάρμακα, ρύθμιση χρεών συνεταιριστικών οργανώσεων και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Χρηματιστηριακή Αγορά Παραγώγων και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης "Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Ν.2190/94 και άλλες διατάξεις".

Κύριε Υπουργέ έχετε να κάνετε κάποια τροποποίηση;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό και στο σύνολο το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης "Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ν. 2190/94 και άλλες διατάξεις" όπως έχει διανεμηθεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία, όπως έχει διανεμηθεί.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης "Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ν. 2190/94 και άλλες διατάξεις" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση, κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ν. 2190/1994 και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ

ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ

Άρθρο 1

Τροποποίηση και συμπλήρωση του άρθρου 14 του ν. 2190/1994

1. Η παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και του παρόντος (Γ') υπάγονται όλοι οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 και τις μεταγενέστερες συμπληρώσεις του, πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990. Στον κατά τα ανωτέρω δημόσιο τομέα και για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος και μόνον υπάγονται επίσης:

- οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού,

- οι Τοπικές Ενώσεις Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.) και η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος

(Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.),

- οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί που έχουν εξαιρεθεί από το δημόσιο τομέα βάσει των διατάξεων του άρθρου 30 του ν. 1914/1990 και του άρθρου 22 του ν. 1947/1991,

- οι Τράπεζες στις οποίες ο διορισμός Προέδρου του Δ.Σ. ή Διοικητή υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής, καθώς και οι θυγατρικές τους ανώνυμες εταιρείες,

- τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, καθώς και το Εθνικό Ίδρυμα Υποδοχής και Αποκατάστασης Αποδήμων και Παλιννοστούντων Ομογενών Ελλήνων."

2. Οι ανωτέρω φορείς υπάγονται, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, όπως αυτή έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί με τις διατάξεις των ν. 2247/1994 (άρθρο 1 παρ. 2 περίπτωση α'), ν. 2335/1995 (άρθρο 17 παρ. 4), ν. 2336/1995 (άρθρο 3 παρ. 2) και ν. 2434/1996 (άρθρο 25 παρ. 1) και συμπληρωθεί ή τροποποιείται με τις διατάξεις του παρόντος, των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 24 (εδάφιο α' περίπτωση ββ') και 28 (παρ. 18, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 14 παρ. 13 του ν. 2266/1994) του ν. 2190/1994 και των εξαιρέσεων που ορίζονται στους ν. 1911/1990 (άρθρο 19, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 30 του ν. 1947/1991 και το άρθρο 12 του ν. 2109/1992), ν. 2229/1994 (άρθρο 5 παρ. 3), ν. 2244/1994 (άρθρο 6 παρ. 6 και 7), ν. 2247/1994 (άρθρο 1 παρ. 19) και ν. 2408/1996 (άρθρο 5 παρ. 7 εδάφιο η', που προστέθηκε με την παρ. 15β του άρθρου 3 του ν. 2479/1997).

3. Οι αμιγείς και μικτές επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού στις οποίες ο Ο.Τ.Α. κατέχει άμεσα ή έμμεσα το 50% τουλάχιστον του εταιρικού τους κεφαλαίου, οι πάσης μορφής δημόσιες επιχειρήσεις και οι θυγατρικές τους εταιρείες, καθώς και οι θυγατρικές εταιρείες τραπεζών υπάγονται στο σύστημα προσλήψεων του ν. 2190/1994 ως προς την πρόσληψη τακτικών και με σύμβαση ορισμένου χρόνου διοικητικών υπαλλήλων των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ και τακτικό και με σύμβαση ορισμένου χρόνου προσωπικό της κατηγορίας ΥΕ, με εξαίρεση το εργατοτεχνικό προσωπικό ΥΕ. Ως διοικητικοί υπάλληλοι για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης νοούνται οι προσλαμβανόμενοι για την άσκηση της διοικητικοοικονομικής λειτουργίας της επιχείρησης (όπως γραφείς, γραμματείς, δακτυλογράφοι, στενογράφοι, λογιστές, υπάλληλοι για θέματα προσωπικού, οικονομικής διαχείρισης κ.λπ.). Η πρόσληψη του τακτικού διοικητικού προσωπικού από τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α., τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις θυγατρικές τους εταιρείες και τις θυγατρικές εταιρείες τραπεζών γίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 18 του παρόντος νόμου από τις ίδιες τις εταιρείες. Η σχετική προκήρυξη δημοσιεύεται ολόκληρη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.) και περιλήψή της σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών. Η προκήρυξη αποστέλλεται πριν τη δημοσίευσή της στο Α.Σ.Ε.Π., το οποίο οφείλει να την ελέγξει από άποψη νομιμότητας εντός δέκα (10) ημερών. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία των δέκα (10) ημερών τεκμαίρεται η σύμφωνη γνώμη του Α.Σ.Ε.Π.. Οι σχετικοί πίνακες κατάταξης των υποψηφίων αποστέλλονται στο Α.Σ.Ε.Π., το οποίο ασκεί έλεγχο αυτεπαγγέλτως ή κατ' ένσταση υποψηφίων. Μετά τον έλεγχο η επιτροπή του οικείου φορέα καταρτίζει τους οριστικούς πίνακες κατάταξης, καθώς και τους πίνακες διοριστέων, τους οποίους και αποστέλλει για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.). Η πρόσληψη όμως του προσωπικού μπορεί να γίνεται αμέσως μετά την κατάρτιση των πινάκων κατάταξης των υποψηφίων και πριν τον αυτεπάγγελτο ή κατ' ένσταση έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π.. Μετά τη δημοσίευση των οριστικών πινάκων διοριστέων οι τυχόν ήδη προσληφθέντες που δεν περιλαμβάνονται σε αυτούς απολύονται. Οι απολυόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές που προβλέπονται για την

απασχόλησή τους έως την ημέρα της απόλυσης, χωρίς οποιαδήποτε αποζημίωση από την αιτία αυτή. Οι ανωτέρω φορείς (επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α., δημόσιες επιχειρήσεις και θυγατρικές τους εταιρείες και θυγατρικές εταιρείες τραπεζών) προσλαμβάνουν το μη διοικητικό προσωπικό (όπως τεχνικό υπό ευρεία έννοια προσωπικό, υγειονομικό, κ.λπ.), καθώς και το εργατοτεχνικό προσωπικό ΥΕ, βάσει των διατάξεων του κανονισμού τους ή, εάν δεν υφίσταται κανονισμός, βάσει προκηρύξεως με τους όρους πρόσληψης ή διορισμού, οι οποίοι πρέπει να ανταποκρίνονται πλήρως και αυστηρά στις ανάγκες για τις οποίες εγκρίθηκε η πρόσληψη από το αρμόδιο κυβερνητικό ή άλλο αρμόδιο όργανο. Η προκήρυξη πριν τη δημοσίευσή της εγκρίνεται ή τροποποιείται από το Α.Σ.Ε.Π. μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την υποβολή του αντίστοιχου σχεδίου. Εάν η προθεσμία των δέκα (10) ημερών παρέλθει άπρακτη, τεκμαίρεται η σύμφωνη γνώμη του Α.Σ.Ε.Π.. Η πρόσληψη του προσωπικού αυτού ελέγχεται από το Α.Σ.Ε.Π. αυτεπαγγέλτως ή κατ' ένσταση υποψηφίων από την άποψη τήρησης των διατάξεων του οικείου κανονισμού και των αρχών της δημοσιότητας, της διαφάνειας, της αντικειμενικότητας και της αξιοκρατίας. Απαγορεύεται η υπό οποιαδήποτε νομική μορφή μεταφορά προσωπικού του προηγούμενου εδαφίου σε άλλο νομικό πρόσωπο, κλάδο ή ειδικότητα, ή η ανάθεση διαφορετικών καθηκόντων. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή άλλα αρμόδια όργανα που ενεργούν κατά παράβαση του προηγούμενου εδαφίου διαπράττουν το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος, κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, διωκόμενοι αυτεπάγγελα. Οι ίδιοι ανωτέρω φορείς προσλαμβάνουν το ειδικό επιστημονικό προσωπικό μετά από διαδικασία συνέντευξης και επιλογής από επιτροπές τις οποίες συγκροτεί η διοίκηση του οικείου φορέα. Και οι προσλήψεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού υπόκεινται στον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π. αυτεπαγγέλτως ή κατ' ένσταση υποψηφίων από την άποψη τήρησης των ανωτέρω γενικών αρχών πρόσληψης. Η πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων από τους ανωτέρω φορείς μπορεί να γίνεται και με διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π., εφόσον ζητηθεί από τον οικείο φορέα.

4. Η περίπτωση γ' της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 περίπτωση α' του ν. 2247/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"γ. Το εκπαιδευτικό ή διδακτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι., των Τ.Ε.Ι και των με οποιαδήποτε ονομασία σχολών ή σχολείων ή υπηρεσιών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και των νομικών προσώπων της προηγούμενης παραγράφου."

5. Στην περίπτωση ι' της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, οι λέξεις "οι πιλότοι της Ολυμπιακής Αεροπορίας" αντικαθίστανται με τις λέξεις "Οι κυβερνήτες, συγκυβερνήτες και ιπτάμενοι μηχανικοί του θαλάμου διακυβέρνησης αεροσκαφών, οποιασδήποτε υπηρεσίας ή νομικού προσώπου της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και".

6. Από την περίπτωση ιδ' της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 διαγράφεται η φράση:

"Το προσωπικό των αμιγών ή μικτών επιχειρήσεων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης."

7. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 προστίθενται περιπτώσεις ιστ', ιζ' και ιη', που έχουν ως εξής:

"ιστ. Το πάσης φύσεως προσωπικό των Τοπικών Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων (Τ.Ο.Ε.Β.) και οι εκτιμητές - εμπειρογνώμονες ενεχυροδανειστηρίου του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου.

ιζ. Οι εισαγόμενοι προς φοίτηση στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης.

ιη. Το προσωπικό που προσλαμβάνεται από δημόσιες επιχειρήσεις ή τράπεζες και θυγατρικές τους εταιρείες για απασχόληση στις χώρες όπου έχουν επενδύσει ή επενδύουν, εφόσον η διάρκεια της σύμβασής του δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη. Η απασχόληση του προσωπικού αυτού στην Ελλάδα, κατά τη διάρκεια της κατά τα ανωτέρω σύμβασής του, απαγορεύεται."

8. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Οι δημόσιες υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα της παρ. 1 του παρόντος άρθρου υποχρεώνονται, το αργότερο μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου εκάστου έτους:

α) να προγραμματίζουν ανά Νομαρχία ή Επαρχείο τον αριθμό, κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα, των εγκεκριμένων θέσεων του τακτικού προσωπικού τους, που πρέπει να πληρωθούν κατά τα άρθρα 15 έως και 19 του παρόντος κατά το τρέχον ημερολογιακό έτος,

β) να υποβάλουν με πληρότητα στο Α.Σ.Ε.Π. το αίτημα προκήρυξης των ανωτέρω θέσεων (έγκριση του αρμόδιου οργάνου, γενικά και ειδικά προσόντα διορισμού και εξασφάλιση εγκεκριμένων πιστώσεων τόσο για τη μισθοδοσία του προσωπικού αυτού όσο και για τη δαπάνη της σχετικής διαδικασίας)."

9. Η παρ. 4 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 περίπτωση β' του ν. 2247/1994, αντικαθίσταται ως εξής:

"4. Για τράπεζες υπαγόμενες στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου, οι διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και του παρόντος εφαρμόζονται για προσλήψεις στον εισαγωγικό και τον αμέσως επόμενο αυτού βαθμό όλων των κατηγοριών για προσλήψεις προσωπικού κατηγορίας ΥΕ, καθώς και για προσλήψεις προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου κατά τα άρθρα 20 και 21."

10. Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 προστίθενται οι λέξεις: "και είναι ηλικίας μέχρι και πενήντα πέντε ετών" και το ακόλουθο εδάφιο: "Ποσοστό 20% των προκηρυσσόμενων θέσεων τακτικού προσωπικού και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ, κατά νομαρχία, φορέα και κλάδο ή ειδικότητα καλύπτονται από πολυτέκνους και τέκνα πολυτέκνων."

11. Οι δήμοι ή κοινότητες που διατηρούν δημοτικά ή κοινοτικά βρεφονηπεία επιτρέπεται, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του ν. 2190/1994, να καλύπτουν θέσεις τους τακτικού προσωπικού ή με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, καθώς και όμοιες θέσεις ιδρυμάτων τους ή δημοτικών ή κοινοτικών επιχειρήσεων με άτομα που από τη γέννησή τους έως την ηλικία των δέκα (10) τουλάχιστον ετών ανετράφησαν στο βρεφονηπείο του δήμου ή της κοινότητας, αντίστοιχα. Για την κάλυψη θέσεων με άτομα υπαγόμενα στην παρούσα διάταξη, ο οικείος δήμος ή κοινότητα, ίδρυμα ή επιχείρηση δημοσιεύει σε μία (1) τουλάχιστον τοπική εφημερίδα και αναρτά στο κατάστημά του σχετική ανακοίνωση με την οποία τάσσεται εικοσαήμερη τουλάχιστον προθεσμία υποβολής αιτήσεων και σε κάθε περίπτωση εφαρμόζει τα κριτήρια του άρθρου 18 του ν. 2190/1994. Το Α.Σ.Ε.Π. ελέγχει αυτεπαγγέλτως ή κατ'ένσταση ενδιαφερομένου τη νομιμότητα των προσλήψεων, βάσει των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

12. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του οικείου υπουργού, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Α.Σ.Ε.Π., μπορεί να υπάγονται στο σύστημα προσλήψεων του ν. 2190/1994 ολικώς ή μερικώς φορείς ή κατηγορίες προσωπικού που εξαιρούνται.

Άρθρο 2

Τροποποίηση και συμπλήρωση των άρθρων 15 - 17 του ν. 2190/1994

1. Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 15 του ν. 2190/1994 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

" Πανελλήνιος κοινός διαγωνισμός μπορεί να γίνεται μία μόνο φορά το έτος, κατά προτίμηση το μήνα Οκτώβριο."

2. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 2190/1994 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

"Η προκήρυξη πλήρωσης θέσεων με σειρά προτεραιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος, είναι χωριστή: α) ανά φορέα ή β) ανά κλάδο ή ειδικότητα, για την οποία απαιτούνται τα ίδια βασικά προσόντα διορισμού ανεξάρτητα από φορέα. Για πλήρωση θέσεων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

ομοειδούς αντικειμένου δραστηριότητας (π.χ. νοσηλευτικά ιδρύματα, ασφαλιστικά ταμεία) που εμποτεύονται από το ίδιο υπουργείο μπορεί να γίνεται ενιαία προκήρυξη ανά ομάδα ομοειδών νομικών προσώπων."

3. Η παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 2190/1994 αντι- καθίσταται ως εξής:

" 2. α) Η δημοσίευση της προκήρυξης γίνεται:

αα) σαράντα (40) τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη του διαγωνισμού στην περίπτωση εφαρμογής της διαδικασίας των άρθρων 15-17 του ν. 2190/1994,

αβ) δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων των υποψηφίων, στην περίπτωση εφαρμογής της διαδικασίας των άρθρων 18-19 του ν. 2190/1994.

β) Ανακοίνωση της έκδοσης προκήρυξης, που περιλαμβάνει τον αριθμό των προκηρυσσόμενων θέσεων κατά κατηγορία και κλάδο ή ειδικότητα, δημοσιεύεται υποχρεωτικώς σε δύο ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών για όλη την επικράτεια και σε μία τοπική της έδρας του νομού, ημερήσια ή εβδομαδιαία, εφόσον εκδίδεται. Η ανακοίνωση που δημοσιεύεται στον τοπικό τύπο περιλαμβάνει τον αριθμό των θέσεων κατά κατηγορία και κλάδο ή ειδικότητα που προκηρύσσονται στην περιφέρεια της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Ανακοίνωση επίσης της έκδοσης προκήρυξης μεταδίδεται υποχρεωτικώς από τα κρατικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα."

4. Οι παρ. 3, 4 (όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 8 του ν. 2225/1994), 5 και 6 του άρθρου 16 του ν. 2190/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

"3. Δεν γίνεται προκήρυξη πλήρωσης θέσεων αν το αίτημα της οικείας υπηρεσίας ή νομικού προσώπου προς το Α.Σ.Ε.Π. για την πλήρωση θέσεων, δεν περιλαμβάνει τα απαιτούμενα γενικά και ειδικά προσόντα διορισμού και δεν συνοδεύεται από βεβαίωση της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας, ότι υπάρχουν εγκεκριμένες πιστώσεις για την πλήρωση των θέσεων αυτών.

4. Οι υποψήφιοι υποβάλλουν αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό ή στις διαδικασίες των άρθρων 18 και 19 μέσα σε αποκλειστική προθεσμία είκοσι (20) ημερών. Η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων αρχίζει από την επομένη της δημόσιας περί αυτής ανακοίνωσης του Α.Σ.Ε.Π. στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η δημόσια αυτή ανακοίνωση του Α.Σ.Ε.Π. μεταδίδεται υποχρεωτικώς από τα κρατικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Σε επείγουσες περιπτώσεις το Α.Σ.Ε.Π. μπορεί να ορίζει προθεσμία μικρότερη των είκοσι (20) ημερών, αλλά όχι κάτω των δεκαπέντε (15) ημερών.

Η κατά την περίπτωση β' της προηγούμενης παρ. 2 του παρόντος άρθρου προβλεπόμενη δημοσίευση στον τύπο ή ανακοίνωση στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα δεν επηρεάζει την κατά την παρούσα παράγραφο καθοριζόμενη έναρξη ή λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων.

5. Κάθε υποψήφιος, για θέσεις της ίδιας προκήρυξης, δικαιούται να υποβάλει αίτηση σε μία μόνο νομαρχία και για θέσεις μιας μόνο κατηγορίας προσωπικού που είναι κατανεμημένες στη νομαρχία αυτή. Στην αίτησή του ο υποψήφιος δηλώνει και τη σειρά προτίμησης των υπηρεσιών και νομικών προσώπων που επιθυμεί να διορισθεί. Οι προτιμήσεις περιορίζονται μέχρι δέκα. Οι πέρα των δέκα προτιμήσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. Αν ο υποψήφιος δεν δηλώσει προτιμήσεις, θεωρείται ότι έχει δηλώσει τους δέκα πρώτους φορείς (υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα) που έχουν θέσεις των κλάδων ή των ειδικότητων που δηλώνει στην αίτησή του, με τη σειρά που αναγράφονται οι φορείς αυτοί στην προκήρυξη.

6. Η αίτηση υποβάλλεται σε μία μόνο νομαρχία. Η υποβολή αίτησης σε περισσότερες από μία νομαρχίες, είτε αυτή γίνεται αυτοτελώς είτε με σώρευση, σε αίτηση που υποβλήθηκε σε ορισμένη νομαρχία, φορέων και άλλης νομαρχίας, καθώς και η σώρευση θέσεων διαφορετικών κατηγοριών προσωπικού σε μία ή περισσότερες αιτήσεις συνεπάγεται αυτοδικαίως σε κάθε περίπτωση ακύρωση όλων των αιτήσεων και αποκλεισμό του υποψηφίου από την περαιτέρω διαδικασία. Κατ' εξαίρεση, σώρευση θέσεων δύο κατηγοριών σε αίτηση του υποψηφίου

επιτρέπεται, όταν προβλέπεται ότι θέσεις ορισμένων κλάδων ή ειδικοτήτων, αν δεν καλυφθούν από υποψηφίους που έχουν τον προβλεπόμενο τίτλο σπουδών αντίστοιχης ειδικότητας, καλύπτονται από υποψηφίους που έχουν τίτλο σπουδών κατώτερης εκπαιδευτικής βαθμίδας ή συγκεκριμένη εμπειρία. Το Α.Σ.Ε.Π. καθορίζει έντυπο αίτησης κατάλληλο για μηχανογραφική επεξεργασία. Η αίτηση επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') και η ανακρίβεια των δηλούμενων στοιχείων επισύρει τις προβλεπόμενες ποινικές κυρώσεις. Για την υποβολή της αίτησης απαιτείται η καταβολή στο δημόσιο ταμείο παραβόλου χιλίων (1.000) δραχμών, το οποίο αποτελεί έσοδο του Κρατικού Προϋπολογισμού. Το ποσό του παραβόλου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών."

5. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Όταν ο διαγωνισμός του παρόντος άρθρου διεξάγεται με το σύστημα των εισαγωγικών εξετάσεων στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., δεν συγκροτούνται τοπικές, ανά νομαρχία, επιτροπές, αλλά τη γενική εποπτεία και το συντονισμό διεξαγωγής του διαγωνισμού σε όλα τα εξεταστικά κέντρα και τα παραρτήματα αυτών σε κάθε νομαρχιακή περιφέρεια έχει ο οικείος προϊστάμενος της Διευθύνσεως ή Γραφείου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Στα βαθμολογικά κέντρα Αθηνών και Θεσσαλονίκης για τους υποψηφίους των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ μπορεί να απασχολούνται για τη διοικητική στήριξη των κέντρων αυτών και συνταξιούχοι δημόσιοι υπάλληλοι."

6. Η παρ. 3 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Το Α.Σ.Ε.Π., κατά τον καθορισμό των εξεταστέων θεμάτων, μπορεί να λαμβάνει υπόψη και τυχόν υποδείξεις των υπηρεσιών ή νομικών προσώπων των οποίων θέσεις θα καλυφθούν με το διαγωνισμό, ως προς την ανάγκη εξέτασης των υποψηφίων σε συγκεκριμένα αντικείμενα (ύλη). Το Α.Σ.Ε.Π., επίσης, όταν ζητείται η εξέταση σε ξένη γλώσσα, μπορεί με την προκήρυξη να ορίζει, αντί εξέτασης, την απόδειξη της γνώσης της ξένης γλώσσας με τίτλους σπουδών από τους οποίους αποδεικνύεται η γνώση της ξένης γλώσσας."

7. Στην παρ. 6 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994 η φράση "και ν. 1505/1984" αντικαθίσταται με τη φράση "και ν. 2470/1997".

8. Η παρ. 8 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 3 και 4 του ν. 2247/1994 και το άρθρο 2 παρ. 2 του ν. 2349/1995 (ΦΕΚ 224 Α'), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"8. Αν μεταξύ των επιτυχόντων περιλαμβάνονται υποψήφιοι που είναι μόνιμοι κάτοικοι νομού της Θράκης (Ξάνθης, Ροδόπης, Έβρου) ή νησιού των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων, Καβάλας και Δωδεκανήσου και δηλώνουν ότι δέχονται να υπηρετήσουν σε υπηρεσίες του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14, των οποίων θέσεις προκηρύχθηκαν, στον αντίστοιχο νομό ή νησί επί δεκαετία τουλάχιστον, προστίθενται στο συνολικό βαθμό τον οποίο έλαβαν 20/100 αυτού.

Αν μεταξύ των επιτυχόντων για πλήρωση θέσεων δήμων ή κοινοτήτων περιλαμβάνονται υποψήφιοι που είναι μόνιμοι κάτοικοι και δημότες, επί πενταετία τουλάχιστον, του αντίστοιχου δήμου ή κοινότητας, προστίθενται στο συνολικό βαθμό τον οποίο έλαβαν 10/100 αυτού. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει για τους δήμους και κοινότητες της περιοχής της ενιαίας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αθηνών - Πειραιώς και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης, με εξαίρεση τους δήμους ή κοινότητες των νησιών που περιλαμβάνονται στην περιοχή της ενιαίας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αθηνών - Πειραιώς.

Η απόδειξη της μόνιμης κατοικίας γίνεται με πιστοποιητικό του οικείου δήμου ή κοινότητας ή του αστυνομικού τμήματος ή σταθμού της περιοχής και σε περίπτωση αδυναμίας κτήσεως τέτοιου πιστοποιητικού με υπεύθυνη δήλωση του ν.

1599/1986, στην οποία θα περιλαμβάνεται και πρόσθετη δήλωση ότι οι ανωτέρω αρχές (δήμος, κ.λπ.) αρνούνται τη χορήγηση τέτοιου πιστοποιητικού.

Αν συντρέχουν περισσότερες προσαυξήσεις της παρούσας παραγράφου, υπολογίζεται μόνο η ευνοϊκότερη για τον υποψήφιο.

Σε περίπτωση ισοβαθμίας υποψηφίων προηγούνται οι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμου της αλλοδαπής, έπονται οι κάτοχοι μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών της ημεδαπής ή αναγνωρισμένου όμοιου της αλλοδαπής, ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης και ακολουθούν οι υποψήφιοι κατά την επόμενη σειρά:

α. θύματα πολέμου συνταξιοδοτούμενα ή μη και τέκνα αυτών,

β. πολεμιστές επί τετράμηνο τουλάχιστον ή τραυματίες της ζωής των πρόσω και τέκνα αυτών,

γ. συνταξιοδοτούμενοι ανάπηροι πολέμου και τέκνα αυτών,

δ. τέκνα συνταξιοδοτούμενων αναπήρων και θυμάτων πολέμου αμάχου πληθυσμού,

ε. στρατιωτικοί ανάπηροι ειρηνικής περιόδου (ν. 1370/1944) και τέκνα αυτών,

στ. αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης και τέκνα αυτών,

ζ. αγωνιστές και θύματα του εμφυλίου πολέμου που αποκαταστάθηκαν με το ν. 1863/1989 και τέκνα αυτών,

η. πολύτεκνοι,

θ. τέκνα πολυτέκνων,

ι. γονέας ή σύζυγος ή τέκνο ή αδελφός ή αδελφή υπαλλήλου υπηρετούντος με οποιαδήποτε σχέση εργασίας σε υπηρεσία ή νομικό πρόσωπο της παρ. 1 του άρθρου 14, ο οποίος απεβίωσε κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και εξαίτιας αυτής. Η συνδρομή της απαιτούμενης προϋπόθεσης διαπιστώνεται κατά την προβλεπόμενη για την απονομή πολεμικών συντάξεων διαδικασία ή κατ' ανάλογη εφαρμογή της.

ια. έγγαμοι ή άγαμοι που έχουν μέχρι τρία (3) ανήλικα τέκνα. Μεταξύ ισοβαθμώντων υποψηφίων, των οποίων η σειρά δεν μπορεί να καθορισθεί με βάση τις ανωτέρω ιδιότητες, εφαρμόζεται η σειρά που προβλέπεται στην κανονιστική απόφαση της παρ. 2 του παρόντος άρθρου."

9. Η παρ. 10 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"10. Τα κείμενα των διαγωνιζομένων στο γραπτό διαγωνισμό αποστέλλονται στην Κεντρική Επιτροπή, η οποία, αφού ελέγξει την ορθότητα των καταχωρίσεων των βαθμολογιών στις οικείες καταστάσεις, συντάσσει τους πίνακες επιτυχίας και τους αποστέλλει αφ' ενός στο Α.Σ.Ε.Π. και αφ' ετέρου για ανάρτηση στα καταστήματα των οικείων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Παράλληλα, το Α.Σ.Ε.Π. αποστέλλει για δημοσίευση σε δύο ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών ανακοίνωση με την οποία γνωστοποιείται, ότι οι πίνακες επιτυχίας απεστάλησαν για ανάρτηση στις οικείες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις. Κατά των πινάκων αυτών οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ασκήσουν ένσταση μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δέκα (10) ημερών, που αρχίζει από την επομένη της κατά τα ανωτέρω αναρτήσεώς τους. Το Α.Σ.Ε.Π. αποφαινεται για το κύρος του διαγωνισμού και μπορεί, αν διαπιστώσει παράβαση νόμου ή κανονισμού είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν ενστάσεως, να αποφασίσει την επανάληψή του ολικώς ή μερικώς μεταξύ των ιδίων υποψηφίων. Για παραλείψεις ή πλημμέλειες, που επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, μπορεί το Α.Σ.Ε.Π., αντί επαναλήψεως του διαγωνισμού, να αναθέσει στην Κεντρική Επιτροπή Διαγωνισμού τη συμπλήρωση ή διόρθωση των παραλείψεων ή πλημμελειών. Οι οριστικοί πίνακες επιτυχίας αποστέλλονται από το Α.Σ.Ε.Π. για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.)."

10. Στο τέλος της παρ. 11 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

"Από τους πίνακες επιτυχίας και με τη σειρά που έχουν οι υποψήφιοι σ' αυτούς, σε συνδυασμό πάντοτε και με τη δήλωση προτίμησής τους, καταρτίζονται οι πίνακες διοριστέων, που περιλαμβάνουν αριθμό διοριστέων ίσο με τον αριθμό των

θέσεων που προκηρύχθηκαν. Οι πίνακες διοριστών δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.). Απαγορεύεται ο διορισμός άλλου υποψηφίου από τον πίνακα επιτυχίας, πέραν του αριθμού των θέσεων που προκηρύχθηκαν και των θέσεων που κενούνται όταν υποψήφιοι που διορίστηκαν παραιτήθηκαν εντός εξαμήνου από του διορισμού τους."

11. Η παρ. 13 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"13. Αν συνεπεία των δηλώσεων προτίμησης δεν καλύπτονται όλες οι προκηρυχθείσες θέσεις ενός ή περισσότερων φορέων, προστίθενται στους οικείους πίνακες διοριστών οι επόμενοι στον πίνακα επιτυχίας κατά τη σειρά που έχουν σε αυτόν και κατά τη σειρά με την οποία οι ανωτέρω φορείς αναγράφονται στην προκήρυξη. Αν παραμείνουν κενές θέσεις σε έναν ή περισσότερους φορείς συνεπεία μη αποδοχής διορισμού ή κωλύματος διορισμού, διατίθεται για διορισμό ο πρώτος κατά σειρά από τους αδιάθετους επιτυχόντες, ο οποίος έχει διαλάβει στη δήλωση προτίμησης του το συγκεκριμένο φορέα και ούτω καθεξής. Αν και πάλι δεν καλυφθούν οι θέσεις κατά τη διαδικασία του προηγούμενου εδαφίου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου. Σε κάθε περίπτωση, ο επιτυχών υποψήφιος που διατίθεται για διορισμό, βάσει της δήλωσης προτίμησης του ή κατά τη διαδικασία της παρούσας παραγράφου, διαγράφεται από τον πίνακα διοριστών, ανεξάρτητα αν αποδεχθεί ή όχι το διορισμό του ή κωλυθεί ο διορισμός του λόγω ελλείψεως νόμιμης προϋποθέσεως. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται και στην περίπτωση που κενωθούν θέσεις λόγω παραιτήσεως του διορισθέντος εντός εξαμήνου από του διορισμού του."

12. Στο άρθρο 17 του ν. 2190/1994 προστίθενται παράγραφοι 17 και 18, που έχουν ως εξής:

"17. Υποψήφιος ο οποίος επιτυχάνει, βάσει αμετάκλητης απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, ακύρωση της σειράς εγγραφής του στον πίνακα επιτυχίας, η οποία συνεπάγεται κατάταξή του σε ανώτερη σειρά, εντάσσεται στην οικεία σειρά του πίνακα επιτυχίας. Εφόσον η νέα σειρά παρέχει σε αυτόν δικαίωμα εγγραφής του στον πίνακα διοριστών, διορίζεται σε κενή θέση της υπηρεσίας ή νομικού προσώπου, στην οποία βάσει της δήλωσης προτίμησης του θα διοριζόταν, αν εξαρχής είχε εγγραφεί στη σειρά αυτή. Αν δεν υπάρχει κενή θέση διορίζεται σε προσωποπαγή θέση που συνιστάται με την απόφαση διορισμού και καταλαμβάνει την πρώτη θέση που θα κενωθεί στον οικείο φορέα, οπότε καταργείται αυτοδικαίως η προσωποπαγή θέση. Επίσης, αντί διορισμού του σε προσωποπαγή θέση, μπορεί να ζητήσει με νέα δήλωσή του προς το Α.Σ.Ε.Π. το διορισμό του σε κενή θέση άλλου φορέα, στον οποίο διατίθεται με απόφαση του Προέδρου του Α.Σ.Ε.Π..

18. Υποψήφιος που αποκλείσθηκε από το διαγωνισμό, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 16 του παρόντος, εφόσον επιτύχει ακύρωση του αποκλεισμού του, βάσει αμετάκλητης απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, δικαιούται να εξετασθεί μεμονωμένως από επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση του Προέδρου του Α.Σ.Ε.Π. και εντάσσεται στην οικεία σειρά του πίνακα επιτυχίας, εφόσον έλαβε την καθορισμένη βάση της βαθμολογίας. Αν η σειρά εγγραφής του στον πίνακα επιτυχίας παρέχει δικαίωμα εγγραφής του στον πίνακα διοριστών, εφαρμόζεται η προηγούμενη παράγραφος 17."

Η παρούσα παράγραφος ισχύει αναδρομικά από της 8ης Απριλίου 1995, ημερομηνία διεξαγωγής του πανελληνίου διαγωνισμού έτους 1995.

Άρθρο 3

Αντικατάσταση του άρθρου 18 του ν. 2190/1994

Το άρθρο 18 του ν. 2190/1994, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 8 του ν. 2225/1994 (ΦΕΚ 121 Α'), το άρθρο 1 του ν. 2247/1994 (ΦΕΚ 182 Α'), την παρ. 3 (εδάφιο τρίτο) του άρθρου 14 του ν. 2266/1994 (ΦΕΚ 218 Α') και το άρθρο 2 παρ. 4 του ν. 2349/1995 (ΦΕΚ 224 Α'), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Άρθρο 18

Πλήρωση θέσεων βάσει προτεραιότητας

Διαδικασία - Διορισμός

1. Με σειρά προτεραιότητας καλύπτονται οι θέσεις τακτικού προσωπικού των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ και προσωπικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίες, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 15 του παρόντος δεν υπάγονται σε διαγωνισμό, καθώς και οι θέσεις όμοιου προσωπικού της κατηγορίας υποχρεωτικής εκπαίδευσης (ΥΕ). Τυχόν αμφισβήτηση ως προς την υπαγωγή των προς πλήρωση θέσεων στο παρόν άρθρο ή στο άρθρο 15 επιλύεται από το Α.Σ.Ε.Π..

2. Για την προκήρυξη πλήρωσης θέσεων με σειρά προτεραιότητας, την υποβολή των αιτήσεων, τη συγκρότηση των επιτροπών διεξαγωγής της σχετικής διαδικασίας, τη σύνθεση, λειτουργία και αποζημίωση των επιτροπών εφαρμόζονται αναλόγως οι αντίστοιχες ρυθ- μίσεις που ισχύουν για την πλήρωση θέσεων με δια- γωνισμό και η κανονιστική απόφαση του άρθρου 17 παρ. 2 του παρόντος. Τα μέλη των τοπικών επιτροπών του παρόντος άρθρου, οι οποίες δεν προβαίνουν σε βαθμολόγηση, επιτρέπεται να είναι υπάλληλοι που υπηρετούν στην περιφέρεια αρμοδιότητας της τοπικής επιτροπής.

3. Οι υποψήφιοι για διορισμό ή πρόσληψη σε θέσεις για τις οποίες ως τυπικό προσόν απαιτείται τίτλος σπουδών δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, κατατάσσονται σε πίνακες προτεραιότητας, που καταρτίζονται από την κεντρική ή τις τοπικές επιτροπές, σύμφωνα με τις επόμενες παραγράφους 4 και 5 και την κανονιστική απόφαση της παρ. 2 του άρθρου 17 του παρόντος.

4. Η σειρά κατάταξης των υποψηφίων καθορίζεται με τα ακόλουθα κριτήρια:

Α. Για θέσεις των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ:

α. Εφόσον στην προκήρυξη περιλαμβάνονται θέσεις υπηρεσιών του Δημοσίου και των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14 στους νομούς της Θράκης και σε νησιά των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων, Καβάλας και Δωδεκανήσου, προτάσσονται κατά κατηγορία θέσεων (ΠΕ, ΤΕ) οι υποψήφιοι που είναι μόνιμοι κάτοικοι του αντίστοιχου νομού ή νησιού για υπηρεσίες του οποίου προκηρύχθηκαν θέσεις και δηλώνουν ότι δέχονται να υπηρετήσουν σε αυτές επί δεκαετία, τουλάχιστον.

β. Ακολουθούν οι υποψήφιοι που έχουν διδακτορικό δίπλωμα Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής στο ευρύτερο γνωστικό αντικείμενο της ειδικότητας της θέσης. Μεταξύ των εχόντων διδακτορικό δίπλωμα προτάσσεται αυτός που έχει και μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης στο ανωτέρω γνωστικό αντικείμενο, έπεται ο υποψήφιος που έχει τον ανωτέρω μεταπτυχιακό τίτλο σε άλλο γνωστικό αντικείμενο και ακολουθεί ο υποψήφιος που έχει μεγαλύτερο βαθμό στο βασικό τίτλο σπουδών.

γ. Έπονται οι υποψήφιοι που έχουν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή αναγνωρισμένο όμοιο τίτλο της αλλοδαπής, ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης, στο ευρύτερο γνωστικό αντικείμενο της ειδικότητας της θέσης. Μεταξύ των εχόντων μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών προτάσσεται ο υποψήφιος που έχει και δεύτερο μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης σε οποιοδήποτε γνωστικό αντικείμενο και ακολουθεί ο υποψήφιος που έχει το μεγαλύτερο βαθμό στο βασικό τίτλο σπουδών.

δ. Ακολουθούν οι υποψήφιοι που έχουν διδακτορικό δίπλωμα σε άλλο γνωστικό αντικείμενο. Μεταξύ των εχόντων διδακτορικό δίπλωμα προτάσσεται ο υποψήφιος που έχει και μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών και ακολουθεί ο υποψήφιος που έχει το μεγαλύτερο βαθμό στο βασικό τίτλο σπουδών.

ε. Έπονται οι υποψήφιοι που έχουν τον υπό στοιχείο γ' μεταπτυχιακό τίτλο σε άλλο γνωστικό αντικείμενο. Μεταξύ των εχόντων μεταπτυχιακό τίτλο προτάσσεται ο υποψήφιος που έχει και δεύτερο μεταπτυχιακό τίτλο και ακολουθεί ο

υποψήφιος που έχει το μεγαλύτερο βαθμό στο βασικό τίτλο σπουδών.

στ. Μετά τους ανωτέρω ακολουθούν οι λοιποί υποψήφιοι κατά τη σειρά του βαθμού του βασικού τίτλου σπουδών, προηγούμενου του υποψηφίου που έχει μεγαλύτερο βαθμό και αν τυχόν ο βαθμός συμπέσει, προτάσσονται κατά την ακόλουθη σειρά:

(α) Άνεργοι, που έχουν απολυθεί από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., λόγω κατάργησης υπηρεσιών, ή από Ν.Π.Ι.Δ. της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος, λόγω οριστικής διακοπής λειτουργίας μονάδων ή θέσεως της επιχείρησης υπό εκκαθάριση και εφόσον είχαν συνεχή υπηρεσία δύο (2) τουλάχιστον ετών, και δεν έχουν υπερβεί το τεσσαρακοστό (40ό) έτος της ηλικίας τους,

(β) γονέας, σύζυγος, τέκνο, αδελφός ή αδελφή υπαλλήλου υπηρετούντος με οποιαδήποτε σχέση εργασίας σε υπηρεσία ή νομικό πρόσωπο της παρ. 1 του άρθρου 14, ο οποίος απεβίωσε κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και εξαιτίας αυτής,

(γ) τα τέκνα θυμάτων πολέμου,

(δ) τα τέκνα πολεμιστών επί τετράμηνο τουλάχιστον ή τραυματιών της ζωής των πρόσωπων,

(ε) τα τέκνα συνταξιοδοτούμενων αναπήρων πολέμου,

(στ) τα τέκνα αναπήρων και θυμάτων πολέμου αμάχου πληθυσμού,

(ζ) οι πολύτεκνοι,

(η) τα τέκνα πολυτέκνων,

(θ) ο γονέας που βαρύνεται βάσει δικαστικής αποφάσεως ή συμβολαιογραφικής πράξεως με τη διατροφή των ανήλικων τέκνων, άλλως αυτός που έχει την επιμέλειά τους και είναι άγαμος ή χήρος ή διαζευγμένος ή σε διάσταση,

(ι) ο υποψήφιος που έχει τον αρχαιότερο, με βάση το έτος κτήσεως, βασικό τίτλο σπουδών. Αν τυχόν συμπέσει και το έτος κτήσεως του βασικού τίτλου σπουδών προτάσσεται ο υποψήφιος που έχει τα περισσότερα ανήλικα τέκνα και μεταξύ αυτών που έχουν ίδιο αριθμό ανήλικων τέκνων ο μεγαλύτερος στην ηλικία με βάση την ημερομηνία γέννησης. Προκειμένου περί διαζευγμένων ή συζύγων σε διάσταση, προηγείται, σε περίπτωση υπάρξεως ανήλικων τέκνων, αυτός που βαρύνεται βάσει δικαστικής αποφάσεως ή συμβολαιογραφικής πράξεως με τη διατροφή των τέκνων, άλλως αυτός που έχει την επιμέλειά τους. Μεταξύ αυτών που συμπίπτει το έτος κτήσεως του βασικού τίτλου σπουδών και δεν έχουν ανήλικα τέκνα, προτάσσεται ο μεγαλύτερος στην ηλικία.

Β. Για θέσεις της κατηγορίας ΔΕ, εφαρμόζεται η σειρά με στοιχεία α' και στ' της προηγούμενης περίπτωσης Α. Ως ημερομηνία κτήσεως του οικείου τίτλου σπουδών για αποφοίτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης νοείται το έτος κατά το οποίο αυτός κτήθηκε.

5. Όπου κατά τις κείμενες διατάξεις ή κανονισμούς προβλέπεται διαζευκτικώς είτε τίτλος σπουδών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είτε ορισμένη εμπειρία, η οικεία υπηρεσία ή το νομικό πρόσωπο, με το προς το Α.Σ.Ε.Π. αίτημά τους για προκήρυξη πλήρωσης θέσεων κατά το παρόν άρθρο, καθορίζουν και τη σειρά προτεραιότητας μεταξύ των δύο κατηγοριών. Για τη σειρά κατάταξης μεταξύ των εχόντων εμπειρία εφαρμόζεται η διάταξη υπό στοιχείο α' της περίπτωσης Α της προηγούμενης παραγράφου 4 και περαιτέρω λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

α. Ο χρόνος της εμπειρίας, μετρούμενος ανά εξα- μήνα, προηγούμενου του υποψηφίου που έχει περισσότερα εξαμήνα εμπειρίας. Χρόνος μικρότερος του εξαμήνου δεν λαμβάνεται υπόψη.

β. Σε περίπτωση ίσου χρόνου εμπειρίας λαμβάνονται υπόψη κατά σειρά: (1) η βαθμίδα του τίτλου σπουδών που τυχόν κατέχουν, (2) ο βαθμός του τίτλου σπουδών και (3) η αρχαιότητα (έτος κτήσεως) του τίτλου σπουδών.

γ. Αν συμπέσει το έτος κτήσεως του τίτλου σπουδών εφαρμόζονται περαιτέρω τα κριτήρια υπό στοιχείο στ' (α) - (θ) της περίπτωσης Α της προηγούμενης παραγράφου 4 και από

τα κριτήρια υπό στοιχείο στ' (ι) της ίδιας ως άνω περίπτωσης, τα αφορώντα στον αριθμό των ανήλικων τέκνων και στην ηλικία.

δ. Ο χρόνος εμπειρίας αποδεικνύεται: (1) είτε με τυχόν υπάρχουσα δικαστική απόφαση, από την οποία προκύπτει το είδος της συγκεκριμένης εργασίας που παρασχέθηκε και η χρονική διάρκεια της παροχής της, (2) είτε με όμοιου περιεχομένου βεβαίωση αρμόδιας, ελληνικής ή αλλοδαπής δημόσιας υπηρεσίας, (3) είτε με όμοια βεβαίωση νομικού προσώπου του άρθρου 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994, (4) είτε με όμοια βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού φορέα, (5) αν από την προσ- κομιζόμενη βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού φορέα δεν προκύπτει το είδος της παρασχεθείσας εργασίας, τότε απαιτούνται προσθέτως βεβαίωση του εργοδότη και υπεύθυνη δήλωση του υποψηφίου κατά το άρθρο 8 του ν. 1599/1986, σε συνδυασμό πάντοτε και με το βιβλιάριο κύριας ασφάλισης.

6. Ειδικώς, για τις θέσεις για τις οποίες απαιτείται απολυτήριος τίτλος υποχρεωτικής εκπαίδευσης (κατηγορία ΥΕ), η σειρά κατάταξης των υποψηφίων στους πίνακες προτεραιότητας, καθορίζεται ως ακολούθως:

α. Προτάσσονται οι υποψήφιοι που έχουν τρία (3) ανήλικα τέκνα και άνω, προηγούμενου αυτού που έχει περισσότερα ανήλικα τέκνα. Οι υποψήφιοι της παρούσας περίπτωσης καταλαμβάνουν μέχρι το 25% των προς πλήρωση θέσεων κατά κλάδο ή ειδικότητα. Μεταξύ των υποψηφίων που έχουν ίδιο αριθμό ανήλικων τέκνων εφαρμόζεται η σειρά των κριτηρίων υπό στοιχείο στ' (γ) έως (στ) και (θ) της περίπτωσης Α της παρ. 4 του παρόντος άρθρου και ακολουθεί το κριτήριο της ηλικίας, προηγούμενου του μεγαλύτερου με βάση την ημερομηνία γέννησης.

β. Μεταξύ των υπόλοιπων υποψηφίων προτάσσονται τα τέκνα πολύτεκνων οικογενειών, προηγούμενου μεταξύ αυτών του υποψηφίου που ανήκει στην πολυμελέστερη, από άποψη αριθμού τέκνων, οικογένεια και ούτω καθεξής. Οι υποψήφιοι της παρούσας περίπτωσης καταλαμβάνουν μέχρι το 25% των προς πλήρωση θέσεων κατά κλάδο ή ειδικότητα. Μεταξύ των υποψηφίων που ανήκουν σε πολύτεκνες οικογένειες με τον ίδιο αριθμό τέκνων εφαρμόζεται η σειρά των κριτηρίων υπό στοιχείο στ' (γ) έως (στ), (θ) και (ι) της περίπτωσης Α της παρ. 4 του παρόντος άρθρου. Ως ημερομηνία κτήσεως του οικείου τίτλου σπουδών νοείται το έτος κατά το οποίο αυτός κτήθηκε.

γ. Ποσοστό έως 20% καταλαμβάνεται από νέους ηλικίας έως και 28 ετών, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι υποψήφιοι των αυτών ηλικιών των προηγούμενων περιπτώσεων α' και β', που δεν περιλήφθηκαν στον αριθμό που αντιστοιχεί στο ποσοστό 25% των θέσεων που καταλαμβάνει η δική τους κατηγορία, ως ακολούθως: προηγείται ο μεγαλύτερος στην ηλικία με βάση την ημερομηνία γέννησης. Μεταξύ των υποψηφίων που έχουν την ίδια ημερομηνία γέννησης εφαρμόζεται η σειρά των κριτηρίων υπό στοιχείο στ' (γ) έως (στ) και (θ) της περίπτωσης Α της παρ. 4 του παρόντος άρθρου και ακολουθούν κατά σειρά τα κριτήρια της αρχαιότητας (έτος κτήσεως) του τίτλου σπουδών και του αριθμού των ανήλικων τέκνων.

δ. Μεταξύ των υποψηφίων ηλικίας άνω των 28 ετών, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι υποψήφιοι ηλικίας άνω των 28 ετών των προηγούμενων περιπτώσεων α' και β', που δεν περιλήφθηκαν στον αριθμό που αντιστοιχεί στο ποσοστό 25% των θέσεων που καταλαμβάνει η δική τους κατηγορία, προτάσσεται ο υποψήφιος που έχει τον αρχαιότερο, ως προς το έτος κτήσεως, απολυτήριο τίτλο υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Οι υποψήφιοι της παρούσας ομάδας καταλαμβάνουν μέχρι το 30% των προς πλήρωση θέσεων, κατά κλάδο ή ειδικότητα. Μεταξύ των υποψηφίων που έχουν το ίδιο έτος κτήσεως του τίτλου σπουδών εφαρμόζεται η σειρά των κριτηρίων υπό στοιχείο στ' (γ) έως (στ) και (θ) της περίπτωσης Α της παρ. 4 του παρόντος άρθρου και ακολουθούν τα κριτήρια του αριθμού των ανήλικων τέκνων και της ηλικίας, προηγούμενου του μεγαλύτερου.

Μεταξύ των υποψηφίων κάθε ομάδας (α', β', γ' και δ'),

εφόσον στην προκήρυξη περιλαμβάνονται θέσεις υπηρεσιών του Δημοσίου και των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14 στους νομούς της Θράκης και σε νησιά των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων, Καβάλας και Δωδεκανήσου, προτάσσονται οι υποψήφιοι που είναι μόνιμοι κάτοικοι του αντίστοιχου νομού ή νησιού για υπηρεσίες του οποίου προκηρύχθηκαν θέσεις και δηλώνουν ότι δέχονται να υπηρετήσουν σε αυτές επί δεκαετία τουλάχιστον. Εφόσον μεταξύ των υποψηφίων κάθε ομάδας περιλαμβάνονται άνεργοι που έχουν απολυθεί από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. λόγω κατάργησης υπηρεσιών ή από Ν.Π.Ι.Δ. της παρ. 1 του άρθρου 14 λόγω οριστικής διακοπής λειτουργίας μονάδων ή θέσεως της επιχείρησης υπό εκκαθάριση και είχαν συνεχή υπηρεσία δύο (2) τουλάχιστον ετών και δεν έχουν υπερβεί το τεσσαρακοστό (40ό) έτος της ηλικίας τους, προτάσσονται των λοιπών υποψηφίων της αυτής ομάδας, με επιφύλαξη, όπου συντρέχει περίπτωση, της προτεραιότητας των υποψηφίων του προηγούμενου εδαφίου. Για τον υπολογισμό των ποσοστών κατανομής των προς πλήρωση θέσεων στις τέσσερις ομάδες (α', β', γ', δ'), οι κλάδοι ή ειδικότητες της κατηγορίας ΥΕ για τις οποίες απαιτούνται τα ίδια τυπικά προσόντα, νοούνται ως ένας ενιαίος κλάδος ή ειδικότητα.

7. Πλέον των προσόντων, που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις ή κανονισμούς, μπορεί για ορισμένες ειδικότητες συγκεκριμένων υπηρεσιών ή νομικών προσώπων, να θεθούν στην προκήρυξη πρόσθετα προσόντα ύστερα από αίτημα του οικείου φορέα και σύμφωνη γνώμη του Α.Σ.Ε.Π..

8. Το κατά τις παραγράφους 4, 5 και 6 του παρόντος άρθρου πλεονέκτημα των προτιμώμενων κατηγοριών υποψηφίων (μόνιμοι κάτοικοι Θράκης και νησιών, άνεργοι που έχουν απολυθεί λόγω κατάργησης υπηρεσιών, συγγενείς προσώπου που απεβίωσε κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και εξαιτίας αυτής, πολύτεκνοι, τέκνα πολυτέκνων, γονέας που βαρύνεται βάσει δικαστικής αποφάσεως ή συμβολαιογραφικής πράξεως με τη διατροφή των ανήλικων τέκνων, άλλως αυτός που έχει την επιμέλεια τους και είναι άγαμος ή χήρος ή διαζευγμένος ή σε διάσταση, γονέας με ανήλικα τέκνα, τέκνα θυμάτων πολέμου, τέκνα συνταξιοδοτούμενων αναπήρων πολέμου, τέκνα αναπήρων και θυμάτων πολέμου αμάχου πληθυσμού και τέκνα πολεμιστών επί τετράμηνο τουλάχιστον ή τραυματιών ζώνης των πρόσω) ισχύει μόνο για ένα μέλος της ίδιας οικογένειας για τις προκηρύξεις πληρώσεως θέσεων που εκδίδονται κατά το ίδιο ημερολογιακό έτος. Από τα μέλη της ίδιας οικογένειας που μετέχουν σε διαδικασίες που άρχισαν με διαφορετικές προκηρύξεις, διορίζεται εκείνος ο οποίος μετέχει στη διαδικασία της χρονικώς προηγούμενης προκηρύξεως. Αν όμως τα μέλη αυτά μετέχουν στη διαδικασία της ίδιας προκηρύξεως, διορίζεται ο έχων τη μεγαλύτερη ηλικία και αν πρόκειται για διδύμους, εκείνος τον οποίο θα ευνοήσει η κλήρωση. Σε περίπτωση διαζυγίου των συζύγων, καθόσον αφορά στο πλεονέκτημα της πολυτεκνίας, καθώς και σε περίπτωση διάστασης των συζύγων, καθόσον αφορά σε όλα τα ανωτέρω πλεονεκτήματα, προηγείται ο βαρυνόμενος, βάσει δικαστικής αποφάσεως ή συμβολαιογραφικής πράξεως, με τη διατροφή των τέκνων, άλλως αυτός που έχει την επιμέλεια τους.

9. Οι πίνακες προτεραιότητας των υποψηφίων του παρόντος άρθρου, αναρτώνται στην έδρα της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Κάθε υποψήφιος δικαιούται να λάβει γνώση της αιτιολογίας με την οποία καθορίστηκε η σειρά προτεραιότητας τόσο του ίδιου όσο και των συνυποψηφίων του. Η αιτιολογία αυτή συνίσταται στην παράθεση στον οικείο πίνακα προτεραιότητας των στοιχείων και κριτηρίων, με βάση τα οποία καθορίστηκε η σειρά προτεραιότητας κάθε υποψηφίου. Οι διατάξεις των παρ. 10-18 του άρθρου 17 εφαρμόζονται αναλόγως και στη διαδικασία του παρόντος άρθρου.

10. Οι διοριζόμενοι, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 14 (παλιννοστούντες Πόντιοι ομογενείς) της παρ. 8 του άρθρου 17 και των παρ. 4, 5 και 6 του παρόντος άρθρου (μόνιμοι κάτοικοι των νομών της Θράκης και των νησιών των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων, Καβάλας και

Δωδεκανήσου), οι οποίοι αναλαμβάνουν με δήλωσή τους την υποχρέωση παραμονής τους επί ορισμένο χρονικό διάστημα στον τόπο διορισμού τους, δεν μετατίθενται ούτε αποσπώνται εκτός της αντίστοιχης περιοχής πριν συμπληρωθεί ο χρόνος υποχρεωτικής παραμονής τους σε αυτή. Κάθε πράξη μετάθεσης ή απόσπασής τους, χωρίς καμία εξαίρεση, είναι αυτοδικαίως άκυρη και θεωρείται ως ουδέποτε εκδοθείσα. Η απαγόρευση της παρούσας παραγράφου δεν ισχύει αποκλειστικά και μόνο σε περίπτωση εισαγωγής υπαλλήλου στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης.

11. Κατά τον υπολογισμό των θέσεων βάσει των ποσοστών που προβλέπονται στην παρ. 6 του παρόντος άρθρου και στην παρ. 11 του άρθρου 21 του παρόντος νόμου, οι θέσεις που τυχόν περισσεύουν μετά την αρχική κατανομή προστίθενται ανά μία κατά τη σειρά των ομάδων.

12. Για το διαχωρισμό των υποψηφίων στις προβλεπόμενες από την παρ. 6 του παρόντος άρθρου και την παρ. 11 του άρθρου 21 ομάδες ηλικιών, το όριο ηλικίας υπολογίζεται με βάση την ημερομηνία δημοσίευσης της σχετικής προκήρυξης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, όσον αφορά στην εφαρμογή της παρ. 6 του παρόντος άρθρου, και την ημερομηνία της ανάρτησης της ανακοινώσεως ή της τελευταίας δημοσίευσής της ανακοινώσεως στον τοπικό Τύπο, εφόσον η τελευταία δημοσίευση γίνει μετά την ανάρτηση, όσον αφορά στην εφαρμογή της παρ. 11 του άρθρου 21.

13. Η ιδιότητα του πολυτέκνου αποδεικνύεται από πιστοποιητικό δήμου ή κοινότητας που περιέχει όλα τα γεγονότα, των οποίων η συνδρομή αποτελεί προϋπόθεση για την κατά νόμο κτήση της ιδιότητας του πολυτέκνου ή από πιστοποιητικό της Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος (Α.Σ.Π.Ε.).

14. Η αντιστοιχία της βαθμολογικής ή αξιολογικής κλίμακας των τίτλων σπουδών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής προς τη βαθμολογική κλίμακα των τίτλων σπουδών Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της ημεδαπής καθορίζεται από το Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α. και το Ι.Τ.Ε., αντίστοιχα, και μπορεί να αναγράφεται στις βεβαιώσεις ισοτιμιών που χορηγούνται από αυτά. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι τίτλοι σπουδών των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής δεν αναγράφουν βαθμολογία ή αξιολογικούς χαρακτηρισμούς, τα ανωτέρω όργανα καθορίζουν τη βαθμολογική αντιστοιχία κατ' εκτίμηση των τυχόν λοιπών στοιχείων ή εγγράφων του οικείου εκπαιδευτικού ιδρύματος και αν τούτο δεν είναι εφικτό, θεωρείται ότι ο σχετικός τίτλος φέρει τον κατώτατο βαθμό του αντίστοιχου ελληνικού Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι..

15. Η απόδειξη της μόνιμης κατοικίας γίνεται όπως ορίζεται στην παρ. 8 του άρθρου 17 του παρόντος."

Άρθρο 4

Αντικατάσταση του άρθρου 19 του ν. 2190/1994

1. Το άρθρο 19 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Άρθρο 19

Πλήρωση θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού και υπαλλήλων επί θητεία

1. Για την προκήρυξη πλήρωσης θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού του άρθρου 103 παρ. 3 του Συντάγματος ή αντίστοιχου επιστημονικού προσωπικού των Ν.Π.Ι.Δ. της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος και την υποβολή των αιτήσεων, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 16, εξαιρουμένων εκείνων που η εφαρμογή τους προϋποθέτει διαγωνισμό.

2. Η επιλογή του ειδικού επιστημονικού προσωπικού γίνεται ύστερα από εκτίμηση των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων, λαμβανομένων υπόψη και των τίτλων σπουδών, από πενταμελή επιτροπή που συγκροτείται κάθε φορά με απόφαση της ολομέλειας του Α.Σ.Ε.Π.. Η εκτίμηση των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων αποσκοπεί στη διακρίβωση της εν γένει καταλληλότητας του υποψηφίου για τα καθήκοντα της συγκεκριμένης θέσης. Για το σκοπό αυτόν η

επιτροπή μπορεί να προβαίνει και σε δημόσια συνέντευξη με τους υποψηφίους.

3. Η επιτροπή επιλογής αποτελείται από δύο (2) μέλη του Α.Σ.Ε.Π., από τα οποία το ένα ορίζεται πρόεδρος, δύο (2) οποιασδήποτε βαθμίδας καθηγητές Α.Ε.Ι. του αντίστοιχου αντικείμενου και έναν (1) ειδικό επιστήμονα ως εκπρόσωπο της οικείας υπηρεσίας ή νομικού προσώπου της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος. Ένα από τα μέλη της επιτροπής ορίζεται εισηγητής με απόφαση του προέδρου της. Με όμοια απόφαση ορίζονται μέχρι τρεις βοηθοί του εισηγητή από υπαλλήλους κατηγορίας ΠΕ ή ειδικό επιστημονικό προσωπικό του Α.Σ.Ε.Π. ή άλλων υπηρεσιών ή νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14. Ο γραμματέας της επιτροπής ορίζεται με τον αναπληρωτή του με απόφαση του προέδρου της από υπαλλήλους κατηγορίας ΠΕ του Α.Σ.Ε.Π. ή του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

4. Τα μέλη της ανωτέρω επιτροπής προτείνονται: α) από τον Πρόεδρο του Α.Σ.Ε.Π., καθόσον αφορά τα μέλη του, β) από τους οικείους πρυτάνεις, ύστερα από αίτημα του Προέδρου του Α.Σ.Ε.Π., καθόσον αφορά τους καθηγητές Α.Ε.Ι. και γ) από τον προϊστάμενο της οικείας αρχής ή το μονομελές όργανο διοίκησης του νομικού προσώπου και, αν δεν υπάρχει, από τον πρόεδρο του διοικητικού του συμβουλίου, ύστερα από αίτημα του Προέδρου του Α.Σ.Ε.Π., καθόσον αφορά τον ειδικό επιστήμονα.

5. Η επιτροπή κρίνει και καθορίζει με αιτιολογημένη απόφαση της τη σειρά προτεραιότητας στους πίνακες επιτυχίας με βάση τους τίτλους σπουδών, αρχικούς και μεταπτυχιακούς, τη βαθμολογία των τίτλων αυτών, τη γνώση ξένων γλωσσών, την τυχόν εμπειρία, τις επιστημονικές εργασίες και άλλες συναφείς δραστηριότητες των υποψηφίων, καθώς και το πόρισμα που αποκομίζει από την ατομική συνέντευξη, την οποία πραγματοποιεί με καθένα από αυτούς. Η διαδικασία αυτή τηρείται, κατά την κρίση της επιτροπής, είτε ενιαίως είτε κατά στάδια, κατά τα οποία γίνεται διαδοχική εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων, αποκλεισμένων εκείνων από αυτούς που δεν πληρούν τα κριτήρια των επόμενων σταδίων.

6. Οι πίνακες επιτυχίας αναρτώνται στα καταστήματα των οικείων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Οι διατάξεις των παρ. 6 και 9, του τέταρτου, πέμπτου και έκτου εδαφίου της παρ. 10, οι διατάξεις των παρ. 11-15, του πρώτου εδαφίου της παρ. 16 και οι διατάξεις των παρ. 17 και 18 του άρθρου 17 εφαρμόζονται αναλόγως και στη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Κατά των ανωτέρω πινάκων οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ασκήσουν ένσταση μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών, που αρχίζει από την επομένη της ανάρτησής τους. Η ένσταση επιτρέπεται για λόγους νομιμότητας και όχι για την ουσιαστική εκτίμηση της επιτροπής. Η ένσταση ασκείται ενώπιον του Α.Σ.Ε.Π. και κατά την εκδίκασή της δεν μετέχουν τα μέλη του Α.Σ.Ε.Π. που συμμετείχαν στην επιτροπή επιλογής του παρόντος άρθρου.

7. Η πλήρωση θέσεων υπαλλήλων επί τηρείται γίνεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο."

2. Ειδικές διατάξεις που προβλέπουν πρόσληψη ειδικού επιστημονικού προσωπικού κατά παρέκκλιση του ν. 2190/1994 καταργούνται.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στους φορείς που υπάγονται στις ειδικές ρυθμίσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 5

Συμπλήρωση του άρθρου 21 του ν. 2190/1994

1. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Ο υπολογισμός του κατά το πρώτο εδάφιο δωδεκαμήνου γίνεται με αφετηρία την τελευταία ημέρα της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων και προς τα πίσω."

Τα δύο πρώτα εδάφια της παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως η παράγραφος αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 10, περίπτωση στ' του ν. 2225/1994, αντικαθίστανται με το ακόλουθο εδάφιο:

"Το προσωπικό του παρόντος άρθρου πρέπει να έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του, να μην έχει υπερβεί το 65ο έτος και να μην έχει κώλυμα κατά το άρθρο 22 του Υπαλληλικού Κώδικα (π.δ. 611/1977), με επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του άρθρου 4 παρ. 6 του ν. 2207/1994."

2. Στην παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Απαγορεύεται η πρόσληψη προσωπικού του παρόντος άρθρου χωρίς το τυπικό προσόν τουλάχιστον του απολυτηρίου δημοτικού σχολείου, εκτός αν δεν υπάρχουν υποψήφιοι με το τυπικό αυτό προσόν. Εξαιρούνται οι απασχολούμενοι ως εργάτες σε χειρωνακτικές εργασίες, ως δασοφυροσβέστες ή ως μεταφορείς αντικειμένων και το προσωπικό καθαριότητας."

3. Η παρ. 9 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 2349/1995, αντικαθίσταται ως εξής:

"Η ανακοίνωση αναρτάται στο κατάστημα της οικείας υπηρεσίας και στο κατάστημα του δήμου ή της κοινότητας, στην οποία αυτή εδρεύει. Για κάθε ανάρτηση συντάσσεται πρακτικό που υπογράφεται από τον ενεργούντα την ανάρτηση και έναν ακόμη υπάλληλο της υπηρεσίας ή του δήμου ή της κοινότητας. Περίληψη της ανακοίνωσης δημοσιεύεται σε δύο (2) τουλάχιστον ημερήσιες ή εβδομαδιαίες τοπικές εφημερίδες της έδρας του νομού, εφόσον εκδίδονται. Στην περίληψη αναφέρονται υποχρεωτικώς τα στοιχεία της παρ. 8 και τα όρια ηλικίας της παρ. 6. Οι ενδιαφερόμενοι μπορεί να υποβάλουν στο Α.Σ.Ε.Π. ενστάσεις κατά της ανακοινώσεως της παραγράφου αυτής μέσα σε αποκλειστική προθεσμία, η οποία λήγει μετά την πάροδο δέκα (10) ημερών από την ανάρτησή ή από την τελευταία δημοσίευση της ανακοινώσεως, εφόσον η τελευταία δημοσίευση γίνει μετά την ανάρτησή."

4. α) Στην παρ. 11 εδάφιο (α.α.) υπεδάφιο τρίτο του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 16 του άρθρου 1 του ν. 2247/1994 (ΦΕΚ 182 Α'), η φράση "η άγαμη ή χήρα ή διαζευγμένη ή σε διάσταση μητέρα, εφόσον έχει την επιμέλεια των τέκνων" αντικαθίσταται με τη φράση "γονέας που βαρύνεται βάσει δικαστικής αποφάσεως ή συμβολαιογραφικής πράξεως με τη διατροφή των ανηλίκων τέκνων, άλλως αυτός που έχει την επιμέλειά τους και είναι άγαμος ή χήρος ή διαζευγμένος ή σε διάσταση."

β) Στην παρ. 11 εδάφιο (α.γ.) υπεδάφιο πρώτο του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 16 του άρθρου 1 του ν. 2247/1994 (ΦΕΚ 182 Α'), από τη φράση "και έχουν την επιμέλεια ενήλικων τέκνων" διαγράφεται η λέξη "ενήλικων".

γ) Η παρ. 11 εδάφιο (α.γ.) υπεδάφιο δεύτερο του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 16 του άρθρου 1 του ν. 2247/1994 (ΦΕΚ 182 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

"Η αναπηρία ή η αδυναμία αυτοεξυπηρέτησης αποδεικνύεται με βεβαίωση είτε των κατά το ν. 1648/1986 υγειονομικών επιτροπών είτε της Υγειονομικής Επιτροπής του οικείου ασφαλιστικού φορέα, την οποία οι ανωτέρω επιτροπές υποχρεούνται να χορηγούν μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου."

5. α) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 16 του άρθρου 1 του ν. 2247/1994, μετά το πρώτο υπεδάφιο αυτής, προστίθεται:

"Σε περίπτωση επιτυχίας περισσότερων μελών της ίδιας οικογένειας προσλαμβάνεται ο έχων τη μεγαλύτερη ηλικία και αν πρόκειται για διδύμους εκείνος τον οποίο θα ευνοήσει η κλήρωση."

β) Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της περίπτωσης δ' της παρ. 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 16 του άρθρου 1 του ν. 2247/1994, προστίθεται η ακόλουθη περίοδος:

"Δεν θεωρείται άνεργος εκείνος που έχει εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή, το οποίο επί ετήσιας βάσεως είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το δωδεκαπλάσιο του μηνιαίου επιδόματος ανεργίας που καταβάλλεται από το αρμόδιο ταμείο ανεργίας."

6. Το εδάφιο που προστέθηκε στο τέλος της παρ. 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 με την παρ. 8 του άρθρου 2 του ν. 2349/1995 (ΦΕΚ 224 Α'), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"Οι πίνακες κατατάξεως των υποψηφίων της παρούσας παραγράφου αναρτώνται στο κατάστημα της οικείας υπηρεσίας. Για κάθε ανάρτηση συντάσσεται πρακτικό που υπογράφεται από δύο υπαλλήλους της υπηρεσίας. Κατά των πινάκων αυτών οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ασκήσουν ένσταση ενώπιον του Α.Σ.Ε.Π. μέσα σε αποκλειστική προθεσμία, η οποία αρχίζει την επομένη της αναρτήσεως των πινάκων και λήγει μετά την πάροδο δέκα (10) ημερών από την ανάρτησή τους."

Η παρ. 14 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"14. Αν για την πρόσληψη προσωπικού του παρόντος άρθρου απαιτούνται προσόντα ειδικού επιστημονικού προσωπικού, η σειρά προτεραιότητας καθορίζεται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 4Α (β-α') του άρθρου 18 του παρόντος."

7. Στο τέλος της παρ. 15 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

"Εάν κατά τον έλεγχο διαπιστωθεί ότι απασχολείται ή απασχολήθηκε προσωπικό κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος άρθρου γίνεται, πέραν των κυρώσεων που προβλέπονται από τις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου, και καταλογισμός του συνόλου των αποδοχών που καταβλήθηκαν στο παρανόμως απασχολούμενο ή απασχοληθέν προσωπικό. Αρμόδιο για τον καταλογισμό όργανο, βάσει της έκθεσης του Επιθεωρητή του Α.Σ.Ε.Π., είναι ο διατάκτης του φορέα στον οποίο έγινε η παράνομη πρόσληψη. Ο καταλογισμός γίνεται εις ολόκληρον εις βάρος των, κατά την έκθεση του επιθεωρητή του Α.Σ.Ε.Π., υπευθύνων για τις παράνομες προσλήψεις και εις βάρος των λαβόντων εφόσον διαπιστωθεί ότι από δόλο ή βάρεια αμέλεια συνέπραξαν στη μη νόμιμη πρόσληψή τους. Τα ποσά των καταλογισμών παρακρατούνται από τις μηνιαίες αποδοχές των βαρυνομένων με αυτούς, σε ποσοστό όχι μείζον του μισού των αποδοχών αυτών, μέχρις ότου συμπληρωθεί το ποσό του καταλογισμού. Η πράξη καταλογισμού κοινοποιείται υποχρεωτικώς στο Α.Σ.Ε.Π. από το αρμόδιο για την έκδοσή της όργανο. Οι ανωτέρω καταλογιστικές αποφάσεις προσβάλλονται με έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου."

8. Στο άρθρο 21 του ν. 2190/1994 προστίθενται παρ. 18, 19 και 20, που έχουν ως εξής:

"18. Ο Ο.Τ.Ε. για τις υπηρεσίες του πληροφοριών καταλόγων συνδρομητών των πόλεων Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Πάτρας μπορεί, για απασχόληση ως τρεις (3) ώρες την ημέρα, που δεν θα υπερβαίνει συνολικά για κάθε απασχολούμενο τους τρεις (3) μήνες κατ' έτος, να προσλαμβάνει με το παρόν άρθρο μόνο φοιτητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Προκειμένου για την Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. οι πίνακες κατάταξης των υποψηφίων κατά τα προβλεπόμενα στο παρόν άρθρο ισχύουν για μία τριετία από την κατάρτισή τους. Η πρόσληψη του εκάστοτε αναγκαίου προσωπικού κατά τη διάρκεια της τριετίας γίνεται από τους ανωτέρω πίνακες με τη σειρά που οι υποψήφιοι περιλαμβάνονται σε αυτούς. Προσωπικό το οποίο έχει αποδεδειγμένα αξιολογηθεί από προηγούμενη απασχόλησή του ως ακατάλληλο δεν προσλαμβάνεται εκ νέου και διαγράφεται από τον οικείο πίνακα.

19. Το ευκαιριακά απασχολούμενο με σύμβαση μιας ημέρας προσωπικό του Ο.Π.Α.Π. και του Ο.Δ.Ι.Ε. προσλαμβάνεται εφεξής από κατάλογο υποψηφίων που καταρτίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια της παρ. 11 του παρόντος άρθρου, εφαρμοζομένων και των παραγράφων 7-10 αυτού. Ο κατάλογος ισχύει μέχρι την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Με την ανακοίνωση για υποβολή αιτήσεων καθορίζεται ο ανώτατος αριθμός του προσωπικού που θα απασχοληθεί και η απασχόληση γίνεται με τη σειρά των υποψηφίων στον κατάλογο ανά κατηγορία υποψηφίων, σύμφωνα με τις διακρίσεις της παρ. 11 του παρόντος άρθρου. Αν κατά την ημέρα απασχόλησης δεν προσέλθουν όλοι οι δικαιούμενοι να απασχοληθούν βάσει του καταλόγου, ο Ο.Π.Α.Π. και ο

Ο.Δ.Ι.Ε., αντίστοιχα, καλεί προς συμπλήρωση του απαιτούμενου αριθμού τους επόμενους χωρίς δέσμευση από τη σειρά που έχουν στον κατάλογο, η οποία πάντως τηρείται εφόσον είναι δυνατόν υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες του επείγοντος χαρακτήρα της αναπλήρωσης. Υποψήφιοι που περιλαμβάνονται στον κατάλογο, εφόσον αποδεδειγμένα δεν προσέλθουν για απασχόληση επί πέντε συνεχείς φορές, διαγράφονται. Αν εξαντληθεί ο κατάλογος ή οι εγγεγραμμένοι δεν προσέλθουν για απασχόληση, ο Ο.Π.Α.Π. και ο Ο.Δ.Ι.Ε. προσλαμβάνουν ελεύθερα το απαιτούμενο προσωπικό με σύμβαση μιας ημέρας κάθε φορά. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν ισχύουν για προσωπικό από το ανωτέρω που απασχολείται έως τρεις ημέρες την εβδομάδα.

Οι πρώτοι κάταλογοι κατ' εφαρμογή της παρούσας διάταξης για τον Ο.Π.Α.Π. και τον Ο.Δ.Ι.Ε. θα ισχύσουν από 1ης Ιανουαρίου 1998.

Οι φοιτητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης προσλαμβάνονται ως ευκαιριακά απασχολούμενο προσωπικό κατά προτίμηση έναντι των λοιπών υποψηφίων.

20. Οι οικείοι φορείς προσλαμβάνουν το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου κατά το παρόν άρθρο αμέσως μετά την κατάρτιση των πινάκων κατάταξης των υποψηφίων χωρίς να αναμένουν τον αυτεπάγγελτο ή κατ' ένσταση έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π. Τυχόν αναμόρφωση των πινάκων βάσει του ελέγχου του Α.Σ.Ε.Π. που συνεπάγεται ανακατάταξη των υποψηφίων εκτελείται υποχρεωτικά από τους οικείους φορείς και απολύονται οι μη δικαιούμενοι να προσληφθούν βάσει της νέας κατάταξης. Οι απολυόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές που προβλέπονται για την απασχόλησή τους έως την ημέρα της απόλυσης, χωρίς οποιαδήποτε αποζημίωση από την αιτία αυτή."

Άρθρο 6

Συμβάσεις μίσθωσης έργου

1. Για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου από υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα με φυσικά πρόσωπα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 681 κ.ε. του Αστικού Κώδικα ή με άλλες ειδικές διατάξεις, απαιτείται η προηγούμενη έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, με την οποία καθορίζεται ο αριθμός των προσώπων που θα απασχοληθούν, το συγκεκριμένο έργο που θα εκτελέσουν, το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ολική ή τμηματική παράδοση του έργου, το συνολικό ποσό της αμοιβής του αναδόχου, ο τόπος εκτέλεσης του έργου, καθώς και ότι το έργο δεν ανάγεται στον κύκλο των συνήθων καθηκόντων των υπαλλήλων του οικείου φορέα και αιτιολογία για τους λόγους που δεν μπορεί να εκτελεστεί από υπαλλήλους του. Με τη σύμβαση μίσθωσης έργου καθορίζονται οι τυχόν αναγκαίοι όροι και κάθε λεπτομέρεια, σχετικώς με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του αναδόχου. Σύμβαση μίσθωσης έργου που καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες είναι αυτοδικαίως και καθ' ολοκληρίαν άκυρη.

2. Για την έκδοση της κατά την προηγούμενη παράγραφο απόφασης, καθώς και για την προηγούμενη έγκριση, όπου αυτή προβλέπεται, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου, απαιτείται βεβαίωση της νομικής υπηρεσίας ή νομικού συμβούλου της οικείας υπηρεσίας ή νομικού προσώπου του δημόσιου τομέα, ότι πρόκειται για γνήσια σύμβαση έργου που δεν υποκρύπτει εξαρτημένη εργασία.

3. Ανανέωση ή παράταση της σύμβασης μίσθωσης έργου απαγορεύεται και είναι αυτοδικαίως άκυρη. Παράταση του χρόνου παράδοσης του έργου επιτρέπεται χωρίς οποιαδήποτε αύξηση της αμοιβής του αναδόχου. Απασχόληση του αναδόχου σε έργα ή εργασίες άσχετες με εκείνες που περιγράφονται στη σύμβαση απαγορεύεται και συνεπάγεται τον καταλογισμό ολικώς ή μερικώς της αμοιβής του αναδόχου σε βάρος του υπευθύνου υπηρεσιακού οργάνου. Ρήτρα καταβολής της εργολαβικής αμοιβής τμηματικώς κατά μήνα ή άλλο χρονικό όριο χωρίς συνάρτηση με την πρόοδο του έργου είναι

αυτοδικαίως άκυρη.

4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή άλλα αρμόδια υπηρεσιακά όργανα που ενεργούν κατά παράβαση των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων παραπέμπονται υποχρεωτικώς στην αρμόδια πειθαρχική δικαιοδοσία κατά τις οικείες διατάξεις και διώκονται αυτεπαγγέλτως ή κατ' έγκληση οποιουδήποτε πολίτη για παράβαση καθήκοντος κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα.

5. Από τις διατάξεις του παρόντος εξαιρούνται οι συμβάσεις έργου για διερμηνεία σε συνέδρια, ημερίδες, επιτροπές, συζητήσεις με εκπροσώπους ξένων χωρών ή οργανισμών ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γενικώς σε κάθε περίπτωση που αντικειμενικώς απαιτείται διερμηνεία, καθώς και συμβάσεις έργου του διδακτικού προσωπικού του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και των Μονάδων Εκπαίδευσης ή σχολών επιμόρφωσης υπουργείων ή Ν.Π.Δ.Δ..

6. Για συμβάσεις μίσθωσης έργου από τους Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού και τα νομικά πρόσωπα την απόφαση της παρ. 1 εκδίδει ο Γενικός Γραμματέας της οικείας Περιφέρειας ή το υπ' αυτού εξουσιοδοτημένο όργανο.

7. Οι διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 1735/1987 (ΦΕΚ 195 Α/11.11.1987), όπως συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 1835/1989 (ΦΕΚ 76 Α'), καταργούνται. Η ισχύς της παρούσας διάταξης αρχίζει δύο (2) μήνες μετά τη δημοσίευσή του παρόντος.

8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994.

Άρθρο 7

Ρύθμιση θεμάτων του Α.Σ.Ε.Π.

Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 2190/1994 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

"Η θητεία των μελών του Α.Σ.Ε.Π. μπορεί να ανανεώνεται επί χρόνο πλήρους ή μη θητείας: α) των μεν Συμβούλων, με κοινή απόφαση των Προέδρου και Αντιπροέδρου του Α.Σ.Ε.Π., β) των δε δύο τελευταίων, με απόφαση της μείζονος Ολομέλειας του Α.Σ.Ε.Π.. Για τις ανανεώσεις αυτές εκδίδονται προεδρικά διατάγματα με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης."

2.α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως ακολούθως:

"1. Το Α.Σ.Ε.Π. δύναται να κατανέμει τις αρμοδιότητές του σε Μονομελείς συνθέσεις, σε Τμήματα και σε Ολομέλειες Ελάσσονα και Μείζονα."

β) Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2190/1994 προστίθεται, από τότε που ίσχυσε, το ακόλουθο εδάφιο:

"Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται και για τις Μονομελείς συνθέσεις και για την Ελάσσονα Ολομέλεια."

3. Η παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"4. Οι Επιθεωρητές, κατά την άσκηση του έργου τους, έχουν την ιδιότητα του ανακριτικού υπαλλήλου του άρθρου 33 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας."

4. Οι ενστάσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του ν. 2190/1994, όπως εκάστοτε ισχύει, ασκούνται με κατάθεσή τους στο Α.Σ.Ε.Π. ή αποστέλλονται σε αυτό ταχυδρομικώς επί αποδείξει. Για την υποβολή της ένστασης απαιτείται η καταβολή στο δημόσιο ταμείο παραβόλου πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών, το οποίο αποτελεί έσοδο του Κρατικού Προϋπολογισμού. Αναπροσαρμογή του παραβόλου γίνεται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών. Ενστάσεις που δεν συνοδεύονται από το αποδεικτικό καταβολής του παραβόλου δεν εξετάζονται. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου ισχύει μετά την πάροδο δύο (2) μηνών από τη δημοσίευσή του παρόντος. Οι επί των ενστάσεων αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων του Α.Σ.Ε.Π. είναι υποχρεωτικώς εκτελεστές. Η παρ. 5 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 8 του ν. 2225/1994 εφαρμόζεται και εν προκειμένω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΘΕΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ Άρθρο 8 Αποστολή του Ε.Κ.Δ.Δ.

Η παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 1388/1983 (ΦΕΚ 113 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 39 του ν. 1943/ 1991 (ΦΕΚ 50 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Αποστολή του Ε.Κ.Δ.Δ. είναι:

α) Η εντός των πλαισίων της στρατηγικής και των κατευθύνσεων που χαράσσει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ικανοποίηση των εκπαιδευτικών αναγκών του πάσης φύσεως προσωπικού (μονίμων υπαλλήλων, προσωπικού ιδιωτικού δικαίου, μετακλητών και επί θητεία υπαλλήλων κ.λπ.) των φορέων της εν γένει δημόσιας δράσης, ήτοι της κεντρικής και αποσυγκεντρωμένης δημόσιας διοίκησης, όλων των βαθμών τοπικής αυτοδιοίκησης, της καθ' ύλην αυτοδιοίκησης, τόσο ως προς τα νομικά πρόσωπα δημοσίου όσο και προς εκείνα ιδιωτικού δικαίου, των Δ.Ε.Κ.Ο., των Ανωνύμων Εταιρειών του Δημοσίου και γενικότερα, όλων των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτοί οριοθετούνται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, με σκοπό την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού τους και την αποτελεσματικότητα της δράσης τους.

β) Η παροχή επιστημονικών δεδομένων και συμπερασμάτων στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για τη χάραξη στρατηγικής ανάπτυξης των ανθρωπίνων πόρων της δημόσιας διοίκησης και εισαγωγής οργανωτικών αλλαγών σε αυτήν.

γ) Η συμβολή στο διαρκή εκσυγχρονισμό της οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης μέσω έρευνας των διαδικασιών και της δομής των φορέων δημόσιας δράσης, παραγωγής στελεχών αυξημένων δυνατοτήτων, εκπόνησης μελετών και μεταρρυθμιστικών σχεδίων και συμβουλευτικής υποστήριξης της εφαρμογής τους στις επί μέρους υπηρεσίες.

Το Ε.Κ.Δ.Δ. κατάρτιζε και υποβάλλει ετησίως στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης έκθεση για τα προβλήματα και τις εξελίξεις στη διοικητική εκπαίδευση, καθώς και ειδικότερες εκθέσεις, μετά από παραγγελία του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, του Α.Σ.Ε.Π. και άλλων ανεξάρτητων δημόσιων αρχών. Το Ε.Κ.Δ.Δ. δύναται επίσης, να παρέχει υπηρεσίες σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα έναντι αμοιβής."

Άρθρο 9

Διοικητικό Συμβούλιο - Γενικός Γραμματέας

1. Οι παράγραφοι 1-3 του άρθρου 2 του ν. 1388/1983 αντικαθίστανται ως εξής:

"1. Το Ε.Κ.Δ.Δ. διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο που απαρτίζεται από:

α) τον Πρόεδρο,

β) το Γενικό Γραμματέα του Ε.Κ.Δ.Δ.,

γ) τους Διευθυντές των επιστημονικών μονάδων του Ε.Κ.Δ.Δ.,

δ) τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Κατάστασης Προσωπικού του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,

ε) έναν εκπρόσωπο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.,

στ) έναν εκπρόσωπο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.,

ζ) δύο (2) επιστήμονες από τους κλάδους της Διοικητικής Επιστήμης και Διοίκησης Επιχειρήσεων, της Πολιτικής Επιστήμης, της Κοινωνιολογίας, του Δημοσίου Δικαίου, της Οικονομικής Επιστήμης, της Περιφερειακής Ανάπτυξης, των Ευρωπαϊκών και Διεθνών Σπουδών και της Πληροφορικής.

2. Ο Γενικός Γραμματέας προτίθεται διοικητικώς των επιστημονικών και υπηρεσιακών μονάδων του Ε.Κ.Δ.Δ., εκτελεί τις αποφάσεις του Δ.Σ. και εγκρίνει όλες τις σχετικές δαπάνες μέχρι του ύψους που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Ο Γενικός Γραμματέας αναπληρώνει τον Πρόεδρο όταν ελλείπει,

απουσιάζει ή κωλύεται.

3. Ο Πρόεδρος, ο Γενικός Γραμματέας, τα δύο μέλη που μνημονεύονται στο στοιχείο ζ' της προηγούμενης παραγράφου και οι αναπληρωτές των τελευταίων επιλέγονται μεταξύ επιστημόνων κύρους και ειδικής εμπειρίας από τους επιστημονικούς κλάδους που απαριθμούνται στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

4. Ο Πρόεδρος, ο Γενικός Γραμματέας, καθώς και τα μέλη που μνημονεύονται στα στοιχεία δ', ε', στ' και ζ' της παρ. 1 με τους αναπληρωτές τους διορίζονται για τριετή θητεία, που μπορεί να ανανεωθεί, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών καθορίζεται η αποζημίωση του Προέδρου, των μελών και του γραμματέα του Δ.Σ. και οι αποδοχές του Γενικού Γραμματέα. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Ε.Κ.Δ.Δ. συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους και μετά τη λήξη της θητείας τους μέχρι την ανανέωσή της ή το διορισμό νέων μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος."

2. Οι παράγραφοι 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 2 του ν. 1388/1983 αναριθμούνται σε παραγράφους 5, 6, 7 και 8 αντιστοίχως. Στη μετά την αναρίθμηση παρ. 6 οι λέξεις "του Υπουργικού Συμβουλίου" αντικαθίστανται με τις λέξεις "του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης" και οι λέξεις "την παράγραφο 3" με τις λέξεις "την παράγραφο 4".

Άρθρο 10

Επιστημονικό Συμβούλιο

1. Οι παράγραφοι 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 6 του ν. 1388/1983, όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 44 του ν. 1943/1991 (ΦΕΚ 50 Α') αντικαθίστανται ως ακολούθως:

"2. Το Συμβούλιο συγκροτείται από επτά (7) μέλη με τριετή θητεία οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Κ.Δ.Δ.. Ως Πρόεδρος ορίζεται καθηγητής Α.Ε.Ι. και ως μέλη τρία (3) μέλη Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι. και δύο (2) ειδικοί επιστήμονες που υπηρετούν σε δημόσιες υπηρεσίες ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου του δημοσίου τομέα και ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου πρέπει να προέρχονται ανά ένας από τους γνωστικούς τομείς της Διοικητικής Επιστήμης και Διοίκησης Επιχειρήσεων, της Πολιτικής Επιστήμης, της Κοινωνιολογίας, του Δημοσίου Δικαίου, των Ευρωπαϊκών και Διεθνών Σπουδών, της Οικονομικής Επιστήμης, της Περιφερειακής Ανάπτυξης και της Πληροφορικής. Γραμματέας του Συμβουλίου ορίζεται υπάλληλος του Ε.Κ.Δ.Δ.. με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ε.Κ.Δ.Δ.. Η αποζημίωση του Προέδρου, των μελών και του γραμματέα του Επιστημονικού Συμβουλίου ορίζεται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών κατά παρέκκλιση των περιορισμών των κειμένων διατάξεων.

3. Το Συμβούλιο συνέρχεται τακτικά δύο φορές το χρόνο πριν από την έναρξη και μετά τη λήξη του εκπαιδευτικού έτους για να γνωμοδοτήσει επί του προγραμματισμού και του απολογισμού του Ε.Κ.Δ.Δ.. Εκτάκτως, συνέρχεται οποτεδήποτε το ζητήσει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ή ο Γενικός Γραμματέας του Ε.Κ.Δ.Δ..

4. Ως εισηγητές στο Συμβούλιο παρίστανται οι προϊστάμενοι των επιστημονικών μονάδων του Ε.Κ.Δ.Δ. επί θεμάτων της αρμοδιότητάς τους και ο Γενικός Γραμματέας του Ε.Κ.Δ.Δ..

5. Το Συμβούλιο, όταν συζητώνται θέματα εξειδικευμένων εκπαιδευτικών και ερευνητικών προγραμμάτων, δύναται να καλεί αρμόδια στελέχη δημοσίων υπηρεσιών, καθώς και εμπειρογνώμονες του ιδιωτικού τομέα να εκφέρουν άποψη επί των υπό συζήτηση θεμάτων."

Άρθρο 11

Εισαγωγικός διαγωνισμός της Ε.Σ.Δ.Δ.

1. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 1388/1983

προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Ο εισαγωγικός διαγωνισμός διενεργείται κατ' έτος".

2. Στο άρθρο 19 του ν. 1388/1983 προστίθεται παράγραφος 3 που έχει ως εξής:

"3. Οι εισαγόμενοι εγγράφονται εντός διμήνου, η δε εκπαιδευτική διαδικασία αρχίζει το πρώτο δεκαπενθήμερο του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους προκήρυξης ή από της ημερομηνίας που ορίζει το Δ.Σ. του Ε.Κ.Δ.Δ.."

3. Όριο ηλικίας για τη συμμετοχή ιδιωτών στον εισαγωγικό διαγωνισμό της Ε.Σ.Δ.Δ. κατά την παρ. 12 του άρθρου 16 του ν. 1388/1983 είναι το οριζόμενο με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για το διορισμό δημοσίων πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων. Όριο ηλικίας για τη συμμετοχή δημοσίων υπαλλήλων, υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και υπαλλήλων Ο.Τ.Α. είναι το ως άνω όριο επαυξημένο κατά πέντε (5) έτη.

Άρθρο 12

Αποφοίτοι της Ε.Σ.Δ.Δ.

1. Μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος σπουδών και των δοκιμασιών αξιολόγησης οι φοιτητές στην Ε.Σ.Δ.Δ. κατατάσσονται βάσει των όσων ορίζει ο οικείος κανονισμός σπουδών στις ακόλουθες κατηγορίες:

α. Αριστούχοι αποφοιτήσαντες

β. Επιτυχώς αποφοιτήσαντες

γ. Φοιτήσαντες.

2. Οι αποφοιτήσαντες από την Ε.Σ.Δ.Δ. διορίζονται σε προσωποπαγείς θέσεις του οικείου κλάδου στο Β' βαθμό. Κατά τη διάρκεια της πρώτης τριετίας από το διορισμό τους τοποθετούνται υποχρεωτικά σε τρία τουλάχιστον διαφορετικά τμήματα για διάστημα όχι μικρότερο των έξι (6) μηνών σε έκαστο εξ αυτών. Μετά την πάροδο τριετίας οι αριστούχοι και μετά την πάροδο πενταετίας οι επιτυχώς αποφοιτήσαντες προάγονται στον Α' βαθμό.

3. Το είκοσι τοις εκατό (20%) των κενών θέσεων προϊσταμένων Τμήματος και το δέκα τοις εκατό (10%) των κενών θέσεων των προϊσταμένων Διευθύνσεων καλύπτεται υποχρεωτικά από απόφοιτους της Ε.Σ.Δ.Δ., εφόσον υπάρχει στην οικεία υπηρεσία επαρκής αριθμός αποφοίτων που να συγκεντρώνει τις απαιτούμενες τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις.

4. Η παρ. 1 του άρθρου 22 του ν. 1388/1983 συμπληρώνεται ως ακολούθως:

"Όσοι εκ των εκπαιδευομένων ολοκλήρωσαν το πλήρες πρόγραμμα σπουδών της Ε.Σ.Δ.Δ. χωρίς να αποφοιτήσουν επιτυχώς από αυτήν, σύμφωνα με τα όσα εκάστοτε ορίζει ο οικείος Κανονισμός Σπουδών, διορίζονται σε οργανικές και ελλείψει αυτών σε προσωποπαγείς θέσεις κλάδου ΠΕ ή ΤΕ για τον οποίο έχουν τον αντίστοιχο τίτλο σπουδών, άλλως σε όμοιες θέσεις κλάδου Διοικητικού - Οικονομικού δημοσίων υπηρεσιών ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. του δημοσίου τομέα. Ο διορισμός τους γίνεται στον εισαγωγικό βαθμό του συγκεκριμένου κλάδου της οικείας υπηρεσίας, η δε υπηρεσιακή τους κατάσταση ρυθμίζεται στο εξής από τις γενικές για τον κλάδο και την υπηρεσία και όχι από τις ειδικές περί αποφοίτων Ε.Σ.Δ.Δ. διατάξεις. Ο διορισμός τους γίνεται κατά σειρά προτεραιότητας βάσει του τελικού βαθμού τους.

Όσοι εκ των εκπαιδευομένων δεν ολοκλήρωσαν το πλήρες πρόγραμμα σπουδών της Ε.Σ.Δ.Δ. λόγω αποβολής τους με απόφαση των αρμοδίων οργάνων του Ε.Κ.Δ.Δ., εξαιτίας αδικαιολόγητων απουσιών ή πειθαρχικών παραπτωμάτων κατά τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα και του οικείου Κανονισμού Σπουδών και δεν είχαν κατά την εισαγωγή τους στην Ε.Σ.Δ.Δ. τη δημοσιοϋπαλληλική ιδιότητα, δεν διορίζονται σε θέσεις υπαλλήλων και δεν δικαιούνται να συμμετάσχουν σε νέο εισαγωγικό διαγωνισμό για την Ε.Σ.Δ.Δ..

Οι φοιτήσαντες αλλά μη αποφοιτήσαντες από την Ε.Σ.Δ.Δ. δημόσιοι υπάλληλοι επιστρέφουν μετά την ολοκλήρωση του κύκλου σπουδών στις οργανικές τους θέσεις, ενώ όσοι εκ

των αποφοίτων της Ε.Σ.Δ.Δ. έχουν τη δημοσιονομική ιδιότητα δύνανται να επιστρέψουν, με αίτησή τους, μετά την αποφοίτησή τους, στις οργανικές θέσεις που κατείχαν πριν από την είσοδό τους στη Σχολή. Κάτοχοι πτυχίων θετικών ή τεχνικών επιστημών δύνανται, κατόπιν αιτήσεώς τους, να διορισθούν σε θέσεις κλάδων αντίστοιχων προσόντων εφόσον υπάρχουν στο φορέα διορισμού τους."

5. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 και η παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 1388/1983 καταργούνται.

6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού, πλην του πρώτου εδαφίου της παρ. 2, δεν ισχύουν για τους σπουδαστές της Ι' εκπαιδευτικής σειράς της Ε.Σ.Δ.Δ..

Άρθρο 13

Εισαγωγική εκπαίδευση

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 33 του ν. 1943/1991 αντικαθίστανται ως ακολούθως:

"1. Η εισαγωγική εκπαίδευση του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών και των Ν.Π.Δ.Δ., συμπεριλαμβανομένων και των Ο.Τ.Α., πλην των υπαλλήλων της κατηγορίας ΥΕ, γίνεται αμέσως μετά την ορκωμοσία, θεωρείται ανάληψη υπηρεσίας του δόκιμου υπαλλήλου και η συμμετοχή σε αυτή είναι υποχρεωτική.

Οι οικείες υπηρεσίες κοινοποιούν στο Ε.Κ.Δ.Δ. αντίγραφο του καταλόγου των διοριζομένων σε αυτές υπαλλήλων μέσω των πάσης φύσεως διαγωνισμών και διαδικασιών επιλογής προσωπικού και γνωστοποιούν στους διοριζομένους την υποχρέωσή τους να παρακολουθήσουν τα προγράμματα εισαγωγικής εκπαίδευσης πριν την ανάληψη υπηρεσίας.

2. Τα Υπουργεία, οι αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες και τα Ν.Π.Δ.Δ. εγγράφουν στον προϋπολογισμό τους του έτους κατά το οποίο προγραμματίζεται ο διορισμός των νέων υπαλλήλων τους τις αναγκαίες πιστώσεις για τις κάθε είδους δαπάνες για την εισαγωγική τους εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων και των δαπανών για τη μετακίνηση και τη διαμονή τους στον τόπο διεξαγωγής του εκπαιδευτικού προγράμματος.

Το ύψος των πιστώσεων αυτών εκπίπτει μετά από ερώτημα της οικείας υπηρεσίας του Ε.Κ.Δ.Δ.. Οι σχετικές πιστώσεις μεταφέρονται στον προϋπολογισμό του Ε.Κ.Δ.Δ. πριν από την έναρξη εκτέλεσης του οικείου προγράμματος εισαγωγικής εκπαίδευσης."

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 1998.

2. Η αρμοδιότητα εκτέλεσης προγραμμάτων εισαγωγικής εκπαίδευσης ανήκει στο Ινστιτούτο Διαρκούς Επιμόρφωσης, το οποίο μετονομάζεται εφεξής σε Ινστιτούτο Επιμόρφωσης (ΙΝ.ΕΠ.) και ασκεί τόσο κατά το σκέλος της εισαγωγικής εκπαίδευσης όσο και κατά το σκέλος της διαρκούς επιμόρφωσης την εποπτεία των Περιφερειακών Ινστιτούτων του άρθρου 28 του ν. 1388/1983, τα οποία μετονομάζονται σε Περιφερειακά Ινστιτούτα Επιμόρφωσης (Π.ΙΝ.ΕΠ.). Το Ινστιτούτο Εισαγωγικής Διοικητικής Εκπαίδευσης (Ι.Ε.Δ.Ε.) καταργείται. Οι οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού του Ι.Ε.Δ.Ε. που έχουν πληρωθεί δεν καταργούνται και παραμένουν στο Ε.Κ.Δ.Δ..

Άρθρο 14

Θέματα Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού

1. Για τη στελέχωση του Ε.Κ.Δ.Δ. συνιστώνται είκοσι πέντε (25) θέσεις υπευθύνων σπουδών και έρευνας, ως θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου διάρκειας τριών (3) ετών με δυνατότητα ανανέωσης. Η πλήρωση των θέσεων αυτών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 2190/1994, όπως εκάστοτε ισχύει. Η ανανέωση γίνεται μετά από ειδικώς αιτιολογημένη εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης.

2. Προσόντα πρόσληψης στις θέσεις της προηγούμενης παραγράφου ορίζονται τα αναφερόμενα υπό τα στοιχεία α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1943/1991. Με υπουργική απόφαση, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Κ.Δ.Δ., είναι δυνατόν να ορίζονται στην προκήρυξη για την

κάλυψη των θέσεων αυτών πρόσθετα προσόντα, καθώς και συγκεκριμένες ειδικότητες. Οι θέσεις αυτές μπορεί να καλύπτονται και με απόσπαση, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 1388/1983.

3. Το ειδικό επιστημονικό προσωπικό του παρόντος άρθρου έχει την ευθύνη σχεδιασμού, παρακολούθησης και αξιολόγησης των πάσης φύσεως εκπαιδευτικών και ερευνητικών προγραμμάτων και προσιτάται των εκπαιδευτικών μονάδων του Ε.Κ.Δ.Δ.. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Κ.Δ.Δ. καθορίζεται το αναλυτικό καθηκοντολόγιο του εν λόγω προσωπικού.

4. Οι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υπηρετούντες στο Ε.Κ.Δ.Δ. ειδικοί ερευνητές με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου καταλαμβάνουν αυτοδικαίως αντίστοιχο αριθμό θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού της παρ. 1 του παρόντος άρθρου χωρίς μεταβολή των υφιστάμενων συμβάσεών τους.

5. Οι υφιστάμενες συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου και αποσπάσεις κατά το άρθρο 11 παρ. 2 εδάφιο πρώτο του ν. 1388/1983 διατηρούνται μέχρι τη λήξη της ισχύος τους, ενώ οι υφιστάμενες πράξεις παράλληλης άσκησης καθηκόντων κατά τις ανωτέρω διατάξεις διατηρούνται μέχρι τη λήξη της ισχύος τους και πάντως όχι πέραν του επόμενου έτους από της έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου. Καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος των ως άνω συμβάσεων, αποσπάσεων και παράλληλων αναθέσεων αντίστοιχος αριθμός θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού της παρ. 1 του παρόντος άρθρου δεν πληρούται.

6. Οι θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού που προβλέπονται στην παράγραφο 2α του άρθρου 9 του ν. 1388/1983 καταργούνται, πλην των θέσεων, που κατέχονται από τους εμπίπτοντες στην προηγούμενη παράγραφο, οι οποίες καταργούνται αυτοδικαίως μόλις κενωθούν, και της θέσης του νομικού συμβούλου. Τα καθήκοντα των καταργούμενων θέσεων μπορεί να ασκούνται, όπου παρίσταται ανάγκη, από το προσωπικό του παρόντος άρθρου.

7. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 1388/1983, κατά το μέρος που προβλέπουν ανάθεση καθηκόντων, καταργούνται.

8. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 51 του ν. 1943/1991 προστίθεται:

"Η αποζημίωση αυτή υπόκειται σε κρατήσεις εισφορών υπέρ Ι.Κ.Α. και προσαυξάνεται με την εκάστοτε ισχύουσα εργοδοτική εισφορά."

Άρθρο 15

Προαγωγική εκπαίδευση

1. Το Ινστιτούτο Επιμόρφωσης του Ε.Κ.Δ.Δ. καταρτίζει και εκτελεί προγράμματα προαγωγικής εκπαίδευσης για τους υπαλλήλους κατηγορίας ΠΕ και ΤΕ των Υπουργείων, Περιφερειών, Ν.Π.Δ.Δ. και των Οργανισμών Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Στόχος των προγραμμάτων αυτών είναι η ανάπτυξη γνώσεων, διοικητικής συμπεριφοράς και δεξιοτήτων ανταποκρινόμενων στις απαιτήσεις των καθηκόντων προϊσταμένου διευθυνσης, καθώς και η διαγωνιστική αξιολόγηση των υποψηφίων προϊσταμένων, η οποία θα συμβάλλει στην αξιοκρατική και αντικειμενική επιλογή των ικανότερων.

2. Τα προγράμματα αυτά δύνανται να εκτελούνται ενιαία για όλους τους υποψηφίους προϊσταμένους διευθυνσης ή κατά εξειδικευμένους θεματικούς κύκλους απευθυνόμενους σε υποψηφίους ενός ή περισσότερων Υπουργείων, Ν.Π.Δ.Δ. και των συναφών περιφερειακών και νομαρχιακών διευθύνσεων ή ενός ή περισσότερων συναφών κλάδων.

Η μορφή, η διάρκεια και το αναλυτικό περιεχόμενο των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, καθώς και ο τρόπος της τελικής αξιολόγησης των εκπαιδευομένων καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μετά από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Κ.Δ.Δ. και γνώμη της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.. Τα προγράμματα προαγωγικής εκπαίδευσης περιλαμβάνουν υποχρεωτικώς γενικά θέματα διευθυντικών

δεξιότητων και συμπληρωματικώς ειδικότερα θέματα όταν εκτελούνται κατά θεματικό κύκλο.

3. Στα προγράμματα προαγωγικής εκπαίδευσης συμμετέχουν υπάλληλοι Α' βαθμού που έχουν ασκήσει καθήκοντα τμηματάρχη επί μία τριετία τουλάχιστον ή υποψήφιοι για προϊστάμενοι διεύθυνσης, μετά από επιτυχία σε ειδικό εισαγωγικό διαγωνισμό.

4. Ο χρόνος και η διαδικασία διεξαγωγής του δια-γωνισμού, ο αριθμός των εισακτέων και η αναλυτική εξεταστέα ύλη καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Κ.Δ.Δ. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

Τα προς εξέταση θέματα θα πρέπει υποχρεωτικώς να συνδόνται με την πρακτική λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών και να είναι κατάλληλα για να ελέγχονται οι εμπειρικές γνώσεις των υποψηφίων για τη διοίκηση του ανθρώπινου δυναμικού, η ικανότητα ανταπόκρισης στις ανάγκες του κοινού και η γνώση του ευρωπαϊκού και εθνικού θεσμικού πλαισίου άσκησης δημόσιας πολιτικής και η ικανότητα εφαρμογής. Με την ίδια απόφαση μπορεί να εγκρίνεται η έκδοση από το Ε.Κ.Δ.Δ. ειδικών εγχειριδίων βάσει της καθορισθείσας εξεταστέας ύλης για την καλύτερη προετοιμασία των διαγωνιζομένων.

5. Την ευθύνη διεξαγωγής του διαγωνισμού έχει η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων του άρθρου 16 του ν. 1388/1983 με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τη σύνθεση, τη συγκρότηση, τη βαθμολόγηση και τις σχετικές αμοιβές. Την επιλογή των θεμάτων πραγματοποιεί ειδική επιτροπή αποτελούμενη από τον πρόεδρο της Κ.Ε.Ε., τρεις (3) επιστήμονες μέλη της Κ.Ε.Ε. και τρεις (3) Γενικούς Διευθυντές δημοσίων υπηρεσιών με ειδικότητες συναφείς προς την εξεταζόμενη θεματολογία οριζόμενους από την Κ.Ε.Ε.. Τη βαθμολόγηση των διαγωνιζομένων πραγματοποιεί ειδικό σώμα βαθμολογητών αποτελούμενο από μέλη Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι., δικαστικούς ή άλλους δημόσιους λειτουργούς ή ειδικούς επιστήμονες και Γενικούς Διευθυντές δημοσίων υπηρεσιών, συγκροτούμενο με απόφαση της Κ.Ε.Ε..

6. Μετά την ολοκλήρωση του εκπαιδευτικού προγράμματος, που μπορεί να διεξάγεται κατά θεματικές ενότητες σε συνεχείς ή διακεκομμένες χρονικές περιόδους, πραγματοποιείται διαδικασία αξιολόγησης. Η αξιολόγηση γίνεται βάσει της διδαχθείσας ύλης με ευθύνη της επιτροπής ορισμού θεμάτων και του σώματος βαθμολογητών του εισαγωγικού διαγωνισμού προαγωγικής εκπαίδευσης, όπως έχουν συγκροτηθεί με την πλέον πρόσφατη απόφαση της Κ.Ε.Ε..

7. Η επιτυχής αποφοίτηση από το πρόγραμμα προαγωγικής εκπαίδευσης, που πιστοποιείται με ειδική βεβαίωση του Ε.Κ.Δ.Δ., συνυπολογίζεται κατά την επιλογή ή προαγωγή προϊσταμένων διεύθυνσης και όταν κατά την εκτίμηση του υπηρεσιακού συμβουλίου τα λοιπά προσόντα των υποψηφίων θεωρούνται σχεδόν ισοδύναμα, παρέχει προβάδισμα.

8. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Κ.Δ.Δ. καθορίζεται ο εκπαιδευτικός κανονισμός του προγράμματος προαγωγικής εκπαίδευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

'Αρθρο 16

Διευκολύνσεις υπαλλήλων ειδικών περιπτώσεων

1. Στις υπαλλήλους, με οποιαδήποτε σχέση, του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού, που υιοθετούν τέκνο, χορηγείται άδεια ενός (1) μηνός με πλήρεις αποδοχές εντός του πρώτου εξαμήνου μετά την περαίωση της διαδικασίας της υιοθεσίας, εφόσον το υιοθετούμενο τέκνο είναι ηλικίας έως έξι (6) ετών. Δικαιούνται επίσης και τα λοιπά πλεονεκτήματα των φυσικών μητέρων που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, εκτός των αδειών κυήσεως και λοχείας.

2. Στην παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1648/1986 "Προστασία πολεμιστών, αναπήρων και θυμάτων πολέμου και μειονεκτούντων προσώπων" (ΦΕΚ 167 Α') προστίθεται:

τελευταίο εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Την επαύξηση της κανονικής άδειας κατά την παρούσα παράγραφο δικαιούνται, με τις ίδιες ουσιαστικές προϋποθέσεις και οι μόνιμοι υπάλληλοι του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ.."

3. Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 6 του ν. 1682/1987 ειδική άδεια χωρίς αποδοχές, διάρκειας τριών (3) ετών κατ' ανώτατο όριο, με σκοπό τη συγκατοίκηση, χορηγείται και σε υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α.. Χορηγείται επίσης σε υπαλλήλους του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α., που είναι σύζυγοι υπαλλήλων υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλων Διεθνών Οργανισμών.

4. Η μείωση του ωραρίου εργασίας κατά μία (1) ώρα την ημέρα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του π.δ/τος 193/1988 (ΦΕΚ 84 Α'), προκειμένου για τακτικούς υπαλλήλους και υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., που έχουν παιδιά με πνευματική, ψυχική ή σωματική αναπηρία ή σύζυγο με αναπηρία 100% τον οποίο συντηρεί, γίνεται χωρίς ανάλογη περικοπή των αποδοχών τους, εφόσον η αναπηρία των παιδιών τους είναι άνω του 67%, βεβαιούμενη με γνωμάτευση των κατά το ν. 1648/1986 υγειονομικών επιτροπών.

5. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο μείωση του ωραρίου ισχύει και για τους τυφλούς ή παραπληγικούς - τετραπληγικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α.. Ειδικώς για τους τυφλούς τηλεφωνητές η μείωση του ωραρίου εργασίας ορίζεται σε δύο (2) ώρες την ημέρα.

'Αρθρο 17

Λοιπά θέματα προσωπικού

1. α. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 263 του Υπαλληλικού Κώδικα (π.δ. 611/1977), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), μετά τις λέξεις "35ετή πραγματική και συντάξιμη" προστίθεται η λέξη "δημόσια".

β. Στην παρ. 3 του άρθρου 26 του ν. 2190/1994 προστίθεται, από τότε που ισχύσε, εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Η θεμελίωση ή όχι συνταξοδοτικού δικαιώματος, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, νοείται βάσει πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας."

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 12 του άρθρου 36 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"Σε περίπτωση που κενωθεί ή συσταθεί θέση προϊσταμένου τμήματος ή διεύθυνσης πριν από τη λήξη της τριετίας, ο προϊστάμενος επιλέγεται για το χρονικό διάστημα που απομένει μέχρι τη συμπλήρωση της τριετίας."

3. Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τις ηθικές αμοιβές των δημοσίων πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων εφαρμόζονται ανάλογα και για το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου σε οργανικές θέσεις (Κεφάλαιο Β' του π.δ/τος 410/1988 (ΦΕΚ 191 Α')).

4. Από 1ης Ιανουαρίου 1998 οι αποδοχές της ορ-γανικής θέσης των αποσπώμενων σε δημόσιες υπηρεσίες ή Ν.Π.Δ.Δ. υπαλλήλων βαρύνουν τους φορείς στους οποίους αποσπώνται. Εξαιρούνται από τη ρύθμιση αυτή οι αποσπώμενοι στην Προεδρία της Δημοκρατίας, σε γραφεία μελών της Κυβέρνησης και γενικών ή ειδικών γραμματέων, στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για διάθεσή τους σε γραφεία κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή, βουλευτών ή Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο Α.Σ.Ε.Π., στο Συνήγορο του Πολίτη και στο Σώμα Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και οι περιπτώσεις για τις οποίες ρυθμίζεται ειδικώς το θέμα των αποδοχών των αποσπώμενων από ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος διατάξεις. Στις διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και οι ήδη αποσπασμένοι κατά την ανωτέρω ημερομηνία υπάλληλοι. Βραχυχρόνιες αποσπάσεις έως τριών (3) μηνών κατ' έτος, καθώς και αποσπάσεις σε υπηρεσίες παραμεθόριων περιοχών δεν υπάγονται στις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

5. Οι υπηρετούντες κατά τη δημοσίευση του παρόντος

μόνιμοι υπάλληλοι του Δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ., που υπάγονται στις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, καθώς και οι μόνιμοι υπάλληλοι των Ο.Τ.Α., οι οποίοι έχουν τυπικά προσόντα ανώτερης κατηγορίας που δεν προβλέπονται ή δεν αντιστοιχούν σε κανέναν κλάδο της υπηρεσίας τους, μπορούν, με αίτησή τους, να μεταταγούν σε κενές θέσεις συναφούς ή παρεμφερούς κλάδου της ανώτερης κατηγορίας, εφόσον κατά την κρίση του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου μπορούν να εκτελέσουν τα καθήκοντα του κλάδου αυτού. Αν δεν υπάρχουν κενές θέσεις, οι μετατάξεις γίνονται σε συνιστώμενες, με τις αποφάσεις μετάταξης, προσωρινές θέσεις, που καταργούνται αυτοδίκαια με την αποχώρηση από την υπηρεσία των υπαλλήλων που τις καταλαμβάνουν, με ταυτόχρονη δέσμευση μη πλήρωσης των θέσεων των κλάδων από τους οποίους μετατάσσονται. Οι υπάλληλοι αυτοί καταλαμβάνουν τις θέσεις που κενώνονται στον κλάδο στον οποίο μετατάσσονται, με ταυτόχρονη κατάργηση των προσωρινών θέσεων και αποδέσμευση των θέσεων από τις οποίες μετατάχθηκαν. Η προθεσμία υποβολής των ως άνω αιτήσεων ορίζεται τρίμηνη από τη δημοσίευση του παρόντος. Η διάταξη της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζεται σε υπαλλήλους, οι οποίοι έχουν υποχρέωση παραμονής επί ορισμένο χρόνο στην κατηγορία στην οποία διορίστηκαν.

6. Τυφλοί υπάλληλοι που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. και οι οποίοι έχουν εκπαιδευθεί στον προγραμματισμό ή χειρισμό Η/Υ μπορεί, με αίτησή τους, να μετατάσσονται σε κενές θέσεις μηχανογραφικών κλάδων της οικείας υπηρεσίας, εφόσον το υπηρεσιακό συμβούλιο κρίνει ότι η εκπαίδευσή τους είναι επαρκής για την άσκηση των καθηκόντων του οικείου κλάδου.

7. Το δεύτερο και τρίτο εδάφια της παρ. 7 του άρθρου 8 του ν. 2225/1994 (ΦΕΚ 121 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

"Σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχουν κενές θέσεις στην υπηρεσία που υπηρετούν, κατατάσσονται σε συνιστώμενες προσωρινές θέσεις στην ίδια υπηρεσία του ίδιου κλάδου ή ειδικότητας που ανήκαν πριν τη μετάταξη ή μεταφορά τους. Αν ο κλάδος ή η ειδικότητα στην οποία ανήκαν δεν υπάρχει στην υπηρεσία που υπηρετούν, μπορεί να συνιστάται, με την απόφαση κατάταξης, προσωρινή θέση αντίστοιχου ή συναφούς ή παρεμφερούς κλάδου ή ειδικότητας. Αν οι ανάγκες της υπηρεσίας δεν απαιτούν τη σύσταση των προσωρινών θέσεων του προηγούμενου εδαφίου, οι θέσεις που κατέχουν οι μεταταγέντες ή μεταφερθέντες μετατρέπονται με την πράξη κατάταξης σε θέσεις κλάδου ή ειδικότητας αντίστοιχης εκπαιδευτικής βαθμίδας εκείνης στην οποία ανήκαν πριν τη μετάταξη ή μεταφορά τους και συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντα του κλάδου ή της ειδικότητας που κατέχουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος."

8. Στο τέλος της παρ. 33 του άρθρου 9 του ν. 2266/1994 (ΦΕΚ 218 Α') προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Ειδικά για μετατάξεις σε υπηρεσίες παραμεθόριων περιοχών, σύμφωνα με την παρ. 22 του παρόντος, το κατά το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου ανώτατο όριο προϋπηρεσίας ορίζεται σε είκοσι (20) έτη."

9. Ο χρόνος υπηρεσίας των επαναπροσλαμβανόμενων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 2190/1994, καθώς και των προσλαμβανόμενων σε ασφαλιστικά ταμεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 25 του ν. 2266/1994, που έχουν διανύσει στους φορείς από τους οποίους είχαν απολυθεί και ο εκτός υπηρεσίας χρόνος των προσλαμβανόμενων σε ασφαλιστικά ταμεία, βάσει της ανωτέρω διάταξης, αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας για κάθε συνέπεια από της επαναπρόσληψης ή πρόσληψής τους.

10. Στο άρθρο 13 παρ. 23 εδάφιο β' του ν. 2307/1995 μετά τις λέξεις "υπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ." προστίθενται από τότε που ίσχυσε οι λέξεις "και Ν.Π.Ι.Δ.".

11. Στο τέλος της παρ. 13 του άρθρου 25 του ν. 2190/1994 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Επαναπροσλαμβανόμενοι οι τελευταίοι, αν η θέση τους είναι κατεληγμένη, εντάσσονται σε κενή ή προσωποπαγή θέση της

Δικαστικής Υπηρεσίας του νομικού προσώπου με σχέση έμμισθης εντολής, εφόσον κατά το χρόνο της απόλυσής τους είχαν συμπληρώσει τουλάχιστον πενταετή θητεία ως μέλη Νομικών Συμβουλίων στον ίδιο φορέα, εφαρμοζόμενων και γι' αυτούς των διατάξεων των παρ. 6 και 7 του παρόντος άρθρου, χωρίς δικαίωμα καταβολής αναδρομικών αποδοχών ή αποζημίωσης μέχρι την ένταξή τους."

Άρθρο 18

Διοικητικό Συμβούλιο του Κέντρου Ερευνών για Θέματα Ισότητας (Κ.Ε.Θ.Ι.)

Η περίπτωση α' της παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 2266/1994 (ΦΕΚ 218 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"α. Το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας (Κ.Ε.Θ.Ι.) διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο με τριετή θητεία και δυνατότητα ανανέωσης. Το Διοικητικό Συμβούλιο διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με την οποία ορίζονται ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και τα λοιπά πέντε (5) μέλη του. Για το σκοπό αυτόν επιλέγονται επιστήμονες με κύρος, εμπειρία και ευρύτερη επιστημονική και κοινωνική δράση σε θέματα ισότητας των φύλων, ενώ δύο εκ των μελών μπορεί να είναι προσωπικότητες κύρους με δράση σε θέματα πολιτικών ισότητας των φύλων."

Άρθρο 19

Σύσταση θέσεων

1. Συνιστώνται στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, για την κάλυψη αναγκών της Υπηρεσίας Ανάπτυξης Πληροφορικής (Υ.Α.Π.), οι παρακάτω θέσεις προσωπικού:

α) Δεκαπέντε (15) θέσεις του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής, εκ των οποίων οι δώδεκα (12) θέσεις ειδικότητας επιστήμης Η/Υ (SOFTWARE) και τρεις (3) θέσεις ειδικότητας μηχανικών Η/Υ (HARDWARE).

β) Δέκα (10) θέσεις του κλάδου ΤΕ Πληροφορικής, εκ των οποίων οι επτά (7) θέσεις ειδικότητας πληροφορικής (SOFTWARE) και οι τρεις (3) θέσεις ειδικότητας ηλεκτρονικών υπολογιστικών συστημάτων (HARDWARE).

γ) Πέντε (5) θέσεις του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Η/Υ.

δ) Δεκαπέντε (15) θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου διάρκειας τριών (3) ετών με δυνατότητα ανανέωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 20

Έννοια όρου - Διατήρηση ισχύος διατάξεων

Όπου στα άρθρα 14-21 του ν. 2190/1994 και τους τροποποιητικούς αυτού νόμους αναφέρεται ο όρος "νομαρχία" νοείται για την εφαρμογή των περί προσλήψεων διατάξεων η εδαφική περιοχή της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης ή του νομαρχιακού διαμερισματος της ενιαίας νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.

Άρθρο 21

Εξαίρεση από όριο ηλικίας συμμετοχής σε πανελλήνιο διαγωνισμό

Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 2 του ν. 2349/1995 (ΦΕΚ 224 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Οι συμμετάσχοντες στον ανωτέρω διαγωνισμό, εφόσον είχαν κατ' αυτόν το προβλεπόμενο όριο ηλικίας και έλαβαν βαθμολογία τουλάχιστον ίση με την καθορισμένη βάση κατά κατηγορία θέσεων, επιτρέπεται να συμμετάσχουν στον επόμενο πανελλήνιο διαγωνισμό ανεξάρτητα από την υπέρβαση του ορίου ηλικίας."

Άρθρο 22

Κωδικοποίηση διατάξεων

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται εντός έξι (6)

μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο, υπό τον τίτλο "Σύστημα προσλήψεων στο δημόσιο τομέα", οι διατάξεις του ν. 2190/1994 για τις προσλήψεις στο δημόσιο τομέα (άρθρα 1 - 21), όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν, καθώς και κάθε άλλη συναφής διάταξη η οποία εμμέσως τροποποιεί ή συμπληρώνει τις ανωτέρω διατάξεις.

2. Κατά την κωδικοποίηση αυτή επιτρέπεται, χωρίς αλλοίωση της έννοιας των διατάξεων που ισχύουν, η νέα διάρθρωση του νομοθετικού υλικού, όπως η διάσπαση ή συγχώνευση άρθρων ή προσθήκη νέων και η νέα γενικώς κατάστρωση αυτού, η απάλειψη των διατάξεων που έχουν ρητώς ή σιωπηρώς καταργηθεί, καθώς και των μεταβατικών διατάξεων, η διόρθωση φράσεων που περιέχουν κανόνες που έχουν καταργηθεί, η διενέργεια διορθώσεων και προσαρμογών στη φραστική διατύπωση και η διενέργεια των αναγκαίων προσαρμογών εν όψει της γενικής ισχύουσας νομοθεσίας.

Άρθρο 23

Μεταβατικές διατάξεις

1. Τυχόν εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος διαδικασίες πλήρωσης θέσεων ή πρόσληψης προσωπικού, βάσει των άρθρων 18 και 19 του ν. 2190/1994, εφόσον δεν έχουν δημοσιευθεί (αναρτηθεί) από την οικεία επιτροπή του Α.Σ.Ε.Π. οι σχετικοί πίνακες, ολοκληρώνονται με τις προϊσχύουσες διατάξεις χωρίς την εφαρμογή των πενταετιών.

2. Θέσεις νοσοκομείων και λοιπών φορέων υγείας που περιλαμβάνονται στις αριθ. 1/7.11.1995 (ΦΕΚ 1/7.11.1995, Τεύχος Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.) και 3/13.2.1996 (ΦΕΚ 3/13.2.1996, Τεύχος Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.) προκηρύξεις του Α.Σ.Ε.Π., καθώς και στις προκηρύξεις που έγιναν κατ'εφαρμογή του ν. 2190/1994 από την έναρξη ισχύος του έως την ανάληψη της σχετικής αρμοδιότητας από το Α.Σ.Ε.Π. (1.7.1995), οι οποίες κενώθηκαν ή κενούνται λόγω παραίτησης των διορισθέντων εντός δέκα (10) μηνών από το διορισμό τους, καλύπτονται από τους επόμενους κατά σειρά στους οικείους πίνακες προτεραιότητας, εφόσον οι θέσεις που κενώθηκαν δεν περιλήφθηκαν σε επόμενη προκήρυξη.

3. Οι διατεθέντες από τον πανελλήνιο γραπτό διαγωνισμό της 25.1.1995, κατ'εφαρμογή της παρ. 11 του άρθρου 2 του ν. 2349/1995, στους Τ.Ο.Ε.Β. ή στο Κέντρο Υγείας Νεάπολης Λακωνίας, των οποίων δεν ολοκληρώθηκε ο διορισμός μέχρι 31.12.1996, διορίζονται σε κενές θέσεις δημοσίων υπηρεσιών ή νομικών προσώπων υπαγόμενων στο άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994, των αντίστοιχων ή γειτνιαζουσών νομαρχιών. Κατάσταση εγκεκριμένων θέσεων αποστέλλεται στο Α.Σ.Ε.Π. από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν στο Α.Σ.Ε.Π. δήλωση διορισμού τους μετά από σχετική ειδοποίησή τους που γίνεται εντός δέκα (10) ημερών το αργότερο από την περιέλευση στο Α.Σ.Ε.Π. της κατάστασης του προηγούμενου εδαφίου, η οποία ανακοινώνεται στους ενδιαφερομένους.

4. Στο άρθρο 1 του ν. 2477/1997 (ΦΕΚ 59 Α') προστίθεται παράγραφος 6 που έχει ως εξής:

"6. Μέχρι την έναρξη λειτουργίας της αρχής, διατάκτης των δαπανών είναι ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και η οικονομική εξυπηρέτησή της γίνεται από τη Διεύθυνση Οικονομικού της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης."

5. Οι συμβάσεις εργασίας προσωπικού υπαγόμενου στις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου που προσλήφθηκε από φορείς του δημόσιου τομέα, που υπάγονται το πρώτον στο σύστημα προσλήψεων του ν. 2190/1994, εφόσον έγιναν από την κατάθεση του νομοσχεδίου στη Βουλή έως και τη δημοσίευση του παρόντος, καταγγέλλονται εντός ενός (1) μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος υποχρεωτικώς βάσει των διατάξεων

της εργατικής νομοθεσίας.

Άρθρο 24

Καταργούμενες διατάξεις

1. Καταργούνται:

α) Τα εδάφια δεύτερο, τρίτο και τέταρτο της παρ. 3 του άρθρου 21 και η παρ. 4 του άρθρου 30 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α').

β) Οι παράγραφοι 4 και 9, καθώς και τα εδάφια δεύτερο και έκτο της παρ. 13 του άρθρου 2 του ν. 2349/1995 (ΦΕΚ 224 Α').

γ) Η παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 2247/1994 (ΦΕΚ 182 Α').

δ) Τα άρθρα 36, 43, 45 και 49 του ν. 1943/1991 (ΦΕΚ 50 Α').

ε) Η παρ. 2 του άρθρου 82 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α').

2. Καταργείται επίσης κάθε διάταξη γενική ή ειδική που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου ή ρυθμίζει θέματα που ρυθμίζονται από αυτόν.

Άρθρο 25

Εκλογή σε νέους δήμους

1. Η εκλογή για την ανάδειξη αρχών σε δήμους που αναγνωρίστηκαν από το έτος 1996 και μετέπειτα θα γίνει την 11η Οκτωβρίου 1998, μαζί με τις γενικές δημοτικές και κοινοτικές εκλογές, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 42 του π.δ/τος 410/1995.

2. Τα αποτελέσματα των μεταβολών που επέρχονται από την αναγνώριση των νέων δήμων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αρχίζουν μετά τις γενικές δημοτικές και κοινοτικές εκλογές της 11ης Οκτωβρίου 1998, με την επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου.

3. Η αυξημένη οικονομική ενίσχυση, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ/τος 410/1995 "Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας" που δικαιούνται οι νέοι Ο.Τ.Α., οι οποίοι έχουν αναγνωρισθεί, αποδίδεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 στους δήμους και τις κοινότητες από την ένωση των οποίων προέρχονται οι νέοι Ο.Τ.Α..

Η απόδοση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ανάλογα με τον πληθυσμό της τελευταίας απογραφής.

4. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 15 του άρθρου 18 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α') στη φράση "έναν πάρεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας" μετά τη λέξη "πάρεδρο" προστίθεται η φράση "ή εισηγητή".

Άρθρο 26

Ισχύς

Η ισχύς του παρόντος, πλην των διατάξεων για τις οποίες ορίζεται διαφορετικά, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την επ'ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεθα στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης

"Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του ως εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις".

Για το νομοσχέδιο αυτό η Νέα Δημοκρατία ορίζει ως κοινοβουλευτικό της εκπρόσωπο τη Βουλευτή κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ορίζει ως κοινοβουλευτικό του εκπρόσωπο τον κ. Ευάγγελο Αποστόλου. Το Δημοκρατικό, Κοινωνικό Κίνημα ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Ιωάννη Καρακώστα.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό έχει καθοριστεί στη Διάσκεψη των Προέδρων να συζητηθεί σε δύο συνεδριάσεις.

Κυρία Υπουργέ, θα καταθέσετε καμία τροπολογία;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): 'Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): 'Εχουμε δύο τροπολογίες συναδέλφων εμπρόθεσμες και μία εκπρόθεσμη.

Μπορούμε να συζητήσουμε και να τελειώσουμε απόψε την αρχή του νομοσχεδίου και αύριο να συζητήσουμε τα άρθρα.

Παρακαλώ τον κ. Δημήτριο Θάνο εισηγητή της Πλειοψηφίας να έρθει στο Βήμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, κυρώνεται η σύμβαση μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" ΚΑΙ "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ", καθώς και του τρίτου συμβληθέντος, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ.

Με το παρόν νομοσχέδιο κυρώνονται ακόμα οι συμβάσεις του Πολεμικού Ναυτικού και του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος με την αγοράστρια εταιρεία. Οι συμβάσεις αυτές αφορούν στη συνέχιση των υπό εξέλιξη κατασκευαστικών προγραμμάτων του Πολεμικού Ναυτικού για αρματαγωγά, και του ΟΣΕ για φορτάμαξες και εξασφαλίζουν την ομαλή και με το μικρότερο δυνατό κόστος αποπεράτωση των συγκεκριμένων προγραμμάτων.

Ακόμα, με τις διατάξεις του συζητούμενου νομοσχεδίου επιχειρείται η ρύθμιση χρόνιων προβλημάτων των Ναυπηγείων Ελευσίνας με σκοπό την ομαλή μεταβίβαση της επιχείρησης στο νέο φορέα και την απρόσκοπτη λειτουργία της από αυτόν.

'Ετσι ρυθμίζονται θέματα μεταβίβασης και ανανέωσης των απαραίτητων διοικητικών αδειών λειτουργίας και της παραχώρησης ζωτικών για την λειτουργία των ναυπηγείων χρήσεων.

Τέλος, οι λοιπές διατάξεις του εισηγούμενου νομοσχεδίου αποσκοπούν στην προώθηση των αποκρατικοποιήσεων και σε ρυθμίσεις που αφορούν το φυσικό αέριο με την τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του ν. 2364.

'Όπως είναι γνωστό, προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των Ναυπηγείων Ελευσίνας, είχε γίνει και στο παρελθόν και θα ήταν εξαιρετικά θετικό να είχε επιτύχει και να είχαμε σήμερα μια υγιή επιχείρηση και ένα ανταγωνιστικό ναυπηγείο. Η προσπάθεια αυτή, όμως, απέτυχε, διότι κοντά στα άλλα υπήρχαν και σοβαρές αδυναμίες της σύμβασης αυτής. Μεταξύ αυτών, η κακή περιγραφή περιουσιακών στοιχείων με πολλές διενέξεις στη συνέχεια, ανεπαρκείς εγγυήσεις για τις δύο χιλιάδες θέσεις εργασίας, που άλλωστε είναι και ένας αριθμός εξωπραγματικός για τη λειτουργία αυτών των ναυπηγείων και ακόμη κακές συμβάσεις και έλλειψη εγγυήσεων καλής λειτουργίας του ναυπηγείου, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σήμερα.

Δεν είναι η ώρα να πούμε τίποτα περισσότερο επ' αυτού. Εκείνο που έχει σημασία, όμως, είναι ότι η Κυβέρνηση μετά την εγκατάλειψη των Ναυπηγείων Ελευσίνας, τον Αύγουστο του 1995, ανέλαβε το βάρος της διοίκησης και της λειτουργίας μιας υπερχρεωμένης και εγκαταλελειμμένης από τον ιδιοκτήτη της βιομηχανίας. Η Κυβέρνηση και οι σημαντικότεροι από πλευράς μεγεθών απαιτήσεων πιστωτές, κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν το οξύ οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα, που δημιουργήθηκε στην κατεύθυνση εξεύρεσης μιας μόνιμης και βιώσιμης λύσης προς το συμφέρον της εθνικής οικονομίας, των εργαζομένων και της κοινωνικής ειρήνης, αλλά και των στενών οικονομικών συμφερόντων των πιστωτών.

Οι εναλλακτικές δυνατότητες που υπήρχαν ήταν: Η πτώχευση και το κλείσιμο της επιχείρησης και ο πλειστηριασμός των ετήσιων περιουσιακών της στοιχείων. Τις ίδιες συνέπειες θα είχε και η άσκηση ατομικών μέτρων για την ικανοποίηση των επιμέρους πιστωτών ή η προσπάθεια διάσωσης με τη θέση

της επιχείρησης σε ειδική εκκαθάριση.

Η λύση που επιλέχθηκε ήταν αυτή της υπαγωγής της επιχείρησης στο καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης, μιας διαδικασίας που ενώ επιτρέπει την παραμονή σε λειτουργία της επιχείρησης, ταυτόχρονα οδηγεί σε ταχεία και διαφανή πώληση της επιχείρησης ως λειτουργικού συνόλου. Με τον τρόπο αυτό και διασφαλίστηκε η εργασία των χιλιάδων εργαζομένων στα ναυπηγεία στο μεταβατικό χρονικό διάστημα και διατηρήθηκε, χωρίς να διαλυθεί ή απαξιωθεί, μια επιχείρηση σημαντική για τα συμφέροντα της εθνικής οικονομίας με αποτέλεσμα τα ναυπηγεία να μεταβιβάζονται σήμερα στους επενδυτές που εκδήλωσαν ενδιαφέρον και οι οποίοι υποχρεώνονται να λειτουργήσουν για δεκαπέντε τουλάχιστον χρόνια, με προοπτική είκοσι χρόνων την επιχείρηση, να πραγματοποιήσουν επενδύσεις για να καταστεί αυτή βιώσιμη και ανταγωνιστική και να διασφαλιστούν θέσεις εργασίας με προφανείς ωφέλειες κυρίως για τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη αλλά και την τοπική και εθνική οικονομία.

Οι συνέπειες που θα είχαμε στην περίπτωση που είχε επιλεγεί η λύση της πτώχευσης της επιχείρησης θα ήταν: 'Ενα εργοστάσιο κλειστό πιθανότατα για πάντα. Χιλιάδες εργαζόμενοι άνεργοι. Απώλεια μιας επιχείρησης η οποία είναι ως μονάδα συναλλαγματοφόρα, που κατασκευάζει και επισκευάζει πολεμικά πλοία, κάνει μεγάλες βιομηχανικές κατασκευές, συμβάλλει στον εκσυγχρονισμό του ΟΣΕ με την κατασκευή φορταμαξών, δημιουργεί θέσεις εργασίας σε εκατοντάδες δορυφορικές επιχειρήσεις, προμηθευτές των Ναυπηγείων Ελευσίνας. Μια επιχείρηση στην οποία, κατά ένα μέρος, στηρίζεται η επιβίωση της επισκευαστικής ζώνης του Περάματος. Και τέλος, θα είχαμε μακρόχρονες και αβέβαιες διαδικασίες για τον εκπλειστηριασμό των περιουσιακών στοιχείων με πιθανότατα πολύ χαμηλότερο τίμημα αυτού που επιτεύχθηκε.

'Ετσι, η εταιρία "ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ Α.Ε." τέθηκε σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης, σύμφωνα με την απόφαση του Εφετείου Αθηνών, μετά από αίτηση των βασικών πιστωτών της εταιρίας αυτής, που είναι η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, η Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ανάπτυξης, η Αγροτική Τράπεζα, η Εμπορική Τράπεζα και το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Με την ίδια απόφαση ορίστηκε ως εκκαθαρίστρια εταιρία η Τράπεζα Επενδύσεων.

Με βάση το ισχύον θεσμικό πλαίσιο διενεργήθηκαν δύο δημόσιοι διεθνείς πλειοδοτικοί διαγωνισμοί, για τη μεταβίβαση του ενεργητικού της επιχείρησης, με κριτήρια αξιολόγησης προσφορών, όχι μόνο το ύψος του προσφερομένου τιμήματος, αλλά και τις διασφαλιζόμενες θέσεις εργασίας, το επενδυτικό πρόγραμμα, το επιχειρησιακό σχέδιο, την αξιοπιστία και φερεγγυότητα των ενδιαφερομένων επενδυτών, καθώς και τις προσφερόμενες εγγυήσεις για τις δεσμεύσεις που θα ανελάμβαναν οι υποψήφιοι επενδυτές.

Το Φεβρουάριο του 1995 διενεργήθηκε ο πρώτος διεθνής πλειοδοτικός διαγωνισμός, κατά τον οποίο υποβλήθηκε μόνο μια προσφορά, η οποία και λόγω των νομικών ελαττωμάτων της κρίθηκε ασύμφορη από τους πιστωτές.

Τον Ιούλιο του 1996 διενεργήθηκε ο δεύτερος διεθνής πλειοδοτικός διαγωνισμός, κατά τον οποίο υποβλήθηκε πάλι μία προσφορά, που απετέλεσε και αντικείμενο διαπραγματεύσεως. Η προσφορά αυτή βελτιώθηκε σημαντικά ως προς όλους τους όρους, μετά από πολυμήνες διαπραγματεύσεις, αρχικά από την εκκαθαρίστρια εταιρία και στη συνέχεια από ειδική επιτροπή αποτελούμενη από υψηλού επιπέδου στελέχη, που εκπροσωπούσαν και τα συμφέροντα των πιστωτών. Στη συνέχεια, οι ως άνω αρμόδιοι και κατά νόμο πιστωτές, που είχαν ζητήσει την υπαγωγή της εταιρίας στο καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης, αποφάσισαν την κατακύρωση του διαγωνισμού στη μοναδική ενδιαφερόμενη εταιρία. Κατόπιν αυτού, η εκκαθαρίστρια εταιρία συνέταξε την εν λόγω σύμβαση μεταβίβασης, στην οποία παραστάθηκε ως συμβαλλόμενος το ελληνικό δημόσιο.

Με τη σύμβαση επιτυγχάνεται η συνέχιση της λειτουργίας των ναυπηγείων, μιας σημαντικής και από χρόνια προβληματικής επιχείρησης, εξασφαλίζονται οι υφιστάμενες θέσεις

εργασίας, ενώ ο επενδυτής υποχρεώνεται να πραγματοποιήσει επενδύσεις για τον εκσυγχρονισμό του ναυπηγείου και τη δημιουργία μιας υγιούς και ανταγωνιστικής επιχείρησης.

Η λειτουργία των μεταβιβαζόμενων ναυπηγείων και η δημιουργία μιας σύγχρονης και βιώσιμης επιχείρησης τόνώνει τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος και την ελληνική βαριά βιομηχανία και θα αποβεί πολλαπλά ωφέλιμη για την τοπική και εθνική οικονομία.

Η σύμβαση μεταβίβασης του ενεργητικού, η οποία εισάγεται προς κύρωση στη Βουλή με το παρόν νομοσχέδιο, προβλέπει σαφείς όρους και δεσμεύσεις, με τους οποίους διασφαλίζονται όλα τα κρίσιμα για τη μεταβίβαση στοιχεία, πιστωθέν τίμημα, θέσεις απασχόλησης, επενδύσεις κλπ.

Ειδικότερα, οι βασικοί όροι της σύμβασης προβλέπουν τα εξής. Το τίμημα ανέρχεται σε τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές -αξίζει εδώ να επισημάνουμε ότι η αρχική προσφορά ήταν είκοσι έξι δισεκατομμύρια (26.000.000.000) δραχμές- το οποίο καταβάλλεται με προκαταβολή ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000) -η αρχική πρόταση ήταν για τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000)- στη συνέχεια από εννέα ετήσιες δόσεις ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000), ακολουθούν δόσεις δύο δισεκατομμυρίων (2.000.000.000), δύομισι δισεκατομμυρίων (2.500.000.000), εντεκάμισι δισεκατομμυρίων (11.500.000.000), ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) και τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) κατ' έτος.

Σχετικά με τους εργαζόμενους: Με το ένατο άρθρο της σύμβασης η αγοράστρια υποχρεώνεται να δημιουργήσει και να διατηρήσει για χρονική περίοδο έξι ετών επτακόσιες πενήντα θέσεις εργασίας. Οι θέσεις αυτές θα καλυφθούν με απόλυτη προτεραιότητα από τους εργαζόμενους που θα παραμείνουν στα ναυπηγεία, μετά την ολοκλήρωση των οικειοθελών αποχωρήσεων και των μετατάξεων που πραγματοποιούνται. Προσλαμβάνονται αμέσως όλοι οι εργαζόμενοι και ακόμη εβδομήντα έξι έκτακτοι που εργάζονται με δίμηνες συμβάσεις, καθώς και τριάντα περίπου αποφοιτήσαντες από τις σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ. Όλοι οι παραπάνω είναι με σύμβαση αορίστου χρόνου. Συνολικά προσλαμβάνονται εξακόσιοι σαράντα εργαζόμενοι.

Η παραπάνω ρύθμιση απέτελεσε και αδιαπραγμάτευτη θέση του σωματείου και αξίζει επίσης να επισημάνουμε ότι αρχικά η αγοράστρια είχε προτείνει να προσλάβει μόνο το 70% των εργαζομένων και αυτό σε έξι μήνες. Πέραν των επτακοσίων πενήντα μόνιμων θέσεων εργασίας υπάρχει συμβατική υποχρέωση να απασχοληθούν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή έργου περίπου άλλοι διακόσιοι εργαζόμενοι, που θα καλύπτουν κατά μέσον όρο τριακόσιες χιλιάδες (300.000) εργατώρες ετησίως για τα τρία πρώτα χρόνια.

Σε περίπτωση που η αγοράστρια παραβεί την υποχρέωση για τη δημιουργία των θέσεων εργασίας που έχει δεσμευθεί συνολικά, προβλέπεται ποινική ρήτρα που υπολογίζεται και αναπροσαρμόζεται με βάση το ημερομίσθιο της συλλογικής σύμβασης εργασίας της Ομοσπονδίας Μετάλλου.

Σχετικά με τις αποδοχές συμφωνήθηκε ότι δεν θα υπάρξει περικοπή τακτικών αποδοχών που ελάμβαναν οι εργαζόμενοι στα Ναυπηγεία Ελευσίνας.

Άλλες ρυθμίσεις που αφορούν τους εργαζομένους είναι η αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης, που υπολογίζεται βάση του ν. 2112, η κανονικά άδεια πέντε εβδομάδων, η άδεια με αποδοχές για δύο τετράωρες γενικές συνελεύσεις και το πρόγραμμα ομαδικής ασφάλισης του προσωπικού και των οικογενειών τους.

Σε περίπτωση συνταξιοδότησης η αποζημίωση θα καταβάλλεται προσαυξημένη πέραν του νομίμου, κατά 10%. Η υπερωριακή απασχόληση θα είναι προσαυξημένη από την πρώτη ώρα κατά 100%, καθώς επίσης και η απασχόληση του Σαββατοκύριακου. Η νυχτερινή απασχόληση θα είναι επίσης προσαυξημένη πέραν του νομίμου κατά 10%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Τρίτον, η αγοράστρια εταιρία υποχρεούται εντός έξι μηνών

από σήμερα να υποβάλει πρόγραμμα επενδύσεων συνολικού ύψους έξι δισεκατομμυρίων εξακοσίων τριάντα εκατομμυρίων (6.630.000.000) δραχμών, το οποίο πρέπει να υλοποιήσει εντός πενταετίας από σήμερα.

Συγκεκριμένα το επενδυτικό αυτό πρόγραμμα θα υλοποιηθεί σε δυο φάσεις. Η πρώτη φάση προβλέπει την πραγματοποίηση εντός τριετίας από σήμερα επενδύσεων ύψους τεσσάρων δισεκατομμυρίων πενήντα εκατομμυρίων (4.050.000.000) δραχμών και στη δεύτερη φάση προβλέπει την πραγματοποίηση εντός των δυο επομένων ετών, από τη λήξη της παραπάνω τριετίας, επενδύσεων ύψους δυο δισεκατομμυρίων πεντακοσίων ογδόντα εκατομμυρίων (2.580.000.000) δραχμών.

Για την τήρηση από την αγοράστρια εταιρία αυτής της υποχρέωσης, συνομολογήθηκε ποινική ρήτρα ίση με την τυχόν διαφορά μεταξύ της ως άνω αξίας επενδύσεων και της αξίας των επενδύσεων που πραγματικά θα υλοποιηθούν.

Τέταρτον, η αγοράστρια αναλαμβάνει την υποχρέωση να λειτουργήσει την επιχείρηση ως ναυπηγείο για μια δεκαπενταετία, με προοπτική εικοσαετίας -η αρχική πρόταση της αγοράστριας εταιρείας ήταν για δέκα χρόνια- η οποία διασφαλίζεται με ποινική ρήτρα.

Πέμπτον, ως εγγυήσεις για την τήρηση των υποχρεώσεων της αγοράστριας εγγράφονται επί των ακινήτων του πάγιου μηχανολογικού εξοπλισμού των πλωτών μέσων και των πλωτών δεξαμενών, υποθήκες και ναυτικές υποθήκες συνολικού ύψους σαράντα δυο δισεκατομμυρίων (42.000.000.000) δραχμών.

Εκχωρούνται τα συμβατικά ανταλλάγματα από τις συμβάσεις της αγοράστριας με Πολεμικό Ναυτικό και ΟΣΕ συνολικού ύψους εικοσιτεσσάρων εκατομμυρίων (24.000.000.000) δραχμών. Εκδίδεται από την αγοράστρια τραπεζική εγγυητική επιστολή κυλιόμενη, ύψους ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000) δραχμών. Τέλος, προβλέπεται η απαγόρευση μεταβίβασης των μεταβιβαζόμενων ακινήτων του μηχανολογικού εξοπλισμού και των πλωτών μέσων και δεξαμενών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με τις ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου που αφορούν το φυσικό αέριο, με την τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του ν. 2364 υπάρχει μια τροποποίηση στη συγκρότηση και λειτουργία του Σώματος Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού. Η πράξη απέδειξε ότι δεν ήταν εύκολο να βρεθούν άτομα με εξειδικευμένες γνώσεις και ιδιαίτερη σχετική πείρα, που να μπορούν να στελεχώσουν το Σώμα Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού σε σχέση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Η προϋπόθεση αυτή περιορίζει τον αριθμό των ικανών ατόμων μεταξύ των οποίων θα επιλεγόντο τα μέλη του Σώματος και οι δυσκολίες αυτές δεν επέτρεψαν μέχρι σήμερα τη συγκρότησή του. Έτσι, λοιπόν, προβλέπεται ο πρόεδρος και τα μέλη του οργάνου αυτού να μην είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Άλλες διατάξεις που έχουν άμεση σχέση με το φυσικό αέριο είναι αυτές που αναφέρονται κυρίως στο διαγωνισμό για επιλογή ιδιωτών επενδυτών στις εταιρείες παροχής αερίου. Σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο η ΔΕΠΑ με την Τοπική Αυτοδιοίκηση της περιοχής σχηματίζουν μια εταιρεία διανομής αερίου (ΕΔΑ) στην οποία η ΔΕΠΑ κατέχει το 51% και η Τοπική Αυτοδιοίκηση το 49%.

Μέχρι τώρα έχουν δημιουργηθεί τρεις εταιρείες διανομής αερίου σε περιοχές απ' όπου περνά ο αγωγός φυσικού αερίου, αυτή της Θεσσαλονίκης, της Θεσσαλίας και της Αττικής.

Οι εταιρείες αυτές, μετά από διαγωνισμό, επιλέγουν ιδιώτη επενδυτή, ο οποίος θα πρέπει να έχει εμπειρία και τεχνογνωσία στη διανομή φυσικού αερίου, με όλους τους όρους ασφάλειας για την εμπορική και οικιακή κατανάλωση. Ο ιδιώτης επενδυτής μαζί με κάθε ΕΔΑ θα σχηματίσει την Εταιρεία Παροχής Αερίου της συγκεκριμένης περιοχής, στην οποία ο ιδιώτης θα συμμετέχει με 49% και θα έχει το μάναντζμεντ της επιχείρησης.

Η ΔΕΠΑ έχει προσλάβει εταιρεία σύμβουλο, για να βοηθήσει στον τρόπο διεξαγωγής του διαγωνισμού και στον τρόπο προσέλκυσης των επενδυτών για συμμετοχή στο διαγωνισμό

αυτό. Οι σύμβουλοι υπέδειξαν ότι, ως έχει ο νόμος, περιέχει αντικίνητρα και χρειάζονται ορισμένες τροποποιήσεις, ώστε να διαμορφωθεί ευνοϊκότερο κλίμα στην προσέλκυση επενδυτών. Ανάλογες υποδείξεις έγιναν και από την ευρωπαϊκή επιτροπή μέσω του επιτρόπου. Έτσι, λοιπόν, καταργείται το ενιαίο της τιμολόγησης του φυσικού αερίου, που προβλέπεται.

Η τήρηση μιας τέτοιας ρήτηρας από τρεις διαφορετικές εταιρείες, οι οποίες έχουν διαφορετικό κόστος δικτύων και διανομής, θα οδηγήσει σε υπερκέρδη τις εταιρείες εκείνες, που θα έχουν χαμηλό κόστος, προκειμένου να είναι οριακά κερδοφόρες αυτές που έχουν το υψηλό κόστος.

Το πρότυπο της ΔΕΗ, η οποία ως ενιαία επιχείρηση προσφέρει ενιαίο τιμολόγιο, δεν μπορεί να ισχύσει, διότι η ΔΕΗ μπορεί να ισοσκελίζει τα κέρδη από περιοχές χαμηλού κόστους με τις ζημιές από περιοχές υψηλού κόστους. Σε κάθε περίπτωση πάντως, το φυσικό αέριο θα πρέπει να έχει ανταγωνιστική τιμή ως προς τα καύσιμα που θα υποκαταστήσει, για να διεισδύσει σε οποιαδήποτε περιοχή και αγορά.

Επίσης, προβλέπεται η εξέλιξη του διαγωνισμού σε δύο φάσεις, ώστε στην τελική φάση να επιλεγούν οι εταιρείες που πράγματι πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου. Επίσης, ικανοποιείται ένα πάγιο αίτημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή, το ποσοστό των μετοχών που η ΔΕΠΑ θα μεταβιβάσει χωρίς ανταλλάγματα στον Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αυξάνεται από 2,5% σε 5%.

Δίνεται η δυνατότητα στις ΕΠΑ να μπορούν να παίρνουν επιχορήγηση μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και επίσης, η δυνατότητα κατανομής κονδυλίων από ΕΠΑ σε ΕΠΑ, ώστε στις Εταιρείες Παροχής Αερίου Θεσσαλίας να δοθούν μεγαλύτερες επιχορηγήσεις, μετριάζοντας έτσι το υπερβολικό κόστος της περιοχής.

Τέλος, προβλέπεται ότι δεν εφαρμόζονται για τις προσλήψεις προσωπικού από τις Εταιρείες Παροχής Αερίου οι διατάξεις του 2190. Σε μια εταιρεία τόσο εξειδικευμένη και σε έναν τομέα με τόσο υψηλή επικινδυνότητα, το προσωπικό οφείλει να έχει υψηλό επίπεδο γνώσεων και εμπειρία. Η διάταξη αυτή αίρει το κυριότερο αντικίνητρο στην προσέλκυση επενδυτών, που θα έχουν και το μάναντζμεντ της επιχείρησης και φυσικά δεν μπορεί παρά να θέλουν να επιλέγουν με τα δικά τους κριτήρια και τους δικούς τους κανόνες το προσωπικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λύση που έδωσε η Κυβέρνηση, τόσο στο θέμα των ρυθμίσεων για το φυσικό αέριο, όσο και στο θέμα των Ναυπηγείων Ελευσίνας, αποτελεί χαρακτηριστική περίπτωση άσκησης πολιτικής με αναπτυξιακή κατεύθυνση. Ιδιαίτερα η λύση που δόθηκε στο θέμα των Ναυπηγείων Ελευσίνας, αποτελεί υπόδειγμα αναπτυξιακής αντίληψης και κοινωνικής ευαισθησίας.

Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι η λύση αυτή έγινε αποδεκτή από τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων στα Ναυπηγεία Ελευσίνας με ποσοστό που ξεπερνά το 77%. Τα Ναυπηγεία Ελευσίνας μπορούν να αναπτυχθούν και υπάρχουν δυνατότητες να γίνουν ανταγωνιστικά στο κόστος παραγωγής και αξιόπιστα στο χρόνο παράδοσης, που αποτελεί ένα κρίσιμο μέγεθος της ναυπηγικής.

Η τεχνογνωσία που διαθέτουμε, το εκσυγχρονιστικό πρόγραμμα, η καλή συνεννόηση και συνεργασία διοίκησης και εργαζομένων, αλλά και το επιχειρηματικό σχήμα που αναλαμβάνει τα ναυπηγεία και που έχει αποδείξει από το Νεώριο της Σύρου ότι μπορεί να κρατά επιχειρήσεις, μας πείθουν ότι με τη σύμβαση αυτή αντιμετωπίζεται με επιτυχία και οριστικά το χρόνιο πρόβλημα των Ναυπηγείων Ελευσίνας προς το συμφέρον της ναυπηγοεπισκευαστικής, της τοπικής αλλά και της εθνικής οικονομίας.

Προτείνω την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας Βουλευτής Επικρατείας και εκ Λέσβου ορμώμενος, κ. Ιωάννης Τζωάννος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επαναλάβω την ανάλυση που έκανε ο αγαπητός συνάδελφος

της Πλειοψηφίας, όσον αφορά τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις στο πρώτο σκέλος του νομοσχεδίου, αλλά θα εστιάσω την προσοχή μου στο ζουμί της υπόθεσης.

Το πρώτο θέμα που θέλω να επισημάνω είναι ότι εδώ μιλάμε για δύο νομοσχέδια. Έχουμε ένα νομοσχέδιο που αφορά στην κλαδική πολιτική για τα ναυπηγεία και ένα νομοσχέδιο που αφορά στον ευρύτερο ενεργειακό τομέα της χώρας. Και το μόνο κοινό χαρακτηριστικό που έχουν αυτά τα δύο κομμάτια - τα δύο ουσιαστικά αυτόνομα νομοσχέδια - είναι ότι αναφέρονται στην ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και ειδικότερα της ελληνικής βιομηχανίας, η οποία συνεχώς χάνει έδαφος διεθνώς, κάτι το οποίο επεσήμανε και προχθές σχετική μελέτη της Τράπεζας της Ελλάδος.

Το ζουμί της υπόθεσης στο πρώτο σκέλος είναι ότι, ύστερα από παλινδρομήσεις ετών και επανελημμένους διαγωνισμούς, ενεφανίσθη ένας μόνο αγοραστής για τα Ναυπηγεία της Ελευσίνας. Αυτό και μόνο το γεγονός δείχνει την απαξίωση, την οποία υπέστη η επιχείρηση από την κακοδιαχείριση των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία συσώρευσε τεράστιες ζημιές στο ναυπηγικό κλάδο, ζημιές που υπολογίζονται περίπου σε διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές από τότε που υπήχθησαν υπό κρατικό έλεγχο τα ναυπηγεία. Μπορείτε να αναλογιστείτε τι θα μπορούσαν να είχαν κάνει οι κυβερνήσεις με τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές, για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, αλλά και για το κοινωνικό πρόσωπο, του κράτους μας.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά στο πραγματικό τίμημα. Το πραγματικό τίμημα δεν είναι τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000). Αν υπολογίσουμε ότι το κόστος ευκαιρίας των δανειακών κεφαλαίων του δημοσίου είναι 10% και το χρησιμοποιήσουμε αυτό ως προεξοφλητικό επιτόκιο για τις δόσεις που θα πληρωθούν, η παρούσα αξία αυτών των δόσεων είναι δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000). Αν πάρουμε 8% είναι δεκατέσσερα δισεκατομμύρια (14.000.000.000). Ουσιαστικά έχουμε μία σύμβαση οιονεί λήζινγκ του ενεργητικού με προκαταβολή ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000) που προικίζεται αυτό το λήζινγκ και με τα προγράμματα του Πολεμικού Ναυτικού και τα προγράμματα του Ο.Σ.Ε. Δηλαδή, με εξασφαλισμένες κάποιες παραγγελίες και ταμειακές εισπράξεις, για να καταλαβαίνουμε για τι μιλάμε. Αυτά είναι τα δεδομένα.

Το θέμα είναι, εάν είχαμε κάποια εναλλακτική λύση. Δυστυχώς, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα από τα σφάλματα και την ολιγωρία των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχουμε οδηγηθεί σε ένα αδιέξοδο και σε ένα δίλημμα.

Εμείς δε ως Νέα Δημοκρατία, που πιστεύουμε ακράδαντα στις αποκρατικοποιήσεις ως αναγκαία προϋπόθεση για την ανάπτυξη της χώρας, δεν μπορούμε να έχουμε αντίρρηση στο μη χείρον. Το εναλλακτικό είναι να κλείσουν τα ναυπηγεία και να υποστεί η ελληνική οικονομία ακόμα μεγαλύτερη ζημιά. Αυτό είναι το δίλημμα που -αν θέλετε- αντιμετωπίζουμε από τις παραλείψεις της Κυβέρνησης.

Βεβαίως πρέπει να επισημάνουμε και το π συνέβη στο πρόσφατο παρελθόν. Εάν αυτές οι ρυθμίσεις ή μέρος από αυτές τις ρυθμίσεις είχαν γίνει το 1995, θα είχε αποφευχθεί η κρίση των Ναυπηγείων Ελευσίνας και τα μετέπειτα δραματικά γεγονότα και θα είχαν αποφευχθεί και οι ζημιές στην ελληνική οικονομία, αλλά και η δυσφήμισή της διεθνώς.

Σας θυμίζω ότι ο Όμιλος Περατικού στις αρχές του 1995 είχε υποβάλει πρόγραμμα επενδύσεων με πακέτο χρηματοδότησης που είχε εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ωστόσο το Υπουργείο Βιομηχανίας, επί υπουργίας κ. Σημίτη, αδιαφορούσε και δεν δεχόταν να μιλήσει με τον τότε κύριο μέτοχο των ναυπηγείων, για να βρεθεί κάποια λύση και να σωθούν και οι θέσεις εργασίας. Αυτά είναι τα πραγματικά γεγονότα.

Να θυμηθούμε και την αρνητική κουλτούρα, όταν είχαμε πιο παλιά προσπάθεια για την πώληση του Σκαρμαγκά, που ενεφανίσθησαν Κορεάτες αγοραστές και προπηλακίσθησαν. Αυτή είναι η προϊστορία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Δεν είχαν ανακαλύψει τον

εκσυγχρονισμό ακόμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Συνεπώς σήμερα, με αυτά τα δεδομένα, ερχόμαστε να αποφασίσουμε για την κύρωση μιας σύμβασης που έχει ήδη γίνει. Δεν έχουμε κάτι εναλλακτικό.

Ωστόσο θα έπρεπε να επισημάνω και κάποια άλλη διάσταση, η οποία αφορά στην έλλειψη πολιτικής, η οποία έλλειψη ταλανίζει όλη τη βιομηχανία και ειδικότερα το ναυπηγικό κλάδο. Το είχαμε επισημάνει το χειμώνα σε σχετική ερώτηση.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχουμε την Εβδόμη Κοινοτική Οδηγία, η οποία έχει αντικαταστήσει προηγούμενες Οδηγίες που στοχεύουν στον περιορισμό των κρατικών ενισχύσεων προς τη ναυπηγική δραστηριότητα. Διάφορες χώρες έχουν εθνικές πολιτικές για τον κλάδο των ναυπηγείων, που είναι διεθνώς άκρως ανταγωνιστικός και αντιμετωπίζει, και υπερβάλουσα δυναμικότητα.

Επίσης, έχουμε τη συμφωνία στα πλαίσια του ΟΟΣΑ, η οποία επήλθε ύστερα από πρωτοβουλία της αμερικανικής πλευράς αρχικά, που στοχεύει στην κατάργηση των κρατικών ενισχύσεων, ακόμα και για τις επισκευές. Αυτή η συμφωνία έχει υπογραφεί και από ευρωπαϊκής πλευράς συλλογικά και θα ίσχυε από 1.1.1996, εάν δεν υπαναχωρούσε η αμερικανική πλευρά, λόγω πιέσεων μέσα στο κογκρέσο. Έχει δοθεί τώρα μία παράταση στην έβδομη οδηγία μέχρι τέλος του 1998, με απόφαση των Υπουργών Βιομηχανίας τον περασμένο Απρίλιο.

Τι κάνουμε εμείς ως Ελλάδα για να έχουμε κάποια εθνική πολιτική, η οποία θα είναι συμβατή με τις κοινοτικές υποχρεώσεις μας, αλλά κυρίως δεδομένων και των παρατάσεων που δόθηκαν να παίξουμε κάποιο ρόλο στη διαμόρφωση της κοινοτικής πολιτικής, η οποία θα ενισχύει τα ελληνικά συμφέροντα; Τίποτα δεν κάνουμε δυστυχώς.

Και λέω αυτό το "δυστυχώς", διότι και η νέα σύμβαση, όπως τονίστηκε από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, περιλαμβάνει πρόβλεψη για επενδύσεις. Χωρίς τις οποίες, η βιωσιμότητα των ναυπηγείων θα είναι επισφαλής. Αλλά για να γίνουν αυτές οι επενδύσεις, προϋποτίθεται ότι έχουμε κάποια κλαδική πολιτική και ειδικότερα να έχουμε αποσαφηνίσει το τι θα κάνουν οι αναπτυξιακοί νόμοι. Δυστυχώς δεν υπάρχει αυτό το πλαίσιο.

Πώς, λοιπόν, μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα θα αναληφθούν επενδύσεις, χωρίς να έχουμε ξεκαθαρίσει τους κανόνες παιχνιδιού με διαφάνεια.

Εδώ τίθεται και ένα άλλο θέμα, το θέμα της ισότιμης αντιμετώπισης όλων των ναυπηγείων. Γιατί δεν έχουμε μόνο το Ναυπηγείο Ελευσίνας, έχουμε το Ναυπηγείο Σκαρμαγκά - που είναι κρατική επιχείρηση και η μετοχοποίηση των ζημιών είναι και αυτό κρατική ενίσχυση και απαγορεύεται από εδώ και πέρα με την τελευταία ρύθμιση- έχουμε τα Ναυπηγεία Περάματος - πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις- έχουμε το Νεώριο της Σύρου και τα Ναυπηγεία Αυλίδος που είναι μία ειδική περίπτωση.

Εδώ χρειάζεται με διαφάνεια να υπάρξουν κανόνες, που να είναι συμβατοί με το διεθνές γίνεσθαι, που θα κρατήσουν και θα αναπτύξουν αυτήν τη βιομηχανία, αλλιώς θα ξαναθρηνήσουμε νέες απώλειες θέσεων εργασίας και νέες ζημιές για το δημόσιο τομέα. Και το λέω αυτό επίσης διότι με τις μελέτες που υπάρχουν για τη διεθνή ναυπηγική βιομηχανία προβλέπεται πλεονάζουσα δυναμικότητα γύρω στο 2000. Δηλαδή, μέχρις ότου αρχίσουν να λειτουργούν και τακτοποιηθούν τα δικά μας ναυπηγεία, θα αντιμετωπίσουν αυξημένο διεθνή ανταγωνισμό και όχι μόνο από τις παραδοσιακές χώρες, τις ναυπηγικές, αλλά και από την αυξανόμενη δύναμη της Κίνας και τα ανανεωμένα ναυπηγεία της Βαλκανικής και της Τουρκίας. Αυτά δεν τα αντιμετωπίζουμε καθόλου. Απλώς αποσπασματικά ερχόμαστε και κάνουμε κάποιες ρυθμίσεις ως επιμνησίς.

Θα πρέπει επίσης να επισημάνω ότι έχουμε ένα άρθρο, το άρθρο 2 στο νομοσχέδιο όπου δεν χρειάζεται κύρωση για οποιεσδήποτε τροποποιήσεις που θα επέλθουν μεταξύ του αγοραστή και του δημοσίου. Αυτό δεν το θεωρούμε ότι είναι σωστό, δεδομένου ότι σήμερα με νόμο κυρώνουμε μία

σύμβαση. Λόγοι, λοιπόν, διαφάνειας επιβάλλουν και με νόμο να κυρώνονται οποιεσδήποτε αλλαγές στο αρχικό συμφωνητικό.

Υπάρχει επίσης, ένα ζήτημα για τη μειοψηφία των πιστωτών. Το είχαμε θίξει και στη συζήτηση της διαρκούς επιτροπής. Δεν είναι μόνο οι κρατικές τράπεζες που πρέπει να εξασφαλιστούν. Υπάρχουν πάρα πολλοί πιστωτές προς τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, οι οποίοι όπως έχουν τα πράγματα δεν θα πάρουν δραχμή και αυτές είναι κυρίως μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Εμείς έχουμε υποχρέωση και για λόγους αναπτυξιακούς που επιβάλλουν τη στήριξη της μεταποιητικής βιομηχανίας και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αλλά και για λόγους κοινωνικούς, να εξασφαλίσουμε κάποιο μερίδιο από το τίμημα για αυτήν την πλευρά. Και για το λόγο αυτό έχουμε καταθέσει μία τροπολογία τουλάχιστον το οικόπεδο που μεταβιβάζεται στο δημόσιο να εκποιηθεί για να πληρωθεί μέρος των απαιτήσεων αυτών των επιχειρήσεων.

Έρχομαι τώρα στο άλλο νομοσχέδιο. Εδώ στην τροποποίηση του ν. 2364/95 έχουμε πρώτα-πρώτα μία αλλαγή για το Σώμα Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού. Και η εισήγησή μας λέει ότι παρουσιάστηκαν δυσλειτουργίες. Καλά, χρειάστηκε να περάσουν δύο χρόνια για να εξακριβώσουμε τις δυσλειτουργίες και να αντιμετωπιστούν τα ζωτικά θέματα που αφορούν την ενεργειακή ανάπτυξη της χώρας που αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Δηλαδή, χρειάζαμε συσκέψεις επί συσκέψεων και διαβουλεύσεων για να λύσουμε απλά πράγματα; Γιατί δεν τα είχατε σκεφθεί το Νοέμβριο του 1995;

Εν πάση περιπτώσει, εδώ υπάρχει ένα γενικότερο θέμα εποπτείας όλων των φορέων παραγωγής και διανομής ενέργειας, περιλαμβανομένης και της ΔΕΗ. Από τη στιγμή που θα έχουμε και το φυσικό αέριο και άλλες πηγές ενέργειας θα πρέπει να υπάρξει ένα σώμα, ένας οργανισμός εποπτικός, ανεξάρτητος με εμπειρογνώμονες που να εποπτεύει τη σωστή εφαρμογή των κανόνων παιχνιδιού, την ανάπτυξη ανταγωνισμού μεταξύ των πηγών ενέργειας, την προστασία του καταναλωτή, αλλά και τη διαφάνεια στη παροχή συμβάσεων.

Εδώ έρχεσθε να αφαιρέσετε το δικαίωμα γνώμης απ' αυτόν τον οργανισμό. Είναι ένα θέμα για το οποίο είμαστε κάθετα αντίθετοι, διότι άπτεται της διαφάνειας σε ό,τι αφορά τις νέες συμβάσεις.

Βεβαίως εμείς θεωρούμε ότι έχουμε καθυστερήσει ως χώρα αφάνταστα στην προώθηση του φυσικού αερίου με πολύ αρνητικές επιπτώσεις για την ελληνική οικονομία.

Έχουμε καθυστερήσει αφάνταστα και θα θέλαμε να διευκολύνουμε την κατάσταση, παρά το γεγονός ότι είμαστε Αντιπρόεδρος, για να γίνουν τα έργα. Αλλά έργα δεν πρόκειται να γίνουν, διότι, κυρία Υπουργέ, δεν υπάρχει και μεγάλο ενδιαφέρον, όπως είπατε στην διαρκή επιτροπή, από ξένους επενδυτές. Μα πως να υπάρχει, όταν έχουμε όλες αυτές τις ασάφειες και αβεβαιότητες περιλαμβανομένης και κάποιας ρύθμισης, για αλλαγή των όρων των συμβάσεων για λόγους δημοσίου συμφέροντος, αν θυμάμαι καλά τον όρο που υπάρχει μέσα στο κείμενο;

Το πρόβλημα των επενδύσεων στην Ελλάδα είναι ακριβώς η αβεβαιότητα, που αισθάνονται οι υποψήφιοι επενδυτές όπως επεσήμανα και για την προηγούμενη περίπτωση των επενδύσεων στα Ναυπηγεία Ελευσίνος. Έρχεται κάποιος, ξεκινά μια δουλειά, και το κράτος του τραβά το χαλί κάτω από τα πόδια. Και αν θέλουμε πράγματι να γίνουν επενδύσεις και αν πράγματι έχετε αλλάξει φιλοσοφία και πιστεύετε στην ιδιωτική πρωτοβουλία, τότε να αλλάξετε -εμείς το προτείνουμε αυτό και το θεωρούμε αναγκαία προϋπόθεση- τη ρήτρα για το 49% στο μετοχικό κεφάλαιο και να την κάνετε 51%, ώστε οι επενδυτές να ξέρουν που στέκονται. Θέλετε μάλιστα να επενδύσει κεφάλαια χωρίς να έχει και πλήρη κυριότητα και από την άλλη μεριά φοβόσαστε να δώσουμε το 51%.

Εμείς θεωρούμε αναγκαία προϋπόθεση να είναι το ποσοστό στις εταιρείες διανομής φυσικού αερίου 51%. Άλλωστε, αν διαβάσετε την γνωμάτευση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής θα δείτε ότι εκεί πηγαίνει ένα θέμα συνταγματικότητας για την εφαρμογή του νόμου περί προσλήψεως στο δημόσιο

τομέα. Ακόμα και αυτό θα μπορεί να είναι ένα στοιχείο αβεβαιότητας. Ένας, λόγος, λοιπόν παραπάνω να αμβλυνθούν με την πρόταση που κάνουμε αυτά τα αρνητικά στοιχεία.

Θα ήθελα επίσης με την ευκαιρία αυτή να σας επισημάνω την ολιγωρία της Κυβέρνησης στη χάραξη της ενεργειακής πολιτικής. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει προωθηθεί η ιδέα των ενεργειακών δικτύων. Υπάρχει η χάρτα ενέργειας, με συμφωνία με τρίτες χώρες, όπου υπάρχουν κυρίαρχα στοιχεία περί διαφάνειας και περί τιμολόγησης, ούτως ώστε να μη γίνουν διακρίσεις μεταξύ μορφών ενέργειας και κρατών. Εσείς ως Κυβέρνηση δεν έχετε διαμορφώσει στρατηγική σε αυτούς τους τομείς. Δεν έχετε φέρει ποτέ τα θέματα στη Βουλή. Εμείς τα θεωρούμε αυτά, δεν θα χρησιμοποιήσω τον όρο εγκληματικά, αλλά καταστροφικά για την εθνική οικονομία. Δεν πρέπει να έρχεσθε ως επιμηθείς πίσω από τα γεγονότα.

Επίσης θα ήθελα να επισημάνω και το εξής σε σχέση με την αρχή του νομοσχεδίου. Όπως σας είπαμε από την αρχή, εμείς πιστεύουμε στην ιδιωτική πρωτοβουλία και θεωρούμε τις αποκρατικοποιήσεις εκ των ων ουκ άνευ, για την επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης. Ήδη έχετε αργήσει πάρα πολύ και τα αφανή ελλείμματα συσσωρεύονται. Θα είμαστε οι πρώτοι που θα θέλαμε να υποστηρίξουμε, με τα δεδομένα όπως έχουν διαμορφωθεί, με όλες αυτές τις ατέλειες, την άμεση αποκρατικοποίηση των Ναυπηγείων Ελευσίνας και την προώθηση του φυσικού αερίου. Αλλά έχουμε βάλει δύο όρους, πρώτον τον όρο διαφάνειας που συνδέεται με το σώμα ενεργειακού σχεδιασμού και της λειτουργίας του και δεύτερον τον όρο για την ουσιαστική συμμετοχή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας με τη ρύθμιση του ποσοστού 51%.

Επιφυλασσόμαστε λοιπόν να ακούσουμε τις θέσεις της Κυβέρνησης για να λάβουμε την τελική θέση πάνω στο νομοσχέδιο. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Μπάμπης Αγγουράκης, ο οποίος έχει οριστεί για τη συζήτηση αυτή με έγγραφο του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου του κόμματος κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα ευθύς εξ'αρχής να τονίσω ότι το κόμμα μας δεν θα συμφωνήσει, ούτε με την πρόταση νόμου, που αφορά την ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Ελευσίνας ούτε με μια σειρά από άλλα άρθρα που προτείνονται με αφορμή το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ούτε βεβαίως και με τις τροποποιήσεις που προωθούνται με το νόμο σχετικά με τη διανομή του φυσικού αερίου.

Θα προσπαθήσω όσο πιο αναλυτικά μπορώ να εξηγήσω τους λόγους για αυτήν την τοποθέτησή μας. Πρώτα απ' όλα όσον αφορά τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης των Ναυπηγείων Ελευσίνος πρέπει να τονίσουμε -και νομίζω ότι η Σύμβαση που εξετάζουμε σήμερα είναι ένα "καλό" παράδειγμα για το τι σημαίνει ιδιωτικοποίηση και που οδηγείται αυτή η πολιτική, υπογραμμίζει αν θέλετε και με έναν αρνητικό τρόπο την αντίθεσή μας γενικά στις ιδιωτικοποιήσεις- ότι οι όροι, οι προϋποθέσεις, οι συνθήκες για τους εργαζόμενους και για το μέλλον της επιχείρησης, κάθε άλλο παρά διασφαλίζονται με τη συγκεκριμένη σύμβαση. Αντίθετα, όπως θα δούμε και στη συνέχεια, κάνουν αβέβαιο το μέλλον της ίδιας της επιχείρησης. Έχουν μειώσει ήδη την απασχόληση. Και είμαστε βέβαιοι -και θα το αποδείξουμε αυτό- ότι με τις ρυθμίσεις που γίνονται δεν πρόκειται αυτή η σύμβαση και αυτή η ιδιωτικοποίηση φυσικά να συμβάλει στην ανάπτυξη του τόπου και στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της χώρας.

Είμαστε, όμως, αντίθετοι με τις ιδιωτικοποιήσεις και πιο ειδικά, γιατί έχουμε να κάνουμε με έναν κλάδο στρατηγικής σημασίας για τη χώρα μας. Και δεν μιλάμε για έναν κλάδο στρατηγικής σημασίας μόνο για την εθνική οικονομία. Δεν μιλάμε μόνο για ορισμένες οικονομικές πλευρές. Η ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία της Ελλάδας είναι αυτό που εμείς καταλαβαίνουμε καίριας σημασίας για την ανάπτυξη της χώρας. Έχει τη σημασία της στις συνθήκες της χώρας μας, όπως έχουν μια

σειρά από άλλες βιομηχανικές μονάδες, νέοι βιομηχανικοί κλάδοι με νέες τεχνολογίες κλπ.

Πιστεύουμε ακόμα ότι η συγκεκριμένη ιδιωτικοποίηση δεν είναι απαναπόφευκτη λύση, όπως εισηγήθηκε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και όπως ακούσαμε και από τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Αντίθετα, πιστεύουμε ότι είναι μια ηθελημένη πολιτική επιλογή, αν θέλετε, είναι μια παραπέρα πράξη υποταγής της Κυβέρνησης της χώρας μας στις συγκεκριμένες εντολές και επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δεδομένο ότι σε συνθήκες που ισχύει η έβδομη οδηγία υπάρχουν δύο επιλογές: Ή θα κλείσουν τα ναυπηγεία ή θα ιδιωτικοποιηθούν, όπως όλοι γνωρίζουμε.

Τα προβλήματα που είχαν και έχουν βεβαίως τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, είναι σοβαρά, είναι πάρα πολύ σημαντικά. Γι'αυτά, όμως, δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι που βλέπουν να συρρικνώνονται στο ένα τρίτον του δυναμικού που είχαν πριν από την ιδιωτικοποίηση περίπου και βεβαίως τα προβλήματα αυτά δεν πρόκειται να αντιμετωπιστούν με τα συγκεκριμένα μέτρα της ιδιωτικοποίησης.

Για να γίνω πιο συγκεκριμένος, θα ήθελα να πω ότι πρέπει κάποτε να τεθούν ορισμένα ζητήματα πιο συγκεκριμένα. Δηλαδή, τα Ναυπηγεία Ελευσίνας φθάσανε στην κατάσταση που φθάσανε διότι στη χώρα μας ουδέποτε το ελληνικό κράτος έχει επιδοτήσει ναυπηγεία. Πάντα επιδοτούσε τους εφοπλιστές.

Δεύτερον, τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, όπως και άλλα ναυπηγεία, φθάσανε στην κατάσταση που φθάσανε, διότι εμείς, σε αντίθεση με την Ιαπωνία, την Κορέα και τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες ουδέποτε εφαρμόσαμε μια πολιτική εθνικής προστασίας της εγχώριας παραγωγής. Αν η Κορέα και η Ιαπωνία έχουν σήμερα περίπου το 66% της παγκόσμιας παραγωγής, αυτό είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι όλος ο εμπορικός στόλος των χωρών αυτών ναυπηγήθηκε στα συγκεκριμένα ναυπηγεία των χωρών αυτών.

Εάν τα ναυπηγεία της χώρας μας φθάσανε στην κατάσταση που φθάσανε, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ουδέποτε είχαμε μία πολιτική βιομηχανικής ανάπτυξης, ουδέποτε είχαμε μία πολιτική, πιο συγκεκριμένα, ανάπτυξης των ναυπηγείων, ποτέ δεν είχαμε πολιτική έρευνας και τεχνολογίας. Δεν μιλώ βέβαια για το πολύ χαμηλό ποσοστό έρευνας και ανάπτυξης από τον κρατικό προϋπολογισμό που υπάρχει στη χώρα μας, που όπως είναι γνωστό είναι το χαμηλότερο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ειδικά η σύνδεση της ελληνικής έρευνας με την ελληνική παραγωγή και ειδικότερα με τη ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία ήταν κρίσιμης σημασίας αν θέλαμε να σώσουμε τα ναυπηγεία της χώρας μας. Και ήταν κρίσιμης σημασίας, διότι όπως όλοι άριστα γνωρίζουμε, ο διεθνής καταμερισμός εργασίας στα πλοία αυτήν την εποχή δεν γίνεται πια στον ανταγωνισμό, στο χαμηλό κόστος εργασίας, αλλά γίνεται στον ανταγωνισμό σε πλοία νέας τεχνολογίας, σε πλοία που για να παραχθούν χρειάζεται να υπάρχει έρευνα και τεχνολογία. Χρειάζεται να υπάρχει η σύνδεση της έρευνας με την τεχνολογία, κάτι τελείως ανύπαρκτο στη χώρα μας, κάτι το οποίο ούτε καν υπήρχε περιθώριο τότε να εφαρμοστεί ή να σκεφθεί κανείς να προωθηθεί σ'αυτήν την κατεύθυνση.

Πιστεύουμε επίσης ότι η ιδιωτικοποίηση έρχεται να καλύψει και άλλες ευθύνες και του Π.Α.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα στο γεγονός ότι σε αντίθεση με Ισπανία, Πορτογαλία, Βέλγιο και τελευταία και Κορέα, η Ελλάδα δεν εξαιρέθηκε από τις ρυθμίσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε από την έβδομη οδηγία ούτε και από τον Κανονισμό 3094/95 με αποτέλεσμα φυσικά να μη μπορεί να υπάρχει κρατική παρέμβαση για τη στήριξη των ναυπηγείων. Και είναι ένα ερώτημα αυτό, γιατί; Γιατί άλλες χώρες καταφέρνανε αυτές τις εξαιρέσεις, ενώ η χώρα μας δεν κατάφερε κάτι τέτοιο.

Πιστεύουμε ότι όλη αυτή η αντίληψη που έθιξα και στην αρχή, φυσικά δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί, παρά μόνο με μία πολιτική ενιαίου δημοσίου φορέα, διαφοροποίησης συνεργασίας και προώθησης επενδύσεων, αλλά και συνεργασιών

μεταξύ των ναυπηγείων της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί παρά με ένα πρόγραμμα διαφοροποιημένων κατασκευών στα ναυπηγεία της χώρας, κάτι που πήγε να γίνει. Αυτό μαρτυρεί το παράδειγμα των παραγγελιών του ΟΣΕ ή το γεγονός ότι και τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, όπως και άλλα ναυπηγεία έχουν μία μεγάλη ικανότητα για μεταλλικές και άλλες βιομηχανικές κατασκευές, που θα μπορούσαν και θα έπρεπε να αξιοποιηθούν σε μία γενικότερη αναπτυξιακή προσπάθεια, που ούτε τα προβλήματα των χρεών θα είχαν δημιουργήσει ούτε το πρόβλημα της απαξίωσης ούτε το πρόβλημα του κινδύνου της ίδιας της ύπαρξης αυτών των βιομηχανιών σήμερα θα δημιουργούσαν. Φυσικά αυτά ποτέ δεν εφαρμόστηκαν στη χώρα μας, διότι τα συγκεκριμένα ναυπηγεία, όπως και γενικότερα οι δημόσιες επιχειρήσεις δεν χρησιμοποιήθηκαν δυστυχώς σε μία κατεύθυνση ανάπτυξης, δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης και γενικά προώθησης τεχνολογικής και βιομηχανικής ανάπτυξης της χώρας, αλλά εξηπηρετήσανε άλλες σκοπιμότητες, τις οποίες ερχόμαστε σήμερα να πληρώσουμε και προπαντός έρχονται να πληρώσουν εκείνοι οι οποίοι δεν φταίνε σε τίποτα για τα συγκεκριμένα αδιέξοδα και τα συγκεκριμένα προβλήματα που δημιουργήθηκαν.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη σύμβαση, επιτρέψτε μου να σημειώσω ορισμένα κρίσιμα κατά τη γνώμη μου στοιχεία, που μας κάνουν να έχουμε τη γνώμη ότι πράγματι και αυτή η ιδιωτικοποίηση, όπως οι άλλες ιδιωτικοποιήσεις μόνον νέες θυσίες και νέα προβλήματα για τους εργαζόμενους θα προκαλέσει.

Πρώτα απ' όλα γίνεται λόγος για το ότι δήθεν με τη σύμβαση αυτή εξασφαλίζεται η λειτουργία των ναυπηγείων για δεκαπέντε τουλάχιστον χρόνια ή και είκοσι. Η πραγματικότητα, αν διαβάσει κανείς με προσοχή το άρθρο 7, είναι συγκεκριμένη. Μας λέει ότι το όριο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των δέκα ετών. Αυτό λέει η σύμβαση που καλούμαστε να επικυρώσουμε σήμερα. Άρα η διάρκεια για τη λειτουργία του συγκεκριμένου ναυπηγείου είναι δέκα χρόνια με δυνατότητα επέκτασης τα δεκαπέντε και ίσως τα είκοσι.

Το δεύτερο ζήτημα έχει σχέση με την απασχόληση. Αν πάρει κανείς υπόψη του τη δέσμευση της αγοράστριας εταιρείας για τη διατήρηση των επτακόσιων πενήντα θέσεων εργασίας για έξι χρόνια, τότε καταλαβαίνετε ότι και το όριο των δέκα χρόνων μειώνεται.

Πέρα από αυτό, είναι πολύ σημαντικά και πολύ σοβαρά τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσουν οι επτακόσιοι πενήντα εργαζόμενοι.

Με την ευκαιρία, θα ήθελα να σημειώσω ότι εάν δει κανείς το τι είδους εργασιακές σχέσεις θα υπάρχουν γι' αυτούς τους επτακόσιους πενήντα εργαζόμενους, βγάζει αβίαστα το συμπέρασμα ότι ένας από τους βασικούς λόγους που οι κυβερνήσεις σε όλο τον κόσμο -και στη χώρα μας- προχωρούν με τέτοια επιμονή στις ιδιωτικοποιήσεις, είναι να χρησιμοποιήσουν τις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις για την κατεδάφιση κοινωνικών, ιστορικών κατακτήσεων των εργαζομένων και στη χώρα μας και διεθνώς.

Αυτό το στηρίζω στο γεγονός ότι η συγκεκριμένη σύμβαση προβλέπει ότι οι επτακόσιες πενήντα θέσεις εργασίας θα έχουν το καθεστώς της πολυειδικότητας. Πολυειδικότητα σημαίνει η δυνατότητα που έχει ο εργοδότης σήμερα να χρησιμοποιεί έναν εργαζόμενο σε μία θέση εργασίας, αύριο να τον χρησιμοποιεί σε άλλη θέση εργασίας, μεθαύριο σε κάποια άλλη, με διαφορετικές ειδικότητες, με διαφορετικές αμοιβές, με διαφορετικά δικαιώματα, με διαφορετικές καταστάσεις από ό,τι αντιλαμβανέσθε για το συνδικαλιστικό κίνημα.

Πέρα από αυτό, η αναφορά στις τριακόσιες χιλιάδες εργαζόμενους που διασφαλίζονται με τη σύμβαση, εισάγει στα ναυπηγεία το καθεστώς των εξαιρετικά -επιτρέψτε μου να πω- ελαστικών εργασιακών σχέσεων. Θα χρησιμοποιήσω αυτήν την έκφραση για να μην πω το καθεστώς της μαύρης εργασίας το οποίο το βλέπουμε να υλοποιείται ήδη στα Ναυπηγεία του Νεωρίου.

Εάν κάποιοι σήμερα θεωρούν τον κ. Ταβουλάρη επιτυχημένο επιχειρηματία, ο οποίος εξασφαλίζει δήθεν το μέλλον των

Ναυπηγείων Ελευσίνας, έχουμε να τους πούμε ότι ο κ. Ταβουλάρης σημειώνει κέρδη στα Ναυπηγεία του Νεωρίου μόνο και μόνο διότι πραγματικά έχει ένα μεσαιωνικό εργασιακό καθεστώς, ένα καθεστώς ξεζουμίσματος των εργαζομένων, ένα καθεστώς ωρομισθίων, ένα καθεστώς πλήρους ασοδοσίας όσον αφορά τουλάχιστον αυτές τις τριακόσιες χιλιάδες ώρες εργασίας το χρόνο, για τις οποίες η ίδια η σύμβαση δεν λέει τίποτα το ιδιαίτερο.

Επίσης, πρέπει να σημειωθεί το γεγονός ότι δεν είναι σωστή η διατύπωση πως με τη σύμβαση δημιουργούνται επτακόσιες πενήντα θέσεις εργασίας. Με τη σύμβαση καταστρέφονται τουλάχιστον χίλιες τετρακόσιες θέσεις εργασίας που είχε το ναυπηγείο πριν. Και αν υπήρχε πρόβλημα πλεονάζοντος προσωπικού, όπως ισχυρίστηκε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, αυτό υπήρχε μόνο σε σχέση με τις παραγγελίες, σε σχέση με τη συγκεκριμένη κατάσταση που υπήρχε και όχι με τη δυναμικότητα, τις δυνατότητες και την ανάγκη εξασφάλισης απασχόλησης σήμερα και στη χώρα μας και διεθνώς.

Για το θέμα των εργαζομένων θα ήθελα να σημειώσω το διπλό καθεστώς που θα υπάρχει. Οι εργαζόμενοι που θα προσληφθούν, δίπλα στους εργαζόμενους που υπήρχαν παλιά, θα έχουν ένα τελείως διαφορετικό καθεστώς από τους παλαιότερους εργαζόμενους. Με βάση τα στοιχεία των ιδίων των εργαζομένων του συνδικάτου, υπολογίζεται ότι κατά μέσο όρο θα χάσουν οι προηγούμενοι εργαζόμενοι από τις νέες συμβάσεις και τις νέες εργασιακές σχέσεις κατά μέσο όρο εξακόσιες χιλιάδες (600.000) δραχμές το χρόνο.

Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να σημειώσω ότι στη σύμβαση υπάρχουν δύο συγκεκριμένες διατάξεις οι οποίες δημιουργούν προβληματισμό και πολύ μεγάλη ανησυχία.

Η μία αναφέρεται στο γεγονός ότι η αγοράστρια εταιρεία έχει το δικαίωμα να κάνει απολύσεις σε περίπτωση διεθνούς ναυπλιακής κρίσης, η οποία οδηγεί στον παροπλισμό του 30% των υπό ελληνικής σημαίας ποντοπόρων πλοίων. Η διατύπωση αυτή που και στη σύμβαση είναι σε εισαγωγικά, είναι ανοιχτή σε οποιαδήποτε ερμηνεία. Τι μπορεί να σημαίνει "παροπλισμός"; Μπορεί να σημαίνει -λέω εγώ- και μία απεργία του κλάδου, όπου αυτό οδηγεί σε παροπλισμό των πλοίων.

Βέβαια, δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί σε μία επιχείρηση, η οποία δεν θα είναι μόνο ναυπηγείο, αλλά θα κάνει και άλλες λειτουργίες, την έστω ναυπλιακή κρίση πρέπει να την πληρώνουν οι εργαζόμενοι;

Η δεύτερη -και είναι πάρα πολύ σημαντική- αφορά το άρθρο 14 της συγκεκριμένης σύμβασης που κάνει αναφορά σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, στο δικαίωμα της αγοράστριας να μην τηρήσει καμία υποχρέωση από τη συγκεκριμένη σύμβαση που εξετάζουμε, αλλά και από άλλες συμβάσεις, σε περίπτωση πολέμου, λιμών, καταστροφών, σεισμών, γενικά, δηλαδή, σε περιπτώσεις φυσικών φαινομένων. Σε αυτές τις καταστάσεις εντάσει, όπως ρητά λέει το άρθρο 14 της σύμβασης που καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα και την απεργία ή τη γενική απεργία. Αυτό είναι πρωτοφανές.

Καταλαβαίνετε ποιες ρυθμίσεις και ποια σοβαρότατα και καίρια δικαιώματα των εργαζομένων καλούμαστε σήμερα να νομιμοποιήσουμε με την ψήφο μας.

Το δεύτερο σημαντικό, κατά την άποψή μας, στοιχείο όσον αφορά τη σύμβαση, έχει να κάνει με το τίμημα για το οποίο συζητούμε. Πρώτα απ' όλα, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο, από πουθενά δεν προκύπτει, ποια είναι η αντικειμενική αξία του συγκεκριμένου ναυπηγείου. Ό,τι προσπάθεια και αν έγινε στην επιτροπή να το ξεκαθαρίσουμε, στάθηκε αδύνατον. Αυτό που μας ειπώθηκε ήταν ότι, εν πάση περιπτώσει, αυτή είναι η εκτίμηση και Άγγλου ανεξάρτητου εκτιμητή. Ο Άγγλος ανεξάρτητος εκτιμητής έκανε μια εκτίμηση από 0 μέχρι 15,2 δισεκατομμύρια. Η Κυβέρνηση είναι πανευτυχής, γιατί με 14,15, όσο υπολογίζει το τίμημα θεωρεί ότι είναι μια καλή τιμή, χωρίς, όμως, μέχρι στιγμής να μας έχει απαντήσει, παραδείγματος χάρι, εάν στο τίμημα αυτό συγκαταλέγεται, αν θέλετε, η αντικειμενική αξία σειράς οικοπέδων και γηπέδων που νομιμοποιήθηκαν με αφορμή τη συγκεκριμένη σύμβαση. Μέχρι

στιγμής, δεν ξέρουμε αν τα γήπεδα και τα οικόπεδα, που νομιμοποιήθηκαν με αφορμή αυτή τη σύμβαση, έχουν συνυπολογισθεί στο συγκεκριμένο τίμημα ή όχι. Χώρια βέβαια, που εμείς δεν συμφωνούμε ότι, με αυτόν τον τρόπο, μπορεί κανείς να υπολογίζει το τίμημα, λέγοντας, δηλαδή, ότι μπορεί ένα ναυπηγείο να έχει την αξία μηδέν.

Και πρέπει να σας πω, πως απ' ό,τι καταλάβαμε και στην επιτροπή, ούτε ο κύριος Γραμματέας της Επιτροπής Ιδιωτικοποιήσεων ήταν και πάρα πολύ πεισμένος για το ορθό της άποψής του. Προσπάθησε να μας πείσει, λέγοντας ότι εν πάση περιπτώσει, απ' όσες συμβάσεις έχει υπόψη του, μας εγγυάται, ως σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ για τέτοια θέματα, ότι είναι μία από τις καλύτερες συμβάσεις που θα μπορούσε να είχε γίνει.

Το δεύτερο, που έχει να κάνει με το τίμημα, είναι ότι η αποπληρωμή του θα γίνει σε δεκαεπτά χρόνια.

Και το τρίτο, που θα ήθελα να σημειώσω, είναι ότι, με τις παραγγελίες που έχει ήδη ο αγοραστής από τον Ο.Σ.Ε. και από το Πολεμικό Ναυτικό, ήδη στα πρώτα τρία χρόνια, θα εισπράξει ένα ποσό της τάξης των εικοσιτεσσάρων δισεκατομμυρίων δραχμών.

Καταλαβαίνετε, δηλαδή, ότι και στο θέμα αυτό του τιμήματος υπάρχουν, κατά τη γνώμη μας, σοβαρά προβλήματα.

Έρχομαι στο θέμα που έχει να κάνει με το πρόγραμμα επενδύσεων. Βεβαίως, ο αγοραστής διαβεβαιώνει ότι θα κάνει επενδύσεις, εκσυγχρονισμό. Φυσικά, φροντίζει να διευκρινίσει ότι οι συγκεκριμένες επενδύσεις θα γίνουν σε δύο φάσεις.

Για την πρώτη φάση, μας εξηγεί ότι αυτό θα γίνει στο βαθμό που θα πάρει τις εγκρίσεις από τις αρμόδιες κρατικές και άλλες αρχές. Άρα, μπαίνει υπό την αίρεσή της ένταξής του στους αναπτυξιακούς νόμους του κράτους. Σημαίνει κρατική συμμετοχή.

Ένα ερώτημα προκύπτει: Ποιο είναι το ύψος με το οποίο τελικά θα συμβάλει ο συγκεκριμένος αγοραστής στον εκσυγχρονισμό για τον οποίο μιλάει.

Το δεύτερο, όμως, που ήθελα να σημειώσω, είναι ότι τις επενδύσεις που θα κάνει δεν μπορούμε να τις κρίνουμε, γιατί δεν ξέρουμε ποιο είναι το επιχειρησιακό σχέδιο αυτής της επιχείρησης. Αυτό όμως που είναι βέβαιο είναι ότι από όσα έχει η σύμβαση, μιλάμε για επενδύσεις-συμπίσσης του κόστους εργασίας και όχι επενδύσεις ανάπτυξης της έρευνας και της τεχνολογίας, όχι επενδύσεις για τη δημιουργία τμημάτων έρευνας και τεχνολογίας, όχι επενδύσεις που να τονώνουν την παραγωγή νέων τύπων πλοίων, που αυτό είναι το ζητούμενο σήμερα, αν θέλουμε να μιλάμε για μια σύγχρονη επιχείρηση.

Φυσικά, δεν συζητώ καθόλου το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμία πρόνοια για μέτρα ασφάλειας και προστασίας των εργαζόμενων στον τόπο δουλειάς. Και μιλάμε για αμμοβολές, μιλάμε για τέτοιου είδους καταστάσεις.

Δεν αναφέρομαι καθόλου στο γεγονός ότι ο αγοραστής και η Κυβέρνηση φυσικά, δεν θεώρησαν σκόπιμο να υπάρξουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και άλλου είδους πλευρές.

Τελειώνοντας την παρέμβαση στο θέμα αυτό, θα ήθελα απλώς να σημειώσω ότι βέβαια και εμείς δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να συμφωνήσουμε με το άρθρο δεύτερο, που λέει ότι τα πάντα μπορούν να αναθεωρηθούν. Εκτός, όμως, από τις δεσμεύσεις του δημοσίου. Αυτό έχει μεγάλη σημασία να σημειώσει και να τα κρατήσει κανείς.

Όσον αφορά το σχέδιο νόμου για το φυσικό αέριο, θα θέλαμε να εκφράσουμε την πλήρη αντίθεσή μας -θα αναφερθώ επιγραμματικά και μετά στη συζήτηση επί των άρθρων θα το αναπτύξουμε ακόμα περισσότερο. Οι τροπολογίες που εισάγονται θα έπρεπε να έρθουν ως ξεχωριστό νομοσχέδιο και εξηγώ γιατί.

Υπάρχουν τρία βασικά ζητήματα που δημιουργούν τεράστιο πρόβλημα όσον αφορά την ουσία και τον ίδιο το στόχο του νόμου.

Το πρώτο ζήτημα καίριας σημασίας που αλλοιώνει το χαρακτήρα του φυσικού αερίου που είναι ένα αγαθό κοινής ωφέλειας είναι η κατάργηση του ενιαίου τιμολογίου. Δεν

μπορούμε εμείς να δεχθούμε με διαφοροποιημένα τιμολόγια να εξακολουθεί ο νομοθέτης να μιλάει για το φυσικό αέριο ως αγαθό κοινής ωφέλειας. Είναι πασιφανές ότι η κατάργηση του ενιαίου τιμολογίου θα οδηγήσει σε μαρασμό και θα έλεγα και σε παραπέρα καθυστέρηση της ήδη προβληματικής περιοχής της χώρας.

Δεύτερη βασική αντίρρηση είναι ότι στην ουσία το Σώμα Ενεργειακής Πολιτικής θα έλεγα ότι παίρνει έναν εντελώς διακοσμητικό ρόλο. Υπάρχει μία διάταξη που λέει ότι η κυρία Υπουργός μπορεί να προωθήσει μία σειρά ρυθμίσεων μέχρι να συγκροτηθεί το συγκεκριμένο Σώμα. Από κεί και πέρα, πέρασι το καλοκαίρι, υπήρχε μία τροποποίηση, όπου αφαιρέθηκαν μία σειρά αρμοδιότητες από το Σώμα αυτό και τώρα πραγματικά έχει ένα διακοσμητικό χαρακτήρα.

Ένα τρίτο ζήτημα έχει να κάνει με τον ξένο επενδυτή. Ομολογήθηκε εδώ ανοιχτά ότι γι' αυτό το λόγο γίνεται η τροπολογία, για να έρθει ο ξένος επενδυτής και γι' αυτό το λόγο εκχωρούμε και την άδεια διανομής στις ΕΠΑ που μέχρι τώρα δεν την είχαν, την είχαν μόνο οι ΕΔΑ. Και βέβαια, χάρις' αυτό τον ξένο επενδυτή πρέπει να αλλάξει και το πρόγραμμα επενδύσεων που είναι ήδη εγκεκριμένο. Ήδη, τα ποσά που έχουν εγκριθεί για τη ΔΕΠΑ πρέπει να πάνε στις ΕΠΑ, διότι αλλιώς ο ξένος επενδυτής δεν θα έρθει. Ο ξένος επενδυτής φυσικά, από πουθενά δεν δεσμεύεται να μεταφέρει τεχνογνωσία σε μία χώρα που ήδη έχει πεντακόσια χιλιόμετρα με αγωγούς φυσικού αερίου, οι οποίοι δεν έχουν προκαλέσει καμία "βιβλική καταστροφή" για να χρειάζομαστε οπωσδήποτε τον ξένο επενδυτή.

Για αυτούς τους λόγους, εμείς δεν θα ψηφίσουμε το συγκεκριμένο νόμο και τις τροπολογίες του. Θεωρούμε ότι με τις τροπολογίες αυτές θα αυξηθούν ακόμα περισσότερο τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, πριν δώσω το λόγο στον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου να μου επιτρέψετε να κάνω την εξής ανακοίνωση:

Πρώτον, οι Υπουργοί Δημόσιας Τάξης και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου "Κύρωση Συμφωνίας Σέγκεν μεταξύ των κρατών Βελγίου, Γερμανίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Λουξεμβούργου, Κάτω Χωρών, αφ'ενός και της Πολωνίας αφ'ετέρου, για την επανεισδοχή προσώπων σε μη νόμιμη κατάσταση".

Δεύτερον, οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου "Κύρωση της Διεθνούς Συμφωνίας για το κακάο 1993".

Τρίτον, ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών και οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου "Κύρωση Συμφωνίας για την τροποποίηση της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΚ του LOME του χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου της Τελικής Πράξης και της εσωτερικής συμφωνίας εφαρμογής της Σύμβασης".

Παραπέμπονται στις αρμόδιες διαρκείς επιτροπές της Ολομέλειας.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, κ. Αποστόλου, Βουλευτής Ευβοίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι η κρίση στη ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία είναι μεγάλη και συνεχίζεται εδώ και πολλά χρόνια. Γι'αυτή την κρίση έχουν ιδιαίτερες ευθύνες, τόσο η Νέα Δημοκρατία, όσο και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. με την πολιτική που ακολούθησαν τα τελευταία χρόνια. Την πλήρη και παταγώδη αποτυχία της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία για τον κλάδο, διαδέχθηκε η έλλειψη πολιτικής βούλησης από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Όλοι θυμόμαστε τις ενδοκυβερνητικές αντιθέσεις στην προηγούμενη κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. που οδήγησαν στην παραίτηση του σημερινού Πρωθυπουργού.

Όλοι θυμόμαστε το φιάσκο της προσπάθειας πώλησης των Ναυπηγείων Σκαρामαγκά σε δήθεν όμιλο Καλογερίδη.

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα κάθε άλλο παρά είναι προς την κατεύθυνση αντιμετώπισης της κρίσης. Με αυτές τις πολιτικές δεν αναπτύσσεται και δεν εξυγιαίνεται ο κλάδος. Η κρίση όσο πάει και οξύνεται.

Απαιτείται άμεσα η χάραξη ολοκληρωμένης αντίληψης και πολιτικής για την ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία μέσα στην οποία πρέπει να ενταχθούν οι επιμέρους αποφάσεις για τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, Σκαρμαγκά, Αυλίδας και τα άλλα που σήμερα υπολείπονται.

Τέσσερα είναι τα βασικά σημεία του νομοσχεδίου που συζητάμε. Πρώτον, κυρώνεται η σύμβαση μεταβίβασης των Ναυπηγείων Ελευσίνας στην εταιρεία ναυπηγικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις Ελευσίνας συμφερόντων Νεωρίου Σύρου.

Δεύτερον, κυρώνονται οι συμβάσεις της αγοράστριας εταιρείας με το Πολεμικό Ναυτικό και τον ΟΣΕ, για την κατασκευή τριών αρματαγωγών και πενήντα οκτώ φορτηγών-βαγονιών και παρέχεται η δυνατότητα στις ναυπηγικές βιομηχανίες να εκχωρούν στις τράπεζες συμβάσεις που συνάπτουν με τις Ένοπλες Δυνάμεις προκειμένου να εξασφαλίζουν δανεισμό.

Τρίτον, παρέχεται το δικαίωμα στο ελληνικό δημόσιο να εκποιήσει την πλωτή δεξαμενή που βρίσκεται σήμερα στο Ναυπηγείο Αυλίδας που βέβαια θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα μεταβιβασθεί μαζί με το Ναυπηγείο της Αυλίδας, σημερινής ιδιοκτησίας ΕΤΒΑ.

Τέταρτον, αντιμετωπίζονται θέματα ίδρυσης εταιρειών παροχής αερίου, κάτι που έπρεπε να εισαχθεί όπως είπε και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας σε ξεχωριστό νομοσχέδιο.

Η σύμβαση μεταβίβασης για το Συνασπισμό είναι απαράδεκτη. Πρόκειται για χαριστική προκλητική σύμβαση και βλαπτική για τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου. Ιδιαίτερα απαράδεκτη είναι η ρύθμιση του άρθρου 2 του νομοσχεδίου σύμφωνα με την οποία όποια τροποποίηση της σύμβασης μπορεί να γίνει με συμφωνία των συμβαλλομένων μερών, χωρίς να απαιτείται η κύρωσή της με νόμο.

Είναι δυνατόν να δεχτούμε εμείς τέτοια ρύθμιση, δηλαδή, εμείς που νομοθετούμε κυρώνοντας τη σύμβαση να μην έχουμε άποψη για την τροποποίησή της; Θα σας συνιστούσα να αποσύρετε άμεσα αυτήν τη διάταξη, γιατί δεν είναι δυνατόν η Βουλή να απεμπολεί δικαιώματά της.

Η ουσία της σύμβασης είναι η ευνοϊκή παράδοση από την Κυβέρνηση στον ιδιώτη που ελέγχει και τα ναυπηγεία Σύρου, με μία αστεία προκαταβολή του ελέγχου και του δεύτερου μεγαλύτερου ναυπηγείου της χώρας. Επίσης, με τη σύμβαση μεταβιβάζεται το ενεργητικό, ενώ όλα τα χρέη προς κρατικές τράπεζες, ΙΚΑ, αποζημιώσεις, εργαζόμενων, τα αναλαμβάνει το κράτος.

Αν ένα βασικό θέμα είναι πώς προσδιορίστηκε το τίμημα, το βασικότερο για μας θέμα είναι ποιο τίμημα πληρώνει τελικά ο αγοραστής. Εδώ γίνεται πράγματι μία μεγάλη διαστρέβλωση. Αναφέρεται σαν τίμημα το ποσό των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000) δρχ. ενώ με τη ρύθμιση που έχει γίνει όσον αφορά το ύψος και τον τρόπο αποπληρωμής των δόσεων και παίρνοντας σαν προεξοφλητικό τόκο το 10% -κάτι που είναι κοντά στο επιτόκιο που δανείζεται σήμερα το δημόσιο- η παρούσα αξία που θα καταβάλει ο αγοραστής είναι περίπου δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000).

Επίσης, είναι γεγονός ότι το τίμημα θα εξοφληθεί σταδιακά σε δέκα πέντε χρόνια, ενώ πρόκειται να απεικονισθεί από την πρώτη στιγμή στον ισολογισμό της εταιρείας, κάτι που θα οδηγήσει την εταιρεία σε αυξημένες αποσβέσεις εξωπραγματικές και πλασματικές και κατά συνέπεια θα πληρώσει λιγότερους φόρους από αυτούς που πρέπει.

Θα αναφερθώ τώρα ειδικά στο τίμημα. Υπήρξε, κυρία Υπουργέ, μελέτη αξιόπιστου χρηματοοικονομικού συμβούλου με την οποία να προσεγγίζεται το πρόβλημα της αποτίμησης του ενεργητικού των ναυπηγείων, κάτι που είναι σύνθημα για τις περιπτώσεις ιδιωτικοποίησης μεγάλων μονάδων;

Είναι άγνωστο αν το τίμημα των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000) -βέβαια παρούσα αξία, όπως σας είπα, δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000)- ανταποκρίνεται στο μέγεθος του ενεργητικού, στα έργα του Πολεμικού Ναυτικού

και του ΟΣΕ που διασφαλίστηκαν με τη σύμβαση και στις λοιπές παραχωρήσεις; Αιγιαλός χωρίς αντάλλαγμα χρήσης, χρήση έκτασης εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) τετραγωνικών μέτρων που ανήκουν στην κυριότητα του ελληνικού δημοσίου και άλλα.

Και υπάρχει και η ανορθόδοξη διαδικασία που τηρήθηκε, πρώτα να υποβάλλεται η προσφορά και το τίμημα και στη συνέχεια να ακολουθούν οι διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό συνέχισης των έργων Πολεμικού Ναυτικού και ΟΣΕ.

Επίσης, για το θέμα της σύμβασης συνολικά δεν έχει γίνει ο αναγκαίος, ουσιαστικός διάλογος με τους αρμόδιους φορείς, ΓΣΕΕ και εργαζόμενοι στα ναυπηγεία, σύλλογος ναυπηγών, γιατί είναι ενδεικτικό της απουσίας του ουσιαστικού διαλόγου η άγνοια του προέδρου του σωματείου πως στη σύμβαση υπάρχουν διατάξεις, που υπονομεύουν το δικαίωμα της απεργίας. Είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε στην πρωτοφανή ρύθμιση που επιτρέπει στην αγοράστρια εταιρεία να επικαλείται στους λόγους ανώτερης βίας για μη υλοποίηση συμβατικών της υποχρεώσεων και την απεργία των εργαζομένων;

Η ίδια η Κυβέρνηση φρόντισε για τις εργασίες της νέας εταιρείας, συνέχιση εργασιών με το Πολεμικό Ναυτικό και τον ΟΣΕ. Με βάση αυτές τις σχετικές συμβάσεις η νέα εταιρεία θα έχει εισροές της τάξεως των είκοσι τεσσάρων δισεκατομμυρίων (24.000.000.000) σε τρία χρόνια. Αν συγκρίνει κανείς αυτά τα ποσά με τα λιγότερα από τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) που είναι οι οφειλόμενες δόσεις το ίδιο χρονικό διάστημα έναντι της μεταβίβασης των ναυπηγείων, καταλαβαίνει κανείς το μέγεθος της ωφέλειας του αγοραστή.

Κυρία Υπουργέ, το τίμημα της αποπεράτωσης των είκοσι δύο δισεκατομμυρίων πεντακοσίων εκατομμυρίων (22.500.000.000) για τα τρία αρματαγωγά μήπως είναι υπερτιμημένο;

Θα θέλαμε να μας δώσετε όλα εκείνα τα στοιχεία από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας όπου να τεκμηριώνουν ότι το τίμημα της αποπεράτωσης είναι εύλογο. Υπάρχουν σχετικές εισηγήσεις, πρακτικά επιτροπών; Έχει γίνει πραγματική εκτίμηση του σταδίου στο οποίο βρίσκονται τα συγκεκριμένα τρία αρματαγωγά; Ποια η σκοπιμότητα της προκαταβολής των τριών δισεκατομμυρίων τετρακοσίων εκατομμυρίων (3.400.000.000) ή 15% του τιμήματος, όταν το εναπομείναν προς εκτέλεση έργο τουλάχιστον κατά 80% αποτελεί εργατικό κόστος; Οι εργατάρες αποπεράτωσης και το κόστος που αναφέρεται στην προσφορά ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα; Αν το έργο ολοκληρωνόταν με το υφιστάμενο συμβατικό πλαίσιο μεταξύ του Πολεμικού Ναυτικού και της υπό εκκαθάριση εταιρείας Ναυπηγεία Ελευσίνας, το συμβατικό τίμημα που θα κατέβαλε το Πολεμικό Ναυτικό θα ήταν έξι δισεκατομμύρια πεντακόσια εκατομμύρια (6.500.000.000). Και ερχόμαστε σήμερα και έχουμε υπόψη μας ένα τίμημα είκοσι δύο δισεκατομμυρίων πεντακοσίων εκατομμυρίων (22.500.000.000), που προβλέπεται στην καινούρια σύμβαση.

Γιατί δεν υπάρχει στην ειδική έκθεση το επιπλέον ποσό της δαπάνης των δεκαέξι δισεκατομμυρίων (16.000.000.000) που θα επιβαρυνθεί ο προϋπολογισμός του 1998, του 1999 και του 2000; Είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε εμείς μ' αυτές τις ρυθμίσεις; Χρειαζόμαστε και άλλα επιπλέον στοιχεία που να αποδεικνύουν τη χρησιμότητα των ρυθμίσεων που προβλέπει η συγκεκριμένη σύμβαση;

Και έρχομαι στο επενδυτικό πρόγραμμα. Πράγματι η εταιρεία παίρνει ένα έτοιμο φαγητό, γιατί απ'ότι αναφέρεται στα δημοσιεύματα η Κυβέρνηση έχει ήδη δεσμευτεί για τη χρηματοδοτική στήριξη με αξιοποίηση κοινοτικών κονδυλίων των αναφερομένων στη σύμβαση επενδυτικών προγραμμάτων της εταιρείας. Βέβαια στη σύμβαση δεν αναφέρεται πουθενά συγκεκριμένο επιχειρηματικό σχέδιο που να δείχνει μία προοπτική ανάπτυξης των ναυπηγείων σε νέες κατασκευές, σε κατασκευές εμπορικών πλοίων και πολύ φοβόμαστε μήπως και αυτό μετατραπεί σε ναυπηγοεπισκευαστική μονάδα τύπου Περάματος.

Αναφέρεται στη σύμβαση, κυρία Υπουργέ, ότι δεσμεύεται η αγοράστρια εταιρεία για εικοσαετή λειτουργία, ενώ δέσμευση

υπάρχει κατ'αρχήν για δεκαπέντε χρόνια που μπορεί να γίνουν και δέκα. Για την απασχόληση βέβαια των εργαζομένων μιλάμε μόνο για έξι χρόνια, εκτός και αν προκύψει ανώτερη βία.

Στη σύμβαση επίσης αναφέρεται μία σειρά υποχρεώσεων της εταιρείας και βέβαια οι εγγυήσεις υλοποίησης των δεσμεύσεων. Οι δεσμεύσεις δεν έχουν ουσιαστική βάση, αφού ο τρόπος αποπληρωμής και οι ανύπαρκτες εγγυήσεις δεν διασφαλίζουν τα συμφέροντα των μισθωτών.

Είναι τέτοια η οικονομική επιφάνεια του νέου φορέα, που θα εξασφαλίσει τα κεφάλαια, που χρειάζονται για την εξαγορά του ενεργητικού, αλλά κυρίως για την υλοποίηση σε όλους τους τομείς των επενδύσεων, αναδιοργάνωσης και εκσυγχρονισμού, που έχει ανάγκη η επιχείρηση;

Δυστυχώς μέχρι σήμερα η ιδιωτικοποίηση στα ναυπηγεία απέτυχε. Έρχομαι στο μέρος που αφορά τα Ναυπηγεία Αυλίδας -έχει σχέση και με την ιδιαίτερη πατρίδα μου- στο άρθρο 7 με το οποίο δίνεται η δυνατότητα στον ειδικό εκκαθαριστή της "ΝΕΩΡΙΟΝ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΥΡΟΥ" να προκηρύξει δημόσιο διεθνή πλειοδοτικό διαγωνισμό για την πώληση της πλωτής δεξαμενής. Η περίπτωση τους βέβαια -μιλάω για τα Ναυπηγεία Αυλίδας- μπορεί να μην ενδιαφέρει άμεσα, επειδή, όμως, άπτεται της συνέχισης λειτουργίας τους και η πώληση της πλωτής δεξαμενής θα σημαίνει το σταμάτημα των ναυπηγείων, δράττομαι της ευκαιρίας να πω και δυο κουβέντες για το πώς λειτούργησε ο συγκεκριμένος ιδιώτης τα Ναυπηγεία Αυλίδας. Η μέχρι σήμερα τακτική του έδειξε ότι το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν να χρησιμοποιήσει τη μονάδα για ευκαιριακά κέρδη και για λήψη δανείων για τα πλοία του και όχι για να λειτουργήσει μακροπρόθεσμα η επιχείρηση με βάση μια προοπτική και έναν σχεδιασμό.

Όλα αυτά τα χρόνια που λειτούργησε τα Ναυπηγεία Αυλίδας, δεν επένδυσε ούτε μια δραχμή, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί το ναυπηγείο σε υπέρογκα χρέη, να αθετήσει τις υποχρεώσεις που είχε απέναντι στην ΕΤΒΑ η οποία αναγκάστηκε να οδηγηθεί στην έκδοση από τα δικαστήρια απόφασης εξώσής του.

Τι γίνεται σήμερα με αυτήν την περίπτωση; Εδώ και ένα χρόνο ακούμε για διαγωνισμούς και τίποτα δεν βλέπουμε. Απαιτείται άμεση λύση και του προβλήματος των Ναυπηγείων Αυλίδας, γιατί αν η δεξαμενή παρθεί από την Αυλίδα, να έχετε υπόψη σας, ότι θα βρείτε αντιμέτωπος όχι μόνο τους εργαζόμενους αλλά όλους τους πολίτες της Εύβοιας.

Έρχομαι στο δεύτερο και ουσιαστικό θέμα που αφορά τη διαχείριση του φυσικού αερίου. Κατ' αρχάς ο Συνασπισμός ήταν αντίθετος με τη δημιουργία ανεξάρτητου σώματος ενεργειακού ελέγχου και σχεδιασμού γιατί η Κυβέρνηση, αντί να στελεχώσει τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Ανάπτυξης, ανέθεσε τον στρατηγικό ενεργειακό σχεδιασμό σε εφήμερα, ανεξάρτητα σχήματα. Η απόφαση αυτή αλλά και οι ενέργειες της Κυβέρνησης μέχρι σήμερα επιβεβαιώνουν τη θέση μας. Και μόνο το γεγονός ότι η Κυβέρνηση επί δύο χρόνια δεν μπόρεσε να συγκροτήσει αυτό το σώμα, δείχνει τη λάθος επιλογή της.

Πριν μπω στην ουσία, δεν μπορώ και πάλι να μην τονίσω, ότι η Κυβέρνηση για μία ακόμη φορά παρατυπεί, σε σχέση με την υποχρέωσή της να καθορίζει την οικονομική επίπτωση, που προκαλεί κάθε νομοθετική ρύθμιση, που φέρνει στη Βουλή, αφού στην εισηγητική έκθεση αναφέρει αόριστη απώλεια, που θα αναπληρωθεί από την αύξηση των εσόδων από άλλες διατάξεις.

Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση αλλάζει συνολικά ο νόμος για την εμπορία του νέου καυσίμου στη χώρα μας και παραδίδεται πλέον σε ιδιώτες, εκτός από τον προγραμματισμό, τη μελέτη, τον σχεδιασμό, την κατασκευή, την εκμετάλλευση του συστήματος διανομής, και η κυριότητα των δικτύων.

Όλοι γνωρίζουμε, ότι τα δίκτυα χαμηλής πίεσης για τη διανομή του καυσίμου στους οικιακούς καταναλωτές που παραχωρεί η Κυβέρνηση έχουν κατασκευαστεί με χρήματα της Δημόσιας Επιχείρησης Αερίου, δηλαδή, με χρήματα του ελληνικού λαού.

Επιπλέον καταστρατηγείται ο υφιστάμενος ν.2364/95 αφού σύμφωνα με ό,τι έχει θεσπισθεί, η κυριότητα των δικτύων

παρέμενε σε εταιρείες διανομής αερίου, όπου την πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου διατηρεί η ΔΕΠΑ, ενώ με την προωθούμενη ρύθμιση μεταβιβάζει την κυριότητά τους σε ιδιώτες και δη σε συγκεκριμένα συμφέροντα που λυμαινονται συνολικά το έργο του φυσικού αερίου.

Αξιοσημείωτο αλλά και ενδεικτικό της κυβερνητικής πρακτικής είναι ο τρόπος με τον οποίο προωθείται η συγκεκριμένη ρύθμιση, καθώς δεν προκύπτουν από ρητή αναφορά και καταγραφή τα δικαιώματα που παραχωρούνται. Συγκεκριμένα η Κυβέρνηση με τη ρύθμιση του άρθρου 9 παράγραφος 9 επιχειρεί να παραπλανήσει, αφού παραπέμπει σε σειρά άρθρων παραγράφων και εδαφίων, απαιτώντας προηγουμένως λεπτομερή ανάγνωση και αποκρυπτογράφηση.

Η παράδοση του έργου του φυσικού αερίου σε ιδιώτες θα γίνει μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες διαγωνισμού για τη συμμετοχή ιδιωτών που προωθεί η Κυβέρνηση με τη βασική διαφορά ότι μέχρι σήμερα ο νόμος που είχε ψηφιστεί επί Υπουργίας του σημερινού Πρωθυπουργού προέβλεπε ότι αντικείμενο του διαγωνισμού θα ήταν ο προγραμματισμός, η μελέτη, ο σχεδιασμός, η κατασκευή και η εκμετάλλευση και όχι η κυριότητα του συστήματος διανομής.

Με την ίδια ρύθμιση καταργείται επίσης το ενιαίο τιμολόγιο που καθιέρωνε ο νόμος για την εισαγωγή και εμπορία του φυσικού αερίου στην χώρα μας, ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των ιδιωτών που θα κληθούν να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό για τη μεταφορά και τη διανομή του φυσικού αερίου μέσω των εταιρειών παροχής αερίου.

Ορίζεται επίσης ότι το Σώμα Ενεργειακού Σχεδιασμού, όργανο που θα έχει τη βασική ευθύνη να γνωμοδοτεί για τα ενεργειακά έργα στη χώρα θα συγκροτηθεί 4 μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ενώ για όποιες αποφάσεις εγκριθούν μέχρι τότε και για τις οποίες απαιτείται σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο η έγκριση του παραπάνω σώματος, η αρμοδιότητα ασκείται από το αρμόδιο όργανο, δηλαδή, από τον Υπουργό Ανάπτυξης ο οποίος μπορεί να αποφασίσει σε αυτό το διάστημα για μία σειρά έργων που μπορούν να μεταβάλουν τον ενεργειακό χάρτη της χώρας σε μία περίοδο που ο τομέας της ενέργειας χαρακτηρίζεται από σημαντικές ανακατατάξεις, εν όψει μάλιστα της απελευθέρωσης της αγοράς που έχει επιβληθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τη χαριστική σύμβαση που σας ανέφερα σχετικά με τα Ναυπηγεία της Ελευσίνας ήρθε να συμπληρώσει στο παρόν νομοσχέδιο η χαριστική ρύθμιση για το φυσικό αέριο. Γι' αυτούς τους λόγους εμείς καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο ειδικός αγορητής του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος, κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι με το παρόν νομοσχέδιο έρχεται στη Βουλή για κύρωση η σύμβαση που αφορά την ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Ελευσίνας. Ας σημειωθεί ότι είναι η δεύτερη σύμβαση ιδιωτικοποίησης των ιδίων ναυπηγείων, αφού η πρώτη είχε αποτύχει. Επίσης με το παρόν νομοσχέδιο έρχονται ταυτόχρονα προς κύρωση δύο άλλες συμβάσεις που προβλέπονται από το άρθρο 1 του νομοσχεδίου. Είναι η σύμβαση του ελληνικού δημοσίου και Πολεμικού Ναυτικού με την Ανώνυμη Εταιρεία "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ" καθώς και η σύμβαση του ΟΣΕ με την ίδια ως άνω ανώνυμη εταιρεία.

Όπως είναι γνωστό για να φθάσουμε στην υπό συζήτηση σύμβαση που εισάγεται για κύρωση διεξήχθησαν δύο πλειοδοτικοί διεθνείς διαγωνισμοί στον καθένα των οποίων υπεβλήθη μία προσφορά. Η πρώτη προσφορά κρίθηκε ασύμφορη από τους πιστωτές. Ο δεύτερος διαγωνισμός με την μία και μοναδική προσφορά της ανώνυμης εταιρείας "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ" κατακυρώθηκε στην εν λόγω ενδιαφερόμενη εταιρεία, η οποία συμβλήθηκε με το ελληνικό δημόσιο κάτω από δυσμενείς όρους για το δημόσιο, κατά τη δική μας εκτίμηση, όπως παρακάτω θα αποδείξουμε.

Με τη σύμβαση που προανέφερα, το ελληνικό δημόσιο

αναλαμβάνει τις εξής υποχρεώσεις: Να ανανεώνει την άδεια όσο χρόνο το ναυπηγείο θα λειτουργεί. Να χορηγήσει στην αγοράστρια εταιρία το αποκλειστικό δικαίωμα χρήσης του αιγιαλού, που βρίσκεται μπροστά στο ναυπηγείο, χωρίς κανένα αντάλλαγμα. Να παραχωρήσει το δικαίωμα της αποκλειστικής χρήσης των προσχλωσιγενών γηπέδων και των συστατικών τους. Να αναγνωρίσει κατά παράβαση των κειμένων διατάξεων την κυριότητα της ιδιωτικής δασικής έκτασης. Επίσης, να παραχωρήσει όλα τα δικαιώματα για ανέγερση, μετατροπή και κατεδάφιση των επ' αυτών κτιρίων και εγκαταστάσεων, καθώς και το δικαίωμα της κατά προτίμηση αγοράς των γηπεδικών εκτάσεων του χώρου, εφ' όσον το ελληνικό δημόσιο αποφασίσει να εκποιήσει τις εκτάσεις.

Με λίγα λόγια, στην αγοράστρια εταιρία περιέρχονται όλα τα περιουσιακά στοιχεία και τα επ' αυτών δικαιώματα της υπό ειδική εκκαθάριση εταιρίας "ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ Α.Ε.", ήτοι ακίνητα, πλωτές δεξαμενές και πλωτά μέσα ρυμουλκά, υλικά αποθήκης και άλλα.

Για όλα αυτά που ανέφερα, συμφωνήθηκε το τίμημα να ανέρχεται σε τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές και πως αυτά τα χρήματα θα καταβληθούν σε δεκαπέντε άτοκες δόσεις.

Επίσης, καθορίζεται ένα χρονοδιάγραμμα καταβολής των δόσεων. Η δε εξόφληση του ως άνω ποσού των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000) θα πραγματοποιηθεί σε δεκαπέντε με δεκαεφτά χρόνια. Αντιλαμβάνεσθε τι σημαίνει αυτό.

Γι' αυτό, κυρία Υπουργέ, θέλω να σας θέσω τα εξής δύο ερωτήματα και περιμένω να μου απαντήσετε. Πρώτο, μήπως έχετε δεσμευθεί πλέον αυτών να χορηγήσετε στην αγοράστρια εταιρία και πανωπτοίκι; Δεύτερο, μήπως απώτερος στόχος σας είναι να παραχωρηθεί προς εκμετάλλευση στην ίδια εταιρία και ο επισκευαστικός χώρος των Ναυπηγείων Σκαρμαγκά; Οι πληροφορίες μας αυτά λένε. Σεις τι έχετε να μας απαντήσετε;

Ύστερα απ' αυτά, φαίνεται ξεκάθαρα πως η Κυβέρνηση παραδίδει στην ανώνυμη εταιρία ναυπηγικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις, δηλαδή στους ιδιώτες κυρίους Ταβουλάρη και Στεφάνου, το καλύτερο κομμάτι από τη βαριά μας βιομηχανία, αντί πινακίου φακής. Δηλαδή πρόκειται για ξεπούλημα εθνικής περιουσίας στον ίδιο όμιλο επιχειρήσεων της Σύρου, που και αυτά τα ναυπηγεία πρόκειται να κλείσουν. Τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά, τα μεγαλύτερα της Μεσογείου, θα έπρεπε να μείνουν στο κράτος, γιατί δεν επιτρέπεται ναυτική χώρα, όπως είναι η Ελλάδα, να παραδώσει σε αφερέγγυους ιδιώτες τα ναυπηγεία. Πώς η Ισπανία, η Πορτογαλία και άλλες χώρες επέσαν την Ενωμένη Ευρώπη και κράτησαν τα ναυπηγεία τους κρατικά; Γιατί εμείς...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Πού το είδατε αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Λέτε να μην το είδαμε; Αλλά φαίνεται πως η Ενωμένη Ευρώπη θέλει να χτυπήσει τη ναυτιλία μας. Εκεί είναι ο στόχος της, ώστε να εξαρτώμαστε εμείς από τους μεγάλους αυτούς κυρίους. Να πάμε στη Γερμανία δηλαδή, να ναυπηγούμε τα καράβια μας.

Βέβαια, το σημερινό αναγκαστικό ξεπούλημα είναι αποτέλεσμα της πολιτικής που ακολούθησαν -ακούστε, κυρία Υπουργέ, υπεύθυνα μιλάω και για το συμφέρον σας- οι υπεύθυνες κυβερνήσεις τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίες οδήγησαν τα Ναυπηγεία Ελευσίνας στην υπερχρέωση.

Όμως, πέρα απ' αυτά το ελληνικό δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει τις νόμιμες αποζημιώσεις των εργαζομένων μέχρι σήμερα στην υπό εκκαθάριση εταιρεία. Όσον αφορά την τύχη των ιδίων των εργαζομένων το μέλλον τους είναι αβέβαιο, αφού δεν παρέχονται σ' αυτούς τους εργαζομένους εγγυήσεις.

Στην εισηγητική σας έκθεση αναφέρεται ότι η λύση που δίνεται με τη συζητούμενη σύμβαση έγινε αποδεκτή από τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων. Είπε εδώ ο δικός σας εισηγητής 97%

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ: Είπα 77,8%.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Δηλαδή 80%.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ: Περίπου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Και είναι απορίας άξιο πώς μπορεί να συμβαίνει αυτό όταν και ο αριθμός των εργαζομένων θα μειωθεί εφόσον μειώνονται οι θέσεις εργασίας στο νέο φορέα, αλλά και οι εργαζόμενοι θα τελούν κάτω από την πίεση των νέων ιδιοκτητών, για να εξαναγκαστούν να δεχθούν τους όρους με τους οποίους θα προσληφθούν.

Η κατάσταση στα Ναυπηγεία Ελευσίνας, σχετικά με το προσωπικό, έχει ως εξής και είναι άξιο προσοχής, κυρία Υπουργέ: Από τους χίλιους πεντακόσιους εργαζομένους περίπου έφυγαν χίλιοι, είτε με πρόωρη σύνταξη, όταν είχαν εννέα χιλιάδες ένσημα και ηλικία πενήντα τεσσάρων ετών ή δεκάμισι χιλιάδες ένσημα χωρίς όριο ηλικίας, είτε με οικειοθελή απόλυση και αποζημίωση συν 25% μπόνους είτε τέλος με μετατάξεις. Τους διώξατε όλους. Οι υπόλοιποι που έμειναν θα φύγουν και αυτοί και είπαν πως θα τους πάρουν ταχά λίγους λίγους τα καινούρια αφεντικά.

Το ίδιο ισχύει και στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά. Έφυγαν οκτακόσια άτομα με πρόωρη σύνταξη ή με οικειοθελή απόλυση ή με μετατάξεις. Το καθεστώς που ισχύει εκεί είναι ότι το 49% το ελέγχει το σωματείο -εκεί κάνουν κουμάντο οι κομματικοί συνδικαλιστές- και το 51% η ΕΤΒΑ. Σήμερα υπάρχουν περί τους δυο χιλιάδες εργαζόμενους, τους οποίους σιγά-σιγά διώχνουν με τη μέθοδο τη γνωστή, ώστε με το χρόνο να φύγει το έμπειρο προσωπικό να διαλυθούν τα ναυπηγεία και να περιπέσουν στους ιδιώτες.

Τα σωματεία εργαζομένων στα Ναυπηγεία Ελευσίνας και Σκαρμαγκά, κυρία Υπουργέ, περιήλθαν στον απόλυτο έλεγχο της ΠΑΣΚΕ με την ανοχή της ΔΑΚΕ. Τα μέλη δε της διοίκησης σωματείου ασκούν αυτή τη στιγμή τρομοκρατία στους εργαζόμενους. Εκεί βρήκατε το 77%, σε επίπεδο δηλαδή διοίκησης των σωματείων. Ρωτήσατε τους εργαζόμενους; Φοβούνται και φυσικά φοβούνται.

Επομένως, συνδικαλιστικά στελέχη των σωματείων εργαζομένων στα ναυπηγεία Ελευσίνας και Σκαρμαγκά έχουν αναβαθμιστεί από τη Κυβέρνηση. Έχω στοιχεία και αν θέλετε στη κατάλληλη στιγμή θα σας εκθέσω ποιοι είναι αυτοί που αναβαθμίστηκαν και τι ρόλο έχουν σήμερα στα ναυπηγεία εις βάρος του προσωπικού, εις βάρος των εργαζομένων.

Έχουν αναβαθμιστεί αυτοί και έτσι φημύθηκε η φωνή των εργαζομένων και τσακίστηκε κάθε συνδικαλιστική έκφραση. Μόνο δυο τρεις είναι εκείνοι που κάνουν κουμάντο μέσα στα ναυπηγεία. Και αυτό γιατί οι εργαζόμενοι ήταν και είναι αντίθετοι με το ξεπούλημα και εκδήλωσαν τη θέληση να διατηρήσουν τον κρατικό τους χαρακτήρα τα ναυπηγεία, πράγμα που η Κυβέρνηση θα έπρεπε να προτιμήσει, παρά το ξεπούλημα ενός στρατηγικού τομέα της εθνικής μας οικονομίας.

Πάντως, θα πρέπει να δεχθούμε όλοι μας πως οι εργαζόμενοι, δεν είναι εμπόρευμα για να πουληθούν μαζί με το πακέτο των άλλων υλικών των ναυπηγείων. Οι εργαζόμενοι είναι άνθρωποι και θα πρέπει να υπάρξουν σαφείς εγγυήσεις που δεν υπάρχουν στο νομοσχέδιό σας, ώστε να μη μεταβληθούν σε αντικείμενο εκμετάλλευσης και ψυχικού βιασμού εν όψει της ανάγκης τους να μη χάσουν το πολύτιμο αγαθό της εργασίας τους μπροστά στο συνεχώς εξαπλούμενο φάσμα της ανεργίας που πλήττει την κοινωνία.

Απ'ό,τι φαίνεται, η παρούσα σύμβαση όχι μόνο είναι επαχθής για τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου, αλλά και για τους εργαζόμενους, οι οποίοι, στο κρίσιμο διάστημα που η εταιρεία τελούσε σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης, κράτησαν με τα δόντια την επιχείρηση. Ήελαν να επιβιώσει η επιχείρηση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Με τα δόντια την κράτησαν, αλλά και με το αζημίωτο!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Δεν καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ να μη γίνεται διάλογος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που συντάσσεται κατ'επιταγήν του άρθρου

75 παράγραφος 1 του Συντάγματος, επισημαίνει: "Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται επί του κρατικού προϋπολογισμού τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Δαπάνη ακαθόριστη" -τι σημαίνει ακαθόριστη; δεν έπρεπε να καθορίζεται η δαπάνη;- "από την παράταση μέχρι 31/12/98 της ανάληψης από το δημόσιο, των πάσης φύσεως ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων, προς το ΙΚΑ και λοιπούς ασφαλιστικούς οργανισμούς, των επιχειρήσεων που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης του άρθρου 46Α του ν.1892/1990, όπως ισχύει.

2. Απώλεια εσόδων του δημοσίου συνολικού ποσού 2 δισεκατομμύρια οκτακόσια εννενήντα τέσσερα εκατομμύρια (2.894.000.000) δραχμές από την εξόφληση δανείου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων προς τα Ναυπηγεία Ελευσίνας Α.Ε. για την καταβολή αποζημιώσεων, στους εργάτες της που θα απολυθούν, σε βάρος των δικαιωμάτων του δημοσίου στα κέρδη του Ταμείου Οικονομικής Χρήσης 1997, καθώς και επίσης και ακαθόριστη" -το τονίζω αυτό- "από τις χορηγούμενες απαλλαγές από φόρους, τέλη, δικαιώματα του δημοσίου κλπ. για την παραχώρηση και εγγραφή υποθηκών που παραχωρούνται βάσει των διατάξεων του άρθρου 5 της Σύμβασης κλπ."

Δηλαδή, κυρία Υπουργέ, υπογράφετε μια σύμβαση, η οποία εν γνώσει σας είναι επιζήμια για το ελληνικό δημόσιο. Και δεν μπορώ να πιστεύω ότι δεν είναι εν γνώσει σας. Ξέρετε τι θα συμβεί μ'αυτήν τη σύμβαση; Να κατηγορηθείτε για απιστία. Το έγκλημα της απιστίας, άρθρο 390 Π.Κ. -και θα σας υπενθυμίσω τις προϋποθέσεις- υπάρχει όταν επέρχεται ζημιά θετική ή υποθετική σε ξένη περιουσία, χωρίς σκοπό ιδιοποίησης. Την απιστία τη χαρακτηρίζει ζημιά που επέρχεται με κατάχρηση αντιπροσωπευτικής εξουσίας, την οποία εσείς έχετε. Έχοντας αυτή την εξουσία εσείς διαπραγματεύεσθε με την αγοράστρια ανώνυμη εταιρεία και σας είναι γνωστά τα πραγματικά περιστατικά, που επιφέρουν αυτή τη ζημιά στα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου. Και παρά ταύτα συνομολογείτε και υπογράφετε, εν γνώσει σας, τη ζημιολόγο αυτή σύμβαση. Και αυτήν τη σύμβαση τη φέρνετε εδώ στη Βουλή, για να συνυπογράψουμε και εμείς μια τέτοια ζημιολόγο για το δημόσιο σύμβαση. Και όταν λέμε ελληνικό δημόσιο, τι εννοούμε; Φυσικά το φορολογούμενο πολίτη που δυστυχώς αυτός πληρώνει όλα τα σπασμένα ερήμην του, τα οποία αποφασίζουμε εμείς.

Όπως επεσήμανε ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. στη διαρκή επιτροπή, πρόκειται για μια λεόντειο σύμβαση υπέρ της αγοράστριας εταιρείας με πενιχρό τίμημα της παρούσης αξίας που, δυστυχώς, δεν διασφαλίζει ούτε τη λειτουργία της εταιρείας ούτε και τις θέσεις εργασίας.

Η σύμβαση που καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα είναι σχεδόν χωρίς αντικείμενο, γιατί η Βουλή με το παρόν νομοσχέδιο, στο δεύτερο άρθρο αυτού, παρέχει εξουσιοδότηση, ώστε οι κυρούμενες συμβάσεις και τα παραρτήματα να μπορούν να τροποποιούνται με μόνη τη συναίνεση όλων των συμβαλλομένων μερών, χωρίς να απαιτείται η κύρωση της σχετικής τροποποιητικής σύμβασης με νόμο.

Αυτό τι σημαίνει; Αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση με αυτήν την εξουσιοδότηση ρίχνει το μπαλάκι στα συμβαλλόμενα μέρη, τα οποία μπορούν να αλλάζουν τους όρους, χωρίς να χρειάζεται να έλθει στη Βουλή για κύρωση, πράγμα που βλάπτει κατά τρόπο απαράδεκτο τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου και των εργαζομένων.

Τελειώνοντας, εμείς, το ΔΗ.Κ.ΚΙ. ποτέ δεν θα δεχθούμε μια τέτοια ζημιολόγο, για τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου, σύμβαση, γι' αυτό και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, χωρίς καμία επιφύλαξη και σας κρούμε τον κώδωνα του κινδύνου. Σκεφθείτε το την τελευταία στιγμή καλά.

Παράλληλα, όμως, θα ήθελα να σας παρακαλέσω για το καλό σας, να αποσύρετε αμέσως το νομοσχέδιο, γιατί θα φέρετε προσωπική ευθύνη, αν ψηφισθεί και λάβει σάρκα και οστά η σύμβαση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 9, παράγραφος 20. Εξαλείψτε το αμέσως. Ενώ ψηφίσαμε

προχθές την τροποποίηση του ν. 2190, μας φέρνετε εξαίρεση, η οποία λέει "οι διατάξεις του ν. 2190 δεν εφαρμόζονται προκειμένου για την πρόσληψη από τις ΕΠΑ του πάσης φύσεως αναγκαστικού προσωπικού τους". Δηλαδή, προχθές ψηφίσαμε το νόμο για να μην υπάρχουν εξαιρέσεις και μας φέρετε και άλλη εξαίρεση σήμερα, για να καταργήσουμε αυτά που ψηφίσαμε προχθές. Είναι ευτελισμός του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Να αποσύρετε αμέσως και αυτήν τη διάταξη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε φέρει ένα σχέδιο νόμου για κύρωση της σύμβασης ιδιωτικοποίησης των Ναυπηγείων Ελευσίνας και υπάρχουν και ορισμένες άλλες διατάξεις.

Αυτή η σύμβαση είναι στα πλαίσια της συνολικής πολιτικής της Κυβέρνησης για αναβάθμιση και αξιοποίηση του κλάδου των ναυπηγείων, ένας κλάδος πράγματι σημαντικός για τη χώρα μας, αλλά ένας κλάδος με τεράστια προβλήματα, λόγω και των αποφάσεων που είχαν παρθεί στο παρελθόν, αλλά και του διεθνούς ανταγωνισμού, ο οποίος οξύνεται και στα πλαίσια της Ενωμένης Ευρώπης και στο χώρο της Ανατολικής Ευρώπης, αλλά και παγκοσμίως.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Είμαστε, επομένως, υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε μία πολιτική, η οποία διασφαλίζει τη συνέχιση και λειτουργία των ναυπηγείων, διασφαλίζει θέσεις εργασίας και ταυτόχρονα δεν επιβαρύνει το δημόσιο με τεράστια ελλείμματα, όπως γινόνταν μέχρι σήμερα.

Σ' αυτό το πλαίσιο η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχώρησε στη ρύθμιση για τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά, όπου, όπως είναι γνωστό, 51% ανήκει στην Ε.Τ.Β.Α. και 49% στους εργαζόμενους. Για πρώτη φορά άκουσα εδώ, ότι εμείς ή έχουμε υποχρεώσει τους εργαζόμενους ή τους έχουμε τρομοκρατήσει. Νομίζω ότι μέσα στα πλαίσια της Ελληνικής Βουλής δεν θα πρέπει να συμπεριφερόμαστε με αυτόν τον τρόπο στους εργαζόμενους, διότι είναι άνθρωποι, οι οποίοι και γνώση έχουν και εμπειρία έχουν και δυνατότητες έχουν και μπορούν πράγματι να συμμετέχουν σε αποφάσεις οι οποίες αφορούν και το μέλλον τους.

Το Ναυπηγείο Σκαρμαγκά έχει μία διοίκηση η οποία είναι ένας ξένος οίκος -απ' ό,τι γνωρίζετε είναι η "ΜΠΡΑΟΥΝ ΕΝΤ ΡΟΥΤ" με ένα συνολικό πρόγραμμα ανάπτυξης των ναυπηγείων, το οποίο ενεκρίθη και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πράγμα το οποίο δεν ήταν τόσο εύκολο. Όμως, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατάφερε να πείσει την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ανάγκη ρύθμισης και των χρεών, αλλά και του όλου αναπτυξιακού πακέτου, το οποίο είχαμε για τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά.

Σήμερα συζητάμε την ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Ελευσίνας, ένα ναυπηγείο με τεράστια χρέη. Σ' αυτήν την περίπτωση, είναι χαρακτηριστικό ότι η Κυβέρνηση ακολουθεί την πολιτική της διασφάλισης της λειτουργίας των ναυπηγείων. Αυτό μπορεί να το κάνει μόνον ιδιωτικός φορέας. Δεν είναι δυνατόν ο δημόσιος τομέας να κάνει τον επιχειρηματία σ' έναν τομέα, ο οποίος είναι πλήρως ανταγωνιστικός, σ' έναν τομέα που χρειάζεται να λαμβάνονται αποφάσεις και να λειτουργεί μέσα στα πλαίσια πλέον μιας ανοικτής διεθνούς αγοράς. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι ο ιδιωτικός τομέας είναι πλέον κατάλληλος για να προχωρήσει και σε ουσιαστικές επενδύσεις, αλλά και για να λειτουργήσει αποτελεσματικά το ναυπηγείο.

Ταυτόχρονα όμως με την ιδιωτικοποίηση του ναυπηγείου, πήραμε μία σειρά από μέτρα, τα οποία διασφαλίζουν τους εργαζόμενους. Υπάρχει και η εγγύηση για την απασχόληση στο ίδιο το ναυπηγείο, αλλά και μία σειρά από κοινωνικά μέτρα, τα οποία έχουν προβλεφθεί για τους εργαζόμενους, οι οποίοι δεν μπορούν να συνεχίσουν να εργάζονται στο ναυπηγείο, διότι είναι γνωστό ότι υπήρχε περισσότερο εργατικό δυναμικό απ' ό,τι απαιτείται για την αποτελεσματική λειτουργία του ναυπηγείου.

Και είναι πολύ εύκολο να λέμε ότι χάνονται χίλιες

τετρακόσιες θέσεις εργασίας και όχι ότι δημιουργούνται επτακόσιες πενήντα θέσεις εργασίας, γιατί αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσε ποτέ να συνεχιστεί η λειτουργία του ναυπηγείου με τη σημερινή κατάσταση και να ζητάμε από τον ελληνικό λαό να επιβαρύνεται, να τον φορολογούμε, για να καλύπτει τα ελλείμματα.

Έτσι δημιουργούμε θέσεις εργασίας, οι οποίες αλλιώς θα χάνονταν και οι εργαζόμενοι, οι οποίοι ήταν πλεονάζον εργατικό δυναμικό, έχουν μεταφερθεί σε άλλες υπηρεσίες. Επίσης, έχουμε λάβει και μία σειρά από κοινωνικά μέτρα για πρόωγη συνταξιοδότηση, για επανακατάρτιση και αυτό δείχνει την ευαισθησία της Κυβέρνησης στα προβλήματα των εργαζομένων.

Πράγματι, είναι η δεύτερη ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Ελευσίνας. Είχε ξαναγίνει το 1992, αλλά δεν ευδοκίμησε και δεν ήταν δυνατόν να ευδοκίμησει με τους όρους, με τους οποίους έγινε, δηλαδή όταν πουλήθηκε το ναυπηγείο στον κ. Περαιτικό.

Θα πρέπει να πούμε μια σημαντική η διαφορά. Εμείς πουλάμε το ναυπηγείο σε κάποιον, ο οποίος έχει εμπειρία, έχει γνώση, είναι του τομέα αυτού -και αυτό είναι πολύ βασικό- και όχι σε κάποιον εφοπλιστή, ο οποίος μπορεί να είχε κεφάλαια -στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν φαίνεται ούτε αυτό- αλλά δεν θα ήταν άνθρωπος του τομέα, του κλάδου, ώστε να μπορεί πράγματι να είναι ένας αποτελεσματικός μάνατζερ, ένας αποτελεσματικός ιδιοκτήτης των ναυπηγείων.

Τα ναυπηγεία τα ελληνικά έχουν πράγματι από πάρα πολλά χρόνια υποφέρει από διάφορους εφοπλιστές, που κατά καιρούς γίνονται ιδιοκτήτες, οι οποίοι όμως δεν είχαν την απαιτούμενη γνώση, την απαιτούμενη εμπειρία. Είναι ειλικρινά πολύ σημαντικό σ' έναν τέτοιο τομέα, που έχει τόσο ανταγωνισμό, αυτός ο οποίος παίρνει το ναυπηγείο, να είναι της αγοράς, να είναι της ειδικότητας, του τομέα τον οποίο καλείται να λειτουργήσει.

Στη σύμβαση που έγινε με τον κ. Περαιτικό, αν υπήρχαν πράγματι όλες οι προβλέψεις και οι διασφαλίσεις, οι οποίες προβλέπονται σήμερα, ίσως να μην είχε φθάσει σ' αυτήν τη σημερινή κατάσταση. Ο κ. Περαιτικός, ως εκπρόσωπος μίας Κυπριακής εταιρίας, της "ASTIR MANAGEMENT LTD", είχε ουσιαστικά τρεις αντισυμβαλλόμενους, τις κοινοτικές τράπεζες, που θα πουλούσαν τις μετοχές των Ναυπηγείων Ελευσίνας, το δημόσιο που ήταν αρμόδιο για την έγκριση ή μη του υποβληθέντος επενδυτικού προγράμματος και το Πολεμικό Ναυτικό και τον ΟΣΕ, που ήταν εργοδότες στις ανάλογες συμβάσεις. Και με τους τρεις ήρθε σε διένεξη.

Δεν υπήρχε σαφής περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάστηκαν στο ναυπηγείο και η πλημμέλεια αυτή οδήγησε σε δικαστικές διενέξεις. Υπήρξαν ανεπαρκείς εγγυήσεις για την πώληση του ναυπηγείου, υπήρχαν βέβαια περισσότερες θέσεις εργασίας και δεν μπορούσαν να διατηρηθούν όλες αυτές οι θέσεις εργασίας στο ναυπηγείο, υπήρχαν κακές συμβάσεις και με το Πολεμικό Ναυτικό και με τον ΟΣΕ και η κατάσταση, όπως είναι γνωστή, οδήγησε στο να εγκαταλείψει ο κ. Περαιτικός το 1995 το ναυπηγείο, ενώ προηγουμένως, το 1993, είχε γίνει και αλλαγή συμβάσεων και είχε υποβάλει νέα χρονοδιαγράμματα, τα οποία ουδέποτε τηρήθηκαν.

Πράγματι το 1994 υπέβαλε ένα επενδυτικό πρόγραμμα, αλλά το πρόγραμμα αυτό, όπως όλα τα προγράμματα, έπρεπε να εγκριθούν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Καθώς γνωρίζετε πολύ καλά παίρνει κάποιο χρόνο για να εγκριθούν τα προγράμματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και πριν ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, ώστε μετά να εγκριθεί και από το ΥΠΕΘΟ το πρόγραμμα για να ενταχθεί στο ν.1892, εγκατέλειψε το ναυπηγείο.

Με τη σημερινή συμφωνία υπάρχουν και οι εγγυήσεις για το δημόσιο και η διασφάλιση με ρήτρα για τις επτακόσιες πενήντα θέσεις εργασίας και έγινε αναδιαπραγμάτευση των συμβάσεων με το Πολεμικό Ναυτικό και με τον ΟΣΕ και αυτό ήταν λογικό να γίνει, διότι στις παλιές συμβάσεις υπήρχαν προβλήματα. Η αναδιαπραγμάτευση έγινε με το ίδιο το Πολεμικό Ναυτικό και

με τιμές που θεωρεί το Πολεμικό Ναυτικό συμφέρουσες και έγινε με βάση την αμοιβή της εργατικής ώρας, σύμφωνα με το ΙΚΑ και όχι με αυτά, τα οποία προέβλεπε ή πρότεινε ο επενδυτής.

Υπάρχει συγκεκριμένο πρόγραμμα επενδύσεων και εγγύηση για λειτουργία για δεκαπέντε χρόνια, τα οποία μπορούν να επεκταθούν σε είκοσι χρόνια. Υπάρχει πράγματι αυτή η εγγύηση ότι το ναυπηγείο θα λειτουργήσει, διότι, όπως είπα, το αγοράζει κάποιος, ο οποίος έχει δώσει και πρόσφατα αποδείξεις ότι μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά ένα ναυπηγείο.

Βέβαια, ο εκπρόσωπος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. είπε ότι θα κλείσει το Ναυπηγείο της Σύρου. Ελπίζω να μην είναι ευχή σας αυτό. Το ναυπηγείο πάει πολύ καλά κι αυτό είναι και μία εγγύηση για την αποτελεσματικότητα του αγοραστή στη λειτουργία ενός ναυπηγείου.

Πρέπει να πω επίσης, ότι, όταν πωλήθηκε το ναυπηγείο στον κ. Περαιτικό, ήταν και πάλι τότε ο μόνος ενδιαφερόμενος, όπως και σ' αυτήν την πρόσκληση ενδιαφέροντος μόνον το consortium, που εκπροσωπείται από τον κ. Ταβουλάρη, ήρθε. Υπήρχε μία πρόταση, όπως μία πρόταση ήταν και τότε. Αμέσως μόλις έγινε η πώληση του δόθηκαν τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δολάρια και εννιακόσια εκατομμύρια (900.000.000) δραχμές δάνειο.

Επαναλαμβάνω ότι, αν οι ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στις σημερινές συμβάσεις είχαν συμπεριληφθεί τότε, ίσως να μην υπήρχε το πρόβλημα.

Θα έπρεπε η Νέα Δημοκρατία μάλλον να μέμφεται τον εαυτόν της για την πολύ κακή σύμβαση και όχι το Π.Α.Σ.Ο.Κ., που σήμερα πράγματι φέρνει μία σύμβαση, η οποία εγγυάται τη λειτουργία του ναυπηγείου μετά την πώλησή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα πλήρες -όπως σας είπα- πρόγραμμα για το ναυπηγικό τομέα, το οποίο προβλέπει την ανασυγκρότηση συνολικά του τομέα. Προβλέπονται κίνητρα, όπως στην έβδομη οδηγία, της οποίας η ισχύς έχει παραταθεί σήμερα με υπουργική απόφαση, η οποία έχει υπογραφεί. Και στο Πέραμα γίνεται μία συνολική πολιτική για αναβάθμιση του Περάματος και για την αποτελεσματική του λειτουργία, γιατί, όπως ξέρετε, πάρα πολλά πράγματα εκεί λειτουργούν όχι σύμφωνα με τους νόμους. Και τον τομέα της ακτοπλοΐας προσπαθούμε να αξιοποιήσουμε για να δώσουμε δουλειά στα ναυπηγεία. Πιστεύουμε ότι πολύ σύντομα όλα αυτά τα προβλήματα, τα οποία υπάρχουν σήμερα στον τομέα των ναυπηγείων θα είναι παρελθόν.

Ακριβώς επειδή έχουν πεισθεί και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι ότι η πρόταση αυτή είναι προς το συμφέρον πρώτα των ιδίων των εργαζομένων του ναυπηγείου, αλλά και της εθνικής οικονομίας, με 77% συμφώνησαν με τη ρύθμιση αυτή που γίνεται για το ναυπηγείο.

Ειπώθηκαν διάφορα εδώ, ότι είναι φθηνό το τίμημα, ότι υπήρξε ένας αγοραστής κλπ.

Βέβαια υπήρξε ένας αγοραστής. Έγινε αξιολόγηση της προσφοράς του και είδαμε ότι μπορεί πράγματι αυτή η προσφορά να έχει μέλλον. Υπάρχει όμως, μελέτη ξένου οίκου που αποτιμά το ναυπηγείο και η αξία του ναυπηγείου, σύμφωνα με τον ξένο αυτό οίκο, είναι από μηδέν μέχρι δεκαεπταεκατομμύρια (14.500.000.000) δραχμές.

Και εμείς θα θέλαμε το τίμημα να είναι πολύ μεγαλύτερο. Αλλά το μεγάλο τίμημα εξαρτάται και από το τι αγοράζει κανείς και εξαρτάται και από την κατάσταση στη διεθνή αγορά.

Κυρίες και κύριοι, όπως είπα, είναι μία συμφωνία η οποία εγγυάται τα συμφέροντα του δημοσίου, εγγυάται τα συμφέροντα των εργαζομένων και υπάρχει η βεβαιότητα, λόγω της προηγούμενης εμπειρίας και της λειτουργίας μέχρι τώρα του αγοραστή, ότι το ναυπηγείο θα λειτουργήσει σωστά.

Πολλοί θα ήθελαν πιθανόν να παραμείνει στο δημόσιο, όπως ήταν, αλλά απαγορεύεται να καλύπτουμε ελλείμματα επιχειρήσεων. Το μόνο που είχαμε να κάνουμε ήταν ή να το πουλήσουμε ή να το κλείσουμε. Εμείς προσπαθήσαμε και πράγματι βρήκαμε μία λύση, που όχι μόνο δεν το κλείνουμε, αλλά πιστεύουμε ότι θα αναπτυχθεί πολύ σύντομα.

Υπάρχουν και ορισμένες άλλες διατάξεις μέσα στο νομοσχέδιο και θα ήθελα να αναφερθώ πολύ περιληπτικά σ' αυτές όπως είναι το θέμα του Σώματος Ενεργειακής Πολιτικής.

Πράγματι, όταν ανοίξει η αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, χρειάζεται να δημιουργηθεί ο ρυθμιστής και αυτό θα προβλέπεται στο σχέδιο νόμου, το οποίο θα φέρουμε στη Βουλή, για το άνοιγμα της εσωτερικής αγοράς ενέργειας και θα ισχύσει, όταν ανοίξει η εσωτερική αγορά.

Υπάρχει η πρόβλεψη στο νόμο. Δεν μπορέσαμε να ολοκληρώσουμε το άρθρο που προβλέπεται στο νόμο για τη συγκρότηση του Σώματος Ενεργειακής Πολιτικής, διότι προβλέπεται ότι τα μέλη του Σώματος θα είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν πάμε για πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης σημαίνει ότι θα πρέπει τα μέλη τα οποία θα έχουν λόγο για την ενεργειακή πολιτική της χώρας, να είναι είτε άνεργοι είτε συνταξιούχοι. Δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα, άλλα στελέχη να αφήσουν την επαγγελματική τους καριέρα, είτε στη ΔΕΗ είτε σε άλλο ενεργειακό φορέα είτε ως καθηγητές πανεπιστημίου και να έρθουν για κάποιο διάστημα στο Σώμα αυτό.

Με άνεργους, δηλαδή, ανθρώπους, που μπορεί να έχουν τις γνώσεις, αλλά καμία εμπειρία ή με συνταξιούχους που μπορεί να έχουν εμπειρία, αλλά δεν είναι τόσο εύκολο να παρακολουθήσουν τις ραγδαίες εξελίξεις στον ενεργειακό τομέα, δεν θεωρούμε ότι αυτό το Σώμα θα μπορούσε πράγματι να επιτελέσει το έργο το οποίο απαιτείται.

Είχαμε ξαναφέρει αυτήν την τροποποίηση στη Βουλή, για να μην είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και τότε - όπως μερικές φορές συμβαίνει - δεν έγινε σωστά, αν θέλετε, ενημέρωση της Βουλής και δεν ψηφίστηκε αυτή η διάταξη.

Υπάρχει επίσης μία τροπολογία για το φυσικό αέριο. Τροποποιούνται ορισμένα από το νόμο περί φυσικού αερίου, διότι, όπως γνωρίζετε θα πρέπει να κάνουμε έναν διεθνή διαγωνισμό για τις εταιρείες παροχής φυσικού αερίου, για τη δημιουργία δηλαδή των δικτύων στις τρεις περιοχές της χώρας, Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Θεσσαλία.

Όπως είναι ο νόμος υπάρχουν ορισμένες ελλείψεις ή ορισμένες προβλέψεις, οι οποίες δυσχεραίνουν τη διεξαγωγή, ενός επιτυχούς διαγωνισμού. Και επειδή πράγματι θέλουμε να έχουμε έναν επιτυχή διαγωνισμό σε έναν τομέα που είναι πάρα πολύ σημαντικός για την εθνική μας οικονομία και επειδή θέλουμε να έρθουν σοβαροί οίκοι να επενδύσουν σ' αυτόν τον τομέα, γι' αυτό κάνουμε αυτές τις τροποποιήσεις.

Θα πρέπει να επισημάνω - όπως το γνωρίζετε πολύ καλά - ότι οι επενδυτές έχουν πάρα πολλές εναλλακτικές δυνατότητες ανά τον κόσμο. Εμείς πρέπει να τους προσελκύσουμε. Δεν μας παρακαλεί κανείς να έρθει να επενδύσει τα χρήματά του και όταν του βάζουμε τέτοιους περιοριστικούς ή απαγορευτικούς όρους, απλώς δεν έρχεται. Θα πάει σε κάποια άλλη χώρα.

Γι' αυτό κάνουμε αυτές τις τροποποιήσεις για να προσελκύσουμε ξένους επενδυτές που είναι απαραίτητοι σε αυτόν τον τομέα και οι επιμέρους τροποποιήσεις είναι πρώτον, να μην υπάρχει ενιαία τιμή.

Υπάρχουν τρεις περιοχές, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Θεσσαλία. Οι τρεις περιοχές έχουν τελείως διαφορετικές προοπτικές. Εάν βάλουμε ενιαία τιμή, σημαίνει ότι η ενιαία τιμή δεν θα πρέπει να είναι υψηλή γιατί αυτό είναι σε βάρος του καταναλωτού και ορισμένες επιχειρήσεις θα κάνουν υπερκέρδη, για να καλυφθεί η περίπτωση της μιας επιχείρησης που δεν προβλέπεται να έχει τόσο εύκολη προοπτική. Άλλωστε το φυσικό αέριο δεν είναι η αποκλειστική πηγή ενέργειας, είναι μια εναλλακτική πηγή που δίνουμε και μάλιστα σε ορισμένους πολίτες αυτής της χώρας και όχι σε όλους τους πολίτες της Ελλάδας. Εάν υπήρχε μία εταιρεία η οποία θα είχε την κυριότητα και των τριών εταιρειών Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Θεσσαλία, τότε θα υπήρχε η δυνατότητα να έχουμε ενιαία τιμή, γιατί θα υπήρχε η δυνατότητα της μεταφοράς κερδών και ζημιών από τη μία περιοχή στην άλλη. Από τη στιγμή που έχουμε τρεις

διαφορετικές εταιρείες δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα και για το συμφέρον των ιδίων των καταναλωτών δεν θεωρούμε ότι είναι σωστό να έχουμε ενιαία τιμή. Άλλωστε, όπως είπα, αυτό είναι και η συνήθης πρακτική, αλλά και οι καταναλωτές έχουν την ενιαία τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας σε όλη την Ελλάδα και δεν θα έχουν όλοι τη δυνατότητα να πάνε στο φυσικό αέριο.

Υπάρχει μία άλλη τροποποίηση η οποία αφορά τη Δημόσια Επιχείρηση Φυσικού Αερίου, τη ΔΕΦΑ. Προβλεπόταν η μεταβίβαση της ΔΕΦΑ στην ΔΕΠΑ, αλλά υπάρχουν ορισμένα χρέη τα οποία η ΔΕΦΑ η ίδια δεν τα είχε επισημάνει, είναι από τον οργανισμό που προϋπήρχε της ΕΤΒΑ τη δεκαετία του '60 αν δεν κάνω λάθος και πρέπει και αυτά να διαγραφούν και ορισμένα άλλα χρέη, τα οποία η ΔΕΦΑ δημιούργησε από την ψήφιση του νόμου από το 1995 μέχρι σήμερα, διότι δεν ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της. Και για να υπάρξει συνολικά μια ρύθμιση πρέπει να ρυθμιστούν όλα αυτά γιατί μια διαγραφή χρεών η ΔΕΦΑ επιβαρύνεται με το ίδιο ποσό, με αυτό που προβλεπόταν στο νόμο του 1995.

Δίνεται η δυνατότητα στον ξένο επενδυτή να αποσβάνει τις επενδύσεις του. Εμείς ζητάμε να έρθει ο ξένος επενδυτής ο οποίος θα έχει μέχρι το 49% των μετοχών, αυτός θα κάνει όλες τις επενδύσεις, η ΕΔΑ απλώς εισφέρει την άδεια και τα δίκτυα τα οποία έχει κάνει. Τα δίκτυα είναι χίλια χιλιόμετρα για τις τρεις περιοχές. Στην αρχή προβλεπόταν εξήμισι χιλιόμετρα, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν δέχθηκε να χρηματοδοτήσει τα υπόλοιπα, παρά μόνο μέχρι χίλια χιλιόμετρα, θα εισφέρει η ΕΔΑ την άδεια και όλες οι επενδύσεις από εδώ και πέρα θα γίνουν από τον ξένο επενδυτή ο οποίος δεν έχει κυριότητα των δικτύων. Και θα ήθελα ο εκπρόσωπος του Συνασπισμού να μην πλαστογραφεί συνέχεια τις τροπολογίες. Δεν υπάρχει κυριότητα των δικτύων, η κυριότητα μένει στην ΕΔΑ. Δεν προβλεπόταν να έχει καμία απόσβεση και δεν είναι δυνατόν να έρθει κάποιος να επενδύσει και να μην αποσβάνει το κεφάλαιό του, άρα το προβλέπουμε αυτό. Και γι' αυτό προβλέπαμε να εξαιρεθούν οι ΕΠΑ από τον 2190, γιατί λέμε είναι ξένος επενδυτής μέχρι 49% των μετοχών, κάνει επενδύσεις και δεν έχει την κυριότητα των επενδύσεων, έχει το management της επιχείρησης και αν τον βάζαμε σε αυτήν τη διαδικασία του 2190, είναι πάρα πολύ χρονοβόρα. Αρκεί να σας πω ότι η ΔΕΠΑ από το 1995 που της έχουν εγκριθεί κάποιες προσλήψεις ακόμα δεν έχουν ολοκληρωθεί με τις ενστάσεις και όλα αυτά, γι' αυτό προβλέπαμε την εξαίρεση των ΕΔΑ από τον 2190.

Θα ήθελα όμως να πω, ότι σήμερα ψηφίστηκε αυτό το νομοσχέδιο - η τροπολογία αυτή είχε δοθεί πολύ νωρίτερα, από το Μάιο - που προβλέπει τροποποιήσεις στον ν.2190. Πράγματι, εκεί υπάρχει μια ρύθμιση η οποία πιστεύω ότι θα διευκολύνει πολύ και θα επιταχύνει τις διαδικασίες. Διότι, σ' αυτές τις επιχειρήσεις ο χρόνος είναι χρήμα. Δεν μπορεί ο επενδυτής να περιμένει επί χρόνια για να κάνει κάποιες αναγκαίες προσλήψεις. Όμως, με την τροποποίηση του νόμου που ψηφίστηκε σήμερα, του ν.2190, θέλω να πιστεύω ότι πλέον οι διαδικασίες θα επιταχυνθούν πάρα πολύ και γι' αυτό δεν επιμένω να εξαιρεθούν οι ΕΔΑ. Θα δούμε πώς θα λειτουργήσει ο καινούριος νόμος και αν πράγματι δεν λύσει το πρόβλημα μπορούμε να επανέλθουμε αργότερα σε κάποια περίοδο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το 51% να το δώσετε στον ιδιώτη, οπότε δεν θα έχετε πρόβλημα.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Εάν είχε το 51%, κύριε Μητσοτάκη, τότε θα έβγαине από τον νόμο 2190. Εμείς θέλουμε την πλειοψηφία των μετοχών, το 51%, να την έχει το δημόσιο, διότι πρόκειται για τα δίκτυα του φυσικού αερίου. Γι' αυτό δίνουμε μέχρι το 49%. Πιστεύω όμως, όπως είπα, ότι με την τροποποίηση που έγινε να επιστευσθούν αυτές οι διαδικασίες οπότε δεν θα έχουμε τέτοιου είδους προβλήματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Από ποια θέση σας απομακρύνεσθε, από τις ΕΠΑ ή από τις ΕΔΑ;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Για τις ΕΠΑ είχα προτείνει να εξαιρεθούν από τον 2190. Σήμερα ψηφίστηκε

ένας νόμος που πιστεύω ότι θα διευκολύνει πάρα πολύ το θέμα της απασχόλησης των προσλήψεων...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Άρα απαλείφετε την εξαίρεση...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Κυρία Υπουργός, απαλείφετε και την εξαίρεση;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Είναι ένα ενδιάμεσο στάδιο. Αλλά για να μην ειπωθεί ότι θέλουμε οτιδήποτε να κάνουμε, είτε αδιαφάνεια στις προσλήψεις, εμείς θέλουμε για έναν manager ο οποίος πιθανόν να είναι Γάλλος ή Εγγλέζος, ξένος θα είναι οπωσδήποτε, και τον βάζουμε σε μια διαδικασία...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Να μείνει όπως είναι η διάταξη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Να μείνει όπως είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Αν την ψηφίσετε, εγώ δεν θα είχα καμιά αντίρρηση. Πράγματι, θα διευκολύνει αυτήν την κατάσταση. Αλλά επειδή γνωρίζω πόσο ασχολήθηκε η Βουλή με τον προηγούμενο νόμο, γι' αυτό λέγω, ότι, αν εσείς έχετε δυσκολία και κάποια καχυποψία ότι θέλουμε την εξαίρεση για οποιαδήποτε σκοπιμότητα, θα μπορούσαμε να δούμε τη ρύθμιση που έχει γίνει σήμερα και αν πράγματι στην πράξη δεν λειτουργεί, τότε να προχωρήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό νομίζω ότι λύνονται σημαντικά προβλήματα σε σημαντικούς τομείς της ελληνικής οικονομίας, στον τομέα της Ναυπηγοεπισκευαστικής Βιομηχανίας και στον τομέα του φυσικού αερίου.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω στον εκπρόσωπο του ΔΗΚΚΙ το εξής: Μη δίνετε τόσο απότομα εντολές και απειλές, να αποσύρουμε το νομοσχέδιο, αλλιώς θα πάμε για απιστία κλπ. Όλες οι δογματικές ιδεολογίες αρχίζουν με την επίκληση της κάθαρσης, τις καταγγελίες για απιστία κλπ. Δεν είναι όμως ωραίο μέσα στη Βουλή να δίνετε εντολές. Μπορείτε να πείτε ότι η πρότασή μου είναι να τροποποιηθεί αυτό ή το άλλο, αλλά όχι η εντολή να το αποσύρουμε ή αλλιώς θα υπάρξει απειλή.

Εδώ έχουμε φέρει ένα σχέδιο νόμου, το συζητάμε και νομίζω ότι το νομοσχέδιο αυτό ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Όπως ξέρετε, πιο δύσκολο είναι να λείει κανείς την αλήθεια. Αλλά για να πει την αλήθεια θα πρέπει να ξέρει ποια είναι η πραγματικότητα. Αν την πραγματικότητα την βλέπει με παρωπίδες, δεν μπορεί να καταλάβει το τι γίνεται ούτε στην ελληνική οικονομία ούτε στην ευρωπαϊκή οικονομία ούτε στη διεθνή οικονομία. Εμείς, θέλουμε πράγματι να βελτιώσουμε τον τρόπο λειτουργίας της ελληνικής οικονομίας προς όφελος κυρίως των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι έχουν όφελος με τη δημιουργία θέσεων εργασίας, μέσω ανταγωνιστικών και αποτελεσματικών επιχειρήσεων. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μία μικρή παρέμβαση για ένα δευτερόλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Το εννοείτε αυτό το δευτερόλεπτο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

Θέλουμε να ξέρουμε και το Προεδρείο, αλλά και όλο το Τμήμα, τελικά η κυρία Υπουργός αποσύρει τη σχετική διάταξη που αφορά την εξαίρεση από το ν.2190; Το λέγω αυτό για να ξέρουμε πώς θα τοποθετηθούμε μετά.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Τσοβόλα, είπα ότι εγώ βλέπω ότι είναι σωστό να εξαιρεθούν από τον 2190 για τους λόγους που ανέπτυξα. Υπάρχει μη κυριότητα επενδύσεων...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Το ξέρω αυτό. Εμείς θέλουμε να μάθουμε εσείς τελικά τι αποφασίσατε. Η δική μας η θέση είναι να αποσυρθεί.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Όμως η Βουλή τις προάλλες ψήφισε τροποποίηση του σχετικού νόμου. Εγώ θέλω να ψηφιστεί. Όμως είναι θέμα της Βουλής να

αποφασίσει. Ερμήνευσα δε ποιες είναι οι ιδιαιτερότητες αυτής της ρύθμισης. Εάν όμως κατά τη συζήτηση δούμε ότι δημιουργεί πρόβλημα στη Βουλή, θα το επαναφέρουμε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Άρα το αποσύρετε σήμερα και θα το επαναφέρετε.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Τσοβόλα, είμαι σαφής. Αυτό θα αποφασισθεί κατά τη συζήτηση του σχετικού άρθρου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Πάντως εμείς ζητήσαμε να αποσυρθεί η διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Μπακογιάννη, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιδιωτικοποίηση των ναυπηγείων είναι ένα μεγάλο σκάνδαλο. Και εμείς πιστεύουμε ότι όχι μόνο πρέπει να απασχολήσει την Κυβέρνηση και τους εισαγγελείς, αλλά και τη Βουλή με πρόταση σύστασης εξεταστικής επιτροπής ή με άλλες διαδικασίες και να ξεκαθαρίσει αυτό το θέμα για το οποίο η Κυβέρνηση είναι φοβερά εκτεθειμένη.

Εντυπωσιάζεστε, κύριοι συνάδελφοι, αλλά αυτή ήταν η θέση εκκίνησης, για την αποκρατικοποίηση των ναυπηγείων της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν ήλθε στη Βουλή η πρώτη ιδιωτικοποίηση το 1993. Αυτά έλεγαν συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε επερώτηση που είχαν καταθέσει τότε.

Εμείς σαν Νέα Δημοκρατία έχουμε υποχρέωση να υπενθυμίσουμε στον ελληνικό λαό με την ευκαιρία αυτής της σύμβασης που καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε, ποιο είναι το καίριο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και γιατί φθάσαμε τελικά εκεί που φθάσαμε. Και σε τελική ανάλυση γιατί φθάσαμε να καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε αυτήν τη σύμβαση.

Ακούγοντας προ ολίγου την κ. Παπανδρέου, κατά διαστήματα είχα την αίσθηση ότι βρισκόμουν σε άλλο κόσμο. Από τη μια μεριά ήταν η κ. Παπανδρέου η εκσυγχρονίστρια, ο εκσυγχρονισμός προσωποποιημένος, ο φιλελευθερισμός στην πράξη. Μας είπε μεν ότι η αξία του ναυπηγείου είναι από μηδέν έως δεκατέσσερα δισεκατομμύρια (14.000.000), - συμφωνούμε σ' αυτό. Και από την άλλη μεριά βγήκε, όμως, και το παλιό, το υπαρκτό ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν έκανε αναφορά στην αποκρατικοποίηση του 1993.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική αυτή ήταν μια πολιτική που επέφερε κόστος στον Έλληνα φορολογούμενο. Και δεν μιλώ μόνο για την πολιτική των δέκα ετών, δηλαδή της δεκαετίας του 1980, μιλώ και για την πολιτική της τελευταίας στιγμής που ακολούθησε το κόμμα σας όταν έγινε η αποκρατικοποίηση. Και τι εννοώ με αυτό. Η πολιτική που ακολούθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα ναυπηγεία επέφερε κόστος στον Έλληνα φορολογούμενο διακόσια δισεκατομμύρια δραχμές (200.000.000.000).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τουλάχιστον διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000).

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Τουλάχιστον διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000). Αυτό σημαίνει ότι εάν το βάλουμε σήμερα με επιτόκιο 10% θα μπορούσαμε να δίνουμε είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) είτε σε χαμηλοσυνταξιούχους είτε να πληρώνουμε τους εργαζόμενους όλων των ναυπηγείων και να κάθονται. Να τους λέγαμε, δηλαδή, καθίστε στις θέσεις σας και μη δουλεύετε. Αυτή είναι μια πραγματικότητα. Αυτήν την πολιτική την πληρώνει σήμερα ο ελληνικός λαός. Και την πληρώνει διότι καλείται να πληρώσει αυξημένους φόρους, διότι καλείται να πληρώσει ελλείμματα. Αυτήν την πολιτική πληρώνουμε σήμερα. Γι' αυτό η Κυβέρνηση δεν μπορεί να εμφανιστεί ουσιαστικά στον ελληνικό λαό και να του ζητήσει ακόμα παραπάνω θυσίες. Και κακά τα ψέματα, όταν έχουμε φθάσει σε αυτό το σημείο, το οποίο φθάσαμε, έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση και μας μιλάει γι' αυτήν τη σύμβαση. Μάλιστα θαύμασα την κ. Παπανδρέου, η οποία αναφέρθηκε στη Σύμβαση του Ομίλου Περατικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ είμαι υποχρεωμένη να θυμίσω μερικά πράγματα. Θα θυμίσω στη Βουλή των Ελλήνων την ιστορία. Υπήρχε ένα ναυπηγείο υπερχρεωμένο, ανπιπα-

ραγωγικό, τεχνολογικά ξεπερασμένο, το οποίο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έπρεπε να ιδιωτικοποιήσει. Έπρεπε να το ιδιωτικοποιήσει όχι μόνο διότι αποτελεί πάγια αρχή της Νέας Δημοκρατίας ότι για το καλό της οικονομίας πρέπει να γίνουν αποκρατικοποιήσεις, αλλά και γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτως ή άλλως το επέβαλε.

Ιδωτικοποιήθηκε, λοιπόν, το 1992 με μία "κακή" σύμβαση. Και ανέλαβε τη λειτουργία του ναυπηγείου ο Όμιλος Περατικού. Αυτή η "κακή" σύμβαση της Νέας Δημοκρατίας επέβαλε στον ιδιώτη επενδυτή την υποχρέωση να διατηρήσει 2.200 θέσεις εργασίας μέσα στο ναυπηγείο, να αναλάβει όχι μόνο το ενεργητικό, αλλά και το παθητικό της εταιρείας, να μην του γίνει καμία ρύθμιση ούτε για την αιγιαλίτιδα ζώνη ούτε για την ιδιωτική δασική έκταση ούτε για τίποτε άλλο και να μπορέσει αυτό το ναυπηγείο να προχωρήσει και να λειτουργήσει.

Εάν η σύμβαση ήταν κακή, διότι πράγματι επιβάλαμε σκληρότερους όρους, θα συμφωνήσω μαζί σας. Η πραγματικότητα όμως ήταν ότι ο Όμιλος Περατικού χρειάστηκε όταν έγινε και η αλλαγή της Κυβέρνησης, να ανταποκριθεί και σε ένα άλλο πρόβλημα, το οποίο ήταν η πολιτική που ασκούσαν τότε τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά. Δηλαδή την πολιτική και του ανταγωνισμού μεταξύ των ναυπηγείων.

Πέντε μήνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέντε μήνες αφού είχε υποβάλει -και αφού είχε την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης- ένα πρόγραμμα επενδύσεων ο κ. Περατικός, επί πέντε μήνες προσπαθούσε να επικοινωνήσει με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και τότε Πρωθυπουργός ήταν ο μακαρίτης Παπανδρέου και ο σημερινός Πρωθυπουργός ήταν Υπουργός Βιομηχανίας.

Και ο σημερινός Πρωθυπουργός αδιαφόρησε πλήρως. Δεν τον είδε, δεν τον άκουσε, δεν έκανε καμία συζήτηση μαζί του. Δεν ενδιαφέρθηκε ούτε για τις δύο χιλιάδες τριακόσιες θέσεις εργασίας ούτε για το τι θα γίνει με το ναυπηγείο, αν και την εποχή εκείνη τα ναυπηγεία αποτελούσαν ένα μείζον θέμα, αν θυμάσθε τότε για την Κυβέρνηση. Τίποτε, εκώφευσε.

Ο Περατικός τα παράτησε και έφυγε. Το αποτέλεσμα βεβαίως είναι ότι μετά από μία καταστροφάνισή του, τον δολοφόνησε και η 17 Νοέμβρη, διότι είχε την αφέλεια να πιστεύει ότι στην Ελλάδα μπορεί κανένας να κάνει ιδιωτικές επενδύσεις και να έχει το κράτος συνέχεια και συνέπεια.

Τα λέω αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να πω ότι φθάνουμε σε μία κατάσταση στην οποία καλούμαστε πλέον να αναλάβουμε και τις ευθύνες μας για την πολιτική την οποία έχουμε ακολουθήσει και την οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση έχετε ακολουθήσει. Αυτές τις ευθύνες περίμενα σήμερα να τις αναλάβει η Κυβέρνηση. Περίμενα να βγει η κ. Παπανδρέου και να πει, όλα αυτά που μας είπε για τον εκσυγχρονισμό και για τη ανάγκη να δοθούν τα ναυπηγεία σε ιδιώτες. Αλλά να αναλάβει και την ευθύνη μιας πολιτικής της οποίας το κόστος καλείται να πληρώσει ο ελληνικός λαός σε τελική ανάλυση. Και καλείται να το πληρώσει άμεσα.

Εάν το 1/3 από αυτές τις διευκολύνσεις που δίνονται στη σημερινή επένδυση, στους σημερινούς επενδυτές, είχαν δοθεί στον Όμιλο Περατικού, ίσως οι θέσεις εργασίας θα ήταν πολύ περισσότερες και ο Περατικός θα ήταν σε λειτουργία και να ζούσε βεβαίως. Αν τότε που ζητούσε από την Κυβέρνηση να έρθει να διευθετήσει ορισμένα θέματα, να τον ακούσει τέλος πάντων στο πρόγραμμά του. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτή είναι η αλήθεια την οποία θα πρέπει να πούμε. Και θα πρέπει να την πούμε -και η κ. Παπανδρέου- αλλά να την πει και να αναλάβει επιτέλους και την ευθύνη. Διότι αυτός ο τόπος δεν κυβερνήθηκε από φαντάσματα, κυβερνήθηκε από Κυβερνήσεις. Από Κυβερνήσεις οι οποίες ακολουθούσαν μία συγκεκριμένη πολιτική, της οποίας τα αποτελέσματα βλέπουμε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η όλη πολιτική, η οποία πρέπει να ακολουθηθεί στο θέμα των ναυπηγείων είναι μία πολιτική στην οποία η Ελλάδα έχει τρομακτικά υστερήσει. Και έχει τρομακτικά υστερήσει και με ευθύνη -δεν νομίζω πως θα υπάρξει κανείς εδώ μέσα να διαφωνήσει- αποκλειστικά της Κυβέρνησης. Έχει τραγικά καθυστερήσει διότι δεν έχει

υλοποιήσει κοινοτικές οδηγίες. Έχει τραγικά καθυστερήσει, διότι δεν διαθέτουμε κλαδική πολιτική.

Το είπε πριν ο εισηγητής μας ο κ. Τζωάννος και πιστεύω ότι είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να το σημειώσετε και να το σκεφθείτε πάρα πολύ σοβαρά. Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει κλαδική πολιτική σε ένα τόσο μεγάλο θέμα το οποίο αγγίζει και τη ναυτιλία μας, το οποίο αγγίζει και τους εφοπλιστές με την ελληνική σημαία, το οποίο αγγίζει, εν πάση περιπτώσει και το μέλλον της ακτοπολίας που έρχεται τώρα.

Δεν έχουμε καμία πολιτική και αυτό είναι εμφανές. Και είναι εμφανές από τον τρόπο με τον οποίο αποσπασματικά ερχόμαστε κάθε φορά στη Βουλή των Ελλήνων να λύσουμε ορισμένα θέματα.

Όταν έλθουμε στη συζήτηση των άρθρων, θα έχουμε τη δυνατότητα να μιλήσουμε περισσότερο.

Θέλω να πω λίγα λόγια ακόμα και για το θέμα της τροπολογίας για το φωταέριο.

Το πρώτο πράγμα που θέλω να πω είναι ότι εντυπωσιάζομαι με τον τρόπο με τον οποίο νομοθετούμε μέσα εδώ. Έχουμε μία σύμβαση η οποία έρχεται για επικύρωση στη Βουλή. Είναι μία σύμβαση στην οποία ούτως ή άλλως η Βουλή δεν μπορεί να αλλάξει απολύτως τίποτα και πρέπει να την ψηφίσει ή να την καταψηφίσει. Εγώ δεν σας κρύβω ότι εμείς στη Νέα Δημοκρατία προβληματισθήκαμε πάρα πολύ διότι για εμάς η αποκρατικοποίηση δεν είναι σημαία ευκαιρίας, είναι ουσία. Την πιστεύουμε αυτήν την πολιτική. Φέρνεται τώρα μία σύμβαση στη Βουλή, ξέρουμε ότι δεν υπάρχει άλλος επενδυτής, ξέρουμε ότι έτσι όπως καταντήσαμε ίσως είναι και το καλύτερο που μπορούσε να γίνει και έχουμε ένα πρόβλημα. Κανονικά πρέπει να ψηφίσουμε αυτήν τη σύμβαση για την Ελευσίνα. Θέλουμε να την ψηφίσουμε, γιατί όπως σας είπα πριν για εμάς είναι θέμα αρχής. Από την άλλη μεριά, όμως, έχοντας όλη αυτήν την προϊστορία και με την ταύτιση που γίνεται δύο διαφορετικών νομοσχεδίων, μας δημιουργείται ένα μεγάλο θέμα. Έτσι, θα ήταν σκόπιμο να παρακαλέσω την κ. Παπανδρέου την επόμενη φορά όταν είναι να νομοθετήσουμε συμβάσεις, να τις φέρνουμε στη Βουλή την κάθε μία ξεχωριστά για να μπορούν και τα κόμματα και της Αντιπολιτεύσεως να τοποθετηθούν επί κάθε θέματος ξεχωριστά.

Έρχομαι, λοιπόν, τώρα στο φυσικό αέριο. Το 1995 ψηφίσατε ένα νόμο, το νόμο Πεπονή. Στόχος αυτού του νόμου ήταν ακριβώς να μπορέσουμε να διευκολύνουμε να γίνουν οι εταιρείες απορρόφησης αερίου. Η κατάσταση που επικρατεί σήμερα σε αυτόν το χώρο είναι επεικώς απελπιστική. Οι καθυστερήσεις είναι τρομακτικές. Θυμάμαι ότι είχαμε κατηγορηθεί εμείς στη Νέα Δημοκρατία ότι είχαμε καθυστερήσει στην υπόθεση του αερίου. Τώρα έχουν περάσει τέσσερα χρόνια και δεν υπάρχει μία εταιρεία -διορθώστε με αν κάνω λάθος- η οποία να δουλεύει με αέριο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Υπάρχουν.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Υπάρχει. Θα χαρώ να την ακούσω.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα σας ενημερώσω.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Θα με ενημερώσετε γι' αυτό.

Η ουσία είναι ότι οι καθυστερήσεις, τις οποίες έχουμε, είναι τρομακτικές.

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα να διορθώσουμε όλα αυτά τα οποία πριν από δύο χρόνια εσείς ψηφίσατε. Έτσι δεν είναι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Να συμπληρώσουμε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Να συμπληρώσετε. Να αλλάξετε άρθρο, κύριε συνάδελφε. Η πραγματικότητα είναι ότι θα αλλάξετε άρθρο. Και αλλάξετε άρθρο για τον πολύ απλούστατο λόγο ότι δεν υπάρχει δυνατότητα να πετύχει ο διαγωνισμός εάν δεν κάνετε τις αλλαγές τις οποίες προτείνετε εδώ πέρα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κάνετε, λοιπόν, αυτές τις αλλαγές, τις φέρνεται εδώ μέσα και μας τις προτείνετε στην τροπολογία. Είπε η κ. Παπανδρέου για τις τρεις διαφορετικές εταιρείες, είτε για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία θα δώσει τη δυνατότητα να γίνουν αυτές οι

τρεις εταιρείες και να δώσει τα γκραντς και όλα αυτά γίνονται με στόχο να έλθουν οι επενδυτές. Και μιλάμε για τη μεγαλύτερη επένδυση μετά τα Σπάτα. Γι' αυτό μιλάμε. Δεν μιλάμε για τίποτε αστεία νούμερα ή αστεία ποσά.

Τι επιδιώκει, λοιπόν, η Ελλάδα; Η Ελλάδα επιδιώκει να έλθουν μεγάλες εταιρείες, να γίνει με διαφάνεια ο διαγωνισμός, να πάρουν τη δουλειά, να προχωρήσει η υπόθεση του φυσικού αερίου. Να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και για τον καταναλωτή και για την ελληνική οικονομία.

Έρχεται σήμερα η κ. Παπανδρέου στη Βουλή, φέρνει την τροπολογία και λέει -προσέξτε με λιγάκι σε αυτό- ότι θα δοθούν οι άδειες χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου -την οποία την εξαιρεί γιατί το συμβούλιο δεν έχει ακόμη γίνει- αλλά θα μπορούν αυτές οι άδειες που θα δοθούν -αυτά θα πει στο διαγωνισμό- να ανακληθούν και για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Και ερωτώ εγώ η αφελής: Μετά από την πρόσφατη εμπειρία που είχαμε με την ανάκληση των αδειών του καζίνο, πιστεύετε εσείς ότι σοβαροί επενδυτές θα έλθουν στην Ελλάδα και θα τελούν υπό την απειλή της όποιας κυβερνητικής αλλαγής μπορεί να υπάρξει; Εάν το πιστεύετε εσείς, κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν το πιστεύω. Και ειλικρινώς δεν το πιστεύω. Δεν πιστεύω ότι σοβαροί άνθρωποι θα έλθουν και ιδιαίτερα αυτή η κατηγορία των επενδυτών που είχε και μία πολύ κακή εμπειρία στην Ουγγαρία πρόσφατα. Αυτή είναι η πρώτη παρατήρηση που έχω να κάνω.

Η δεύτερη είναι η στάση, την οποία τήρησε τώρα στο θέμα των προσλήψεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία προτείνει την ιδιωτικοποίηση κατά 51%. Την προτείνει στο 51% την ιδιωτικοποίηση και γι' αυτόν το λόγο. Γιατί εάν έχουμε ιδιωτικοποίηση μέχρι το 49% -σας το λέει σήμερα και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής- θα πρέπει να τηρήσετε τον 2190. Εάν τηρήσετε τον 2190, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -γράψτε το αυτήν την στιγμή που σας το λέω- διαγωνισμός δεν γίνεται. Ποιος θα έρθει να επενδύσει; Θα του πεις, θα έρθεις να επενδύσεις και εγώ θα σου δώσω με μόρια με άλλα ή με βήτα το προσωπικό; Αυτή είναι η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι. Και εδώ κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας.

Και είπα πριν ότι η σύγκρουση η εσωτερική μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. φαίνεται. Και αυτό είναι το πρόβλημά σας. Θα πρέπει κάποια στιγμή να αποφασίσετε, ποια είναι η πολιτική την οποία θέλετε να ακολουθήσετε. Εάν θέλετε να ακολουθήσετε την πολιτική αυτήν την οποία εμείς πιστεύουμε, βρέστε το θάρρος, βγέστε φανερά και πείτε "αυτό πιστεύουμε κύριοι, αυτό θέλουμε να κάνουμε".

Όμως, αν έχουμε φθάσει σε αυτό το χάλι που έχουμε φθάσει σήμερα, εάν δεν γίνονται επενδύσεις στην Ελλάδα -και δεν γίνονται επενδύσεις στην Ελλάδα- εάν έχει φθάσει η ανεργία στο σημερινό υψηλό σημείο είναι γιατί πηγαίνετε ένα βήμα εμπρός και ένα βήμα πίσω. Μια πολιτική σημειωτών, δεν έχει καμία περίπτωση επιτυχίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η Νέα Δημοκρατία περιμένει, μετά από τις τοποθετήσεις μας, να ακούσει την τελική θέση της Κυβερνήσεως.

Επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά. Εμείς πιστεύουμε ότι στην οικονομική πολιτική και στην πολιτική στον τομέα ανάπτυξης χρειάζεται θάρρος και αποφασιστικότητα.

Ό,τι έχετε να πείτε, να βγείτε να το πείτε ευθαρσώς. Ένα πράγμα είναι βέβαιο: Δυο καρπούζια στην ίδια μασχάλη, δεν μπορείτε να έχετε! Αποφασίστε, ποια είναι η πολιτική σας.

Εμείς σας είπαμε τη δική μας και σας καλούμε να την υλοποιήσετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Απλώς μια φράση ήθελα να πω.

Κυρία Μπακογιάννη, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε και έχει πολιτική. Και

δεν είναι επειδή το λέμε, είναι επειδή έχουμε αποτελέσματα και στην οικονομία και στον πληθωρισμό. Και οι ρυθμοί ανάπτυξης είναι μεγαλύτεροι από το πρόγραμμα σύγκλισης. Και κοινωνική συναίνεση έχουμε.

Εσείς λέτε ότι είχατε και ότι έχετε. Και να είχατε, αποτελέσματα θετικά για τον ελληνικό λαό δεν είχατε.

Εμείς και έχουμε θετικά αποτελέσματα και θα έχουμε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Περί της ταμπакιέρας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές σήμερα πραγματικά βρισκόμαστε εδώ για να ασχοληθούμε με δύο ζητήματα που αφορούν τον τομέα της βιομηχανίας στα ναυπηγεία και τον ευρύτερο ενεργειακό τομέα. Κοινό χαρακτηριστικό και των δύο αυτών προτάσεων είναι το ξεπούλημά τους στον ιδιωτικό τομέα. Και χρησιμοποιώ αυτήν τη φράση, όχι γιατί τη συνηθίζουμε εμείς, αλλά γιατί είναι φράση δανεισμένη από το δικό σας οπλοστάσιο, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ:** Το παλιό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Και, κυρία Μπακογιάννη, γιατί τόσο πολύ ανησυχείτε; Μην ανησυχείτε καθόλου. Ήδη πορεύονται καλά στο δρόμο του νεοφιλελευθερισμού. Ήδη ό,τι τους έχει ζητηθεί από το μεγάλο κεφάλαιο, το έχουν δώσει. Μην τους πιέζετε παραπάνω για να μπορέσουν τουλάχιστον να κάνουν τους ελιγμούς που θέλουν.

Με το σημερινό σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάνει ένα ακόμα βήμα, ακριβώς στο δρόμο που εσείς θέλετε. Κάνει ένα ακόμα βήμα στο δρόμο του ξεπούληματος στους ιδιώτες των ναυπηγείων της χώρας μας. Σήμερα έχουν σειρά τα Ναυπηγεία Ελευσίνας που παραδίδονται με τους χαρακτηριστικούς όρους που ανέφεραν και άλλοι ομιλητές πριν από μένα, που προβλέπει ακριβώς η σύμβαση που πάμε να κυρώσουμε σήμερα.

Αυτή η πορεία που έχουν επιβάλει τα ξένα συμφέροντα στον τομέα της ναυπηγικής και ναυπηγοεπισκευής, πλήττει ανεπανόρθωτα τη βιομηχανία μας και δημιουργεί σοβαρά προβλήματα για το μέλλον της ελληνικής ναυπηγικής βιομηχανίας.

Η ιστορία αυτού του ναυπηγείου, αλλά και γενικότερα η κατάσταση που έχουν βρεθεί τα ναυπηγεία στη χώρα μας τον τελευταίο καιρό, χρεώνουν στις κυβερνήσεις τόσο της Νέας Δημοκρατίας αλλά και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τη φθίνουσα πορεία που είχαν αυτό το διάστημα.

Τα αδιέξοδα οφείλονται στην ανεύθυνη πολιτική που ακολουθήσαν όλα αυτά τα χρόνια αυτές οι κυβερνήσεις που οδήγησαν στην υπερχρέωση, στην αποδυνάμωση ενός ισχυρού και δυναμικού τομέα της βιομηχανίας μας, απαραίτητου για την ανάπτυξη αλλά και για την άμυνα της χώρας μας. Αντί να ακολουθηθεί μία πολιτική εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης -όχι όπως εννοείτε εσείς τον εκσυγχρονισμό, κυρία Υπουργέ- κάτω από τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την πίεση που άσκησαν τα διεθνή μονοπώλια στο χώρο αυτό, εφαρμόζοντας πιστά ακριβώς αυτές τις οδηγίες, τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και η σημερινή Κυβέρνηση, οδήγησαν τα ναυπηγεία μας στον αφανισμό. Και υπήρχαν προτάσεις τότε που μπορούσαν να δοθούν λύσεις τέτοιες που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, προβλέποντας το μέλλον τους, βλέποντας ακριβώς αυτές τις αλλαγές που υπήρχαν, πρότειναν επίμονα και ενιαία. Εάν τότε είχαν ακολουθηθεί οι προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, που και εσείς τότε πρωτοστατούσατε για τη συγκρότηση του δημόσιου ενιαίου φορέα, πιστεύω ότι σήμερα δεν θα ήμασταν εδώ να κλαίμε τη μοίρα μας για τον κ. Περαιτικό ή για τον κ. Ταβουλάρη.

Ας έρθουμε όμως στη σημερινή σύμβαση. Ξεπουλιούνται πραγματικά τα Ναυπηγεία Ελευσίνας αντί τριάντα δεκατομμυρίων (30.000.000.000). Την πραγματική τιμή την είπατε και σεις, κυρία Υπουργέ, είναι δεκατέσσερα δεκατομμύρια (14.000.000.000) και μας λέτε ότι αυτή είναι και η εκτίμηση μιας κάποιας εταιρείας στην οποία απευθυνθήκατε για να εκτιμηθεί η αξία αυτών των ναυπηγείων, από μηδέν μέχρι δεκατέσσερα είπατε.

Είναι αντικειμενική αυτή η εκτίμηση που γίνεται:

Όσον αφορά τους όρους είναι τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) και πρέπει να πληρωθούν σε δεκαπέντε χρόνια και σε δεκαεπτά δόσεις. Δηλαδή, επιβεβαιώνετε ότι το τίμημα είναι μεταξύ δώδεκα δισεκατομμυρίων (12.000.000.000) και δεκατεσσάρων δισεκατομμυρίων (14.000.000.000), αυτό που εκτιμάτε εσείς.

Ψάξαμε πραγματικά να βρούμε αυτό που επανειλημμένα είπατε εσείς, ότι η εταιρεία που θα αγοράσει τα Ναυπηγεία έχει ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα και ψάξαμε να δούμε ποιο είναι αυτό το πρόγραμμα που δίνει, εν πάση περιπτώσει, στον ιδιωτικό αυτό τομέα, έστω και με τον τρόπο που γίνεται αυτή η συναλλαγή, κάποια προοπτική. Στο νομοσχέδιο, στην ίδια τη σύμβαση φαίνεται ότι υπάρχει προοπτική για έξι δισεκατομμύρια τριακόσια εκατομμύρια (6.300.000.000) που θα δοθούν σε δύο φάσεις, η πρώτη θα είναι τέσσερα δισεκατομμύρια πενήντα εκατομμύρια (4.050.000.000) και η δεύτερη θα είναι δύο δισεκατομμύρια πεντακόσια ογδόντα εκατομμύρια (2.580.000.000), αλλά η δεύτερη εξαρτάται από την πορεία που θα έχει η πρώτη.

Ποια άλλη είναι η προοπτική; Είναι οι παραγγελίες στο Πολεμικό Ναυτικό και στον ΟΣΕ, παραγγελίες οι οποίες σαν σύνολο στο τίμημα το οποίο προβλέπεται υπερκαλύπτουν αυτά που θα δώσει -με τις δόσεις που έχουν προβλεφθεί- η εταιρεία για να αγοράσει τα ναυπηγεία.

Ακόμα, δίνονται οι δυνατότητες μιας σειράς διευκολύνσεων που αναφέρθηκαν αναλυτικά προηγουμένως και από τον ειδικό αγορητή μας, αλλά και από τους άλλους συναδέλφους που μίλησαν πριν από μένα.

Ακόμα, έχουν τη δυνατότητα υποθήκευσης σε ένα ύψος σαράντα δύο δισεκατομμυρίων (42.000.000.000) περίπου, που καταλαβαίνει κανένας τι σημαίνει αυτό για μια τέτοια επιχείρηση.

Ποιες είναι οι εγγυήσεις που έχουμε ότι αυτά τα ναυπηγεία θα λειτουργήσουν για το χρόνο που έχουμε δεσμευθεί ότι θα λειτουργήσουν και δεν θα συμβεί αυτό που συνηθίζεται στην Ελλάδα, όταν εισπράξουν, π.ε. εισπράξουν να σκηωθούν και να φύγουν όπως έκανε ο κ. Περαιτός;

Το δεύτερο ζήτημα αφορά τις εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων, τους όρους με τους οποίους οι άνθρωποι αυτοί θα συνεχίσουν να εργάζονται εκεί. Υποτίθεται ότι όλοι αυτοί οι εξακόσιοι σαράντα άνθρωποι θα επανέλθουν και θα συνεχίσουν να δουλεύουν σ'αυτήν την επιχείρηση. Αυτό εν μέρει είναι σωστό. Θα επανέλθουν εφόσον αποδεχθούν τους όρους που θα καθορίσει η εταιρεία με το δικό της οργανόγραμμα, το οποίο δεν γνωρίζουν οι εργαζόμενοι.

Η κυρία Υπουργός θέλοντας να πει ότι έχει τη συναίνεση και μάλιστα του 75% των εργαζομένων, είπε ότι είναι άνθρωποι με γνώση, με κρίση. Κανένας δεν αμφισβητεί αυτήν την ιδιότητα των εργαζομένων. Αν κρίνω όμως από τη συζήτηση στην επιτροπή του εκπρόσωπου-συνδικαλιστή, ο οποίος δεν είχε ιδέα για το τι προβλέπεται για την απεργία στο χώρο αυτό, δύο σκέψεις μπορώ να κάνω, κυρία Υπουργέ: 'Η ότι ο άνθρωπος όντως δεν ήταν πληροφορημένος γύρω από τη σύμβαση, γύρω από τους όρους που προβλέπει αυτή η σύμβαση και επομένως δεν ήταν πληροφορημένοι οι εργαζόμενοι και έκαναν μία επιλογή χωρίς να έχουν τα πραγματικά στοιχεία ή ο άνθρωπος αυτός έκανε πως δεν ήξερε. Εγώ πιστεύω ότι οι εργαζόμενοι δεν ήταν πλήρως πληροφορημένοι για το τι τους περιμένει. Όμως και αν είχαν την ενημέρωση αυτή, έχουμε υπόψη μας σε ποια ψυχολογική κατάσταση βρίσκεται αυτό το τμήμα των εργαζομένων εκεί;

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι κάτω από την απειλή της απόλυσης, της μη πρόσληψης αποδέχονται τους όποιους όρους θα επιβάλει η επιχείρηση. Και τους όρους τους εργασιακούς τους γνωρίζουμε. Την πρακτική που ακολουθεί αυτός ο κύριος τη γνωρίζουμε. Έχουμε δείγματα από το Ναυπηγείο Νεωρίου.

Το τρίτο ζήτημα που εμάς μας απασχολεί όσον αφορά τους εργαζόμενους και γενικότερα τη συμπεριφορά της Κυβέρνησης, είναι το γεγονός ότι προβλέπεται η ρήτρα

ανωτέρας βίας, κυρία Υπουργέ. Η ρήτρα ανωτέρας βίας μπορεί να υπάρξει πραγματικά. Όμως, αυτός ο ίδιος ο νόμος και η σύμβαση εξηγούν π.ε. εννοούν με αυτόν τον όρο.

Μέσα σε όλα τα άλλα, πόλεμο και καταστροφές, βάζουμε τη γενική απεργία και την απεργία στα εργοστάσια. Και έρχεστε εδώ και μας ζητάτε τώρα να κυρώσουμε μία τέτοια σύμβαση που θα δημιουργήσει προηγούμενο για όλο το εργατικό κίνημα.

Πιστεύω ότι ξέρετε τι κάνετε. Προετοιμάζεται ακριβώς το έδαφος για τη μελλοντική Ελλάδα που θα κυριαρχούν τα μεγάλα μονοπώλια και που οι εργαζόμενοι θα χάσουν ότι είχαν μέχρι τώρα σχετικά με τη διαπραγματευτική τους δύναμη. Και το περνάτε σήμερα εδώ και αύριο θα γενικευθεί παντού.

Δεν μπορεί να κυρωθεί ένας τέτοιος νόμος από τη Βουλή. Δεν μπορεί, δεν είναι δυνατόν. Εκτός βέβαια και αν στην πορεία της συζήτησης το ξανασκεφθείτε, αλλά αυτό δεν γίνεται. Υπάρχει σύμβαση που ή κυρώνεται ή δεν κυρώνεται. Δεν διορθώνεται αυτό το πράγμα. Δημιουργεί ένα πολύ επικίνδυνο προηγούμενο.

Έρχομαι σε ένα άλλο ζήτημα και μη με παρεξηγήσετε για αυτά που θα πω, κυρία Υπουργέ, αλλά δέστε το και από τη δική μας πλευρά. Ήρθε και μας είπε η κυρία Υπουργός ότι ο ν.2190 προσωπικά θα ήθελε να εξαιρεθεί, αλλά εν πάση περιπτώσει αφήνει στη διάθεση της Βουλής να το εκτιμήσει. Μα, έτσι και αλλιώς η Βουλή δεν θα το εκτιμήσει; Γιατί μας κάνει αυτήν την προεισαγωγή η Υπουργός; Ξέρετε γιατί; Γιατί αυτή η Βουλή νομοθέτησε γύρω από αυτό το ζήτημα ότι οι ΔΕΚΟ πρέπει να λειτουργήσουν με βάση το ν.2190. Και φυσικά δεν είναι κομψό την ίδια ακριβώς μέρα να έρχεται η Κυβέρνηση και να μας λέει "τις ΔΕΚΟ ξέρετε θα τις εξαιρέσουμε, γιατί αλλιώς δεν θα έρθουν οι επενδύσεις, δεν θα έρθει ο ξένος επενδυτής".

Ένα δεύτερο ζήτημα που έχει να κάνει με το στυλ που λειτουργούμε: Μας φέρνετε μία σύμβαση -μπορούσατε και να μην τη φέρετε- για κύρωση η οποία μέσα σε ένα από τα άρθρα της λέει ότι μόλις φύγει από εδώ μπορεί να αλλάξει οτιδήποτε και δεν είναι απαραίτητο να έρθει η όποια αλλαγή για επικύρωση στη Βουλή. Κατανοείτε τι σημαίνει αυτό για το Κοινοβούλιο, για εμάς που συζητάμε αυτήν τη στιγμή; Αυτό λέγεται εκσυγχρονισμός, για να χρησιμοποιήσω τις δικές σας εκφράσεις; Μας βάζετε σε πολύ δύσκολη θέση, κυρία Υπουργέ. Πέρα από όλα αυτά, αφορά την ουσία της λειτουργίας του Κοινοβουλίου, την αξιοπρέπεια των Βουλευτών. Δεν μπορεί η Βουλή να κυρώνει κάτι και ύστερα εν λευκώ να μπορεί να αλλάξει κάποιος ένα ζήτημα που την ουσία του εδώ επικυρώνουμε εμείς. Πώς θα γίνει αυτό το πράγμα; Είναι ανορθόδοξο, είναι ανώμαλο, πέστε όπως θέλετε. Δεν είναι κοινοβουλευτικό. Και είναι παράξενο ένας κομμουνιστής να υπερασπίζεται το αστικό Κοινοβούλιο. Αλλά νομίζω ότι έτσι γίνεται.

Αυτές οι πρακτικές -που αρχίζουν σιγά-σιγά να ξηλώνουν- τις κατακτήσεις και του αστικού κράτους, καταντούν ύστερα σε καταστάσεις πολύ ανώμαλες που ο λαός μας μπορεί να πληρώσει.

Εμείς, κυρία Υπουργέ, δεν σας λέμε επιτακτικά "πάρτε το πίσω". Σας λέμε, όμως, να το δείτε και από αυτήν τη σκοπιά που το βλέπουμε εμείς και να μην επιμεινέτε στην πώληση αυτή.

Σχετικά με το θέμα του φυσικού αερίου, μόνο ένα ζήτημα θα ήθελα να πω. Είπα προηγούμενα ότι το ν.2190 πρέπει να μην τον εξαιρέσετε, να πάρετε πίσω αυτήν την απόφασή σας, δεν μπορεί να λειτουργήσει. Καθώς επίσης, ένα ζήτημα που εμείς δεν μπορούμε να εγκρίνουμε είναι το πώς άλλαξε η σκέψη σας. Δώσατε εξηγήσεις. Οι εξηγήσεις φυσικά δεν μας αφορούν. Εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι η ενεργειακή πολιτική είναι μία πολιτική κοινής ωφέλειας. Η τιμή πρέπει να είναι ενιαία σε όλη την Επικράτεια. Πρέπει να εξακολουθήσει να είναι Οργανισμός Κοινής Ωφέλειας για να μπορεί ν' αντιμετωπίζει και δύσκολα ζητήματα. Ο ιδιώτης δεν θα σκεφθεί να πάει οπουδήποτε το φυσικό αέριο, αν από εκεί δεν έχει κάποιο μεγάλο όφελος. Το φυσικό αέριο μπαίνει στη ζωή μας

και μάλιστα δυναμικά. Γνωρίζετε πολύ περισσότερο απ' όλους τους άλλους, πολύ περισσότερο από εμένα που είμαι άσχετος σε αυτά τα ζητήματα, το πόσο θα επηρεάσει τα πράγματα στη ζωή της χώρας μας. Γι' αυτό θα έλεγα ν' αφήσετε να λειτουργήσει ο νόμος, όπως τον ψηφίσαμε και μην επιμένετε σ' αυτές τις αλλαγές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ.Κωνσταντίνος Μητσοτάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και η κοινοβουλευτική εκπρόσωπος του κόμματός μας κάλυψαν πλήρως τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας γύρω από το θέμα του σχεδίου νόμου που συζητούμε. Αν ανεβαίνω στο Βήμα, ανεβαίνω γιατί η κ. Παπανδρέου θεώρησε αναγκαίο να κάνει και ιστορική αναδρομή και ν'αναζητήσει ευθύνες στη Νέα Δημοκρατία. Ομολογώ ότι με εκπλήσσει η αμετροέπεια της κυρίας Υπουργού. Θα την έλεγα "στο στίπι του κρεμασμένου, δεν μιλούν για σκοινί". Την ώρα που τραγικά αποτυγχάνει η πολιτική τους, την ώρα που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν αυτά που μέχρι τώρα έλεγαν και τα οποία ηχούν ακόμη στα αυτιά των οπαδών τους, αλλά και του υπόλοιπου ελληνικού λαού -όταν μάλιστα συμβαίνει το ΔΗΚΚΙ, το οποίο παραμένει πιστό σε ορισμένες παλιές εξαγγελίες να τους τα θυμίζει και μέσα και εκτός της Αιθούσης- το καλύτερο που θα είχε να κάνει θα ήταν με σεμνότητα να μας εξηγήσει ότι αλλάζει πολιτική υπό την πίεση των πραγμάτων, αντί ν'αναζητεί δικαιολογίες στο παρελθόν.

Δεν ξέρω ποιους εννοεί εφοπλιστές που στο παρελθόν είχαν τα ναυπηγεία χωρίς να έχουν εμπειρία ναυπηγική. Δεν πιστεύω να εννοεί το μακαρίτη τον Νιάρχο, ούτε το μακαρίτη τον Ανδρεάδη, ούτε βλέπω ποιον άλλο θα μπορούσε να θυμίσει από τους ιδιώτες, μεγάλους εφοπλιστές που στο παρελθόν είχαν αναλάβει να δημιουργήσουν, να διαχειριστούν και να λειτουργήσουν ναυπηγεία στη χώρα.

Και το θέμα του Περαικού έπρεπε να το αντιμετωπίζει ειδικώς η Κυβέρνηση του κ.Σημίτη και ο ίδιος με περισσότερη προσοχή, διότι σήμερα γνωρίζουμε πολύ καλά, κυρία Υπουργέ, ποιες ήταν οι αδυναμίες της σύμβασης. Δηλαδή,εμείς η Νέα Δημοκρατία ζητήσαμε και πήραμε από τον Περαιτικό πολύ περισσότερα από όσα αντικειμενικά ήταν δυνατόν να βαστάσει. Διότι όταν έρχεται ο εισηγητής σας σήμερα και λέει -και το επαναλαμβάνετε και εσείς-ότι ο αριθμός του προσωπικού που υπερχρεούτο από τη σύμβαση να κρατήσει -δύο χιλιάδες διακόσιοι- ήταν εξωπραγματικός, αυτό θα πει ότι η Νέα Δημοκρατία τον πίεσε για να υπογράψει μία σύμβαση καλή για το κράτος αλλά για τον ίδιο επικίνδυνη, δύσκολη, την οποία δυσκολευόταν να φέρει εις πέρας.

Και προσετέθη σε όλες αυτές τις αντικειμενικές δυσκολίες. Και το γεγονός ότι είχε τον ανταγωνισμό του κρατικού Ναυπηγείου του Σκαραμαγκά, το οποίο δεν λογάριαζε ζημιές και κόστος και έτσι του δημιουργούσε μια αφόρητη κατάσταση στην εκμετάλλευσή. Αν τότε η κυβέρνηση του μακαρίτη Παπανδρέου με αρμόδιο Υπουργό το σημερινό Πρωθυπουργό κ. Σημίτη, είχε καλέσει τον Περαιτικό και του έδινε ένα μικρό μέρος απ' αυτά τα οποία κατ' ανάγκη πλέον και κατά συνέπεια σωστά, αφού δεν μπορεί να κάνει αλλιώς, δίδει στον καινούριο επενδυτή θα είχε παραμείνει η επένδυση υπό πολύ καλύτερους όρους απ' αυτούς τους οποίους έχετε σήμερα. Έτσι ο Περαιτικός θα είχε ζήσει. Εσείς αντίθετα ευνοήσατε όλη την εναντίον του συκοφαντική εκστρατεία, η οποία είχε ως συνέπεια τελικά να τον παραδώσουμε βορά στους δολοφόνους της 17ης του Νοέμβρη.

Αυτά πρέπει να ακουστούν από το Βήμα της Βουλής για να γίνουν μάθημα για τον τρόπο με τον οποίο και στο μέλλον θα αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -οι εκσυγχρονιστές ή δεν ξέρω πώς αλλιώς λέγονται- τα προβλήματα των ξένων επενδύσεων. Και στο σημερινό νομοσχέδιο έχετε προβλήματα που συνδέονται με τις ξένες επενδύσεις.

Το θέμα των ναυπηγείων έχει μια ειδική μορφή. Τα ναυπηγεία είναι ένας κλάδος διεθνώς ανταγωνιστικός. Ναυπηγεία που δεν

είναι ανταγωνιστικά σε διεθνές επίπεδο δεν μπορούν να επιζήσουν. Δεν μπορούμε εμείς να αποφασίζουμε και να διατάσσουμε αυτά τα οποία θέλουμε. Όλοι μας θέλουμε να στηρίξουμε την εργασία Ελλήνων εργατών. Δεν υπάρχουν εδώ κόμματα που ενδιαφέρονται περισσότερο η λιγότερο για τους εργαζόμενους Έλληνες. Οι κύριοι του Κομμουνιστικού Κόμματος πιστεύουν ότι έχουν μονοπωλιακά την υποστήριξη της εργατικής τάξης. Πρώτον, δεν την εκφράζουν παρά σε πολύ μικρό ποσοστό. Είχα και άλλοτε την ευκαιρία να πω ότι εγώ ως Πρωθυπουργός και ως Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας εξέφραζα πολύ μεγαλύτερο ποσοστό της εργατικής τάξης απ' ό,τι εξέφραζε το Κομμουνιστικό Κόμμα. Το ίδιο ισχύει και σήμερα για το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Άσχετα όμως μ' αυτό το πρόβλημα είναι, τι είναι πρακτικώς δυνατό να συμβεί. Εγώ είχα την τύχη να παρακολουθήσω την πορεία των προβλημάτων των ναυπηγείων από τότε που δημιουργήθηκαν. Ναυπηγεία πρώτος έφτιαξε στην Ελλάδα ο μακαρίτης Νιάρχος. Ήταν ένα πετυχημένο ναυπηγείο το οποίο βοήθησε Έλληνες εργάτες να δουλέψουν και να ζήσουν ικανοποιητικά, αλλά και το ναυπηγικό κλάδο να ανδρωθεί. Βρέθηκε σε δυσκολίες και ζήτησε να απολύσει ένα μέρος των εργαζομένων. Τότε ήταν πεντέμισι χιλιάδες και αν δεν κάνω λάθος ζήτησε να απολύσει δυο χιλιάδες.

Εγώ έκανα απεγνωσμένες εκκλήσεις "αφήστε τον, αλλιώς το ναυπηγείο δεν μπορεί να ζήσει". Αν είναι ανάγκη να ελαττωθεί ο αριθμός των εργαζομένων, να ελαττωθεί για να ζήσουν οι υπόλοιποι. Δεν το έκανε από κέφι. Το κράτος παρέλαβε το ναυπηγείο και το έκανε κρατικό. Από κει και πέρα μπήκε στον φαύλο κύκλο της κρατικοποίησης των ναυπηγείων, η οποία συνεπληρώθη με την κρατικοποίηση των ναυπηγείων της Ελευσίνας για τα οποία σήμερα μιλάμε.

Τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) που υπελόγισε η κ. Μπακογιάννη είναι ένας συντηρητικός αριθμός. Παραπάνω εστοίχισε αυτή η ιστορία στον ελληνικό λαό. Και δεν στοίχισε μόνο αυτά. Πρέπει να γνωρίζετε ότι το γεγονός ότι η ελληνική ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία οδεύει πλέον σε αφανισμό, έχει σαν συνέπεια να σκοτώσει τη μικρή και τη μεσαία ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία στο Πέραμα και γενικότερα στην περιοχή του Πειραιώς. Είναι ένας τεράστιος κλάδος από τον οποίο ζουν πάρα πολλοί Έλληνες εργαζόμενοι. Αυτός ο κλάδος κινδυνεύει να πεθάνει, όταν δεν υπάρχει ένα υγιές και μεγάλο ναυπηγείο για να ολοκληρώσει το κύκλωμα της δουλειάς.

Και όχι μόνο αυτό. Τους υπαλλήλους, τους εργαζόμενους, τους οποίους και σας κατ' ανάγκη απολύετε διότι έρχεται η αδήριτος ανάγκη των πραγμάτων να το επιβάλει, τι τους κάνετε; Είτε τους στέλνετε σε πρόωπο συνταξιοδότηση είτε τους στέλνετε ως υπαλλήλους στο κράτος. Τους μεταβάλλετε σε κρατικούς υπαλλήλους.

Και βέβαια ψηφίσαμε προ ολίγων ημερών το νομοσχέδιο για τη Σχολή Δημοσίας Διοικήσεως για να ανεβάσουμε το επίπεδο της Δημοσίας Διοικήσεως. Μα, όταν τους ανθρώπους που δεν χρειαζόμαστε για τις προβληματικές, τους μετατάσσουμε στο δημόσιο, υπάρχει περίπτωση να έχουμε Δημόσια Διοίκηση για τις επόμενες δεκαετίες; Είναι φαύλος κύκλος αυτός στον οποίο κινείσθε. Γιατί δεν τολμάτε τελικά να πείτε την αλήθεια; Να πείτε ότι υπάρχουν αδήριτες ανάγκες. Και όμως η Ελλάδα έχει μια εμπειρία πάνω στο θέμα και γι' αυτό ανέβηκα στο Βήμα για να θυμίσω μερικά πράγματα.

Το 1989, είχαμε κυβέρνηση συνεργασίας με το Κομμουνιστικό Κόμμα και το 1990 είχαμε οικουμενική κυβέρνηση στην Ελλάδα σε συνεργασία και με το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τότε αντιμετωπίσαμε το πρώτο το πρόβλημα των προβληματικών. Τότε, συμφωνήσαμε όλοι ότι είναι ανάγκη ορισμένοι εργαζόμενοι να απολυθούν, γιατί δεν γίνεται αλλιώς. Και απελύθησαν, πράγματι, τότε, αρκετές χιλιάδες εργαζόμενοι, από την οικουμενική κυβέρνηση. Στην αρχή τους δώσαμε με ειδική διάταξη νόμου ηυξημένες αποζημιώσεις. Τους δώσαμε περίπου τα τριπλάσια απ' ό,τι έπαιρνε ο απλός απολυόμενος Έλληνας εργάτης. Είναι πράγματι προς τιμήν της Αριστεράς, γιατί πρώτοι οι Αριστεροί μου είπαν μια μέρα: Γιατί αυτοί να παίρνουν τρεις φορές

παραπάνω, αυτοί που είναι στις προβληματικές από,τι οι υπόλοιποι που δεν έχουν μπάρμπα στην Κορώνη και δεν είναι συνδικαλιστικά οργανωμένοι; Είναι δίκαιο; Και καταργήσαμε και αυτήν τη διάταξη.

Κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της ανεργίας είναι τραγικό, αλλά δεν λύεται με το να αναλαμβάνει το κράτος να κρατήσει στη ζωή επιχειρήσεις, οι οποίες, ούτως ή άλλως, δεν μπορούν να επιβιώσουν. Μάλιστα, είχαμε υπολογίσει τότε ότι υπάρχουν προβληματικές οι οποίες ζημιώνουν το κράτος τρεις φορές παραπάνω από,τι πληρώνονται οι εργαζόμενοι. Είπαμε να τις κλείσουμε και να πληρώνουμε τους εργαζόμενους. Έτσι θα έχουμε οικονομία τα 2/3 του ελλείμματος που έχουμε. Αυτή η κατάσταση στην ουσία συνεχίζεται και σήμερα.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο κακώς ασχολείται γιατί έπρεπε να είναι ένα χωριστό νομοσχέδιο με το φυσικό αέριο. Και εκεί πολλά πράγματα θα είχαμε να πούμε.

Εγώ πάντως, θα πω στην κυρία Υπουργό και στην Κυβέρνηση ότι αν θέλει πράγματι να προχωρήσει, πρέπει να αποφασίσει να δώσει την πλειοψηφία στον ιδιώτη επενδυτή, οπότε λύεται και το θέμα το οποίο σήμερα μας απασχόλησε, εάν πρέπει ή δεν πρέπει να ισχύσει ο ν.2190 για τις περιπτώσεις αυτές. Είναι προφανές ότι δεν πρέπει να ισχύσει. Άλλωστε, ποιος ξένος επενδυτής για θέσεις εργασίας οι οποίες απαιτούν απόλυτη εξειδίκευση και για μια επιχείρηση που στην ουσία θα είναι ιδιωτική, θα ακολουθήσει τις περίπλοκες διαδικασίες, για να βγάλει ανθρώπους οι οποίοι ενδεχομένως δεν θα είναι παραγωγικοί; Οι έννοιες της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας, είναι κλειδιά αυτήν την ώρα. Από και θα εξαρτηθεί αν θα επιβιώσει η ελληνική οικονομία και από τίποτε άλλο.

Εγώ πιστεύω ότι θα έπρεπε να δώσει το 51% και να προχωρήσει, όπως το κόμμα μας πρότεινε, κατά τρόπο αποφασιστικό και γρήγορο. Έχουμε καθυστερήσει πάρα πολύ με το φυσικό αέριο. Είναι αλήθεια ότι μερικές μικρές βιομηχανίες πήραν αέριο. Η μεγάλη όμως κατανάλωση η οποία είναι κατανάλωση για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, πήγε πίσω. Και αυτό εξ αιτίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του κ.Σημίτη. Διότι η Νέα Δημοκρατία είχε μεριμνήσει και είχε φροντίσει να φτιαχτούν μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, οι οποίες θα κάλυπταν ένα μεγάλο μέρος από τις ελληνικές ανάγκες. Ενδεχομένως στο μέλλον, κάποιος με περισσότερη φαντασία μπορούσε να δει να πουλάμε και τέτοια ενέργεια στην Ιταλία ή σε άλλες γειτονικές χώρες. Εν τούτοις, αυτό το σχέδιο σταμάτησε.

Εμείς θα κάναμε τα εργοστάσια αυτά, κυρία Παπανδρέου, με το σύστημα ΒΟΟ. Θα κάναμε αυτό που κάναμε στην κινήτη τηλεφωνία. Θα δώναμε το αέριο σε μια τιμή την οποία το κράτος θα απεφάσιζε και θα ελέγαμε: κύριοι φέρτε μας στην προσφορά σας. Με αυτήν την τιμή του αερίου, τι τιμή κατά κιλοβάτώρα μου δίνετε; Από και και πέρα, πάρτε εσείς, φτιάξτε το εργοστάσιο, είναι δικό σας για όσα χρόνια δουλέψει. Και θα ανοίγαμε τρία φακελάκια. Μέσα σε πέντε λεπτά θα γινόταν η κατακύρωση, χωρίς προμήθειες, με απόλυτη διαφάνεια. Αλλά βέβαια, το σύστημα δεν άρεσε στα διαπλεκόμενα, τα οποία σήμερα κυβερνούν τον τόπο, μακάρια και ανενόχλητα και εγκατελείφθη και δεν προχωρεί η υπόθεση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από το φυσικό αέριο, με αποτέλεσμα το φυσικό αέριο να δυσκολευόμαστε να το απορροφήσουμε και να έχουμε και δυσκολίες με τη Ρωσία, πέραν του ότι δημιουργήθηκε το πρόβλημα της Φλώρινας.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική "Εδρα καταλαμβάνει ο Γ'Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ)

Κύριοι συνάδελφοι, η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας είναι όρος επιβίωσης. Αυτό ήθελα απόψε να τονίσω από του Βήματος της Βουλής. Το βλέπετε σε όλους τους τομείς.

Μια που μιλάμε για ναυπηγεία που συνδέονται με την Εμπορική Ναυτιλία, η Εμπορική Ναυτιλία, κυρία Υπουργέ, πεθαίνει. Η ελληνική Εμπορική Ναυτιλία πεθαίνει, η ελληνόκτητος δεν θα πεθάνει. Θα φύγουν όμως και τα τελευταία με ελληνική σημαία καράβια και εσείς μακάριοι κοιτάζετε την κατάσταση και δεν τολμάτε να πάρετε μέτρα. 'Η

θα γίνει ανταγωνιστικό το ελληνικό καράβι με ελληνική σημαία ή θα αλλάξει σημαία. Τα πράγματα είναι πάρα πολύ απλά. Εσείς εξακολουθείτε να ζείτε με τις εικόνες και τα βιώματα του παρελθόντος, με τους δογματισμούς, με τα κλισέ στα οποία έχετε συνηθίσει μια ολόκληρη ζωή.

Και καταλαβαίνω βέβαια τους εκσυγχρονιστές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να δυσκολεύονται να ακολουθήσουν πλήρως μια πολιτική την οποία αναθεμάτισαν και συκοφάντησαν. Αλλά η πολιτική την οποία ακολουθείτε σήμερα που είναι δική μας πολιτική, κύριοι συνάδελφοι, δεν νοθεύεται. 'Η θα την ακολουθήσετε πλήρως ή θα βουλιάξετε. Και εμείς δεν επιθυμούμε να βουλιάξετε και γι'αυτό ακριβώς, λέμε τα πράγματα όπως είναι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η Υπουργός Ανάπτυξης, κ. Βάσω Παπανδρέου, έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, σίγουρα αυτό που θέλουμε είναι να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και γι'αυτό παίρνουμε αυτές τις αποφάσεις και για ιδιωτικοποίηση προβληματικών επιχειρήσεων.

Αλλά θα ξέρει ο κύριος Πρόεδρος ότι δεν είναι εύκολη αυτή η ιδιωτικοποίηση, γιατί όταν ήταν τρία χρόνια στην Κυβέρνηση δεν κατάφερε να ιδιωτικοποιήσει καμία επιχείρηση εκτός από τα Ναυπηγεία Ελευσίνας που τα πήρε ο Περαιτικός και είχαν τη γνωστή κατάληξη.

Κύριε Μητσοτάκη, όταν λέτε ότι επιβάλλετε όρους που αντικειμενικά δεν μπορούσε να βαστάξει το ναυπηγείο και ότι αυτό ήταν μια καλή σύμβαση, ήταν καλό για το κράτος, νομίζω ότι εδώ υπάρχει μία αντίφαση. Καλό για το κράτος είναι όταν μια επιχείρηση μπορεί να λειτουργήσει, να είναι αποτελεσματική, να έχει κέρδη, να δημιουργεί απασχόληση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Γι'αυτό έπρεπε να το διορθώσετε.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Επομένως, εάν εσείς επιβάλλατε στο ναυπηγείο να κρατήσει τους δύο χιλιάδες τετρακόσιους εργαζόμενους, ενώ ήταν γνωστό ότι δεν μπορούσε να τους απασχολήσει, σημαίνει ότι εκ των προτέρων γνωρίζετε ότι κάνετε μια σύμβαση η οποία δεν θα είχε κανένα αποτέλεσμα.

Εμείς δεν απολύσαμε. Πήραμε κοινωνικά μέτρα για τους εργαζόμενους, τους μεταφέραμε σε άλλες απασχολήσεις, ή τους δώσαμε ορισμένα άλλα κίνητρα και έχουν διασφαλιστεί όλοι οι εργαζόμενοι.

Όσον αφορά τώρα αυτό που είπα για τους εφοπλιστές, αν θέλετε σε διεθνές επίπεδο σήμερα και όχι μόνο σε ελληνικό, υπάρχουν ελάχιστα ναυπηγεία, τα οποία ανήκουν σε εφοπλιστές και πολλά, τα οποία είχαν αγοραστεί από Έλληνες, δεν λειτουργούν. Και όταν λέω εφοπλιστές, είναι πάρα πολύ καλοί και πάρα πολύ σεβαστοί επιχειρηματίες, αλλά για το ναυπηγείο χρειαζόμαστε να έχουμε και μια εξειδίκευση και μια γνώση των εξελίξεων της αγοράς και της επιχείρησης πώς λειτουργεί.

Και είπα για τον Περαιτικό, που μάλιστα αναφέρατε ότι ο Περαιτικός, όπως και οι άλλοι εφοπλιστές, ήταν και καλοί επιχειρηματίες. Δε νομίζω. Έχουμε κάποια παραδείγματα.

Για τον Ανδρεάδη που αναφέρατε, αν θυμόσατε καλά, την εταιρεία που ανήκει στον Ανδρεάδη, την κρατικοποίησε ο τότε Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Καραμανλής. Και αναφέρεται στα απομνημονεύματά του στο δωδέκατο τόμο ο Παπαληγούρας ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και ο κ. Καραμανλής ως Πρωθυπουργός. Άρα, δεν είμαστε εμείς που τα Ναυπηγεία Ελευσίνας ήταν μία υγιής ιδιωτική επιχείρηση και την κρατικοποίησαμε, πέρασε στο Δημόσιο τομέα επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα ο κ. Καραμανλής δεν αναφέρεται καθόλου κολακευτικά για τον Ανδρεάδη, ο οποίος εξαπάτησε ο ελληνικό δημόσιο και τα Διοικητικά Δικαστήρια, με αποτέλεσμα το δημόσιο να πληρώσει οκτώ δισεκατομμύρια (8.000.000.000) δραχμές για δήθεν χρέος του Ανδρεάδη σε δική του τράπεζα στο Λονδίνο, χρέη που αποδείχθηκαν σήμερα ανύπαρκτα.

Υπάρχουν και κάποιοι άλλοι, αλλά δεν θέλω να αναφέρω

ονόματα. Τι να σας πω; Για το Ναυπηγείο της Αυλίδας, που το νοικιάσατε στον κ. Λαλάκη και του δώσατε εκατόν δέκα εκατομμύρια (110.000.000) δολάρια δάνειο για την κατασκευή ενός πλοίου, το οποίο έχει μείνει ημιτελές και βεβαίως το χρέος στην Ε.Τ.Β.Α. και την Εθνική έχει πολλαπλασιαστεί και δεν υπάρχει περίπτωση να το πάρουν και τώρα το βγάζουν σε πλειστηριασμό;

Έρχομαι τώρα στο φυσικό αέριο.

Εμείς θέλουμε επιχειρήσεις, αλλά αυτές είναι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας γι' αυτό κρατάμε το 51% για τον ευρύτερο δημόσιο.

Στο φυσικό αέριο, κύριε Μητσοτάκη, αν υπάρχει κάποια καθυστέρηση -και υπάρχουν κάποιες καθυστερήσεις- είναι ακριβώς γιατί την τριετία 1990-1993 δεν το προχωρήσατε καθόλου. Ήταν σαν να μη θέλατε αυτό το έργο καθόλου. Το παραλάβαμε ημιθανές. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι η εταιρεία έχει να απορροφήσει μία μεγάλη ποσότητα στο φυσικό αέριο, αλλά να μην αναφέρετε πάλι αυτό το ΒΟΟ και το μεγάλο Λαύριο, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι το μεγάλο Λαύριο, με διαγωνισμό που έγινε, πήγε ακριβώς στη μισή τιμή από την τιμή την οποία είχατε συμφωνήσει. Εκτός αν εννοείτε κάποιες επιχειρήσεις, όπως το μικρό Λαύριο, που είναι η πιο ακριβή μονάδα και στην επένδυση και στο κόστος παραγωγής και είναι μία μονάδα που δεν μας ποιεί τιμή με τον τρόπο που έχει γίνει. Πρέπει να σας ενημερώσω ότι, παρά τις οποιεσδήποτε καθυστερήσεις, το έργο του φυσικού αερίου προχωρεί ταχύτατα. Υπάρχουν όχι μόνο μικρές, αλλά και μεγάλες βιομηχανίες που παίρνουν και ήδη η Δ.Ε.Η. έχει αρχίσει την κατανάλωση και πολύ γρήγορα θα ολοκληρωθεί η απορρόφηση της ποσότητας, η οποία προβλέπεται σύμφωνα με τη διακρατική συμφωνία.

Αναφέρθηκε ότι ο κ. Σημίτης δεν έβλεπε τον Περαιτικό. Ο Περαιτικός έβλεπε συνέχεια τον Αναπληρωτή Υπουργό κ. Ροκόφυλλο, ο οποίος ήταν και υπεύθυνος. Δεν καταλαβαίνω γιατί τα αποτελέσματα, που ήταν πολύ αρνητικά, μπορείτε να τα αποδώσετε στο ότι δεν έβλεπε τον κ. Σημίτη. Έβλεπε τον αρμόδιο Υπουργό. Αλλά ο Περαιτικός δεν ήθελε να ρυθμίσει το θέμα. Ήθελε -αυτό που ήταν γνωστό στην κυβέρνηση- να πάρει και τα Ναυπηγεία Σκαρामαγκά, αλλιώς απειλούσε ότι θα κλείσει τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, να γίνει μονοπώλιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πρέπει να καταλάβει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ο μόνος τρόπος για να απορροφηθεί το φυσικό αέριο σε σημαντικές ποσότητες είναι να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Η δική μας κυβέρνηση είχε προγραμματίσει μονάδες, οι οποίες θα κατασκευάζοντο μ' αυτό το σύστημα, που είπα πρωτότερα, το ΒΟΟ, μεγάλες μονάδες, 300 τουλάχιστον MW και ενδεχομένως δύο ή τρεις -μία στη Βόρεια Ελλάδα και μία οπωσδήποτε στην περιοχή της Αττικής, οι οποίες θα απορροφούσαν μεγάλες ποσότητες αμέσως και οι οποίες θα ήσαν ήδη εν λειτουργία. Έπρεπε να είναι σε λειτουργία οι μονάδες αυτές. Για το φυσικό αέριο, όπως γνωρίζετε, καθυστερούμε. Κάνετε νέα συμφωνία και το πήγατε πίσω, αλλά και την καινούρια συμφωνία δύσκολα θα την τηρήσετε. Αυτή είναι η παρατήρηση, στην οποία επιμένω. Και για τον πρόσθετο λόγο, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν μας περισσεύουν τα κεφάλαια.

Σήμερα την Εγγατία δεν έχουμε λεφτά να την τελειώσουμε, εν τούτοις διαθέτουμε δισεκατομμύρια για να κατασκευάζουμε έργα της Δ.Ε.Η. με την ορθόδοξη διαδικασία, όπου ανακατεύονται οι γνωστοί μεσάζοντες, τα οποία θα μπορούσαμε θαυμάσια να τα δώσουμε για την Εγγατία ή για οπουδήποτε αλλού. Είναι βαρύ λάθος της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω αναφέρεται στο νόμο τον οποίο φέρατε, κυρία Υπουργός. Όταν δίνετε μόνο το 49% και όχι το 51%, όταν έχετε αυτήν τη ρήτρα, για την οποία σας μίλησα -δε θέλουν να το επαναλάβω- ότι για λόγους

δημοσίου συμφέροντος μπορείτε να αλλάξετε τη σύμβαση, έχετε την εντύπωση ότι θα βρείτε εύκολα σοβαρό επενδυτή;

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, παρακολουθώ με αγωνία αυτήν τη συζήτηση που γίνεται για μετοχοποίηση γενικότερα, εντός εισαγωγικών μιλώ. Θα πουλήσουμε λέει μετοχές για να εισπράξουμε χρήματα. Όταν το μάναντζμεντ το κρατάει το κράτος, ποιος είναι εκείνος ο αφελής, ο οποίος θα τοποθετήσει τα λεφτά του; Μπορεί να παίξουν λίγο στο Χρηματιστήριο, για τους γνωστούς λόγους, οι μετοχές, αλλά δεν μπορείτε να προχωρήσετε. Εάν θέλετε πράγματι να προχωρήσετε -είμαι βέβαιος πως θέλετε- πρέπει να έχετε το θάρρος αυτήν την πολιτική την οποία ακολουθείτε στην πράξη να μην τη νοθεύετε. Κάντε την σωστά. Προχωρήστε πλήρως, διότι μόνο έτσι μπορείτε να φέρετε αποτέλεσμα. Άλλως η οικονομία μας θα οδεύσει, όπως δυστυχώς φαίνεται να οδεύει σήμερα, προς πλήρη χρεοκοπία.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα απλώς να υπενθυμίσω ότι τα εργοστάσια, οι μονάδες που κατασκευάζει η Δ.Ε.Η. δεν τις κάνει από το δημόσιο προϋπολογισμό. Παίρνει δάνεια από το εσωτερικό ή από το εξωτερικό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και το κράτος παίρνει δάνεια. Το ίδιο είναι.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Αυτά που είπατε δεν θα μπορούσαν να δοθούν για την Εγγατία. Δεν είναι ότι δεν μπορούμε να πάρουμε δάνεια. Δεν είναι το ίδιο και το ξέρετε πολύ καλά.

Δεύτερον, η Δ.Ε.Η. κάνει μονάδες και είναι πράγματι ο μεγαλύτερος καταναλωτής φυσικού αερίου. Οι μονάδες προχωρούν και έχουμε επιταχύνει τις διαδικασίες και την καθυστέρηση που υπήρξε για την τετραετία 1990-1994 μέχρι το πρωτόκολλο -γιατί υπήρξε και αυτή η διαπραγμάτευση- προσπαθούμε να την καλύψουμε και πολύ σύντομα θα την έχουμε καλύψει.

Όσο για το θέμα της σύμβασης, το μάναντζμεντ θα είναι ξένο. Δε λέμε για ελληνικό μάναντζμεντ για τις ΕΓΠΑ, λέμε για ξένο, αλλά σας είπα ότι βάζουμε το 49% ακριβώς για να υπάρχει μία εγγύηση-διασφάλιση του δημοσίου.

Γι' αυτό που λέτε για τη ρήτρα δημοσίου συμφέροντος, είναι κάτι το οποίο συνήθως προβλέπεται. Το δημόσιο συμφέρον πάντα είναι ένας όρος που προβλέπεται, αλλά αν θέλετε να συζητήσουμε τη συγκεκριμένη τροπολογία μπορούμε να το δούμε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απόψε από τη συζήτηση που έγινε βγήκε ένα πολιτικό συμπέρασμα και ειδικότερα από την αντιπαράθεση μεταξύ της Κυβέρνησης και της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, ότι τα δύο κόμματα, το κυβερνών και της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης -για το δεύτερο είναι γνωστό- τελικά ανταγωνίζονται ποιος θα προωθήσει περισσότερο το νεοφιλελευθερισμό και ποιος θα προωθήσει περισσότερο την άκριτη ιδιωτικοποίηση όλου του δημόσιου τομέα.

Νομίζω, όμως, ότι το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας δεν είναι εκεί. Απλά, απ' αυτόν τον ανταγωνισμό, επιβεβαιώνεται η πολιτική και ιδεολογική θέση του ΔΗ.Κ.ΚΙ., ότι τα δύο κόμματα υπόσχονται στον ελληνικό λαό καλύτερη διαχείριση στην εξαθλίωσή του, επιτάχυνση της εξαθλίωσης και επιτάχυνση στον περιορισμό της κοινωνικής αλληλεγγύης, γιατί, αν θέλετε να μιλάτε σοβαρά και ειλικρινά στον ελληνικό λαό -και όχι μόνο στον ελληνικό λαό, αλλά και στον ευρωπαϊκό λαό- θα πρέπει να του πείτε καθαρά ότι ο ανταγωνισμός στα πλαίσια της νέας οικονομικής τάξης πραγμάτων, στη μεταβιομηχανική εποχή, αποκλείει, μα αποκλείει την έννοια της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Άρα, τα περί κοινωνικού προσώπου δεν έχουν καμιά θέση, όταν η ιδεολογία του νεοφιλελευθερισμού, στην παγκόσμια

πλέον μορφή, είναι ο ανταγωνισμός και το κέρδος.

Αν θέλουμε να εμβαθύνουμε ιδεολογικά και πολιτικά, θα διαπιστώσουμε ότι σ' αυτήν τη μεταβιομηχανική εποχή της επανάστασης της τεχνολογίας, η αύξηση της παραγωγικότητας, αλλά και η οικονομική μεγέθυνση δεν συμβαδίζουν με την απασχόληση, δεν καταπολεμούν την ανεργία. Αρκεί να αναφέρω ένα νούμερο. Σήμερα στον πλανήτη, που κυριαρχεί ο νεοφιλελευθερισμός, υπάρχουν οκτακόσια εκατομμύρια άνεργοι και υποαπασχολούμενοι.

'Ετσι, βγαίνει ένα συμπέρασμα από την αποψινή συζήτηση, ότι οδεύουν ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία σε μια κοινωνία του 1/2 ή των 2/3. Και την εννοούν αυτήν την κοινωνία μέσα από τις συγκεκριμένες οικονομικές πολιτικές και λογικές.

Η άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ είναι ότι τα προβλήματα της οικονομίας και της κοινωνίας -και σε ελληνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο- δεν λύνονται με το να περάσουν όλα τα μέσα παραγωγής στο μεγαλοαστικό τομέα, στις πολυεθνικές εταιρείες, στα μεγάλα οικονομικά συγκροτήματα στην Ευρώπη και διεθνώς.

Αντίθετα, έτσι οξύνονται τα προβλήματα, τα οικονομικά και κοινωνικά, συσσωρεύονται στρατιές ανέργων, περιορίζεται συνεχώς το βιοτικό επίπεδο των πολιτών και τελικά ο πλούτος μεταφέρεται στα χέρια των ολίγων, των οικονομικά ισχυρών στην Ευρώπη και διεθνώς, αλλά και στα χέρια εκείνων των μικρών ομάδων που μονοπωλούν τη σύγχρονη τεχνολογία και την πληροφορική.

Αυτή πλέον δεν είναι άποψη του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και του ΔΗ.Κ.ΚΙ., αλλά για όποιους παρακολουθούν τις διεθνείς εξελίξεις, είναι άποψη κορυφαίων, διεθνούς εμβέλειας οικονομολόγων και κοινωνιολόγων, ακόμη και στο χώρο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο προωθούνται οι δήθεν κοινωνικοί διάλογοι, ώστε το κράτος να παρεμβαίνει, προκειμένου να αυξάνουν τα κέρδη των οικονομικά ισχυρών, των πολυεθνικών εταιρειών, που δρουν στην Ευρώπη και διεθνώς σε βάρος του βιοτικού επιπέδου των απλών πολιτών, της πλειοψηφίας των λαών και σε κάθε μια χώρα και σε ευρύτερες υπερεθνικές οντότητες, αλλά και διεθνώς.

Αυτά είναι πλέον δοσμένα για τους νεοφιλελεύθερους και απλά, όσοι λένε κάτι το διαφορετικό και ισχυρίζονται άλλα πράγματα περί δήθεν κοινωνικού προσώπου, ενώ προωθούν και στηρίζουν αυτού του είδους την οικονομία, τον νεοφιλελευθερισμό, λένε ανακρίβειες στον ελληνικό λαό.

Και το πρόσχημα του εκσυγχρονισμού, είναι γνωστό πλέον ότι υπηρετεί αυτήν την οικονομική και κοινωνική λογική. Ξεκάθαρα πράγματα.

Και αν νομίζουν κάποιοι ότι αυτό το σύστημα θα επιβιώσει, κάνουν μεγάλο λάθος, γιατί θα έρθουν τέτοιες κοινωνικές εκρήξεις και στην Ελλάδα, αλλά και διεθνώς, που θα αντιληφθούν οι πολίτες ότι αυτό απλά κάθε χρόνο που περνάει κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους.

Κι εδώ βρίσκεται και η απάντηση στην ανακρίβεια που είπε και η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, που είπε ότι η ανεργία έχει φτάσει εκεί που έφτασε στην Ελλάδα, γιατί δήθεν δεν προχωράει πολύ γρήγορα τις ιδιωτικοποιήσεις η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Μα, δεν είναι εκεί το θέμα. Το θέμα βρίσκεται σ' αυτήν τη διάσταση ότι η αύξηση της παραγωγικότητας και η οικονομική μεγέθυνση -αν δούμε τα στοιχεία κι άλλων χωρών- δεν επιφέρει αύξηση των θέσεων εργασίας, δεν αυξάνει την απασχόληση, αλλά ανιθέτως αυξάνει την ανεργία.

Εγώ τουλάχιστον ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ θα το αναπτύξω αυτό σε άλλη συνεδρίαση της Βουλής στην Ολομέλεια σε συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών πάνω σε θέματα οικονομίας και κοινωνικά ζητήματα. Θα κάνω όλη αυτή την ανάλυση, την οποία εμείς τουλάχιστον την κάναμε, την κάνουμε και θα συνεχίσουμε να την κάνουμε.

Εδώ βλέπουμε καθαρά ότι η επανάσταση της τεχνολογίας δεν αντικαθιστά τις θέσεις εργασίας με άλλες θέσεις. Είναι κάτι το τελείως διαφορετικό απ' ό,τι έγινε με την τεχνολογική επανάσταση της δεκαετίας του '50. Εδώ βλέπουμε ότι τα

μηχανήματα πλέον αντικαθιστούν το μυαλό του ανθρώπου, γι' αυτό και βλέπουμε συνεχώς αύξηση της ανεργίας στο χώρο και της επιστήμης και των διοικητικών υπαλλήλων διεθνώς και στην Ευρώπη.

'Αρα, πού θα πάει η ανθρωπότητα; Πού θα πάει η Ευρώπη; Πού θα πάει, κατά συνέπεια και η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός, όταν, σύμφωνα με τους διεθνούς εμβέλειας και γνωστούς οικονομολόγους και κοινωνιολόγους μέχρι τώρα, έχουμε φτάσει μόνο στο 5% της τεχνολογικής επανάστασης και έχουμε τέτοιου είδους ανεργία;

Στην Ευρώπη έχουμε δεκαοκτώ εκατομμύρια και στον πλανήτη, όπως είπα, είναι οκτακόσια εκατομμύρια οι άνεργοι και οι υποαπασχολούμενοι. Τις επόμενες δεκαετίες, αν εφαρμοσθεί αυτή η πολιτική και οδηγηθούμε στο 100% της επανάστασης της τεχνολογίας, καταλαβαίνετε που θα φτάσει η ανεργία. 'Αρα, τι σημαίνει αυτό για την Ευρώπη, για την Ελλάδα, για την ανθρωπότητα;

Ας μην προσπαθούμε, λοιπόν, να πούμε πράγματα που δεν έχουν καμία σχέση με την αλήθεια στους πολίτες, άρα και στον ελληνικό λαό.

'Όπως σωστά είπε η κυρία Υπουργός, επί Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον κ.Κωνσταντίνο Καραμανλή από το 1974 μέχρι το 1981 ναυπηγεία και άλλες επιχειρήσεις -αυτές που τώρα λέει ότι για να λυθούν τα προβλήματα της οικονομίας της χώρας χρειάζεται να ιδιωτικοποιηθούν, να πάνε πάλι σ' εκείνους που τις είχαν, τις έκαναν προβληματικές και χρεωκόπησαν και την οικονομία και τον λαό μαζί- πάρθηκαν από τους μεγαλοβιομήχανους, μεγαλοεφοπλιστές και τις πήρε ο κρατικός τομέας.

Εγώ θα θυμίσω πρακτικά Βουλής του κ. Μητσotάκης, που τα είχα κατ'επανάληψη ως Υπουργός Οικονομικών φέρει και τα διάβασα εδώ. 'Ηταν το Φεβρουάριο του 1978, όταν ήταν ανεξάρτητος εδώ στη Βουλή ως νεοφιλελεύθερος, που κατηγορούσε τον τότε Πρωθυπουργό κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή για τη προβληματικότητα των επιχειρήσεων και που δεν έκανε τίποτα η Νέα Δημοκρατία, όπως έλεγε ο ίδιος. Αυτά έγιναν το Φεβρουάριο του 1978 κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού του έτους 1978, γιατί έγιναν εκλογές το 1977 και η συζήτηση του προϋπολογισμού του 1978 έγινε το Φεβρουάριο. Κατηγορούσε τότε, λοιπόν, γιατί έρχεται η ένταξη της Ελλάδας στην Ενωμένη Ευρώπη και ότι δεν κάνει τίποτα η κυβέρνηση για τις προβληματικές επιχειρήσεις.

'Αρα, αυτά που είπε ο κ. Μητσotάκης απάντησε και η κ. Ντόρα Μπακογιάννη αποκρύπτουν την αλήθεια, είναι ανιστόρητα και προσπαθούν να εμφανίσουν και η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων αυτών των επιχειρήσεων, που ήταν ιδιωτικές -τις πήρε το κράτος με Νέα Δημοκρατία και Κωνσταντίνο Καραμανλή το 1974-1981, τις έκανε κρατικές, του δημόσιου τομέα, γιατί αναγνώρισε ότι ήταν στρατηγικής σημασίας για την οικονομία και για να μην υπάρξει κοινωνικό πρόβλημα και έκρηξη της ανεργίας- ως δήθεν εκσυγχρονιστική οικονομική πολιτική για να εφαρμόσουν ένα οικονομικό μοντέλο που δοκιμάστηκε δεκαετίες στη χώρα επί ΕΡΕ και Νέας Δημοκρατίας και απέτυχε παταγωδώς.

Ασφαλώς, αφού διαγράφονται τα χρέη, βέβαια κτυπιώνται μικρές επιχειρήσεις. Γιατί χωρίς τη δική τους βούληση, χωρίς να ερωτηθούν καθόλου, όπως και με τα συγκεκριμένα ναυπηγεία, κάπου σε διακόσιες μικρομεσαίες επιχειρήσεις στον Πειραιά, στο Πέραμα και στο Λεκανοπέδιο διαγράφονται τα χρέη τους, χωρίς καμία εξασφάλιση για να πάρουν τα λεφτά τους. Και ρίχνουν έξω και άλλες επιχειρήσεις και μας λένε ότι αυτό είναι εκσυγχρονιστική πολιτική. Η εφαρμογή δηλαδή οικονομικού μοντέλου που εφαρμόστηκε, απέτυχε και παραδόθηκαν αυτές οι επιχειρήσεις τελικά με χρέη. Τα πήρε ο κρατικός προϋπολογισμός τα χρέη, τα διαγράφουν και θα τα δώσουμε πάλι σ'αυτούς, να κάνουν όπως έκαναν με την προηγούμενη μορφή, η εταιρείας, με την πρώτη ιδιωτικοποίηση Περαικού.

Και τι άφησε, κύριοι συνάδελφοι; Ξέρετε τι άφησε; Μας το είπε η κυρία Υπουργός στη διαρκή επιτροπή τον Ιούλιο, όταν

ήρθε προς συζήτηση αυτό το νομοσχέδιο. Τσέπωσε τα χρήματα από τις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων και άφησε χρέη στο δημόσιο τομέα της τάξεως των είκοσι δύο δισεκατομμυρίων. Και αυτό λέγεται ιδιωτικοποίηση, η οποία θα μειώσει τα ελλείμματα του δημόσιου τομέα. Αντί να τα μειώσει, τα αυξάνει τα ελλείμματα έτσι και παράλληλα τρώνε και τα λεφτά των διακοσίων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τις οποίες είχε βάλει μέσα η επιχείρηση Περαιτικού. Και καμία μέριμνα δεν λαμβάνεται μ'αυτό το νομοσχέδιο για εκείνους τους ανθρώπους, τους οποίους πάνε να τους κλείσουν.

Γιατί, λοιπόν, είχαμε μετά το 1974 και ενόψει του 1981 της ένταξης την παράδοση αυτών των επιχειρήσεων από τις κλασσικές οικογένειες βιομηχανών; Γιατί ακριβώς είχαν συνηθίσει- το είπα και άλλη φορά αυτό- με τα χρήματα του κρατικού προϋπολογισμού, με τις εξαγωγικές επιδοτήσεις, να συντηρούν τις επιχειρήσεις και αυτοί να μη βάζουν το χέρι στην τσέπη για να τις εκσυγχρονίσουν. Γιατί έπρεπε να εκσυγχρονίσουν τις επιχειρήσεις, να βελτιώσουν την παραγωγικότητά τους, για να μπορούν να ανταγωνιστούν, μετά την κατάργηση των διάχυτων φόρων και των προστατευτικών δασμών στην Ευρώπη.

Αυτό είναι το ιδιωτικό κεφάλαιο, στο οποίο πάτε να δώσετε και τα ναυπηγεία αυτά και όλες τις υπόλοιπες επιχειρήσεις, που διαγκωνίζεσθε ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία, γιατί αργήσατε να κάνετε τις ιδιωτικοποιήσεις; Και περιμένετε από εκεί να λυθούν τα προβλήματα της οικονομίας και να γίνει ισχυρή η χώρα;

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτά είναι απόκρυψη της αλήθειας από τον ελληνικό λαό. Απλά ξεπουλιέται με αδιαφανείς διαδικασίες, όπως γίνεται και με αυτή τη συμφωνία, ο δημόσιος πλούτος και περνάει στα χέρια κάποιων ιδιωτών και μάλιστα αντί πινακιού φακής.

Έρχομαι στη συγκεκριμένη σύμβαση. Είναι λεόντειος σύμβαση υπέρ της αγοράστριας εταιρείας και σε βάρος του ελληνικού δημοσίου και από πλευράς τιμήματος, αλλά και από πλευράς προϋποθέσεων.

Γιατί; Το τίμημα των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000) που προβλέπει η σύμβαση ότι θα εξοφληθεί σε δεκαπέντε χρόνια δεν καλύπτει, κατά την άποψή μας, ούτε τη σημερινή αξία των ακινήτων και του ενεργητικού της επιχείρησης, που μεταβιβάζεται με αυτήν τη σύμβαση.

Δεύτερον, δεν διασφαλίζονται με αυτήν τη σύμβαση, ούτε τα τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) που καταβάλλονται σε δεκαπέντε χρόνια, όπως θα είδατε στη σύμβαση. Αυτό και ως νομικός δεν μπορώ να το αντιληφθώ. Στο μεγαλείο οι χαριστικές πράξεις προς την αγοράστρια εταιρεία. Διότι ενώ οφείλει όλο το τίμημα των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000), θα καταβάλει μόνο μια δόση. Ποια ασφάλεια παρέχει στο ελληνικό δημόσιο ότι θα εισπράξει αυτά τα τριάντα δισεκατομμύρια; Μόνο μια εγγυητική επιστολή του ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000), που μεταβιβάζει στην αγοράστρια εταιρεία κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή όλα τα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία που είναι του δημοσίου.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Με την εγγύηση.....

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Ακούστε. Δίνει τα ακίνητα του δημοσίου! Τα μεταβιβάζει από την πρώτη στιγμή με τη σύμβαση και η εταιρεία δίνει για εξασφάλιση τα ακίνητα του δημοσίου.

Μα, το ίδιο δεν έγινε και με την προηγούμενη επιχείρηση; Γιατί εδώ επικυρώνονται και συμφωνίες για να φτάξει το πολεμικό υλικό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και του δίνει τη δυνατότητα να εισπράττει τα χρήματα. Ένα μεγάλο τμήμα τα εισπράττει κατ'ευθείαν, ενώ το δημόσιο θα έχει να λαμβάνει σε δεκαπέντε χρόνια τα τριάντα δισεκατομμύρια. Είναι τραγικό σε βάρος των συμφερόντων του δημοσίου. Και αυτό έγινε με την προηγούμενη εταιρεία. Αφού πήρε τα λεφτά, πήρε δάνεια από τις κρατικές τράπεζες, ήταν είκοσι δύο δισεκατομμύρια τα χρέη, την άφησε την επιχείρηση, άφησε τους εργαζομένους, αφού τα ακίνητα τα χρωστούσε και τα έχει μεταβιβάσει το δημόσιο επί

Νέας Δημοκρατίας, όπως και τώρα, κατά πλήρη κυριότητα, για να μπορεί να τα παίρνει αυτά τα ακίνητα, να παίρνει νέα δάνεια από τις κρατικές τράπεζες και να βάζει τα ακίνητα, που ουσιαστικά τα οφείλει εξ ολοκλήρου, σαν εγγύηση στις τράπεζες. Τέτοιες επιχειρήσεις κάνουν και εγώ, κάνει και ο απλός πολίτης. Οποιοσδήποτε κάνει τέτοιες επιχειρήσεις και τέτοιες αγορές. Και ασφαλώς στην πορεία μπορεί να πουλήσει και τα ακίνητα ή κάποια στιγμή να τα παρατήσει, όπως έκανε και η πρώτη επιχείρηση. Υπάρχει αντίλογος σ'αυτά; Δεν υπάρχει. Άρα είναι χαριστική πέρα για πέρα η συμφωνία αυτή και με τους όρους αυτούς και επιπλέον αυτό που τονίσαμε στη διαρκή επιτροπή τον Ιούλιο μήνα είναι πράγματι αντίθετο προς κάθε κοινοβουλευτισμό, αλλά και προς κάθε έννοια περιφρούρισης των συμφερόντων του ελληνικού δημοσίου, το να περιλαμβάνεται όρος μέσα στη σύμβαση -ακούσατε, ακούσατε, όρος στη σύμβαση- την οποία τυπικά ως εκ τούτου τη φέρνουν, για να απαλλαγούν από όποιες άλλες ευθύνες μπορεί να υπάρξουν. Υπάρχει όρος ότι από την αγοράστριας ψήφησης στη Βουλή μπορούν ερήμην της Βουλής, παρά τη ψήφιση συγκεκριμένων όρων, μονομερώς η Κυβέρνηση, δηλαδή το δημόσιο, με την εταιρεία να αλλάξει τους όρους, ώστε να προστατευθούν τα συμφέροντα της αγοράστριας εταιρείας, δηλαδή για τα ακίνητα. Αυτά που είναι υποχρέωση του δημοσίου, αυτά λέει δεν μπορεί, αλλά εκείνα, που έχουν σχέση με εκπλήρωση των υποχρεώσεων της αγοράστριας εταιρείας προς το ελληνικό δημόσιο, έχει δικαίωμα, από την επόμενη που θα ψηφίσουμε εμείς, μόνοι τους εκείνοι να τα αλλάξουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τραγική η σύμβαση, καταστροφική για τα συμφέροντα του δημοσίου, πρόκειται ουσιαστικά για ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας προς ιδιώτες, χωρίς να διασφαλίζεται έστω και η λειτουργία της επιχείρησης, γιατί οι όροι αυτοί δεν παρέχουν καμία διασφάλιση, όπως δεν παρέχουν και οι όροι στην προηγούμενη σύμβαση που έκανε η Νέα Δημοκρατία.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, αυτήν τη σύμβαση, καλούμε την Κυβέρνηση να αποσύρει αυτήν τη σύμβαση και ασφαλώς για το αέριο δεν θα μιλήσω αυτήν τη στιγμή γιατί τελείωσε ο χρόνος μου. Όταν θα έλθει η σχετική διάταξη θα τοποθετηθούμε, εκείνο που μπορούμε να πούμε είναι ότι τα πάντα ιδιωτικοποιούνται με αδιαφανείς διαδικασίες και τα φέρνουν στη Βουλή για να καλυφθούν γι'αυτές τις ευθύνες στηριζόμενοι σε κομματικές πειθαρχίες και στην κομματική πλειοψηφία τους. Αυτό, όμως, δεν είναι πολιτική που να διασφαλίζει τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, όταν είμαστε σε περίοδο μάλιστα που τον ελληνικό λαό συνεχώς τον καλεί η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση να υφίσταται θυσίες επί οκτώ χρόνια και πάμε για ένατο και δεν ξέρουμε για πόσα άλλα χρόνια θα έχουμε πολιτική τέτοιας σκληρής λιτότητας για την πλειοψηφία του λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Παρά την απουσία του επίτιμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και της κ. Μπακογιάννη είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ σ'αυτά που είπα και το πρώτο που έχω να σημειώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι όταν τους άκουγα διερωτήθηκα αν έχουν απώλεια μνήμης.

Και ύστερα σκέφτηκα ότι δεν είναι απώλεια μνήμης, αλλά είναι αυτό που σωστά έχει λεχθεί ότι συμβαίνει στους ανθρώπους και βέβαια και στους πολιτικούς, πως είναι καλύτερη η μνήμη τους για τους άλλους παρά για τον εαυτό τους. Διότι αν άκουγε κανείς με προσοχή τις ομιλίες τους, θα έπρεπε πρώτα απ' όλα να τους παρατηρήσει αυτά που ήδη ελέγχθηκαν και από την Υπουργό αλλά και από τον κ. Τσοβόλα ότι οι κρατικοποιήσεις των ναυπηγείων, και όχι μόνο, έγιναν επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας. Εάν βέβαια είχε ενταχθεί τότε ο κ. Μητσοτάκης στη Νέα Δημοκρατία ή όχι, είναι δευτερεύον.

Το δεύτερο, που θα ήθελα να παρατηρήσω, είναι ότι όταν μιλάμε για ιδιωτικοποιήσεις, ή επαναιδωτικοποιήσεις θα πρέπει να θυμηθούμε τα χρόνια που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, που δογματικά είναι προσηλωμένη σ' αυτήν την πολιτική, που

δεν κατάφερε καμία άλλη εκτός από τη γνωστή ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Ελευσίνας, με τον τρόπο που έγινε και με τα αποτελέσματα που είχε. Ενώ αντιθέτως με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που δεν έρχεται δογματικά να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, προσαρμολοζόμενο στη σημερινή πραγματικότητα, λέγει -και το έχει ξεκαθαρίσει, όχι μόνο επί των ημερών του σημερινού Πρωθυπουργού, αλλά και επί αιμνής του Ανδρέα Παπανδρέου- ότι το κράτος δεν μπορεί, πια, να κάνει επιτυχημένα τον επιχειρηματία. Και αυτό έχει αποδειχθεί στην πράξη. Θα κρατήσει, δε, μόνο εκείνους τους τομείς που έχουν καίρια σημασία για τον τόπο.

Γιατί, λοιπόν, κάθε φορά που γίνεται μία προσπάθεια προς την κατεύθυνση της πολιτικής, που έχει διακηρύξει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έχει εγκρίνει ο ελληνικός λαός, περίπου τη μέμφεσθε, διότι λέτε ότι αντιγράφει τη δική σας πολιτική. Αν αντέγραφε τη δική σας πολιτική, θα είχε αντιγράψει και τη δική σας αποτυχία. Ευτυχώς, δεν σας αντιγράφει. Και θα κάνω δύο-τρεις αναφορές μόνο. Έχουμε την επαναϊδωτικοποίηση του Σκαλιστήρη που έγινε επί των ημερών αυτής της Κυβέρνησης, έχουμε την επαναϊδωτικοποίηση της Τ.Υ.Χ. στη Χαλκιδική και σήμερα έχουμε αυτήν την επιτυχή επαναϊδωτικοποίηση. Και επειδή πολλά λέγονται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, που πιστεύω, ότι οφείλονται σε άγνοια των δυσχερειών που έχει η ιδιωτικοποίηση, πρέπει να σας πω ότι το λίγο διάστημα που υπηρέτησα σ' αυτό το πόστο, γνώρισα τι τρομακτικές δυσκολίες υπάρχουν και τι πολύπλοκα νομικά προβλήματα πρέπει να επιλυθούν προκειμένου να επιτευχθεί μια επαναϊδωτικοποίηση.

Λυπάμαι ιδιαίτερα για την αναφορά που έκανε η κ. Μπακογιάννη, σκληρότερη από εκείνη που έκανε ο κ. Μητσοτάκης, αλλά κακώς και εκείνος την έκανε, στο άτυχο τέλος του επιχειρηματία Περαικού. Όλοι αποδοκίμασμε τη συγερή δολοφονία.

Αλλά, κυρία Μπακογιάννη, είναι υπεύθυνη εθνική στάση η αναφορά που κάνατε σε συνδυασμό με τη δολοφονία του Περαικού ότι δηλαδή κατόπιν αυτού ποιος επιχειρηματίας θα έλθει να επενδύσει στην Ελλάδα; Και ο κ. Μητσοτάκης περίπου είπε ότι ευθύνεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διότι τον συκοφάντησε. Και συνεπώς δια της συκοφαντίας που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. φθάσαμε και στη δολοφονία του; Είναι σοβαρά και υπεύθυνα πράγματα αυτά να λέγονται εδώ μέσα;

Καταγγείλατε επίσης ότι επί μήνες η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Υπουργός Βιομηχανίας τότε και σημερινός Πρωθυπουργός, δεν έβλεπε παρά τις υποτιθέμενες προσπάθειές του προς τούτο, τον Περαικό. Δεν είναι αλήθεια.

Κατ' αρχήν την αρμοδιότητα την είχε ο Υπουργός Αναπληρωτής. Και ο Αναπληρωτής Υπουργός είναι Υπουργός. Είχε την πλήρη αρμοδιότητα ο κ. Ροκόφυλλος. Ο κ. Ροκόφυλλος και απόψε με διαβεβαίωσε ότι όσες φορές ζήτησε ο Περαικός να τον δει, τον είδε και μαζί με τους συμβούλους του σε αλλεπάλληλες συσκέψεις. Εν τέλει έγινε και μία σύσκεψη στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας με τον τότε και σημερινό Υπουργό Εθνικής Οικονομίας το Πάννο Παπαντωνίου και το Χρήστο το Ροκόφυλλο. Ο δε τότε Υπουργός Βιομηχανίας ήταν πλήρως ενήμερος όλων εκείνων των επαφών, των συναντήσεων και των συζητήσεων που είχε με την Κυβέρνηση ο Περαικός. Και στην τελευταία αυτή συνάντηση στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας που γινόταν προσπάθεια βελτισίσεως της προσφοράς του μακαρίτη του Περαικού, που ήταν προσφορά αγοράς του Σκαρμαγκά παρακαλώ -διότι εκείνο επεδίωκε ο μακαρίτης την αγορά δηλαδή και του Σκαρμαγκά, κι επειδή η προσφορά του δεν ήταν σοβαρή, μάλιστα δεν είχε καθόλου εγγυήσεις, προσπαθούσε η Κυβέρνηση καλοπίστως να τον πείσει να προσφέρει κάποιες εγγυήσεις, εκείνος δεν προσέφερε εγγυήσεις- έγινε η τελευταία συνάντηση στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, όπως σας είπα, και εκεί ο κ. Περαικός -δεν ξέρω αν ήταν ο πατήρ ή ο υιός- υπεσχέθη ότι θα έδινε απάντηση στις προτάσεις της Κυβερνήσεως μέχρι τις 20 Αυγούστου. Και 14 Αυγούστου, παραμονή της Παναγίας απεχώρησε, παράτησε τα ναυπηγεία και απεχώρησε χωρίς να δώσει καμία απάντηση. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τώρα να αναφερθώ στα δάνεια που πήρε, και στις οφειλές

που άφησε. Τα είπε και ο κ. Τσοβόλας. Όμως η σύνδεση, του πραγματικά τραγικού περιστατικού της δολοφονίας του, με τον τρόπο που έγινε, είναι το μεγαλύτερο σφάλμα που διέπραξε η μείζονα αντιπολίτευση απόψε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ναυπηγικός κλάδος και ό,τι συνδέεται με τη ναυτιλία στη χώρα μας, είναι υψίστης σημασίας. Ο Ελύτης -και δε θα κουραστώ να λέγω ότι οι μεγάλοι ποιητές, και έχουμε πολύ μεγάλους ποιητές, τα έχουν πει όλα- λέει: "Αν αποσυνδέσεις την Ελλάδα, αυτό που απομένει είναι μια ελιά, ένα αμπέλι και ένα καράβι", που πάει να πει με άλλα τόσα την ξαναφτιάχνεις".

Έχει πολλούς λόγους η χώρα μας να μη θέλει να αποξενωθεί απ' αυτήν την παράδοση τη ναυπηγική και τη ναυτιλιακή. Αλλά, βεβαίως, όταν δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί ένα ναυπηγείο, όπως λειτουργούσε μέχρι σήμερα και αν σας έλεγα λεπτομέρειες, που τις ξέρουν όσοι ασχολήθηκαν με το θέμα θα βλέπατε, κύριε Τσοβόλα και κύριοι συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε., πως είναι αδύνατον να κρατηθεί μια τέτοια μονάδα στις σημερινές συνθήκες και όταν απαγορεύεται η επιδότησή των, αλλά και αν ακόμα ήταν δυνατή η επιδότησή τους- τότε και ως πόσο μπορεί να συνεχίζεται αυτό το βολι- θα καταλαβαίνατε γιατί δεν μπορούσε να υπάρξει άλλη λύση απ' αυτήν που εγώ τη θεωρώ ευτυχή κατάληξη μιας πολύ μεγάλης περιπέτειας για τον τόπο, για την οικονομία, για τους εργαζόμενους και συνεπώς θα έπρεπε να τύχει νομίζω μιας καλύτερης αποδοχής σήμερα από το Τμήμα.

Ο κ. Κολοζώφ παρετήρησε, νομίζω και ο κ. Τσοβόλας, ότι υπάρχει ένας όρος που είναι αξιόμιπτος για πολλούς λόγους και είναι ακόμα και αντικοινοβουλευτικός.

Πρέπει να σας πω ότι αυτή η σύμβαση έρχεται στη Βουλή χωρίς να είναι αναγκαίο γι' αυτή καθ' αυτήν τη σύμβαση...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτό είναι το ζήτημα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Αφήστε με να ολοκληρώσω. Είναι ένα μέγα θέμα και θα σας πω γιατί είναι ένα μέγα θέμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ας το έκλινε και ας τελειώνει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ένα λεπτό. Ακούστε την πλήρη απάντηση. Δεν μπορούσε να μην έλθει στη Βουλή, διότι υπάρχουν θέματα που μόνο με νόμο μπορούν να ρυθμιστούν, όπως είναι ο αιγιαλός, οι προσχώσεις που έχουν γίνει κλπ., που χωρίς αυτά δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει ως ναυπηγείο. Γι' αυτόν το λόγο έρχεται στη Βουλή. Και βεβαίως αν θέλετε είναι και μια διαδικασία της οποίας τη διαφάνεια δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς.

Αλλά το κύριο είναι, κατά τη γνώμη μου, -εγώ τουλάχιστον έτσι το βλέπω- ότι δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Διότι ρυθμίζονται θέματα που μόνο με νόμο μπορούν να ρυθμιστούν. Ε, αυτά τα θέματα, που μόνο με νόμο μπορούν να ρυθμιστούν, πάλι με νόμο μπορούν να ρυθμιστούν. Εξαιρούνται από τη δυνατότητα τροποποιήσεων. Αυτή είναι η απάντηση που είχα να δώσω σ' αυτό το εκ πρώτης όψεως λογικό επιχείρημα που φέρατε, αγαπητέ κύριε Κολοζώφ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Να απαντήσετε στον Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Παναγιώτη Κρητικό που δημοσίευσε ένα άρθρο και λέγει ότι έτσι η Βουλή γίνεται καθαρήσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Γκελεστάθη, δεν έχετε πάρει το λόγο και θα σας παρακαλέσω να μην ξανασημειώσετε αυτό.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Χαίρω για τη διακοπή. Διότι εγώ θα προσθέσω και τη δική μου τη φωνή. Συμφωνώ όχι με την αόριστη διατύπωση που μπορεί να αποδίδει ευθύνες, αλλά συμφωνώ με την άποψη ότι η Βουλή δεν είναι για να επικυρώνει συμβάσεις που δεν χρειάζονται για συγκεκριμένους λόγους την επικύρωση από το Νομοθετικό Σώμα. Αυτό ακριβώς είπα με την απάντησή μου. Εδώ ήταν αναγκαίο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα εξαντλήσω το χρόνο μου, δεν χρειάζεται. Και η Υπουργός απάντησε με πληρότητα και νομίζω και ο εισηγητής μας και επομένως θα έχουμε ίσως τη δυνατότητα στην κατ' άρθρο συζήτηση, εάν θα θεωρήσω ότι είναι αναγκαίο να έχω και τη δική μου συνεισφορά, θα το κάνω.

Θα ήθελα ειλικρινώς να μην είχε γίνει ειδικότερα η αναφορά που έγινε σε σχέση με την τραγική δολοφονία και τον άδικο και πρόωρο χαμό ενός επιχειρηματία για τον οποίο όμως, ενώ όλος ο πολιτικός κόσμος αποδοκίμασε τη βάρβαρη πράξη και την τρομοκρατία, δεν μπορεί να έχει ευθύνη, όπως θέλατε να επισημάνετε, η Κυβέρνηση.

Νομίζω, ότι η συναίσθηση εθνικής ευθύνης επιβάλλει να μη γενικεύουμε το άτυχο τέλος ή το τραγικό τέλος ενός επιχειρηματία. Δεν μπορεί να γίνεται από Βουλευτές Έλληνες λόγος και επίκληση που να εμποδίζει το επενδυτικό κλίμα, το οποίο όλοι συμφωνούμε ότι έχει ανάγκη ο τόπος μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κυρία Μπακογιάννη, θέλετε να δευτερολογήσετε;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Επειδή είναι αρκετοί Βουλευτές για να πρωτολογήσουν, θα πάρετε το λόγο της δευτερολογίας...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Δεν θα μιλήσω πολύ ώρα, δύο λεπτά κύριε, Πρόεδρε.

Έκουσα με μεγάλη προσοχή τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ομολογώ ότι μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση ο λόγος του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας μέμφθηκε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι λέει είπα, ότι επιστέγασμα μιας μεγάλης συκοφαντικής δυσφήμισης του κ. Περαιτικού ήταν η δολοφονία του. Είναι αλήθεια αυτό, κύριε Ιωαννίδη. Όσο πικρό και αν είναι, είναι αλήθεια. Λυτούμαι πάρα πολύ, αλλά κάποτε...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κατ' αρχήν δεν το είπατε εσείς αυτό. Το είπε ο κ. Μητσοτάκης.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Δε σας διέκοψα, κύριε Ιωαννίδη. Κάντε μου τη χάρη να με ακούσετε και μένα μέχρι τέλους.

Και εν πάση περιπτώσει για μερικά θέματα, κάποτε σ' αυτήν τη Βουλή των Ελλήνων θα πρέπει να μιλήσουμε. Να μιλήσουμε ανοιχτά. Διότι καλώς ή κακώς, όσες δολοφονίες έχουν γίνει, έχουν γίνει μετά από μία κατασυκοφάντηση κάποιων ανθρώπων. Λοιπόν αυτό είναι μία πραγματικότητα την οποία δεν μπορείτε να μου αρνηθείτε.

Τι επιρροή έχει αυτό, στο επενδυτικό κλίμα, είναι ένα θέμα το οποίο μπορούμε να συζητήσουμε.

Έκουσα με έκπληξη τον κ. Ιωαννίδη να μιλάει για αίσθημα εθνικής ευθύνης. Εμείς έχουμε αίσθημα εθνική ευθύνης, κύριε Ιωαννίδη. Και επειδή έχουμε αίσθημα εθνικής ευθύνης, σταθήκαμε όπως σταθήκαμε σήμερα το βράδυ στη Βουλή. Η εύκολη λύση και για τη Νέα Δημοκρατία θα ήταν να ακολουθήσει το δρόμο, τον οποίο χάραξαν τα υπόλοιπα κόμματα της αντιπολίτευσης κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Να βγαίναμε και να λέγαμε ότι καταψηφίζουμε τη σύμβαση και καταψηφίζουμε και την τροπολογία. Και δεν σας έκρυψα εγώ εδώ μέσα ότι υπήρξαν τέτοιες απόψεις μέσα στη Νέα Δημοκρατία. Διότι είναι απίστευτο να φθάνει ένα κόμμα, το οποίο έχει κατασυκοφαντήσει τις ιδιωτικοποιήσεις και το οποίο χτύπησε αλύπητα, όταν πράγματι είχαμε τα υπαρκτά προβλήματα για να προχωρήσουμε τις ιδιωτικοποιήσεις την εποχή της Ν.Δ.. Για εσάς τότε, κάθε ιδιωτικοποίηση η οποία επιχειρείτο ήταν σκάνδαλο. Όταν περίπου ή μας κατηγορούσατε για ξεπούλημα, να έρχεσθε σήμερα και να μας κάνετε μαθήματα ιδιωτικοποιήσεων.

"Έλεος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Ο ελληνικός λαός ούτε έχει χάσει τη μνήμη του ούτε έχει χάσει τη γνώση του. Γνωρίζει πολύ καλά ποιος μιλάει σ' αυτόν τον τόπο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

"Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έκουσα με έκπληξη τον κ. Ιωαννίδη να λέει: "Πόσο θα συνεχιστεί αυτό το βιολί, πόσο θα πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος αυτές τις ιστορίες, τα ναυπηγεία". Αυτό λέγαμε τόσο καιρό, κύριε συνάδελφε. Αυτό λέγαμε! Το βέβαιο είναι ότι ο ελληνικός λαός καλείται σήμερα να πληρώσει. Ούτε εσείς ούτε η Κυβέρνηση είχε το θάρρος σήμερα το βράδυ να

πεί ότι: "Κύριοι πληρώνετε γιατί ακολουθήσαμε μία λανθασμένη πολιτική και ερχόμαστε σήμερα να τη διορθώσουμε".

Άρα, εν πάση περιπτώσει, για να μην μακρυγορώ και για να μην παίρνω το χρόνο από συνάδελφους Βουλευτές, σε ό,τι αφορά το θέμα της σύμβασης θέλω να πω ότι μπορούσαν οι ειδικοί όροι που προσφέρονται στους επενδυτές, να περάσουν και με τροπολογία, κύριε συνάδελφε. Εδώ περνάει με τροπολογία το μείζον θέμα του φυσικού αερίου. Θα μπορούσαν να περάσουν. Δεν θέλω να μιλήσω εξ ονόματος του κ. Κολοζώφ. Θα αντιδράσει ο ίδιος.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι κάποτε σε αυτήν τη Βουλή είναι καλό και να θυμόμαστε και να γνωρίζουμε, αλλά και να αναγνωρίζουμε τα λάθη που έχουμε κάνει στο παρελθόν.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μια φράση θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Ιωαννίδη,...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μια φράση μόνο.

Για τα όσα είπε η κ. Μπακογιάννη περί συκοφαντίας θα ήθελα να πω το εξής: Τη συκοφαντία την απεχθάνομαι προσωπικά και φαντάζομαι όλοι οι συνάδελφοι, γιατί ξέρουμε τις συνέπειές της. Το ποίοι, όμως, συκοφάντησαν και το ποίοι πολύ και υπερμέτρως συκοφάντησαν, βεβαίως είναι στην κρίση του ελληνικού λαού η οποία και εκφράζεται μέσω των εκλογών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Ευγένιος Χαϊτίδης έχει το λόγο, ο οποίος αντικαθιστά τον κ. Σαλαγκούδη που ήταν εγγεγραμμένος στην πρώτη θέση για να μιλήσει.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ένα νομοσχέδιο κατά την ημερήσια διάταξη, αλλά δύο νομοσχέδια στην πραγματικότητα. Επομένως, έχουμε αμέσως-αμέσως μία αταξία για τη μη επανάληψη της οποίας κατά καιρούς μας έχει διαβεβαιώσει τόσο η Κυβέρνηση όσο και το Προεδρείο της Βουλής. Και φυσικά δεν αναφέρομαι στον Προεδρεύοντα αυτήν τη στιγμή συνάδελφο.

Δυστυχώς, το φαινόμενο επαναλαμβάνεται πέραν του κανονικού Ν/Σ, δεν έχουμε απλώς μία πολύ σοβαρή τροπολογία, αλλά έχουμε έναν ολόκληρο νόμο. Και γεννάται το ερώτημα -δεν ξέρω εάν θα μας κάνει την τιμή να απαντήσει ή θα υπεκφύγει η κυρία Υπουργός- γιατί δεν φέρνει ένα αυτοτελές νομοσχέδιο για ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως αυτό που αφορά τη διάθεση στην κατανάλωση του φυσικού αερίου, που όπως εδηλώθη προηγουμένως από την κ. Μπακογιάννη αποτελεί τη δεύτερη μεγαλύτερη, μετά τα Σπάτα, επένδυση που εκτελείται σήμερα στη χώρα. Μήπως θέλει κατά τρόπο κεκαλυμμένο, κατά τρόπο ψευδεπίγραφο να αποφύγει η Κυβέρνηση μία ακόμη τροπολογία-μεταβολή αυτής της συμβάσεως της οποίας η ιστορία, η όχι και τόσο ηχητική για την Κυβέρνηση, είναι γνωστή εδώ και δέκα χρόνια;

Υπάρχει όμως και άλλη αταξία. Όπως είναι γνωστό, υποχρεούται η Βουλή να ψηφίζει νόμους, για τις οικονομικές συνέπειες της εφαρμογής των οποίων έχουν εξασφαλιστεί οι απαιτούμενες πιστώσεις. Εδώ βλέπουμε και στο ένα νομοσχέδιο και στο άλλο νομοσχέδιο να επαναλαμβάνεται από το Γενικό Λογιστήριο η αυτή απίστευτη φράση: "Δαπάνη ακαθόριστη, απώλεια εσόδων του δημοσίου". Και μάλιστα, δαπάνη με την οποία η Κυβέρνηση επιβαρύνει τους αντίστοιχους φορείς, για τους οποίους κατά καιρούς μας φέρνει νομοσχέδια, υποτίθεται εξυγιαντικά, νομοσχέδια τα οποία υποτίθεται ότι εκσυγχρονίζουν και καθιστούν οικονομικά αυτόν τους φορείς αυτούς.

Αναφέρω τα πιο πάνω σαν κάποιες πρώτες σκέψεις, σαν κάποιες γενικές παρατηρήσεις.

Να έρθουμε τώρα στα δύο νομοσχέδια.

Τα ναυπηγεία:

Έχουμε μία περίπτωση η οποία θα έλεγα ότι είναι πρωτοφανής. Τον αριθμό των ενδιαφερομένων επενδυτών -θέλω να πιστεύω όχι μεθοδευμένα, αλλά λόγω συγκυριών, λόγω ανικανότητος- κατόρθωσε η Κυβέρνηση να τον περιορίσει σε έναν. Επομένως, δεν είχαμε καν διαγωνισμό. Είχαμε την υποχρεωτική αποδοχή της μίας προσφοράς, αφού έτσι

μεθοδεύτηκε; Έστω και αν είναι βαρεία η λέξη; Αν όχι, τι είδους διαγωνισμός είναι αυτός; Καταλαβαίνετε ότι υπάρχει πρόβλημα, όταν σε ένα τέτοιο τεράστιας οικονομικής σημασίας αντικείμενο υπάρχει μόνο μία προσφορά.

Και έχουμε, πρώτον, σε αυτόν το μοναδικό ενδιαφερόμενο, τον επενδυτή, το φαινόμενο να επιχορηγείται, δεδομένου ότι παίρνει μόνο το ενεργητικό αυτής της επιχειρήσεως, ενώ το παθητικό το αναλαμβάνει το δημόσιο και δεύτερον, αυτή του η προσφορά να προικοδοτείται με δύο συμβάσεις οι οποίες για τους γνωρίζοντες ήταν σκανδαλωδώς ευνοϊκές για την επιχείρηση, δεδομένου ότι εδώ είχαμε το φαινόμενο "Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει". Είχαμε το δημόσιο, να δίνει στο δημόσιο μία παραγγελία.

Αυτές οι παραγγελίες, εάν συγκριθούν με τα αντίστοιχα δεδομένα της ελεύθερης αγοράς, φαίνεται ότι είναι εξόχως ευνοϊκές για τον ανάδοχο εκτελέσεώς τους. Ο ανάδοχος αυτός σήμερα είναι ο ιδιώτης επενδυτής, που επιλέξατε.

Και προχωρούμε:

"Έχουμε ονομαστική αποτίμηση της αξίας των ναυπηγείων τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000.) δρχ. τα οποία τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) με τον τρόπο και τη μέθοδο αποπληρωμής, περιορίζονται σε δώδεκα με δεκατέσσερα δισεκατομμύρια (12.000.000.000-14.000.000.000), λόγω της δυνατότητας μακράς, άτοκης εξόφλησης.

"Έχουμε αυτές τις δύο συμβάσεις με το Πολεμικό Ναυτικό και με τον Ο.Σ.Ε., ύψους είκοσι δισεκατομμυρίων (20.000.000.000), που το λιγότερο που θα αποφέρουν είναι ένα κέρδος της τάξεως των έξι δισεκατομμυρίων έως οκτώ δισεκατομμυρίων (6.000.000.000-8.000.000.000) δραχμών.

Και επιπλέον όλων αυτών, δεν έχουμε καμία απολύτως εξασφάλιση, υπέρ του Δημοσίου μέσα στη δεκαπενταετία της αποπληρωμής. Γιατί η μόνη εξασφάλιση είναι η εγγραφή υποθήκης στα ακίνητα, των ναυπηγείων τα οποία εκπιώνται στη συγκεκριμένη περίπτωση ότι έχουν αξία σαράντα δύο δισεκατομμυρίων (42.000.000.000) δραχμών, ενώ όλη η επένδυση, κινητά και ακίνητα, έχει εκτιμηθεί ότι αξίζει τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές.

Είναι κάποιες αντιφάσεις για τις οποίες οφείλετε, λόγω της διαφάνειας, υπέρ της οποίας κόπτεσθε τώρα τελευταία, να μας δώσετε εξηγήσεις.

Να πάμε στο φυσικό αέριο. Είναι γνωστό ότι πρόκειται για μια επένδυση πάρα πολύ σημαντική, και για λόγους οικονομικούς και για λόγους επενδυτικούς και για λόγους αναπτυξιακούς της χώρας, αλλά και για λόγους περιβαλλοντικούς. Και όμως, αυτή η σημαντική επένδυση, λόγω προφανούς ανικανότητας των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ενώ έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί και να είχε αρχίσει η διανομή του φυσικού αερίου το 1992, κατά την περίοδο 1987-1990 δεν είχε προχωρήσει σχεδόν καθόλου ή εν πάση περιπτώσει είχε μια σοβαρότατη καθυστέρηση, η οποία έδωσε το δικαίωμα στο αντισυμβαλλόμενο μέλος, το οποίο ήταν η Ρωσία, να καταγγείλει αυτήν τη συμφωνία και να απαιτήσει να καταπείσουν όλες οι εγγυήσεις και οι ρήτρες υπέρ αυτής. Τότε ήρθε η Νέα Δημοκρατία, η οποία κατόρθωσε με νέα επίσημη διαπραγμάτευση και έναντι κάποιων άλλων σημαντικών προσφορών, να διατηρήσει σε ισχύ τη συμφωνία και να προχωρήσει την κατασκευή του έργου, ώστε να έχουμε επιτέλους αυτή τη σημαντική, για τη βιομηχανία και την ανάπτυξη του τόπου επένδυση.

Μέσα σε αυτή τη συμφωνία περιλαμβανόταν η κατασκευή δύο τουλάχιστον εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής με κινητήρια δύναμη το φυσικό αέριο. Το ένα εργοστάσιο προβλεπόταν να γίνει στην ακριτική περιοχή του Σιδηροκάστρου, στο Νομό Σερρών, απ' όπου και εισέρχεται ο κεντρικός αγωγός στην Ελλάδα.

Επειδή, όμως, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήθελε να μην δημιουργηθεί κίνδυνος ανταγωνισμού ή σύγκρισης του κόστους παραγωγής της κλοβατώρας από τη Δ.Ε.Η., προς μία άλλη ομοειδή επιχείρηση στην Ελλάδα, γι' αυτό μόλις, κακή τη μοίρα της Ελλάδος, ανέλαβε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη διακυβέρνηση το 1993, ματαίωσε την κατασκευή αυτών των δύο

εργοστασίων, για να προστατεύσει τη Δ.Ε.Η. από τον κίνδυνο να εκτεθεί. Διότι αυτά τα δύο εργοστάσια θα παρήγαγαν ηλεκτρικό ρεύμα μικρότερου κόστους από την κρατική Δ.Ε.Η., την οποία για προφανείς λόγους ήθελε να διατηρήσει σε αυτήν την κατάσταση της πλήρους ασυδοσίας και του πλήρους μονοπωλίου που διατηρεί σήμερα.

Αυτό έχει σαν συνέπεια μία ζημία για την εθνική οικονομία, αλλά και μία μεγάλη ζημία για τον ακριτικό Νομό Σερρών και για τις άλλες ακριτικές περιοχές, οι οποίες περιμένουν τέτοιου είδους επενδύσεις, για να μπορέσουν να σταθούν οικονομικά, να μπορέσουν να διατηρήσουν τον πληθυσμό, ο οποίος διαρρέει ελλείψει εργασίας. Έχουμε αυτήν την περίπτωση για την οποία επίσης, θα παρακαλούσα την κυρία Υπουργό Ανάπτυξης να μας δώσει κάποιες εξηγήσεις: Γιατί στερήσατε το Νομό Σερρών από αυτό το βασικό έργο υποδομής, το οποίο είχε αποφασιστεί και το οποίο ήταν εξαιρετικά συμφέρον, έτσι όπως είχε συμφωνηθεί; Είναι γνωστό ότι ο επενδυτής θα έπρεπε να παραδώσει ένα εργοστάσιο έτοιμο σε λειτουργία και θα είχε συμφωνηθεί με βάση τα δεδομένα του διεθνούς ανταγωνισμού η τιμή της κλοβατώρας και μόνο, χωρίς να εμπλακεί το ελληνικό δημόσιο σε έλεγχο προσφορών ή σε άλλου είδους συμφωνίες.

Τέλος -κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την κατανόηση που δείξατε- ήθελα να επισημάνω στη Βουλή και να καταγγείλω τούτο: Το έργο μεταφοράς και διανομής φυσικού αερίου, το οποίο θεωρητικά έδωσε πολλές θέσεις εργασίας στους Έλληνες εργαζόμενους, σε ένα μεγάλο ποσοστό και σε ένα μεγάλο αριθμό απασχολεί ξένους εργάτες και λαθρομετανάστες, οι οποίοι αντικαθιστούν Έλληνες εργαζόμενους. Δεν προβλέπεται ούτε έλεγχος, από τις αρμόδιες υπηρεσίες, ποιοι εργάζονται εκεί αλλά ούτε φαίνεται να προβλέπεται από την αρχική ακόμη σύμβαση κάποια πρόνοια για το ποιοι θα έρθουν εδώ πέρα να δουλέψουν, μέσα στην Ελλάδα, ποιοι θα καταλάβουν αυτές τις περιπτώσιμες θέσεις εργασίας και τι θα γίνουν επιτέλους, οι Έλληνες εργαζόμενοι, οι οποίοι περιμένουν μάταια να βγάλουν ένα μεροκάματο.

Σε αυτά τα ερωτήματα νομίζω ότι θα έχουμε την τιμή και την ευκαιρία να πάρουμε κάποιες απαντήσεις και δεν θα εισπράξουμε την ειδήμονα σιωπή της κυρίας Υπουργού, όπως πολλές φορές δυστυχώς, μέχρι τώρα μας έχει συνηθίσει η Κυβέρνηση, όταν θέτουμε τέτοια οδυνηρά -π- να κάνουμε- και δυσάρεστα ερωτήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σπυριούννης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχει καθιερωθεί μία διαδικασία να παρεμβάλλονται οι Βουλευτές μετά τις βασικές ομιλίες και σε διάστημα τριών ωρών περίπου να ακούγεται και κανένας Βουλευτής. Πέρασαν πέντε ώρες για να ακουστεί Βουλευτής. Επισημαίνω -είναι δυσάρεστο- ότι η Αίθουσα απηχεί αυτή τη θλιβερή εικόνα μονίμως. Υπάρχουν μέτρα που μπορούν να βελτιώσουν την εικόνα της Αίθουσας και ένα από αυτά είναι η αξιοποίηση των Βουλευτών.

Ξέρω, υπάρχει ο Κανονισμός, δεν υπάρχει πρόβλημα, το θίγω όμως εκφράζοντας ένα γενικό παράπονο των Βουλευτών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Να μεταφερθεί και στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Σήμερα κουβεντάζουμε ένα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο που δεν περιορίζεται μόνο στη λύση του περιεχομένου προβλήματος, αλλά έχει και μία ευρύτερη αναγκαιότητα, έχει μία ευρύτερη απήχηση. Αντανάκλα μία συνολική εικόνα της εθνικής οικονομίας.

Και τον ελληνικό λαό δεν τον ενδιαφέρει αυτή η αντιμάχη του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα. Τον ελληνικό λαό τον ενδιαφέρει το ψωμάκι του, τον ενδιαφέρει η προοπτική της πατρίδας, τον πονά το μέλλον των παιδιών του, τον θλίβει η καθημερινή ολίσθηση της οικονομίας που πιέζεται από ένα δημόσιο χρέος τριάντα πέντε τρισεκατομμυρίων (35.000.000.000.000). Θα πάει τριάντα οκτώ τρισεκατομμύρια (38.000.000.000.000) με το τέλος του έτους και πάει λέγοντας.

Αντί, λοιπόν, να υπάρχει αυτή η αντιμαχία για το παρελθόν, κατά την άποψη μου θα ήταν ευλογότερο και γονιμότερο να μιλήσουμε για το παρόν και το μέλλον. Αυτά, όσον αφορά τις γενικές μου θέσεις.

Για το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα και εδώ, ενδιαφέρει η αποτελεσματικότητα. Αν θα είναι δημόσιο ή αν θα είναι ιδιωτικό, εκείνο που θα πρέπει να κυριαρχεί και να πρυτανεύει είναι πως θα το συγκροτήσουμε για να έχει στο τέλος θετικό αποτέλεσμα για το λαό και για τον εργαζόμενο άνθρωπο.

Αυτό πρέπει να ομολογήσουμε όλοι μας ότι δεν το πετύχαμε και οι μεν και οι δε και αυτή είναι η μοναδική αλήθεια. Η κλιμάκωση της ευθύνης είναι δευτερεύον θέμα. Ποιος το πληρώνει είναι το πρόβλημα και το πληρώνει και αυτό ο λαός μας.

Στο πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρεται με ιδιαίτερη ευαισθησία και ο ιδιωτικός τομέας. Επιτρέψτε μου να σας θυμίσω ότι ο ίδιος ο μακαρίτης ο Ανδρέας Παπανδρέου προ των εκλογών του 1993 είχε επισημάνει την ιδιαίτερη σημασία του ιδιωτικού τομέα και των ιδιωτικών επενδύσεων, λέγοντας μάλιστα ότι είναι ο πρώτος όρος για να μπορέσει η πατρίδα να πολεμήσει το αβάσταχτο δημόσιο χρέος.

Κάνουμε, λοιπόν, περιττές φιλολογίες και ευρισκόμενοι μπροστά στην πραγματικότητα είμαστε υποχρεωμένοι και να προσαρμόσουμε την πολιτική μας και να αποψιλώσουμε, αν θέλετε, την ιδεολογία μας και να την απαλείψουμε από τις νοσηρές ιδεοληψίες και να απαντήσουμε -θα χρησιμοποιήσω τον όρο γιατί είναι συνειδησή μου- με εκσυγχρονισμό, που σημαίνει την ικανότητα να προσαρμοστούμε στις μεταβαλλόμενες με ταχύτητα καταστάσεις σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της εθνικής μας ζωής, κάτω από το βάρος συγκυριών και υπό την πίεση των πραγμάτων που δημιουργεί η διεθνοποίηση της οικονομίας.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει δύο σκέλη. Το ένα σκέλος αφορά τα Ναυπηγεία Ελευσίνιας και το άλλος σκέλος το φυσικό αέριο. Το νομοσχέδιο έρχεται να κυρώσει δια νόμου και να προσδώσει μία ανάλογη βαρύτητα -είναι εξάλλου σύνθηες το μέτρο- επιλύοντας και ενδιάμεσα προβλήματα που αφορούν τρίτους ή προβλήματα που χρειάζονται νομοθετική ρύθμιση για να επιλυθούν.

"Έρχεται, λοιπόν, το νομοσχέδιο να κυρώσει τη σύμβαση μεταβίβασης των ναυπηγείων στην αντίστοιχη εταιρεία, να κυρώσει τη σύμβαση μεταξύ Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για την υπόθεση των αρματαγωγών και να κυρώσει τη νέα σύμβαση -αναδιαπραγμάτευση του Ο.Σ.Ε. με τη συγκεκριμένη εταιρεία του πρώτου για τα τρία αρματαγωγά, που είναι σπουδαιότατα πλοία. Έκανα πεζοναύτης και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι είναι εντελώς αναγκαία για το ναυτικό μας. Η διαμόρφωση της αμυντικής μας γραμμής καθιστά και τον εφοδιασμό του ναυτικού μας, με αυτού του τύπου τα πλοία, βασικό όρο της αμυντικής ικανότητας. Επίσης τις πενήντα οκτώ -αν θυμάμαι καλά τον αριθμό- φορτοάμαξες του Ο.Σ.Ε..

"Έρχεται να ρυθμίσει και χρόνια προβλήματα που εκκρεμούσαν στα συγκεκριμένα ναυπηγεία, ώστε να εξασφαλιστεί η ομαλή πορεία και της μεταβίβασης της κυριότητας και της λειτουργίας των ναυπηγείων.

Τέλος, έρχεται να κάνει ρυθμίσεις στη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων, ώστε στο μέλλον αυτές να πάρουν ταχύτερους, μονιμότερους ρυθμούς. Για το ιστορικό, θα περιοριστώ να πω ότι έγιναν δύο δημόσιοι διαγωνισμοί -δεν αναφέρω στην πρώτη προσπάθεια ιδιωτικοποίησης, την ατυχή- ο ένας το Φλεβάρη του '96 και ο άλλος τον Ιούνιο του '96, με επιτυχία του δεύτερου και εξασφαλίστηκαν ειδικοί συμφέροντες όροι, όπως αντιστοίχως περιγράφονται. Όποιος έχει το κουράγιο να αναλύσει την πραγματικότητα, οδηγείται στο συμπέρασμα ότι αυτό το αναγκαίο κακό είναι και αναπόφευκτο. Και μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης -και δεν μπορούμε να πούμε ότι αδιαφορούμε γι' αυτό το πλαίσιο, διότι αλλιώς δεν έχουμε δυνατότητα να συνλειτουργήσουμε και επομένως αντλούμε από πύθο Δαναίδων, όταν από την άλλη μεριά υφιστάμεθα τέτοιες καταπιεστικές προσπάθειες, για να πετύχουμε την οφειλομένη σύγκλιση- είμαστε υποχρεωμένοι να δεχθούμε τους όρους, που μας επιβάλλει ο αντίπαλος. Και οι όροι αυτοί είναι το

Κοινοτικό Δίκαιο. Ισχύει δυστυχώς και για μας.

Θα αναφέρω τον προϋπολογισμό του '94 ή του '95. Ένα τρισεκατομμύριο πεντακόσια δισεκατομμύρια (1.500.000.000.000) ήταν οι δημόσιες επενδύσεις στον προϋπολογισμό του 1994 και από αυτές τα δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) ήταν ελληνικά. Τα μισά ήταν περίπου από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα άλλα μισά ήταν από δανεισμό. Αυτή είναι η κατάσταση της οικονομίας.

Να πάω στον επόμενο και στο φετινό προϋπολογισμό; Μόνο τα είκοσι τέσσερα δισεκατομμύρια (24.000.000.000) από το ένα τρισεκατομμύριο εξακόσια εξήντα έξι δισεκατομμύρια (1.666.000.000.000) βάζει το ελληνικό δημόσιο. Αυτή είναι η κατάσταση. Ποια, λοιπόν, επαναλειτουργία με δημόσιες προϋποθέσεις μπορεί να υπάρξει στα συγκεκριμένα ναυπηγεία; Άρα, ήταν απαραίτητο ή το κλείσιμο ή η ιδιωτικοποίηση.

Και γίνεται με τους όρους. Ποιοι είναι αυτοί οι όροι; Είναι σαφείς, είναι ξεκάθαροι; Προσδιορίζουν το πλαίσιο συμφέροντος του ελληνικού δημοσίου; Το τίμημα είναι πρόσφορο; Από μηδέν μέχρι δεκατέσσερα δισεκατομμύρια. Αυτή ήταν η κορυφή, αυτή ήταν η κατάσταση. Έπιασε τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) σε δεκαπέντε χρόνια. Εξασφαλίζονται και αρκετές θέσεις εργασίας, επτακόσιες πενήντα συνολικά. Έχει πρόβλεψη για επενδυτικό πρόγραμμα; Βασικό κριτήριο για την ιδιωτικοποίηση. Έχει και 6,63 δισεκατομμύρια, αν θυμάμαι καλά, που είναι να επενδύσει ο συγκεκριμένος ιδιώτης, η συγκεκριμένη ναυπηγική και βιομηχανική επιχείρηση "ΕΛΕΥΣΙΝΑ Α.Ε.", που παίρνει τα ναυπηγεία.

Κατοχυρώνει το δημόσιο; Είναι ένα άλλο πρόβλημα, που το διαπραγματευτήκαμε εδώ μέσα. Έγινε αντικείμενο σοβαρού διαλόγου. Κατοχυρώνεται η προοπτική; Αναμφισβητήτως ναι. Και έχουμε τον όρο των γνωστών εγγυήσεων. Εγγυήσεις σαράντα τρία δισεκατομμύρια (43.000.000.000) με υποθήκες ναυτιλιακές κλπ., κυλιόμενη εγγυητική επιστολή ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000) δραχμών, υποθήκες ανταλλαγμάτων είκοσι τέσσερα δισεκατομμύρια (24.000.000.000), απαγόρευση μεταβίβασης. Αυτοί είναι όροι που εξασφαλίζουν την προοπτική. Κατοχυρώνουν σοβαρές εγγυήσεις.

Να πούμε και κάτι άλλο, για να είμαι και σχετικός. Γιατί γοητευτικό, χαρακτηριστικό, της δημοκρατίας είναι η σχετικότητα, όταν δεν αναφερόμαστε σε αρχές, σε οράματα, σε κομβικά σημεία ιδεολογιών. Ασφαλώς μπορεί να μην είναι τέλεια. Το εφικτό είναι η πολιτική, κύριοι συνάδελφοι. Το εφικτό είναι το περιεχόμενο της πολιτικής. Γιατί αλλιώς περιπλανείσαι πλέον σε χώρους φαντασίας, που δυστυχώς δεν έχουν αποτέλεσμα.

Και στην πολιτική μετρά το αποτέλεσμα. Προσωπικά πιστεύω, κυρία Υπουργέ, ότι έχει προοπτική η σύμβαση και γι' αυτό την ψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βαρίνος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα κυρώνεται η σύμβαση για τη μεταβίβαση των Ναυπηγείων Ελευσίνιας δηλαδή δίδεται επιτέλους μία λύση, που έπρεπε να δοθεί προ πολλού. Είναι πράγματι μία πονεμένη ιστορία, όπως είπε η κ. Βάσω Παπανδρέου που αποχώρησε, στην επιτροπή, η οποία κόστισε στον ελληνικό λαό τριάντα έξι δισεκατομμύρια (36.000.000.000) δραχμές και άλλα τόσα είχε κοστίσει πιο μπροστά, ενώ έγινε η αιτία -και δεν ντρέπομαι να το επαναλάβω και ας δυσανεξίσω τον κ. Ιωαννίδη- να δολοφονηθεί ένας νέος και δραστήριος άνθρωπος, ο Κωστής ο Περαιτικός.

Δεν είναι σωστό να λέμε και ιδιαίτερα η κα Παπανδρέου, ότι ο Περαιτικός δεν ήταν γνώστης της δουλειάς. Ο Περαιτικός ήταν γνώστης της δουλειάς, αλλά έκανε ένα μεγάλο λάθος. Ήθελε σαν πατριώτης να ναυπηγήσει για δικό του λογαριασμό και για φίλους του, πλοία στην Ελλάδα. Αυτό ήταν το μεγάλο λάθος που έκανε ο Κώστας Περαιτικός.

Γνωρίζετε ότι οι ναυπηγικές επιχειρήσεις είναι ένας άκρως

ανταγωνιστικός χώρος, όπου το κέρδος έρχεται μόνο όταν το ναυπηγείο βασίζεται σε χαμηλό κόστος παραγωγής και σε υψηλή ποιότητα κατασκευής. Όμως, για να επιτευχθεί αυτό το χαμηλό ανταγωνιστικό κόστος και η υψηλή ποιότητα των ναυπηγημάτων, απαιτούνται σύγχρονες μέθοδοι παραγωγής και σύγχρονη τεχνολογία.

Σε μερικές αναπτυσσόμενες χώρες ο κύριος συντελεστής ανταγωνιστικότητας είναι το χαμηλό κόστος των εργατικών χεριών. Όμως, μακροπρόθεσμα δεν μπορεί η επιχείρηση να βασιστεί αποκλειστικά σε αυτόν το συντελεστή. Το Ναυπηγείο της Ελευσίνας αλλά και τα άλλα ελληνικά ναυπηγεία έχουν πάψει προ πολλού να κατασκευάζουν ανταγωνιστικά γιατί είχαν υπέρριθμο προσωπικό, αλλά και γιατί δεν είναι σύγχρονα.

Για τους ίδιους λόγους δεν μπορούσε το Ναυπηγείο της Ελευσίνας να λειτουργήσει ως επικερδής επισκευαστική μονάδα. Στην ουσία σήμερα αυτό το ναυπηγείο -θέλω εδώ να συμφωνήσω με την κυρία Υπουργό, που είπε ότι κοστίζει από μηδέν έως δεκατέσσερα δισεκατομμύρια (0-14.000.000.000)- δεν κοστίζει τίποτε. Κανέναν σοβαρό ξένο επενδυτή -γι' αυτό και δεν ενδιαφέρθηκαν- δεν θα ερχόταν να πάρει αυτήν τη δουλειά. Και το ερώτημα που μπαίνει είναι γιατί την παίρνει αυτός. Διότι υπάρχει σύμβαση για τα αρματαγωγά, γιατί υπάρχει η δυνατότητα να φτιάξει τα βαγόνια. Αλλά και από τις τιμές αυτές, που εγώ προσωπικά ήλεγξα, δεν διαφαίνεται υπερκέρδος. Γι' αυτό έχω σοβαρότατες αμφιβολίες ότι αυτό το ναυπηγείο θα μπορέσει να συνεχίσει ομαλά στο μέλλον και αυτήν τη μαρτυρία μου θέλω να καταθέσω για άλλη μία φορά.

Αυτό θα πρέπει να το προσέξει πολύ το Υπουργείο Ανάπτυξης στο μέλλον. Και όμως, εμείς οι Έλληνες, που δεν έχουμε ανταγωνιστικά ναυπηγεία, έχουμε όλες τις προϋποθέσεις ν' αναπτύσουμε ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία στην πατρίδα μας, αφού οι Έλληνες πλοιοκτήτες διαχειρίζονται τρεις χιλιάδες διακόσια πλοία, στην ουσία το 16% του παγκόσμιου στόλου, όσον αφορά την μεταφορική ικανότητα και το 50% του στόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι η ναυτιλία μας ο μοναδικός τομέας της οικονομικής δραστηριότητας που η Ελλάδα υπερτερεί των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε καμία άλλη οικονομική δραστηριότητα η Ελλάδα δεν υπερτερεί των εταίρων της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, έχουμε μπροστά μας αυτήν τη στιγμή την απελευθέρωση του καμποτάζ για το 2004 και αυτό και είναι μία πρόκληση για το Υπουργείο Ανάπτυξης να δώσει τη δυνατότητα και εκείνα τα κίνητρα, ώστε οι Έλληνες πλοιοκτήτες, οι οποίοι θα πρέπει ν' ανανεώσουν υποχρεωτικά το στόλο τους, να το κάνουν στην Ελλάδα.

Αντιλαμβάνεσθε ότι μέσα σ' αυτόν τον άκρως ανταγωνιστικό χώρο, ούτε οι Έλληνες πλοιοκτήτες θα σταθούν σ' αυτήν την υποχρέωση- στην οποία στέκεται το κράτος αυτήν τη στιγμή- για να δώσει σ' αυτά τα ναυπηγεία τα τρία αρματαγωγά και που θα κάνει τρία χρόνια για να τα παραλάβει. Αν είναι δυνατόν να χρειαστεί τρία χρόνια να ναυτικό για να τα παραλάβει! Αυτή είναι η κατάσταση. Επομένως η Κυβέρνηση δεν μπορεί να επαναπαυθεί ότι κάνει σήμερα, έστω και καθυστερημένα, ένα σωστό βήμα με τη μεταβίβαση των Ναυπηγείων της Ελευσίνας.

Οφείλει να χαράξει μια σωστή ναυπηγική πολιτική, την οποία σήμερα δεν έχει, ώστε να βοηθήσει ουσιαστικά τη ναυπηγική επιχείρηση για να εκσυγχρονιστεί. Επίσης, θα πρέπει η Κυβέρνηση να είναι πολύ προσεκτική, όταν συζητά και αποφασίζει για τέτοια θέματα με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό το καλοκαίρι, αγαπητοί συνάδελφοι, μου έλεγε ένας γενικός διευθυντής γνωστού ιαπωνικού ναυπηγείου, ότι χρειάστηκαν μόνο οκτώ μήνες για να φτιάξουν και να παραδώσουν την περασμένη άνοιξη σ' έναν Έλληνα εφοπλιστή, συμπατριώτη μου Χιώτη, ένα υπερσύγχρονο δεξαμενόπλοιο εκατόν δέκα χιλιάδων (110.000) τόνων dead weight, ενώ υπολογίζει ότι ένα αδελφό πλοίο -επειδή υπάρχει πλέον εμπειρία με το πρώτο- θα παραδοθεί σε επτά μήνες. Αυτό το υπερσύγχρονο δεξαμενόπλοιο διακοσίων σαράντα μέτρων μήκους της επόμενης χιλιετίας που πληροί όλες τις προϋποθέσεις του αυστηρού αμερικάνικου oil pollution act,

δηλαδή με διπλούς πυθμένες, με διπλές πλευρικές δεξαμενές, με μηχανή είκοσι χιλιάδων ίππων, με προηγμένα συστήματα πλοήγησης και εξασφάλισης αποφυγής ρύπανσης του θαλασσίου περιβάλλοντος σε εξαιρετικά συμφέρουσα τιμή, εμείς δεν μπορούμε να το κάνουμε. Ούτε αυτά τα ναυπηγεία ούτε άλλα, μπορούν εδώ στην Ελλάδα να φτιάξουν τέτοια σκάφη. Συγκεκριμένα αυτό το ναυπηγείο γι' αυτήν τη δουλειά θέλει εφτά χρόνια. Εγώ, τόσο το υπελόγισα, ότι τόσες εργατώρες θα χρειαστεί και με τιμή τρεις φορές πιο ακριβή απ' αυτήν που έδωσαν οι γι�πωνέζοι.

Αυτό, λοιπόν, το σύγχρονο ναυπηγείο δεν έχει περισσότερους μόνιμους εργάτες απ' αυτούς που η σύμβαση δίδει στο ναυπηγείο της Ελευσίνας. Εξάλλου, τα σύγχρονα ευρωπαϊκά δανέζικα και γερμανικά ναυπηγεία, λειτουργούν σήμερα με τους ίδιους πάνω-κάτω εργάτες που προβλέπονται απ' αυτήν τη σύμβαση. Όμως, χιλιάδες άλλοι εργάτες απασχολούνται από τους υπερεργολάβους για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των ναυπηγήσεων.

Βεβαίως, εμείς, όπως είπα προηγουμένως, θα αργήσουμε πολύ για να φτάσουμε σ' αυτό το επίπεδο. Όμως, στη δεκαετία του 1970, με τη ναυπήγηση των SD14 από τα ελληνικά ναυπηγεία, βρεθήκαμε πολύ κοντά στην εποχή που οι γι�πωνέζοι παραλλήλως ναυπηγούσαν μαζί με τα freedoms που και εγώ είχα την ευκαιρία και την τύχη να παρακολουθήσω τότε. Όμως, η δεκαετία του 1980 -να λέμε τα πράγματα όπως έχουν- ήταν αρκετή για να καταστρέψει αυτήν την προσπάθεια, αφού τότε επεκράτησε η άποψη της μετατροπής των ναυπηγείων σε επιχειρήσεις, όπου μπορούσαν να τακτοποιηθούν οι κομματικοί φίλοι, αφού τις ζημιές τις πλήρωνε ο ελληνικός λαός και ο φορολογούμενος και κανείς δεν ενδιαφερόταν για τον εκσυγχρονισμό των ναυπηγείων.

Αυτό το κόστος τώρα, υπολογίζεται τουλάχιστον σε διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές. Εγώ τόσο έχω υπολογίσει αυτό το νόμμο. Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν σημαντική ευθύνη γι' αυτήν την κατάσταση. Αυτή την αναγκαιότητα του εκσυγχρονισμού επεσήμανε πολλές φορές ο Κωστής Περαιτικός. Έχω διαβάσει τα γραπτά του, το 1994 και το 1995. Ζήτησε, δε, τη βοήθεια της πολιτείας. Όμως η Κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο Πρωθυπουργός θα πρέπει να εξηγήσουν στον ελληνικό λαό γιατί τώρα παραχωρούνται πολλαπλώς περισσότερα απ' αυτά που είχε ζητήσει τότε ο Περαιτικός.

Χάθηκαν χρόνος, θέσεις εργασίας και πολλά χρήματα από το ελληνικό δημόσιο, γιατί αδικαιολόγητα ο τότε αρμόδιος Υπουργός και σημερινός Πρωθυπουργός, αρνήθηκε να συζητήσει τις προτάσεις εξυγίανσης και εκσυγχρονισμού που είχαν κατατεθεί.

Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση η προσπάθεια της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Ανάπτυξης να κλείσει αυτήν την υπόθεση. Το έχω πει και στην επιτροπή. Όμως, θα πρέπει να την κλείσει σωστά, για να έχει επιτυχία. Δεν μπορούν να εξαιρεθούν απ' αυτήν τη συμφωνία οι υπερεργολάβοι και οι προμηθευτές, οι οποίοι επωμίσθηκαν και θα ξαναεπωμισθούν το βάρος της επιτυχημένης παραγωγής. Στην ουσία αυτοί κράτησαν το ναυπηγείο ανοιχτό με τη δουλειά τους και τα κεφάλαια που διέθεσαν. Οι εκκαθαριστές κακώς τους αγνόησαν. Τα τρία δισεκατομμύρια που τους χρωστάτε, πότε θα τα πάρουν;

Ποιος θα τους πληρώσει; Εγώ, ο κ. Σαλαγκούδης και ο κ. Τζωάννος έχουμε καταθέσει μία τροπολογία γι' αυτήν την υπόθεση. Να το κλείσουμε αυτό το θέμα. Οι αγοραστές, οι οποίοι είναι πεπειραμένοι, θα χρειαστούν την πλήρη εφαρμογή της σύμβασης, δίχως καθυστερήσεις εκ μέρους του δημοσίου, όσον αφορά ιδιαίτερα τις κρατικές ναυπηγικές και κατασκευές, αλλά και τη βοήθεια του Υπουργείου Ανάπτυξης σε θέματα ανταγωνισμού και εκσυγχρονισμού του ναυπηγείου.

Κλείνοντας θέλω να σας πω, να μην κάνετε άλλα λάθη. Δεν παίρνει άλλο. Αν αποτύχουμε πάλι σ' αυτό το "άνοιγμα" του ναυπηγείου, τότε θα έλθουν αλυσιδωτά τα κλεισίματα των άλλων ναυπηγείων. Η "πίτα" των ναυπηγήσεων και των

επισκευών είναι συγκεκριμένη στην Ελλάδα. Αυτή μοιράζεται. Εάν το ναυπηγείο χρεωκοπήσει, θα παρασύρει και όλα τα άλλα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμη φορά θέλω να επιστήσω την προσοχή σας, γιατί το τελευταίο διάστημα οι συμβάσεις -κυρίως οι μεγάλες- έρχονται στη Βουλή προς επικύρωση. Είναι μία νέα πρακτική, η οποία, κατά τη γνώμη μου, δεν βοηθά τη διαφάνεια, διότι εδώ δεν κάνουμε τίποτε άλλο, παρά να διαβάζουμε μία σύμβαση, την οποία δεν μπορεί να ερμηνεύσει κανείς. Δεν έχω τίποτα με τη συγκεκριμένη σύμβαση, αλλά σαν γενική παρατήρηση, πιστεύω ότι η Κυβέρνηση οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της για τις συμβάσεις, ακόμα και για τις αποκρατικοποιήσεις.

Πίσω από την έγκριση της Βουλής μπορεί να κρύβονται οποιεσδήποτε απόψεις και αντιλήψεις και οποιαδήποτε συμφέροντα.

Πριν μπω στο νομοσχέδιο -επειδή άκουσα τον κ. Τσοβόλα, καθώς και πολλούς συναδέλφους- θέλω να πω την άποψη της Νέας Δημοκρατίας και προσωπικά τη δική μου. Νομίζω ότι η άποψη αυτή έχει καθιερωθεί διεθνώς και έχει γίνει δεκτή σε Ανατολή και Δύση, στα παλιά φιλελεύθερα συστήματα και στα παλιά σοσιαλιστικά και κομμουνιστικά συστήματα. Δεν είναι δυνατόν να προχωρήσουμε στην ανάπτυξη, την οποία τόσο έχει ανάγκη ο τόπος, εάν δεν εφαρμόσουμε το φιλελεύθερο σύστημα, εάν δεν εφαρμόσουμε το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας που δικαιώθηκε -αν θέλετε, τα τελευταία χρόνια- και για το οποίο είμαστε υπερήφανοι.

Εδώ θέλω να πω ότι η ανταγωνιστικότητα, που αποτελεί τη λέξη κλειδί στη διεθνή οικονομία, είναι πάνω απ' όλα. Και απεδείχθη ότι το δημόσιο δεν μπορεί να είναι ανταγωνιστικό και το συντομότερο δυνατό πρέπει να πάψει να είναι επιχειρηματίας. Να περιοριστεί στο ρόλο που πρέπει να παίζει ένα κράτος. Απέτυχε, όπου παίζει το ρόλο του επιχειρηματία.

Κύρια Υπουργέ, χαίρομαι που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνειδητοποίησε ότι το κράτος δεν είναι ειδικό και κατάλληλο για όλα.

Και χαίρομαι ακόμη περισσότερο διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τώρα πρόσφατα, μας έλεγε σε ανακοίνωση της 27ης Ιουλίου 1993 ότι ξεπουλάτε τα Ναυπηγεία, ότι "οι άρπαγες του δημοσίου πλούτου" -διαβάζω απλές λέξεις- "η εξωφρενική ληστεία του εθνικού πλούτου" και καταλήγατε ότι δεν είναι δυνατόν να πουληθούν τα ναυπηγεία, διότι ανήκουν στις μονάδες στρατηγικής σημασίας και πρέπει να ενταχθούν στο πλαίσιο ενός ενιαίου φορέα αμυντικής και ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας. Χαίρομαι που τα καταλάβατε και χαίρομαι που σήμερα φέρντε αυτήν τη σύμβαση για να την κυρώσουμε.

Τώρα να πάω και λίγο πιο πίσω να δω ιστορικά και πως έχει το θέμα. Η Νέα Δημοκρατία έδωσε στον Όμιλο Περαικού τα Ναυπηγεία, μία αποκρατικοποίηση, κατά τη δική μου άποψη, πάρα πολύ σωστή. Το αν το τίμημα ήταν μεγάλο ή μικρό ας μην παίζουμε και ούτε θα συζητήσω απόψε αν το σημερινό τίμημα είναι μικρό ή μεγάλο. Το τίμημα στις προβληματικές επιχειρήσεις μπορεί να είναι μηδενικό, αρκεί να εξασφαλιστεί τι; Πρώτον, οι εργαζόμενοι να παραμείνουν στις θέσεις τους και δεύτερον, η μονάδα να λειτουργήσει και να παράγει εθνικό προϊόν. Και για να παράγει εθνικό προϊόν θα πρέπει να είναι ανταγωνιστική, θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί, θα πρέπει να βοηθηθεί.

Μετά την παραίτηση του Όμιλου Περαικού έχουμε το εξής ιστορικό μπροστά μας που το έζησα, διότι ασχολήθηκα με το θέμα: "Έχουμε τον κ. Σημίτη τότε Υπουργό Βιομηχανίας να μην έχει ιδέα για το θέμα. Εκ των υστέρων απεδείχθη, από τα κείμενα τα οποία διαβάσαμε, ότι επί δεκαεννιά μήνες υπήρχε στο Υπουργείο του από τον Περαικό πρόταση εκσυγχρονισμού και αναδιάρθρωσης των ναυπηγείων ποσού έντεκα δισεκατομμυρίων (11.000.000.000) δραχμών και δεν απήντησε ποτέ επί αυτού, παρόλο ότι υπήρχε, όπως ακούστηκε, και έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αυτή ήταν η δύσκολη υπόθεση.

Δεύτερον, έχουμε είκοσι δύο μήνες τον κ. Σημίτη να τον παρακαλεί ο κ. Περαιτός -κυρίε Ιωαννίδη, δεν είστε εδώ- για να τον δει ως αρμόδιο Υπουργό και δεν τον δέχεται. Έχουμε τα παράπονα ότι δεν του έδωσαν καμία σημασία. Μάλιστα σε μία επιστολή του -και θα τα καταθέσω αυτά τώρα- σε μία συνέντευξη στο "ΒΗΜΑ" της εποχής εκείνης ο Περαιτός έλεγε, "καλά έχω δύο χιλιάδες εργαζόμενους και είναι μία από τις μεγαλύτερες βιομηχανικές επιχειρήσεις της χώρας και δεν με δέχεται ο κύριος Υπουργός επί είκοσι δύο μήνες". Και "η θεά τύχη με βοήθησε" -είναι κείμενο του πατέρα Περαιτού- που του έδωσε την ευκαιρία στη διάρκεια αεροπορικού ταξιδιού από το Λονδίνο προς την Αθήνα στις αρχές του 1994 να συναντήσει τον κ. Σημίτη.

Και λέει και κάτι άλλο παρακάτω "ότι δεν αιφνιδιάστηκε, κύριοι της Κυβέρνησης, διότι δι' αυτού του υπομνήματος, δι' εκείνου του υπομνήματος... κλπ.". Τους έλεγε σε επιστολή δύο χρόνια νωρίτερα, στις 19.12.1994, ότι "σε περίπτωση κατά την οποία δεν εγκριθεί μερική χρηματοδότηση στο πλαίσιο των αναπτυξιακών νόμων του επενδυτικού σχεδίου αναδιάρθρωσης και εκσυγχρονισμού των Ναυπηγείων Ελευσίνος που υπεβλήθη στο ΥΒΕΤ, τότε δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να αποχωρήσουμε και από τα Ναυπηγεία Ελευσίνος". Και το έλεγε περίπου δύο χρόνια πριν αποχωρήσει.

Κανένας αιφνιδιασμός δεν υπήρξε. Καμία βοήθεια δεν υπήρξε. Εάν δεν θέλαμε τον Περαιτό για λόγους πολιτικούς, θα έπρεπε να το δηλώσουμε δημόσια. Διότι ο Περαιτός ήταν ο επιχειρηματίας που πήρε την επιχείρηση να την εξυγιάνει και δεν τον βοηθήσαμε.

Και καταγγέλλουμε σήμερα ότι πήρε δάνεια. Γιατί του δίνανε τότε τα δάνεια; Ποιές ήταν οι τράπεζες αυτές που του έδιναν τα δάνεια όταν η Κυβέρνηση δεν τον ήθελε ως επιχειρηματία;

Αυτό το καταθέτω για να είναι στο αρχείο, όπως καταθέτω και την εφημερίδα το "ΒΗΜΑ" γι' αυτά τα οποία ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό, ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Ν. Κωστόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Την περίοδο εκείνη, λοιπόν, στις 14 Αυγούστου 1995 παρέδωσε τα ναυπηγεία. Στις 18 Αυγούστου βγήκε η Νέα Δημοκρατία και κατήγγειλε τότε με ανακοινώσεις της στον Τύπο και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και με συνέντευξη Τύπου την κυβέρνηση. Και κατήγγειλε τότε τον κ. Σημίτη αρμόδιο Υπουργό ότι για τα ναυπηγεία μας λειδορούν στην Ευρώπη, ότι δεν απορροφήσατε, κύριε Σημίτη -θυμάμαι και την ανακοίνωση- ει μη μόνο το 2% των κοινοτικών πόρων του Υπουργείου σας.

Και δεν είμαστε εμείς μόνο που τα είπαμε αυτά. Μετά από μία εβδομάδα ακολούθησε ο κ. Παπουτσής -το θυμάστε πιστεύω όλοι- και του είπε ότι, δεν απορρόφησες κεφάλαια που έπρεπε να απορροφήσεις. Και μετά από μία εβδομάδα -γεγονότα αναφέρω- ακολούθησε ο μακαρίτης Παπανδρέου στη Θεσσαλονίκη όταν είπε το περίφημο, πράγματι δεν έχουμε ναυπηγοεπισκευαστική πολιτική και ουσία απέπεμψε τον κ. Σημίτη!

Αυτή ήταν η πολιτική της κυβέρνησης στην ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη με αποτέλεσμα να συμπαράσυνονται όλοι, Σκαρामαγκάς... τα πάντα και όλες οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που όπως ξέρετε είναι χιλιάδες που δουλεύουν για τα ναυπηγεία.

Σήμερα, λοιπόν, νομίζω ότι η σύμβαση είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Εγώ δεν θα σταθώ στις λεπτομέρειες, φαντάζομαι ότι είναι σωστή η σύμβαση, όμως έχω να κάνω κάποιες παρατηρήσεις. Η σύμβαση αυτή είναι ιδιωτική υπόθεση του δημοσίου, της Τράπεζας Επενδύσεων, της εκπροσώπου των εκκαθαριστών που είναι και αυτή υπό εκκαθάριση -άλλη μεγάλη εφεύρεση- και των επιχειρήσεων που ανέλαβαν τα ναυπηγεία. Όμως, κύριε Υπουργέ, θέλω να κάνω μία παρατήρηση. Δεν αναφέρετε πουθενά -εκτός του ότι ακούστηκαν εδώ- τα δάνεια τα οποία πήρε ο Όμιλος Περαιτού. Τα πήρε με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου και ήδη εκπίπτουν εις βάρος

και αυξάνουν το δημόσιο χρέος;

Επίσης, δεν αναφέρεται καν παθητικό. Τις υποχρεώσεις προς οποιουσδήποτε τρίτους εκτός από τις τράπεζες, τις αναλαμβάνει το ελληνικό δημόσιο; Εκτός βέβαια από το δάνειο του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που θα πληρωθούν οι αποζημιώσεις του προσωπικού.

Και τέλος από το 1995, στις 14 Αυγούστου, μέχρι σήμερα εκείνο το περίφημο προσωπικό που μας στοίχιζε περίπου δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) από τις τράπεζες με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου χωρίς να παράγουμε εθνικό έργο -το επαναλαμβάνω αυτό- ποιος θα το πληρώσει; Πού βρίσκονται αυτά; Γιατί δεν αναφέρονται στη σύμβαση;

Πιστεύω, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο σας είναι ελλιπές, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν συμφωνώ με τη σύμβαση, ώστε να ιδιωτικοποιηθούν τα ναυπηγεία. Πιστεύω και εύχομαι στους επιχειρηματίες να πετύχουν, όπως πέτυχαν και στο Νεώριο. Πιστεύω ότι τα ναυπηγεία θα γίνουν ένας τόπος παραγωγής εθνικού προϊόντος, πιστεύω ότι οι εργαζόμενοι δεν θα είναι μόνο επτακόσιοι πενήντα, αλλά θα είναι περισσότεροι όμως το νομοσχέδιό σας είναι ατελές.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος ελπίζω στην κατ' άρθρο συζήτηση να έχω την ευκαιρία να πω αρκετά και γι' αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Ακριτίδης, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο αυτό αναφερόμενο σε εντελώς συγκεκριμένα ζητήματα, τα οποία επιχειρεί να ρυθμίσει έχει αρχή:

Η αρχή του αφορά τις παραγωγικές και ενεργειακές δομές της χώρας και η σημασία της χρωματίζεται κυρίως όχι από την προοπτική αυτών των ρυθμίσεων, για τις οποίες δεν υπήρξαν συστατικές διαφωνίες, αλλά από το βεβαρημένο προηγούμενο ιστορικό και από τους όρους μέσα από τους οποίους επιχειρείται η εφαρμογή αυτών των ρυθμίσεων.

Επειδή εξαντλήθηκε ουσιαστικά η συζήτηση εγώ θα περιοριστώ σε μερικές επισημάνσεις:

Η πρώτη αφορά την υπευθυνότητα, με την οποία τοποθετήθηκαν οι συνάδελφοι, εκτός από εκείνους που δεν μπόρεσαν να αποφύγουν τον πειρασμό των δογματικών ιδεοληψιών. Αλλά θα μπορούσα να σημειώσω με πολύ θετικό τρόπο τις τοποθετήσεις των συναδέλφων Βουλευτών που μόλις προηγήθηκαν στο Βήμα. Πραγματικά ήταν τοποθετήσεις υπεύθυνες από κάθε άποψη και νομίζω ότι εδώ πρέπει να εντοπίσουμε την πολιτική σημασία του διαλόγου που γίνεται μέσα στη Βουλή.

Τώρα, η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω είναι επί της ουσίας σε ό,τι αφορά τη σύμβαση για το Ναυπηγείο της Ελευσίνας.

Είπα ότι βαρύνει το ιστορικό. Και εδώ, δυστυχώς, βαρύνει η τραγική περιπέτεια της υπόθεσης Περατικού, η οποία τονίστηκε, και βεβαίως οι πρόσθετες συνέπειες, οι οποίες υπήρξαν γύρω από αυτό το ναυπηγείο και γενικότερα γύρω από τη ναυπηγική βιομηχανία της χώρας. Δεν ξέρω πόσο τονίστηκε το γεγονός ότι το συσσωρευμένο χρέος, που δημιουργήθηκε σε βάρος της Εμπορικής Τράπεζας μόνο, είναι εκατόν εβδομήντα πέντε δισεκατομμύρια (175.000.000.000)δραχμές. Στην περίοδο μόνο της εκκαθάρισης προστέθηκε κόστος δώδεκα δισεκατομμυρίων (12.000.000.000) δραχμών. Είναι χορός, τραγικός, δισεκατομμυρίων. Και βεβαίως, αν θέλαμε να δούμε την περίπτωση αυτής της μονάδας με κριτήρια αγοράια και οικονομικού ορθολογισμού, θα έπρεπε να συμφωνήσουμε όλοι ότι αυτό το ναυπηγείο ήταν από καιρό νεκρό. Με τη σύμβαση αυτή επιχειρείται να επανέλθει στη ζωή και, θα έλεγα, να λειτουργήσει, όχι μόνο προς όφελος των εργαζομένων, αλλά της ίδιας της οικονομίας και ίσως θα μπορούσαμε να μιλήσουμε και προς όφελος και της Εθνικής Άμυνας, αφού θα έχουμε μία ακόμα μονάδα που μπορεί να κατασκευάσει τα αρματαγωγά κ.ο.κ.

Ετέθη το ζήτημα του κατά πόσον αυτή η αναβίωση είναι υπόθεση βιώσιμη που έχει προοπτική. Η κυρία Υπουργός ετόνισε, αυτό που και στην εισηγητική έκθεση λέγεται, ότι

υπάρχουν εγγυήσεις επαρκείς, που μπορεί να μας ικανοποιούν, οι οποίες προκύπτουν, όχι μόνο από τους όρους της συγκεκριμένης συμφωνίας και των συγκεκριμένων οικονομικών εγγυήσεων που προσφέρονται, αλλά και από την ταυτότητα των αγοραστών και από το γεγονός ότι συμφωνεί και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το Πολεμικό Ναυτικό, αλλά και ο ΟΣΕ που το εξέτασε και βεβαίως από το γεγονός ότι τη σύμβαση πώλησης τη διαπραγματεύτηκαν οι μεγάλοι πιστωτές, οι οποίοι αν δεν εξασφάλισαν τα συμφέροντά τους, πιστεύω ότι εξασφάλισαν το ελάχιστο των απωλειών μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων.

Ο κ.Βαρίνος έθεσε το θέμα προηγουμένως των υπερβολών και των μικρών πιστωτών προμηθευτών και ζήτησε, απ' ό,τι αντελήφθη, με τροπολογία που καταθέτει, να αντιμετωπισθεί και το ζήτημα αυτών μέσα σε αυτό το κολοσσιαίο θέμα. Και εγώ πιστεύω ότι είναι πολύ εύλογο το αίτημα που καταθέτει ο συνάδελφος και όσοι άλλοι το καταθέτουν και είναι μία από τις περιπτώσεις, όχι η μοναδική, που απομένει, νομίζω, να δούμε.

Για να κλείσω με το θέμα αυτό, κύριε Πρόεδρε, η αίσθησή μου είναι ότι αν αξίζει να γίνεται διάλογος για το θέμα αυτό εδώ στη Βουλή είναι για να συμβάλλουμε, πρώτον, στο να γίνει κατανοητό το πρόβλημα προς όλες τις κατευθύνσεις και δεύτερον, όλοι μαζί να τονίσουμε, προς την πλευρά της Κυβέρνησης ότι πρέπει να καταβληθεί μεγάλη προσπάθεια, ώστε το ναυπηγείο να μπορέσει να επιβιώσει και να ελαχιστοποιηθούν τα προβλήματα που υπάρχουν στη συνέχεια.

Δεν αμφιβάλλω καθόλου ότι η Κυβέρνηση και η παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης ευφορούνται από τις ίδιες αρχές. Αλλά δεν βρίσκω ότι θα μπορούσαμε εμείς στη Βουλή να πούμε κάτι θετικότερο.

Κλείνω λέγοντας ότι στη διαρκή επιτροπή όταν εντυπωσιακό το γεγονός -και πειστικό νομίζω- ότι όλες οι πλευρές, που σχετίζονται με αυτήν τη ρύθμιση της σύμβασης, ήταν θετικές, υπήρχε μία συμφωνία, υπήρχε μία συναίνεση. Νομίζω ότι και η πολιτική συμφωνία είναι ένα χρέος που το έχουμε.

Σε ό,τι αφορά τώρα το δεύτερο σκέλος, που αφορά το φυσικό αέριο.

Η πρώτη παρατήρησή μου είναι αυτή που έγινε και από άλλες πλευρές, ότι οι προτάσεις αυτές, που ολοκληρώνουν το σύστημα με το οποίο θα φθάσει στην κατανάλωση το φυσικό αέριο, έχουν καθυστερήσει. Αυτό φυσικά έχει ποικίλες συνέπειες, που έχουν ήδη τονιστεί.

Επίσης, θέλω να σημειώσω ότι όλο αυτό το πλαίσιο οργάνωσης της διανομής είχε μια ιστορία, μια πορεία, που πέρασε από βαθιές αλλαγές. Αλλιώς είχε ξεκινήσει, αλλιώς καταλήγει. Η γνώμη μου είναι ότι όπως τώρα συμπληρώνεται και με τις δυνατότητες που παρέχουν οι ρυθμίσεις αυτές, προωθούνται με ευέλικτο τρόπο και οι διαγωνισμοί που πρόκειται να γίνουν, αλλά από εκεί και πέρα διαμορφώνονται με ευέλικτο τρόπο και οι σχέσεις ανάμεσα στη ΔΕΠΑ, που είναι ο ουσιαστικός κύριος του συνόλου του έργου και των επενδύσεων οι οποίοι θα αναλάβουν την παροχή, στο τελικό στάδιο, του φυσικού αερίου, και οι οποίες νομίζω ότι είναι ικανοποιητικές.

Προβληματίστηκα και εγώ από την παρατήρηση που έκανε ο επίτιμος πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Δεν βρίσκω ποια είναι η σκοπιμότητα του ναβάλου του δημόσιου συμφέρον ως όρο, προκειμένου να μπορούμε να τροποποιούμε αυτήν τη σύμβαση. Δεν ξέρω τι είναι αυτό που μπορεί να φοβάται κανείς.

Ίσως με άλλον τρόπο, επί τη βάση των σχέσεων ιδιοκτησίας, αφού το δημόσιο έχει το 51%, αλλά δεν θέλω να επιμείνω. Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση το έχει μελετήσει και αυτό.

Η επένδυση είναι κολοσσιαία -το γνωρίζουμε όλοι αυτό- και φυσικά έχει και την αναπτυξιακή της διάσταση και βεβαίως και η περιβαλλοντική είναι α priori δεδομένη, καθώς επίσης έχει και άλλες διαστάσεις. Παραδείγματος χάρη, η αλλαγή της ισορροπίας στην πρώτη ύλη της ενεργειακής κατανάλωσης. Αυτά είναι δεδομένα και γνωστά πράγματα.

Θέλω να συμφωνήσω με την κυρία Υπουργό στην παρατήρησή της για τη διαφορετική τιμολόγηση. Η Αίθουσα ευτυχώς

-δεν ξέρω στη συζήτηση των άρθρων τι στάση θα πάρει- δεν έδωσε ιδιαίτερη βαρύτητα, όπως είχε γίνει στη συζήτηση στην επιτροπή και θέλω να πω, διότι νομίζω ότι αυτό έμεινε για μας, για το λόγο της Βουλής, ότι εγώ, κύριε Πρόεδρε, επιμένω στην εξαίρεση από τις διατάξεις του ν.2190 του τρόπου προσλήψεως σε αυτές τις επιχειρήσεις. Η επιχειρηματολογία έγινε. Επενδύτες οι οποίοι θα έχουν ανάγκη με τα δικά τους κριτήρια, θα πρέπει να κάνουν τις επιλογές προσωπικού, διότι αυτοί θα φέρουν το κόστος της οικονομικής διαχείρισης αυτής της υπόθεσης και πρέπει να μπορούν να επιλέγουν το προσωπικό.

Υπάρχει και ένας δεύτερος λόγος, ότι αυτό το προσωπικό μπορεί να έχει ποικίλη προέλευση, δηλαδή από το εσωτερικό ή από το εξωτερικό και πολύ περισσότερο ότι οι ανάγκες ασφαλώς θα είναι κλιμακωτές και εξελισσόμενες.

Νομίζω λοιπόν, ότι σε αυτό το σημείο η Βουλή πρέπει να βοηθήσει την κυρία Υπουργό, ώστε να κρατήσει αυτήν την εξαίρεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Γκελεστάθης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η παρεμβολή της ομιλίας της κυρίας Υπουργού αμέσως μετά τις ομιλίες των δύο εισηγητών και των τριών ειδικών αγορητών, βλέπετε ότι απορύθμισε την τάξη της συζητήσεως και για το λόγο αυτόν εξακολουθούμε τώρα τη συζήτηση ενώπιον δύο συναδέλφων της Κυβερνητικής πλευράς και έξι συναδέλφων της Αντιπολίτευσης.

Για το λόγο αυτόν, κύριε Πρόεδρε, έπρεπε εσείς να συστήσετε στην κυρία Υπουργό να επιφυλαχθεί να μιλήσει μετά την εξάντληση του καταλόγου των ομιλητών.

Προσπαθεί ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής να αναβαθμίσει τις εργασίες της, αλλά με αυτόν τον τρόπο η Κυβέρνηση επιτυγχάνει το αντίθετο αποτέλεσμα.

Οι εμπειριστατωμένες ομιλίες του κυρίου εισηγητού της παρατάξεώς μας και της κυρίας κοινοβουλευτικής εκπροσώπου μας κάλυψαν το υπό συζήτηση νομοσχέδιο και ανέπτυξαν τις απόψεις της παρατάξεώς μας για την υπό κύρωση σύμβαση.

Η τακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όμως, να φέρνει συμβάσεις προς κύρωση στην Εθνική Αντιπροσωπεία είναι απαράδεκτη, διότι μεταβάλλει τη Βουλή σε καθαρτήριο. Δηλαδή η Κυβέρνηση δεν θέλει να αναλαμβάνει τις ευθύνες της και θέλει να τις μετατοπίζει στην Εθνική Αντιπροσωπεία, αφού άλλωστε εδώ δεν υπάρχει δυνατότητα τροποποίησης των όρων της υπό κύρωση σύμβασης. Απλώς, ή ψηφίζουμε ή καταψηφίζουμε.

Επομένως η τακτική αυτή είναι απαράδεκτη και δεν θα έπρεπε να έχει επιχειρηθεί μέχρι σήμερα, αλλά, εν πάση περιπτώσει, θα πρέπει να σταματήσει. Είναι επιγραμματικό το άρθρο που δημοσίευσε σε αθηναϊκές εφημερίδες ο Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο κύριος Παναγιώτης Κρητικός, για το θέμα αυτό, που είχε επικεφαλίδα "Η Βουλή δεν μπορεί να είναι καθαρτήριο".

"Όπως είναι γνωστό, το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας είναι υπέρ της αποκρατικοποίησης των Δημοσίων Επιχειρήσεων και των Κρατικών Οργανισμών, πλην εκείνων που πρέπει να είναι καθ'ολοκληρία στο δημόσιο ή εκείνων που πρέπει να ελέγχονται κατά 51% από το δημόσιο.

Η αποκρατικοποίηση, όμως, των προβληματικών επιχειρήσεων πρέπει να βρίσκει σύμφωνες όλες τις παρατάξεις, αφού κρίνεται ως αναγκαία προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, αλλά και για την προώθηση της ανάπτυξης και πέραν αυτών, για το σταμάτημα της δημιουργίας νέων ελλειμμάτων.

Εδώ, όμως, πρέπει να επιστημόσουμε την τακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον τομέα αυτό.

Από το 1974 μέχρι το 1981, ως Αντιπολίτευση στην Αίθουσα αυτή, θυμόμαστε όλοι εκείνα τα βαρύγδουπα τα οποία εξαπολύοντο εναντίον του λαού μας για τις πολυεθνικές εταιρείες, για τα ντόπια και ξένα κεφάλαια που εκμεταλλευόντουσαν τον ιδρώτα του λαού μας και όλα εκείνα τα γνωστά και απαράδεκτα, τα οποία όμως είχαν δημιουργήσει το κλίμα στη χώρα μας, που σαφώς έβαινε εναντίον της ανάπτυξης της οικονομίας μας.

Από το 1981 μέχρι το 1989, παρακολουθήσαμε την κραιπάλη της τακτικής των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τη διεύρυνση του δημόσιου τομέα με τη δημιουργία των προβληματικών επιχειρήσεων. Εδώ άλλωστε είχε γίνει και κρατική εταιρεία για να πουλάει καφέδες.

"Έτσι φθάσαμε στο αποτέλεσμα η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 1993, να διαγράψει και ένα έλλειμμα της τάξεως των οκτακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (850.000.000.000) δραχμών της Κρατικής τράπεζας της ΕΤΒΑ.

Το 1990-1993 έγινε προσπάθεια από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να εξυγιάνει το δημόσιο τομέα και έτσι, δημιουργώντας το απαραίτητο νομοθετικό πλαίσιο, σταθεροποιώντας την οικονομική κατάσταση με τα μέτρα που είχε πάρει το χρονικό διάστημα εκείνο, έφθασε τον Αύγουστο του 1993 να ψηφιστεί στη Βουλή ο νόμος για την αποκρατικοποίηση του ΟΤΕ.

Τότε θυμόμαστε όλοι με ποια απαράδεκτη τακτική στην Αίθουσα αυτή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πολέμησε την προσπάθεια εκείνη της Νέας Δημοκρατίας και με εκείνα τα γνωστά, τα πολιτικά μολυσμένα συνθήματα που εξαπολύοντο έτσι, απαράδεκτα, για "το ξεπούλημα της περιουσίας του ελληνικού λαού" και όλα εκείνα τα γνωστά, που θα πρέπει να τα ξεχνούμε.

Παράλληλα όμως τότε ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε δηλώσει ότι στέλνει επιστολές στους υποψήφιους επενδυτές στη χώρα μας και θα τους γνωστοποιούσε ότι οι επενδύσεις τους δεν πρόκειται να κυρωθούν, όταν θα ερχόταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξουσία.

Αυτή ήταν η τακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι το διάστημα εκείνο.

Και τώρα, μετά τις εκλογές του 1993, έκανε εκατόν ογδόντα μοίρες στροφή και βεβαίως προσεχώρησε στην τακτική της παρατάξεώς μας. Αλλά βέβαια η τακτική αυτή, ξένη προς την ιδεολογική τοποθέτηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξένη προς την πορεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι τότε, το κατέστησε ανίκανο ως Κυβέρνηση να μπορεί να την πραγματοποιήσει.

Είχε δηλώσει ο κύριος Πρωθυπουργός στις προγραμματικές δηλώσεις του, όταν ανέλαβε για πρώτη φορά τα καθήκοντα του Πρωθυπουργού, ότι θα προχωρούσε σε αποκρατικοποιήσεις και μάλιστα -αν ενθυμούμαι καλώς- είχε αναφερθεί στον ΟΤΕ, στη ΔΕΗ κλπ.

Και έτσι παρακολουθήσαμε την προσπάθεια της αποκρατικοποίησης -που ονομάστηκε "μετοχοποίηση", μήπως τυχόν παραπλανηθεί κανένας αφέλης Έλληνας ότι δεν κάνει αποκρατικοποίηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά κάνει κάτι άλλο, μετοχοποίηση- στον τομέα του ΟΤΕ, που δόθηκε το 20%, διότι κι εκεί γνωρίζουμε πως πραγματοποιήθηκε αυτή η αποκρατικοποίηση.

Εν πάση περιπτώσει, πραγματοποιήσε μία αποκρατικοποίηση. Και δεν ήρθε εδώ στη Βουλή η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο κύριος Πρωθυπουργός να ζητήσει συγγνώμη από την παράταξή μας για όλα εκείνα, τα οποία καταμαρτυρούσε σε βάρος της, που ακολουθούσε την ίδια τακτική που ακολουθεί σήμερα ο ίδιος.

Και βέβαια εμείς υπεύθυνα συμπεριφερόμενοι απέναντι του ελληνικού λαού, αλλά και κατά τις τοποθετήσεις μας στην Αίθουσα αυτή, δεν διανοηθήκαμε να επιτρέψουμε στους εαυτούς μας να ισχυρισθούμε ότι ξεπουλάτε τον ιδρώτα του ελληνικού λαού, αλλά συμπαριστάμεθα σ'αυτήν την προσπάθεια, στην οποία όμως δεν ήσαστε σε θέση να την πραγματοποιήσετε κατά σωστό τρόπο και γι' αυτό παρακολουθούμε τα αποτελέσματα της μέχρι σήμερα πολιτείας σας.

Η έλλειψη προγράμματος, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον τομέα αυτόν, το βασικό τομέα της εθνικής μας οικονομίας, αποδεικνύεται και με την προχειρότητα με την οποία επιχειρεί τη νομοθετική πρωτοβουλία στη Βουλή.

Ο νόμος 2364 ψηφίστηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις 20 Νοεμβρίου του 1995 και έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση, ύστερα από λιγότερο από δύο χρόνια, να τροποποιήσει το νόμο αυτό και μάλιστα στις βασικές του διατάξεις.

Χρειάζεται άλλο επιχείρημα στον τομέα αυτό, για να αποδειχθεί η προχειρότητα με την οποία η Κυβέρνηση προσπαθεί να αντιμετωπίσει αυτά τα βασικά θέματα, τα οποία θα έπρεπε με σύνεση και με ομολογία του λάθους της τακτικής των προηγούμενων χρόνων να επιχειρήσει στην Αίθουσα αυτή;

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε λίγο.

Βεβαίως αντιμετωπίζουμε το άρθρο 2 του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, το οποίο αναίρει καθ' ολοκληρίαν την κύρωση της συμβάσεως από την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Για ποια σύμβαση θα ομιλούμε αύριο, κύριοι συνάδελφοι, αφού έχει τη δυνατότητα την Κυβέρνηση, εφαρμόζοντας το άρθρο 2, εν αγνοία της Βουλής να τροποποιήσει μέρος ή και ολόκληρη τη σύμβαση;

Είναι αυτό διαφάνεια, κύριοι συναδελφοί, που θα έπρεπε να διέπει πρωταρχικά την Κυβέρνηση στα ζητήματα αυτά και μάλιστα στην υπό συζήτηση κύρωση της συμβάσεως;

Το άρθρο αυτό, κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει η Κυβέρνηση αύριο κατά τη συζήτηση των άρθρων να το αποσύρει, διότι δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι μας εμβάλει σε σκέψεις και είμεθα υποχρεωμένοι να υποθέσουμε, πού μπορεί να οδηγηθεί η Κυβέρνηση εφαρμόζοντας το άρθρο αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, ο τρόπος αυτός αντιμετώπισης της Εθνικής Αντιπροσωπείας, με την εφαρμογή του άρθρου 2, υποβαθμίζει τη νομοθετική εργασία της Βουλής και γενικότερα το Κοινοβούλιο, αφού ζητάει η Κυβέρνηση από την κυβερνητική παράταξη να ψηφίσει ένα νομοσχέδιο, το οποίο αύριο κατά τη βούλησή της και μονομερώς, συμπράττοντας βέβαια με τα άλλα μέρη της συμβάσεως, να μπορεί να το τροποποιήσει. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η Υφυπουργός κ. Διαμαντοπούλου έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, για τα επί μέρους, θέματα που μπήκαν στα άρθρα, στην αυριανή συζήτηση θα υπάρξει λεπτομερής απάντηση.

Γι'αυτό θα αναφερθώ σε πέντε σημεία, τα οποία διέτρεξαν οριζόντια τις ομιλίες πολλών συναδέλφων. Πολύ σύντομα και σχεδόν επιγραμματικά θα αναφερθώ σ'αυτά, που είναι όλα μεγάλα θέματα.

Το πρώτο θέμα είναι αυτό των ιδιωτικοποιήσεων και των θέσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίες αλλάζουν διαχρονικά, φθάνοντας από το ένα άκρο στο άλλο, όπως διατυπώθηκε από τους κυρίους συναδέλφους.

Θέλω να θυμίσω ότι οι μεγαλύτερες κρατικοποιήσεις έχουν γίνει από το Κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και η κριτική του αν ήταν σωστές ή όχι, θα γίνει μόνο κάτω από το φως της εποχής στην οποία έγιναν και των δεδομένων που υπήρχαν εκείνη την περίοδο.

Τη δεκαετία, όμως, του 1970, από το 1974 και μετά, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μίλησε ποτέ για κρατικοποίηση της βιομηχανίας, ούτε για κρατικοποίηση των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μίλησε για συνεταιρισμούς, μίλησε για κοινωνικοποίηση, μίλησε για συμμετοχή των εργαζομένων. Ουδέποτε μίλησε για κρατικοποίηση των επιχειρήσεων.

Στη δεκαετία του 1980 και ιδίως από το 1983 μέχρι το 1985, υπήρξε μια μεγάλη κρίση, κύριοι συνάδελφοι, όχι στους βιομηχάνους. Οι βιομήχανοι της εποχής εκείνης ήταν πλούσιοι και εξασφαλισμένοι άνθρωποι, οι οποίοι με θαλασσοδένεια και με κρατική αρωγή είχαν κάνει μεγάλες βιομηχανίες, οι οποίες στην κρίση της εποχής εκείνης στα μέσα της δεκαετίας του '80, απείλησαν συνολικά την ελληνική οικονομία με δεκάδες χιλιάδες θέσεις ανεργίας.

Την περίοδο εκείνη και για να αντιμετωπιστεί ένα πρόβλημα πολλών μεγάλων επιχειρήσεων απ'άκρη σε άκρη στην Ελλάδα, που πήγαιναν για κλείσιμο, με εξασφαλισμένους βιομήχανους επαναλαμβάνω -παραδείγματος χάριν "SOFTEX", ναυπηγεία και πολλά άλλα που συζητάμε- το

ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε τον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων, όπως είχε γίνει και σε άλλες χώρες. Και στη Γερμανία έγινε αντίστοιχος οργανισμός και στην Ιταλία.

Η κριτική για τη λειτουργία του ΟΑΕ έχει γίνει. Πράγματι, έγιναν πολλά λάθη, υπήρξαν προβλήματα. Ο σκοπός για τον οποίο έγινε ο ΟΑΕ, δηλαδή για να ανασυγκροτήσει αυτές τις επιχειρήσεις και να τις αποδώσει στον ιδιωτικό τομέα, δεν επιτεύχθηκε, έτσι όπως έπρεπε. Ο στόχος ήταν σαφής και είναι σαφής. Η βιομηχανία, τα καταναλωτικά αγαθά, παράγονται από τον ιδιωτικό τομέα και το κράτος αποτυγχάνει.

Έρχεται, λοιπόν, το 1993 το ΠΑ.ΣΟ.Κ., σαφέστατα πια, για να προχωρήσει στην πλήρη ιδιωτικοποίηση αυτών των επιχειρήσεων και στο κλείσιμο του ΟΑΕ. Η βασική διαφορά με τις ιδιωτικοποιήσεις της Νέας Δημοκρατίας είναι στα εξής σημεία:

Πρώτον, ότι κάθε ιδιωτικοποίηση συνοδεύτηκε από κοινωνικά μέτρα. Δεν βγήκαν άνθρωποι στο δρόμο από τη μια στιγμή στην άλλη, χωρίς αποζημιώσεις, ώστε να έχουμε τις κοινωνικές συγκρούσεις που είχαμε στην περίοδο της Νέας Δημοκρατίας.

Δεύτερο σημείο ήταν η διαφάνεια, ο τρόπος με τον οποίο έγιναν οι ιδιωτικοποιήσεις. Η διαπραγμάτευση για την Ελευσίνα έγινε με επιτροπή, η οποία συνεδρίαζε μονίμως δημοσίως, όπου εκλήθησαν όλοι. Το λέω, γιατί κάποιος συνάδελφος ανέφερε ότι δεν ενημερώθηκαν. Ενημερώθηκε η ΓΣΕΕ, ο ΣΕΕ, ο Σύλλογος Ναυπηγών. Υπήρξε πλήρης ενημέρωση και αυτή η σύμβαση η οποία έφθασε εδώ, εγκρίθηκε από πέντε διοικητικά συμβούλια πιστωτών, που ήταν αυτοί οι οποίοι διαχειρίστηκαν όλη τη διαπραγμάτευση.

Το τρίτο σημείο είναι ο τρόπος που προσεγγίζονται οι ιδιωτικοποιήσεις από πλευράς μελετών. Δεν μπορεί μια ιδιωτικοποίηση να γίνεται απλά διατυπώνοντας μια προκήρυξη στις εφημερίδες. Ο κ. Ιωαννίδης αναφέρθηκε πριν, στο πόσο δύσκολο και σύνθετο πράγμα είναι μια ιδιωτικοποίηση και έχουμε μια πραγματική προσπάθεια με χρονοδιαγράμματα, με μελετητές και με εταιρείες, οι οποίες μπαίνουν στο θέμα και μελετούν από την εκτίμηση των επιχειρήσεων αυτών μέχρι τον τρόπο που πρέπει να ιδιωτικοποιηθούν. Έτσι αποφεύγουμε λάθη σαν και αυτά που έγιναν. Ας μη σχολιάσουμε εδώ και νομίζω ότι έγινε υπερβολική αναφορά στο καλό ή κακό Περαιτικό. Ήταν μια κακή σύμβαση, η οποία δεν μπορούσε να προχωρήσει. Και πραγματικά, τι θα ήθελε κάποιος να αποδείξει φέρνοντας συνέχεια στην επιφάνεια το ότι ο κ. Σημίτης δεν είδε τον κ. Περαιτικό. Δεν ξέρε κανείς τι ζητούσε ο κ. Περαιτικός. Το πρόβλημα μιας τόσο μεγάλης επιχείρησης δεν λύνεται συζητώντας με τον Υπουργό. Είδε πολλές φορές τον κ. Ροκόφυλλο και τα αιτήματα τα οποία έβαζε δεν είχαν σχέση με αναμόρφωση των συμβάσεων -που δεν μπορούσε βέβαια να συζητηθεί μια αναμόρφωση σύμβασης την οποία ο ίδιος είχε υπογράψει- αλλά με το θέμα του επενδυτικού σχεδίου. Ήξερε πολύ καλά ότι το επενδυτικό σχέδιο, όπως και κάθε επενδυτικό σχέδιο ναυπηγείων, ουδέποτε στην Ελλάδα τα τελευταία είκοσι χρόνια επιδοτήθηκε ναυπηγείο για επενδύσεις εννοώ γιατί επιδοτήσεις δίνονταν πολλές, δεν μπορούσε να υπάρξει επιδότηση αν δεν υπήρχε έγκριση από την Ε. Επιτροπή.

Και ήξερε επίσης πολύ καλά ότι η έγκριση αυτή απαιτούσε μεγάλο χρονικό διάστημα, γιατί έπρεπε να αποδειχθεί μείωση του ναυπηγοεπισκευαστικού δυναμικού με παράλληλες επενδύσεις, κάτι εξαιρετικά δύσκολο, το οποίο έκανε πάνω από δώδεκα μήνες, όταν δε τελείωσε η περίοδος της ευρωπαϊκής επεξεργασίας δεν χρειάστηκε περισσότερο απ'ότι ένα κλασικό επενδυτικό σχέδιο του ν.1892 για να εγκριθεί. Και για να αναφερθούμε και στο θέμα, ότι το Υπουργείο Βιομηχανίας και ο κ. Σημίτης δεν ενέκριναν το επενδυτικό σχέδιο, όπως γνωρίζετε, το επενδυτικό σχέδιο εγκρίνεται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας με επιτροπή του αναπτυξιακού νόμου, στην οποία προεδρεύει ο γενικός γραμματέας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Υποβλήθηκε λοιπόν κανονικά το σχέδιό του, γίνονταν η αξιολόγησή του και εν τω μεταξύ στο διάστημα εκείνο, ήδη φάνηκαν τα πρώτα συμπτώματα όπου μπήκε στην αγορά-και το ξέρετε πολύ καλά-χτυπώντας τις τιμές, δίνοντας τιμές κάτω του κόστους, όπου τότε υπήρξαν τα μεγάλα προβλήματα και τα τέσσερα δισεκατομμύρια, να πω τη λέξη

"φέσια" που έπασαν τότε στην αγορά, και που τμήμα αυτού του προβλήματος είναι και οι υπερβολάβοι, στους οποίους αναφέρθηκαν κάποιοι συνάδελφοι.

Θα ήθελα να γίνω πιο αναλυτική σ' αυτό το σημείο και να πω πραγματικά ότι το θέμα των μικρών υπερβολάβων μας απασχολεί ιδιαίτερα. Θα πω το βασικό θετικό και το βασικό αρνητικό στοιχείο αυτής της προσπάθειας που κάνουμε για να λύσουμε το θέμα. Το αρνητικό στοιχείο είναι ότι υπάρχει μια διαφορά από ιδιώτη σε ιδιώτη. Υπάρχει ένα μεγάλο άνοιγμα, υπάρχουν απλήρωτα χρέη από τον Περαιτικό, από μια ιδιωτική επιχείρηση προς ιδιωτικές μικρές επιχειρήσεις.

Ερχόμαστε λοιπόν να καλύψουμε αυτό το πρόβλημα. Μπορείτε να καταλάβετε τι ασκούς του Αιόλου μπορεί να ανοίξει μια τέτοια προσέγγιση, γιατί δεν είναι η μόνη επιχείρηση που έχει τέτοια προβλήματα. Από την άλλη πλευρά, για να πω και το βασικό θετικό επιχείρημα, είναι ότι αυτή η λειτουργία του Περαιτικού, ιδιαίτερα αυτής της συγκεκριμένης επιχείρησης το τελευταίο διάστημα, δημιούργησε πρόβλημα στο σύνολο των επιχειρήσεων του Περάματος, δηλαδή σε μια αλυσίδα μικρομεσαίων επιχειρήσεων, οι οποίες αποτελούν και τον κορμό της βάσης μιας συγκεκριμένης περιοχής, άρα έχουμε ένα συνολικό πρόβλημα σε έναν κλάδο. Παίρνοντας υπόψη και το θετικό και το αρνητικό προσπαθούμε να προσεγγίσουμε μια επίλυση του ζητήματος, λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη και την τροπολογία των συναδέλφων, πράγμα όμως που δεν είναι καθόλου εύκολο και νομικά.

Έρχομαι σε δύο σημεία ακόμη. Το ένα είναι το θέμα της κλαδικής πολιτικής που αναφέρθηκε από αρκετούς συναδέλφους. Επιγραμματικά, όπως ξέρετε κίνητρα που ειπώθηκε εδώ να δοθούν σε εφοπλιστές ή σε ναυπηγεία ώστε να ζωντανέψουν τα ελληνικά ναυπηγεία, δεν μπορούν να δοθούν, γιατί υπάρχει η έβδομη οδηγία, γιατί υπάρχει ένα συγκεκριμένο πλαίσιο το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι και εμείς να ακολουθήσουμε. Τι έχει γίνει αυτήν τη στιγμή.

Πρώτον, όσον αφορά τα ναυπηγεία. Ο Σκαρामαγκάς έχει μπει σε μια πορεία και λειτουργεί, όπως εξήγησε προηγουμένως και η κυρία Υπουργός. Η Ελευσίνα μπαίνει σε ένα δρόμο. Το Νεώριο Σύρου λειτουργεί με πολύ θετικά αποτελέσματα και προχωράμε και στην ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων της Αυλίδας, το οποίο είναι θέμα επίλυσης του επόμενου διμήνου.

Δεύτερον, είναι σε λειτουργία σήμερα η υπουργική απόφαση στα πλαίσια της παράταξης της έβδομης οδηγίας όπου επιδοτούνται με 9% μετασκευές και επισκευές και με 4,5% και μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο χώρο του Περάματος.

Τρίτον, για πρώτη φορά σε όλα τα προγράμματα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, είτε αυτά αφορούν τον αναπτυξιακό νόμο είτε όλα τα προγράμματα που έχουμε αυτήν τη στιγμή σε εξέλιξη, έχουμε βάλει και τις επιχειρήσεις της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, οι οποίες μπορούν και αυτές να υποβάλουν προγράμματα και να επιδοτηθούν.

Τέταρτον, έχουμε κάνει μια πολύ σοβαρή δουλειά υποδομής για ένα νομοθετικό εργαλείο, το μητρώο των επιχειρήσεων της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης και συνολικότερα των επιχειρήσεων του ναυπηγοεπισκευαστικού τομέα που μπαίνει μια τάξη και για πρώτη φορά αρχές λειτουργίας τους. Έγινε ένας εξαντλητικός διάλογος, έχουμε τη σύμφωνη γνώμη όλων των εμπλεκόμενων φορέων και προχωρούμε σ' αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση.

Τέλος, για το θέμα της ακτοπλοΐας που αναφέρθηκε αρκετά αναλυτικά, ξέρετε πολύ καλά, ότι πάμε σε μια μεγάλη ανανέωση με το τέλος του καμποτάζ του ακτοπλοϊκού στόλου. Επίσης είναι γνωστό, ότι δεν μπορούμε ευθέως να βάλουμε κίνητρα και επιδοτήσεις, ώστε να υποχρεώσουμε αυτούς που θα κατασκευάσουν τον ακτοπλοϊκό στόλο να πάνε στα ελληνικά ναυπηγεία. Έχει γίνει πολύ σωστή δουλειά υποδομής και με το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Μεταφορών και με το πανεπιστήμιο και με το πολυτεχνείο, ώστε να καταλήξουμε σε ένα πακέτο πρότασης, για να μπορούμε να εξασφαλίσουμε να επιτευχθεί, με τη συνεργασία όλων αυτών των Υπουργείων και με τις μελέτες

και με τις άδειες σκοπιμότητας που θα δοθούν μετά για τα πλοία αυτά, όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ναυπήγηση αυτών των πλοίων στα ελληνικά ναυπηγεία.

Τελευταίο θέμα είναι το θέμα των εργαζομένων, όπου και εκεί ειπώθηκαν πολλά. Ιδιαίτερα στο χώρο των ναυπηγείων και στο Σκαρामαγκά και στην Ελευσίνα, οι όποιες ρυθμίσεις έγιναν, ώστε να μη χάσει ούτε ένας εργαζόμενος τη δουλειά του. Αυτό έχει ένα μεγάλο κόστος και ήταν μια συνειδητή επιλογή, γιατί ήταν ένας κλάδος που πραγματικά χίχτηκε πάρα πολύ και θα έπρεπε χιλιάδες άνθρωποι να βγουν στο δρόμο. Τα σημερινά μέτρα έχουν όχι απλά τη σύμφωνη γνώμη, αλλά υπάρχει μέσα στη σύνδεση, όπως θα είδατε, μια τριμερής συμφωνία του αγοραστή, των εργαζομένων και του Υπουργείου Εργασίας, για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Αυτό υπογράφηκε και από τα τρία μέλη. Η δε καινούρια συλλογική σύμβαση είναι σχεδόν σαν την παλιά. Είναι πολύ λίγα τα σημεία τα οποία διαφοροποιούνται από την παλαιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επαναϊδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Ελευσίνας ήταν μία πάρα πολύ δύσκολη διαδικασία, δύσκολη νομικά, οικονομικά, εμπλεκόνταν πολλά μέρη, το ναυτικό με τα προβλήματά του, ο ΟΣΕ με τις δύο μεγάλες παραγγελίες κλπ. Πρέπει όμως να πούμε, ότι αυτή η διαπραγμάτευση ήρθε με τον πλέον διαφανή τρόπο, γι' αυτό είναι αποδεκτή απολύτως από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Εμείς για λόγους που αναφέρθηκε και η Υπουργός και οι Βουλευτές είμαστε βέβαιοι, ότι αυτή η ιδιωτικοποίηση θα οδηγήσει σε λειτουργία και ζωντανέμα της περιοχής που θα έχει πολλαπλές θετικές επιπτώσεις σε όλον το χώρο της ναυπηγικής βιομηχανίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Μπακογιάννη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά είναι φιλότιμη η προσπάθεια της κυρίας Υπουργού να μας πείσει, ότι δεν μίλησε ποτέ το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για κρατικοποίηση, ότι δεν ήταν ποτέ στις προθέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κάνει κρατικοποιήσεις. Εγώ θα το δεχθώ όπως το λέτε. Δεν υπήρξε ποτέ στη ζωή μου ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να ξέρω την ακριβή ορολογία. Το βέβαιο είναι ότι θυμήθηκα τη δέκα χρόνων πολιτική, τους συνεταρισμούς, την ΙΤΚΟ, την PROMET, το κράτος επιχειρηματία και όλα αυτά που επί δέκα χρόνια εδώ μέσα στη Βουλή των Ελλήνων γινόταν πολύ μεγάλος αγώνας.

Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι αυτό το θέμα μας. Χαίρομαι που άκουσα σήμερα την κυρία Υπουργό -και τη μία και την άλλη- να λέει ότι το κράτος επιχειρηματίας πέθανε, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει. Δεν επανέρχομαι όμως σ' αυτά. Άκουσα, όμως, με μεγάλη προσοχή αυτά που είπε περί κοινωνικών συγκρούσεων, τα κοινωνικά μέτρα, τα οποία γίνονται. Δεν είναι απολύτως αληθές, κυρία Υπουργέ. Και δεν είναι απολύτως αληθές, γιατί η πραγματικότητα είναι ότι και εσείς στην προσπάθειά σας, που εγώ θα τη δεχθώ καλόπιστα -πράγματι κάνετε μία προσπάθεια και εσείς, όπως και εμείς άλλωστε, όπως και κάθε κόμμα το οποίο θα είναι στην κυβέρνηση- να κρατήσετε τις θέσεις των εργαζομένων, όταν γίνονται ιδιωτικοποιήσεις, βρίσκετε δυσκολίες. Και αυτές είναι κατανοητές.

Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι -ο κ. Σπυριούνης θα το ξέρει- ήλθαν οι εργαζόμενοι της ΜΕΛ και μου είπαν ότι μέχρι και πριν από δεκαπέντε μέρες όλες οι κουβέντες που έκαναν με την Κυβέρνηση και τον ΟΑΕ προέβλεπαν στο νέο διαγωνισμό, στη νέα διακήρυξη της ΜΕΛ, ότι οι θέσεις εργασίας των εργαζομένων θα κρατηθούν.

Και ως δια μαγείας βλέπουν μετά στην προκήρυξη, ότι αυτό το οποίο προβλέπει είναι κάποιες θέσεις εργασίας, αλλά όχι αυτές των ανθρώπων που δουλεύουν μέχρι σήμερα εκεί. Είχαν τελείως διαφορετική άποψη από σας, κυρία Υπουργέ.

Υποθέτω, κυρία Υπουργέ, διότι αντιληφθήκατε ότι δεν μπορούσατε να κάνετε αλλιώς, ότι υποχρεωθήκατε να δώσετε την άδεια για μια διαφορετική προκήρυξη. Αυτό, όμως, π σημαίνει; Ότι δεν υπάρχουν κοινωνικές συγκρούσεις; Σημαίνει, ότι δεν υπάρχουν κοινωνικά προβλήματα. Υπάρχουν. Απλούστατα η μόνη διαφορά είναι, ότι σήμερα δεν υπάρχει ένα

κόμμα της Μείζονος Αντιπολίτευσης του μεγέθους, αν θέλετε, της Νέας Δημοκρατίας ή τότε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο αυτά τα προβλήματα να τα αναδεικνύει σε τεράστιο θέμα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. 'Η έχετε την εντύπωση, ότι άνθρωποι πενήντα ή πενήντα πέντε χρόνων εάν απολυθούν, θα βρουν δουλειά; Δεν θα βρουν δουλειά. Αυτή είναι η πραγματικότητα και ομολογουμένως ενοχλούμαι όταν βλέπω αυτήν την ωραιοποίηση απλώς και μόνο επειδή κάποιοι άνθρωποι δεν βγαίνουν πλέον με μια σημαία και να φωνάζουν και να λένε, ότι αυτό το οποίο γίνεται σήμερα είναι σκάνδαλο, ή ότι ξεπουλάμε τον ιδρώτα του εργαζόμενου κλπ.

Περίμενα δε, επειδή ξέρω ότι κατέχετε το θέμα, να μας δώσετε μερικές πληροφορίες γι' αυτό το ζήτημα που σας θέσαμε, αναφορικά δηλαδή με τις συμβάσεις του ΟΣΕ. Δεν θυμάμαι καλά ποιος είπε από την πλευρά σας, ότι το Ναυτικό είναι πάρα πολύ ευχαριστημένο από τις τιμές που πέτυχε. Θα ενδιέφερε να μας πείτε εάν και ο ΟΣΕ είναι ευχαριστημένος από τις τιμές που πέτυχε. Οι πληροφορίες μας, και παρακαλώ να με διορθώσετε αν κάνω λάθος, είναι ότι συμφωνήθηκε η συνέχιση της προγραμματικής συμφωνίας με τον ΟΣΕ και δυο μέρες μετά ο ΟΣΕ προκηρύσσει και διαγωνισμό με τον οποίο καλεί και άλλες εταιρείες να συμμετάσχουν. Δεν κατάλαβα τι έγινε τελικά. Ισχύει η προγραμματική συμφωνία που έχει ο ΟΣΕ με τα Ναυπηγεία Ελευσίνος, όπως αναφέρεται στην απόφαση ή ότι θα κάνει διαγωνισμό ο ΟΣΕ με τη συμμετοχή και άλλων εταιρειών; Θέλουμε κάποια ενημέρωση επ' αυτού, για να ξέρουμε και εμείς τι γίνεται.

Αναφερθήκατε επίσης, κυρία Υπουργέ, στη ναυπηγική πολιτική. Πράγματι είναι ένα μεγάλο θέμα. Μας είπατε ότι έχει γίνει μεγάλη μελέτη από τα Υπουργεία Εμπορικής Ναυτιλίας και Ανάπτυξης. Εμείς μέχρι στιγμής δεν έχουμε δει τίποτε. Και αυτό το 9% που λέτε και που πράγματι είναι υλοποίηση της κοινοτικής οδηγίας που μπορεί να δοθεί ως επιδότηση, πράγματι πρέπει να το εκμεταλλευθούμε και να κάνουμε χρήση. Όμως αυτό το οποίο λείπει σε μένα και στο οποίο επανέρχομαι, είναι η συλλογική σας πολιτική. Η συλλογική σας πολιτική πάνω σ' αυτό το θέμα δεν έχει εμφανιστεί πουθενά. Εάν υπάρχει την έχετε κρατήσει για τον εαυτό σας. Εμείς πάντως εδώ μέσα δεν έχουμε καταλάβει ποια είναι. Και δεν παίζει αυτή η υπόθεση. Βεβαίως, συμφωνώ ότι είναι ένα θέμα που δεν αφορά μόνο εσάς αλλά και το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. Όμως, και από τα δυο Υπουργεία δεν έχουμε κανένα δείγμα μιας τέτοιας πολιτικής. Βεβαίως, υπάρχουν προβλήματα. Είναι γνωστά. Το ερώτημα όμως, είναι τι κάνουμε και ποια είναι η πολιτική την οποία ακολουθείτε; Αυτή η πολιτική σε μας τουλάχιστον δεν είναι σαφής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Θάνος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έγινε πολλή συζήτηση από τους ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το θέμα της πώλησης των Ναυπηγείων της Ελευσίνος στον Περαικό. Και για να είμαι ειλικρινής, δεν κατάλαβα γιατί έγινε, διότι δεν προκλήθηκαν κιόλας για να το κάνουν. Εν πάση περιπτώσει, τα πράγματα είναι αρκετά ξεκαθαρισμένα και απλά στην περίπτωση αυτή.

Η προσπάθεια, εκείνο το εγχείρημα ιδιωτικοποίησης, απέτυχε. Και απέτυχε, είτε γιατί η σύμβαση δεν ήταν καλή -και δεν ήταν καλή η σύμβαση- είτε γιατί ο Περαικός δεν είχε τη γνώση, την εμπειρία, την ικανότητα να προχωρήσει επιτυχώς. Και προφανώς δεν την είχε.

Συνέβαιναν, λοιπόν και τα δύο. Και είναι ατυχής η προσπάθεια μετακύλησης της ευθύνης σε Υπουργούς της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που όπως αναληθώς ελέγχθη δεν έδχοντο να συνομιλήσουν με τον Περαικό. Και πιστεύω ότι είναι ατυχής και κατώτερη του κύρους των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας που το ανέφεραν και της εγκυρότητας που πρέπει να διαθέτουν. Και, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να έχουμε και τη γενναιότητα, τουλάχιστον σε προφανή πράγματα να αναλαμβάνουμε ενίοτε και την πολιτική ευθύνη.

'Ενα δεύτερο σχόλιο που ήθελα να κάνω είναι η επίσης ατυχής αναφορά στη δολοφονία Περαικού. Δυσφημίστηκε ο Περαικός, δηλαδή γι' αυτό δολοφονήθηκε.

Ξέρετε, στην προέκταση μίας τέτοιας λογικής βρίσκεται η λογοκρισία. Βρίσκεται η ενοχή του ελεύθερου λόγου και της δημόσιας κριτικής. Πιστεύω ότι είναι ανεπίτρεπτοι τέτοιοι υπαινιγμοί. Και πολύ περισσότερο ανεπίτρεπτο είναι, η αβασάνιστη σύνδεση τρομοκρατικών ενεργειών με την κριτική, έστω και την κακή κριτική.

'Ενα δεύτερο σχόλιο που θέλω να κάνω είναι σε κάτι που είπε ο Αρχηγός του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Τσοβόλας. Συμφωνώ ότι υπάρχουν ερωτήματα και προβλήματα που έχουν να κάνουν με τον έλεγχο της τεχνολογίας, και το μοντέλο μιας σύγχρονης κοινωνίας, μιας σύγχρονης κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης, που αυτή η τεχνολογία φέρνει.

Και δεν είναι μόνο αυτό το πρόβλημα που πρέπει να απασχολεί σήμερα εμάς και πολλούς άλλους. Είναι το πρόβλημα της σπατάλης των πόρων, της προστασίας του περιβάλλοντος, του υπερπληθυσμού και άλλα προβλήματα οικουμενικής φύσεως.

Όμως, εκείνο που πρέπει να κατανοήσουμε είναι ότι ανεξάρτητα από την έκβαση της προσπάθειας για την επίλυση αυτών των πράγματι πολύ μεγάλων προβλημάτων για τα οποία κανένας σήμερα δεν έχει απάντηση, εμείς συμμετέχουμε σε μία κούρσα, το τέμπο της οποίας δεν το καθορίζουμε εμείς. Εάν οι άλλοι τρέξουν γρήγορα, πρέπει και εμείς να τρέξουμε πιο γρήγορα. Και το δεύτερο είναι ότι αυτά είναι πάρα πολύ σοβαρά θέματα, θέλουν μία σοβαρή προσέγγιση και δεν προσφέρονται για αντιπολιτευτική χρήση.

Σχετικά με τη σύμβαση νομίζω ότι έγινε κατανοητό, τουλάχιστον απ' όσους ήθελαν να το καταλάβουν, ότι η λύση την οποία επέλεξε η Κυβέρνηση, ήταν λύση-μονόδρομος, δεν είχε τίποτε άλλο να κάνει. Εκτός αν αυτό που έχουν να προτείνουν κάποιοι ήταν να κλείσει το Ναυπηγείο Ελευσίνος με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και νομίζω ότι έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να σχολιάσω, ότι όλες οι προτάσεις των υποψήφιων αγοραστών, μετά από τη συζήτηση που έγινε και τη διαπραγμάτευση, βελτιώθηκαν.

Τα Ναυπηγεία Ελευσίνος λειτουργούν επί είκοσιεπτά χρόνια με μία κατάσταση ημιπαρανομίας, τόσο στο θέμα του αιγιαλού όσο και σε κάποιες κατασκευές που υπάρχουν. Στη σύμβαση αυτά τα θέματα ρυθμίζονται, γιατί κανένας αγοραστής δεν θα έπαιρνε μια επιχείρηση που θα είχε προβλήματα νομιμότητας. Είναι σαφές, ότι και μόνο γι' αυτόν το λόγο η σύμβαση θα έπρεπε να έρθει στη Βουλή. Και, εν πάση περιπτώσει, το άρθρο 2, για το οποίο έγινε πολλή συζήτηση, εξαιρεί τα οριζόμενα στο άρθρο 18 της σύμβασης, το οποίο λέει ότι για όλες τις βασικές ρυθμίσεις που αφορούν το δημόσιο, δεν μπορούν να τροποποιηθούν παρά μόνο με νόμο. Για τα άλλα, όμως, θέματα και κυρίως διαδικαστικά θέματα είναι φυσικό, με τη συναίνεση όλων δηλαδή και των πιστωτών και της Κυβέρνησης και των αγοραστών, να μπορούν να γίνουν κάποιες αλλαγές. Και είναι προφανές, γιατί πρέπει να γίνεται αυτό, διότι χρειάζεται μία στοιχειώδη ταχύτητα και ευελιξία, για να μπορέσει μια επιχείρηση να περπατήσει και να μην αντιμετωπίζει προβλήματα.

Αυτό, τουλάχιστον οι ειδικοί επί της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, θα έπρεπε να το γνωρίζουν.

Ελέγχεται ακόμη η σύμβαση, γιατί τηρήθηκαν οι υφιστάμενες συμβάσεις κατασκευής αρματαγωγών για λογαριασμό του Πολεμικού Ναυτικού και φορτοαμαζών του ΟΣΕ. Πρέπει, όμως, να πούμε ότι δεν παρεσχέθη καμία αύξηση στην προ πολλών ετών συμφωνηθείσα μέθοδο υπολογισμού της εργατοώρας. Θα γίνουν πρόσθετες εργασίες χωρίς πρόσθετο αντάλλαγμα και οι συμβάσεις εκχωρούνται μετά από διαπραγματεύσεις στους πωλητές σαν ασφάλεια υποχρεώσεων του αγοραστή.

Χαίρομαι που δύο θέματα το ένα εκ των οποίων νομίζω ότι το έβαλε ο κ. Βαρίνος και αφορά τους μικρούς πιστωτές και τους υπεργολάβους, η Κυβέρνηση σκέφτεται και αναζητεί τρόπους για να τα αντιμετωπίσει. Επίσης, θεωρώ λογικό ότι η πιθανότητα ανάκλησης αδειάς για λόγους δημοσίου συμφέροντος -αναφερόμαι στο φυσικό αέριο- είναι ένα αντικίνητρο και νομίζω ότι μπορεί να παραλειφθεί.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, ένα σχόλιο πάνω στο θέμα της εξαίρεσης στις εταιρείες παροχής υγραερίου από τον 2190. Είναι βέβαιο ότι πρέπει να υπερασπιζόμαστε τις αρχές του 2190, που προσφέρουν διαφάνεια και αξιοκρατία και που επίσης προστατεύουν τον πολιτικό κόσμο. Δεν μπορεί, όμως, καμία αρχή να στηρίζεται με τρόπο άκαμπτο, τυφλό και δογματικό, γιατί τότε μπορεί να προκαλέσουμε βλάβη και ζημιά σε άλλες αξίες, τις οποίες επίσης είμαστε υποχρεωμένοι να υπερασπιζόμαστε. Σήμερα οι δημόσιες επιχειρήσεις βρίσκονται σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο και ανταγωνιστικό περιβάλλον και θα πρέπει να προσαρμόζονται, να αντέχουν, να μπορούν να είναι ανταγωνιστικές. Γι'αυτό χρειάζονται και ιδιώτες επενδυτές, που προσφέρουν και κεφάλαια και τεχνολογία και διαχειριστική ικανότητα και βέβαια, αυτοί οι επενδυτές δεν είναι πάντα πρόθυμοι να ταυτίσουν τα δικά τους κριτήρια επιλογής προσωπικού με αυτά που εμείς βάζουμε.

Πιστεύω ότι με το προτεινόμενο νομοσχέδιο αντιμετωπίζονται θετικά οι εξελίξεις στο φυσικό αέριο και λύνεται οριστικά και ουσιαστικά το χρόνιο πρόβλημα των Ναυπηγείων Ελευσίνας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ'αρχήν θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σε ορισμένα θέματα στα οποία αναφέρθηκε ο επίτιμος πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, όσον αφορά το ρόλο του Κομμουνιστικού Κόμματος, μέσω του Συνασπισμού φυσικά, στην Οικουμενική. Πράγματι τότε το κόμμα μας είχε συμφωνήσει στο να γίνουν κάποιες απολύσεις. Οι απολύσεις, όμως, αυτές αφορούσαν προσλήψεις που είχαν γίνει προεκλογικά για καθαρά ρουσφετολογικούς λόγους. Και φυσικά οι προσληφθέντες αυτοί δεν κάλυπταν πάγιες ανάγκες, ήταν υπεράριθμοι και για αυτόν το λόγο συμφωνήσαμε τότε.

Θα ήθελα επίσης να θυμίσω, ότι επί Οικουμενικής υπήρχε συμφωνία όλων των κομμάτων για τη διατήρηση στο δημόσιο των στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων και κλάδων. Και τα ναυπηγεία τότε τα θεωρούσαμε στρατηγικής σημασίας. Τώρα τι μεσολάβησε σε επτά χρόνια και δεν θεωρούνται στρατηγικής σημασίας, αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα.

Επειδή έγινε πολλή συζήτηση για το ότι το κράτος δήθεν δεν μπορεί να παράγει, δεν πρέπει να παράγει και τα σχετικά, απλά να θυμίσω ότι αυτό το κράτος το οποίο δεν μπορεί να παράγει, έχει οικοδομήσει την Ελλάδα των τελευταίων σαράντα χρόνων. ΔΕΗ, ΟΤΕ, τσιμέντα, ναυπηγεία. Όλα αυτά τι ήταν; Ήταν προϊόντα ανίκανων ανθρώπων; Δεν νομίζω ότι μπαίνει έτσι το ζήτημα. Εάν είναι να μιλήσει κανείς με όρους δογματισμού ή μη, είναι πραγματικά εντυπωσιακός ο άλλος δογματισμός σήμερα.

Επιτρέψτε μου να τελειώσω αυτήν την αναφορά απλά και μόνο με γνωστά σε όλους μας γεγονότα, όπως είναι, για παράδειγμα, η επέκταση του ΟΤΕ σε γειτονική χώρα.

Τώρα για τη συγκεκριμένη σύμβαση που συζητούμε, τελικά, μετά από την όλη συζήτηση που κάναμε, εμείς μείναμε με την εντύπωση -και νομίζω ότι έτσι είναι τα πράγματα- ότι ο αγοραστής από την τσέπη του βάζει ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές και τίποτα άλλο. Αντίθετα, για να δούμε τελικά γιατί γίνονται οι ιδιωτικοποιήσεις -υποτίθεται ότι οι ιδιωτικοποιήσεις γίνονται, για να έρθουν κεφάλαια, γιατί δεν έχουμε κεφάλαια ή για να έχουμε εκσυγχρονισμό- το παράδειγμα της συγκεκριμένης σύμβασης και του επενδυτικού προγράμματος του συγκεκριμένου αγοραστή είναι αποκαλυπτικό. Τα έξι δισεκατομμύρια εξακόσια εκατομμύρια (6.600.000.000) επενδυτικού προγράμματος θα επενδυθούν στην πρώτη φάση, εφόσον πάρει την έγκριση από τις ελληνικές και άλλες αρχές -άρα, αναπτυξιακοί νόμοι, άρα, το κράτος- και δεύτερον, εφόσον έχει παραγγελίες πολεμικών ή εμπορικών πλοίων, άρα, πάλι το κράτος. Ε, πού είναι οι επενδύσεις του ιδιώτη, για τον οποίο κάνουμε την ιδιωτικοποίηση, για να εκσυγχρονίσει την επιχείρηση και να πάμε μπροστά;

Και το λέω αυτό γιατί το ίδιο πρόβλημα θα παρουσιαστεί και με

την ΕΠΑ. Εκεί έχουμε ακούσει το φοβερό επιχείρημα ότι πρέπει να κάνουμε μια σειρά από ρυθμίσεις, γιατί -λέει- δεν βρίσκουμε άλλον επενδυτή, πρέπει να είναι μεγάλος, ξένος κ.λπ. Και εκεί τα ίδια θα έχουμε; Και ερωτώ: Γιατί ξεχνιέται το γεγονός ότι η άδεια για την ΕΠΑ είναι για είκοσι πέντε ή τριάντε πέντε χρόνια; Θέλει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μας καταδικάσει τριάντα πέντε χρόνια σε τεχνολογική καθυστέρηση, να μην ξέρουμε τι μας γίνεται, μέχρι το 2030; Αυτό επιδιώκει; Δεν νομίζω ότι αυτή μπορεί να είναι αναπτυξιακή πολιτική ή ότι μπορεί να δεχτεί κανείς στις αρχές του 21ου αιώνα μια τέτοια αντίληψη.

Από εκεί και πέρα, νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι η επιμονή της Κυβέρνησης σε ορισμένα θέματα, όσον αφορά άλλους όρους της σύμβασης για τα ναυπηγεία, είναι αποκαλυπτική.

Πρώτα απ' όλα, η συζήτηση για το άρθρο δεύτερο. Δεν είναι έτσι απλά τα πράγματα, όπως προσπάθησε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας να τα παρουσιάσει. Είναι φανερό. Και επανερχόμαστε στο επιχείρημα, που φέραμε και πριν, ότι εν πάση περιπτώσει, εάν πρόκειται να αλλάξουν αυτά, δεν καταλαβαίνουμε γιατί πρέπει να τα ψηφίσουμε.

Όμως, υπάρχει και το τεράστιο πρόβλημα της απεργίας, για το οποίο κανένας δεν είπε τίποτα. Δεν μας απασχολεί αυτό το θέμα; Είναι μία κατάσταση -πως να το πω;- χωρίς προηγούμενο.

Όμως, ότι τα πράγματα δεν έχουν ακριβώς έτσι και ότι με την υιοθέτηση, αυτής της ρήτρας, ανοίγουν οι ασκοί του Αιόλου, είναι πασιφανές. Είναι ολοφάνερο τι γίνεται. Γι' αυτό κίόλας, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνει δεκτό κάτι τέτοιο. Και φανταστείτε, τι εργασιακό καθεστώς θα είναι αυτό, όταν υπάρχουν τέτοιες ρήτρες για τους εργαζόμενους στη συγκεκριμένη επιχείρηση.

Επίσης, έγινε λόγος -και πράγματι έτσι είναι- ότι μέσω της σύμβασης νομιμοποιούνται ορισμένες καταστάσεις, όσον αφορά την αιγιαλίτιδα ζώνη και ορισμένες εκτάσεις και επεκτάσεις και μέσα στη θάλασσα. Πρέπει να σας πούμε ότι εμείς δεν συμφωνούμε και με αυτά τα πράγματα. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί πρέπει ένας ιδιώτης να έχει τα ίδια δικαιώματα στην αιγιαλίτιδα ζώνη, με εκείνα που θα είχε ένα δημόσιο ναυπηγείο. Από πού και ως πού; Γιατί με τους ίδιους ακριβώς όρους;

Δεν καταλαβαίνουμε επίσης και μία διατύπωση, η οποία υπάρχει και στη δεσμευτική προσφορά της "TIAMA FINANCE CORPORATION", -την έχω εδώ- που αφορά την παράκληση των αγοραστών, σε περίπτωση που το δημόσιο σκεφτεί να εκποιήσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αυτά, κύριε συνάδελφε, θα τα πείτε στη συζήτηση επί των άρθρων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Καλώς, κύριε Πρόεδρε. Θα τα δούμε λοιπόν και αύριο αυτά.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι μας έκανε εντύπωση η δήλωση της κυρίας Υπουργού, όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Αυλίδας. Πράγματι, κάτι τέτοιο διαφαίνεται και από την ίδια τη σύμβαση, αν δει κανείς την προκήρυξη για το διαγωνισμό για την πλωτή δεξαμενή. Απλά, θα έπρεπε η Κυβέρνηση να πει ότι αυτό το κάνω σε ένα γενικότερο σχέδιο, που έχω για την ιδιωτικοποίηση και των Ναυπηγείων της Αυλίδας, γεγονός για το οποίο ανησυχούν οι τριακόσιοι εργαζόμενοι εκεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Για μας, κυρία Υπουργέ, είναι άγνωστο αν το τμήμα των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000), βέβαια παρούσα αξία και πάλι επαναλαμβάνω, δώδεκα δισεκατομμυρίων (12.000.000.000) όχι μόνο ανταποκρίνεται στο πραγματικό μέγεθος του ενεργητικού, αλλά και στα έργα του Πολεμικού Ναυτικού και του ΟΣΕ που διασφαλίστηκαν με τη σύμβαση και στις λοιπές παραχωρήσεις, στον αιγιαλό, στη χρήση της έκτασης των εκατόν είκοσι χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων.

Έθεσα στην πρωτολογία μου ορισμένα ερωτήματα στη κυρία

Υπουργό και δεν μου απάντησε. Θα επανέλθω μόνο σε ένα που αφορά το τμήμα της αποπεράτωσης των εργασιών στα τρία αρματαγωγά. Το θεωρούμε εμείς υπερτιμημένο και έχουμε πληροφορίες ότι την ίδια άποψη έχει και το Πολεμικό Ναυτικό. Χαρακτηριστικά θα αναφερθώ στις εργατώρες που υπολείπονται για την ολοκλήρωση των εργασιών, που είναι πολύ περισσότερες απ' αυτές που έχει εκτιμήσει το Πολεμικό Ναυτικό. Αλλά ειδικά στο θέμα της αποζημίωσης της εργατώρας, αναφέρεται η τιμή των δέκα (10.000) χιλιάδων ή τριάντα πέντε (35) δολάρια. Καταλαβαίνετε ότι είναι πάρα πολύ υψηλή η τιμή, όταν οι υπεργολαβίες στα ναυπηγεία δεν ξεπερνούν τις τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές την ώρα.

Επίσης, κάτι άλλο που είναι σημαντικό, είναι ο τρόπος εξόφλησης του τιμήματος. Προβλέπει την καταβολή δέκα δισεκατομμυρίων (10.000.000.000), δηλαδή, το 1/3 της αξίας τα πρώτα δέκα χρόνια και τα υπόλοιπα είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000), δηλαδή, τα 2/3 του τιμήματος από το ενδέκατο έως το δέκατο πέμπτο έτος. Αυτό δεν είναι μια συνήθης πρακτική και για μας καθιστά προβληματική τη μακροπρόθεσμη λειτουργία της επιχείρησης.

Οι ουσιαστικές διασφαλίσεις αποπληρωμής του τιμήματος είναι σχεδόν ανύπαρκτες γιατί: Πρώτον, η εγγύηση περιορίζεται πραγματικά στην υποθήκευση μέρους του ενεργητικού και δεύτερον, οι εκχωρήσεις των συμβάσεων του Πολεμικού Ναυτικού και του ΟΣΕ που παρέχονται σαν περαιτέρω εγγύηση για την εξόφληση του πιστωμένου μέρους του τιμήματος, είναι χωρίς αντίκρισμα. Και τούτο γιατί η μεν σύμβαση του ΟΣΕ ολοκληρώνεται, όπως ξέρετε, πριν την επέλευση της προθεσμίας καταβολής της δεύτερης δόσης, δηλαδή, είκοσι τέσσερις μήνες μετά την υπογραφή της σύμβασης εξαγοράς, ενώ η σύμβαση αποπεράτωσης των τριών αρματαγωγών προβλέπεται να έχει ολοκληρωθεί σε τριάντα τρεις μήνες, όταν δηλαδή, ακόμη θα οφείλονται είκοσι οκτώ δισεκατομμύρια (28.000.000.000) σε συνολικό τίμημα τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000).

Ξέρετε πού μπορεί να οδηγήσει αυτό, κυρία Υπουργέ; Δεν το εύχομαι, αλλά όσο το ναυπηγείο έχει δουλειές και πάνε καλά οι δουλειές, λειτουργεί, σε διαφορετική περίπτωση, μπορούν κάλλιστα να το εγκαταλείψουν οι επενδυτές, αφού δεν θα έχουν ουσιαστικά και καμία επίπτωση.

Δεν μου απάντησε επίσης η κυρία Υπουργός σε ένα θέμα που έθεσα επιτακτικά και αφορά την πλωτή δεξαμενή των Ναυπηγείων Αυλίδας. Δεσμεύεσθε ότι ασχέτως αποτελέσματος του πλειοδοτικού διαγωνισμού, η δεξαμενή δεν πρόκειται να αποχωριστεί από τα Ναυπηγεία Αυλίδας; Είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί αφορά τριακόσιες πενήντα οικογένειες σε μια περιοχή που γνωρίζετε τι προβλήματα ανεργίας έχει.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, προσθέτοντας δυο λόγια μόνο για την περίπτωση του φυσικού αερίου.

Πράγματι, κυρία Υπουργέ, επιδείξατε μεγάλη αδράνεια στη χαράξη συγκεκριμένης πολιτικής στο ενεργειακό. Εσείς οι ίδιοι ομολογείτε μετά από ενάμιση χρόνο ότι καθυστερήσατε στη συγκρότηση του Σώματος Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού.

Ένα άλλο θέμα που θέλω να τονίσω είναι ότι δεν είναι δυνατόν να δεχτούμε εμείς διαφορετικά τιμολόγια, ειδικά όσον αφορά τους μικρούς καταναλωτές. Μπορείτε να θεσπίσετε, όπως συμβαίνει σε άλλους οργανισμούς κοινής ωφέλειας, ένα κοινό τιμολόγιο για μικρούς καταναλωτές, το οποίο μπορεί να είναι κλιμακωτό.

Επίσης, δεν είναι δυνατόν, ένα νόμο που ψηφίσαμε πριν από μερικές ώρες, να δεχτούμε, έστω και για την πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού, να τον τροποποιήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις πάνω σε κάποια θέματα που ακούστηκαν από την κ.Παπανδρέου. Είπε ότι εμείς δίνουμε εντολές, όταν λέμε "να αποσύρете το νομοσχέδιο". Πείτε στην κ.Παπανδρέου ότι εμείς δεν δίνουμε εντολές, απλώς της λέμε να αποσύρει το νομοσχέδιο, διότι κρίνουμε ότι αυτή η σύμβαση

είναι ασύμφορη για το δημόσιο και σας επισημαίνουμε τον κίνδυνο αυτής της χαρακτηριστικής σύμβασης.

Η κυρία Υπουργός είπε επίσης ότι εμείς έχουμε παρωπίδες και δεν βλέπουμε την πραγματικότητα. Ο καθένας την πραγματικότητα τη βλέπει από τη δική του οπτική γωνία και το μέλλον θα δείξει ποιος είναι μέσα στα πράγματα και ποιος είναι έξω απ'τα πράγματα. Τότε θα μιλήσουμε για παρωπίδες.

Δεν μας απάντησε η κυρία Υπουργός στα ερωτήματα που της θέσαμε. Θα δούμε αύριο αν μας απαντήσει.

Δεν μας διαβεβαίωσε ρητά αν θα αποσύρει ή όχι τη διάταξη του άρθρου 9 παράγραφος 20, που εισάγει εξαίρεση από το ν.2190.

Δεν μας είπε πώς έβγαλε το ποσοστό 77% της συντηρητικής πλειοψηφίας των εργαζομένων, διότι απ'ό,τι γνωρίζω δεν ρωτήθηκαν οι εργαζόμενοι, εκτός των τριών του διοικητικού συμβουλίου του σωματείου, που δεν εκφράζει τους εργαζόμενους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ: Έγινε γενική συνέλευση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Έγινε γενική συνέλευση; Οι εργαζόμενοι λένε το αντίθετο. Εν πάση περιπτώσει, το λαμβάνω υπόψη μου. Θα ρωτήσουμε και θα το δούμε.

Επίσης λέτε ότι ο Περαιτικός δεν πέτυχε, διότι δεν είχε τη γνώση, την εμπειρία κλπ. Ποιος μας διαβεβαιώνει ότι ο κ.Ταβουλάρης και ο κ.Στεφάνου θα έχουν την εμπειρία και θα πετύχουν; Μακάρι να πετύχουν, αλλά νομίζω ότι και αυτοί θα έχουν την ίδια τύχη.

Επίσης δεν κατάλαβα αν η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει ή ψηφίζει το νομοσχέδιο. "Χτυπάει μια στο πέταλο και μια στο καρφί". Θέλει μεν τις ιδιωτικοποιήσεις από τη μια μεριά και από την άλλη κόπτεται υπέρ του εργαζομένου. Μα, οι ιδιωτικοποιήσεις και το εργαζόμενο προσωπικό δεν συμβαδίζουν. Οι ιδιώτες κοιτάζουν τα συμφέροντά τους. Δεν κοιτάζουν ποτέ τα συμφέροντα των εργαζομένων και τους εκμεταλλεύονται. Αυτό είναι πασιφανές.

Στη Νέα Δημοκρατία υπάρχει το εξής: Ο κ.Στεφάνου ήταν γενικός γραμματέας επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας και είναι τώρα συνétairos στη νέα αυτή σύμβαση. Γι'αυτό δεν μας απαντάει.

Επίσης, ξέρετε ότι η Ελλάδα είναι ναυπηγική χώρα εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια. Δεν μπορεί, δηλαδή δεν δικαιούται να έχει ένα κρατικό ναυπηγείο και έστω και με ζημιά να το κρατάει το ναυπηγείο το κράτος; Μη μας λέτε ότι το "ναυάγιο" των ναυπηγείων οφείλεται στο κράτος. Οφείλεται στους ιδιώτες, οι οποίοι ήλθαν για να πάρουν και όχι να δώσουν. Να είστε βέβαιτοι περί αυτού.

Επακολουθεί, νομίζω -εύχομαι να βγω ψεύτης- και η ιδιωτικοποίηση του Σκαραμαγκά. Δηλαδή να μη δουλέψει με αυτό το καθεστώς, δηλαδή 49-51, αλλά να παραδοθεί και εκείνο εξ ολοκλήρου στους ιδιώτες. Δηλαδή η Ελλάδα να μείνει χωρίς ναυπηγείο. Και είπα -το τόνισα και στην πρωτολογία μου- ότι τα Ναυπηγεία του Σκαραμαγκά είναι τα μεγαλύτερα της Μεσογείου. Ελέγξε το αυτό. Θέλουμε να τα παραδώσουμε στους ιδιώτες. Επιτέλους, κάτι να κρατήσει και το κράτος, διότι είναι ένας σημαντικός, στρατηγικός τομέας της εθνικής μας οικονομίας.

Αυτές οι παρατηρήσεις είναι καλόπιστες, κυρία Υπουργέ, και να τις λάβετε υπόψη σας, για τους λόγους που σας εξέθεσα και στην πρωτολογία μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Γκελεστάθης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Ο κ. Τζωάννος, ως εισηγητής, προηγείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν σας έδωσα προηγουμένως το λόγο, κύριε Τζωάννο, γιατί δεν μίλησε κανένας κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος από κανένα άλλο κόμμα και ακολούθησα ακριβώς αυτήν τη διαδικασία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Καλά κάνετε. Δεν υπάρχει θέμα. Ευχαριστώ πολύ.

Δύο γενικές παρατηρήσεις θα κάνω. Έγινε αναφορά στη Νέα Δημοκρατία από τον εκπρόσωπο του ΔΗ.Κ.ΚΙ. Νομίζω ότι

αυτή η αναφορά είναι η κατώτερη των περιστάσεων. Αλίμονο η πολιτική προέλευση κάποιου μετόχου να χαρακτηρίζει τη στάση μας, που είναι ιδιαίτερα αυστηρή με τον προβληματισμό που διατυπώσαμε.

Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ σημερινής ιδιωτικοποίησης ή αποκρατικοποίησης και της ιδιωτικοποίησης επί Νέας Δημοκρατίας με τον Όμιλο Περατικού, θα ήθελα να πω ότι σήμερα που εμφανίζεται ως επιτυχημένη η ιδιωτικοποίηση, γίνεται ό,τι είναι δυνατόν, για να βοηθηθεί η συγκεκριμένη διαδικασία.

Να σας θυμίσω, ότι πρώτα πρώτα δεν έχουμε σήμερα προσωπικές εγγυήσεις των μετόχων. Δεύτερον, το σχήμα είναι σχήμα οιονεί λήζινγκ και προικοδοτείται με συμβάσεις κι εμείς λέμε παρ' όλα αυτά ότι πράγματι δεν υπάρχει άλλη λύση, με την έννοια "το μη χείρον βέλτιστον".

Αν επί εποχής Περατικού είχε δοθεί μέρος απ' αυτά που δίδονται σήμερα θα λειτουργούσαν να ναυπηγεία και θα είχαμε γλιτώσει όλα αυτά τα προβλήματα. Και δεν είναι αληθές, ότι υπήρχε συνεργασία του Υπουργείου με την τότε διοίκηση των ναυπηγείων.

Είχε εγκριθεί το πρόγραμμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με το έγγραφο 1822/20.2.95 της ευρωπαϊκής επιτροπής και δεν προχώρησαν οι διαδικασίες από ολιγωρία, από απραξία, από αδιαφορία -πείτε το όπως θέλετε- του τότε Υπουργού Βιομηχανίας. Συγχρόνως είχαμε και την απουσία κλαδικής πολιτικής, την οποία αναγνώρισε ο μακαρίτης ο Παπανδρέου. Γιατί τα είπε τότε ο Παπανδρέου, το Σεπτέμβριο του 1995;

Λοιπόν, τώρα μην προσπαθείτε τη μέρα να την κάνετε νύχτα, διότι τουλάχιστον αυτό είναι μία παραβίαση της κοινής λογικής. Θα επανέλθω στο θέμα της σφαιρικής πολιτικής για τα ναυπηγεία, η οποία βέβαια άπτεται και της πολιτικής στη ναυτιλία. Θα επαναλάβω δύο πράγματα.

Το έχω πει στη διαρκή επιτροπή, το είπα και προηγουμένως: Έχουμε τους κανόνες παιχνιδιού, που έχουν διαμορφωθεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι όμως θα αναθεωρηθούν αναγκαστικά. Δεν πρέπει να περιμένουμε τα γεγονότα. Είστε επιμηθείς. Πρέπει να ξέρουμε τι ζητάμε και να παίξουμε ένα παιχνίδι στη διαμόρφωση του κοινοτικού γίγνεσθαι, αντί να λέμε "μα, δεν μας αφήνει η Κοινότητα". Μα, εμείς είμαστε μέλος της Κοινότητας και μπορούμε να συμβάλουμε παίζοντας σωστά το παιχνίδι και με συμμαχίες στη διαμόρφωση της κοινοτικής πολιτικής, ενόψει μάλιστα της ασάφειας που έχουμε στο επίπεδο του ΟΟΣΑ.

Το είπαμε και το χειμώνα και αυτό δεν το έχετε κάνει.

Όσον αφορά την άλλη διάσταση. Επειδή αναφέρατε πολλά στο θέμα του καμποτάζ, σας τονίζω και πάλι ότι για τη ναυτιλία, ειδικά δεν υπάρχει οδηγία, υπάρχει απόλυτη εξουσία της ευρωπαϊκής επιτροπής, κατευθύνει με τα άρθρα 92 και 93 της συνθήκης. Και η ευρωπαϊκή επιτροπή έχει εκδώσει πρόσφατα νέες κατευθυντήριες οδηγίες -guide lines- που ξεκαθαρίζουν τι επιτρέπεται και τι δεν επιτρέπεται ως επιδότηση της ναυτιλιακής δραστηριότητας. Και εκεί ξεκαθαρίζεται ότι η βοήθεια που δίδεται στον εφοπλιστή, στις ναυτιλιακές εταιρείες για την ακρίβεια, για κατασκευή πλοίων ή επισκευή και μετατροπή τους, θεωρείται επιδότηση προς τα ναυπηγεία. Άρα, αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη σε οποιοδήποτε θολό πακέτο. Οι ειδικοί ετοιμάζουν -ανεφέρθη και το Υπουργείο- και κάποια βιομηχανία μελετών. Καλό είναι να έχουμε βιομηχανική πολιτική και όχι βιομηχανία μελετών που δεν οδηγεί πουθενά.

Επίσης, σε αυτό το παιχνίδι δεν μπορεί ν' αγνοείται το Υπουργείο Οικονομικών. Έχετε συνεννοηθεί τα τρία συναρμόδια Υπουργεία; Θα υπάρξουν τα λεφτά να δοθούν και σε ποια έκταση, ώστε να είναι αποτελεσματική η παρέμβαση;

Τέλος, έχουμε μία τρίτη διάσταση, που ανέφερα και πριν. Το πλαίσιο πολιτικής θα πρέπει να είναι ενιαίο για όλες τις επιχειρήσεις, είτε είναι κρατικές -Σκαρμαγκάς- είτε είναι τα υπόλοιπα ναυπηγεία, ώστε να μη δημιουργηθούν νέα προβλήματα, ειδικότερα, όσον αφορά τη ζώνη Περάματος.

Όσον αφορά την καταγραφή αυτή, που αναφέρατε, των βιομηχανικών καταστημάτων στη ζώνη Περάματος, και εκεί

δεν είμαι τόσο βέβαιος αν δημιουργούνται αδικίες μεταξύ μεγάλων και μικρών κ.ο.κ. Είναι ένα ειδικό θέμα που πρέπει να συζητήσουμε.

Ακόμη, η κυρία Υπουργός είπε -ίσως της ξέφυγε- ότι θα ήθελε το ναυπηγείο να είναι στο δημόσιο, αλλά δεν γίνεται, γιατί το επιβάλλει η Κοινότητα. Πάντοτε η Κοινότητα φταίει. Τελικά πιστεύετε στον ιδιωτικό τομέα και στην ελεύθερη οικονομία ή δεν πιστεύετε; Κάποτε πρέπει να ξεκαθαρίσετε ορισμένα πράγματα, να κάνετε μία δημόσια εξομολόγηση και να αποτάξετε το μαμμωνά του κρατικοδίατου μηχανισμού σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Γκελεστάθης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι δεν ακούστηκε κανένας ισχυρισμός, που να μπορεί να ευσταθεί, για την τόσο τραγική αλλαγή τακτικής της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο θέμα των αποκρατικοποιήσεων. Και με μία προσπάθεια ολιγολογη ωραιοποίησής αυτής της αλλαγής της τακτικής, νομίζω ότι δεν διαγράφεται το παρελθόν, που στην Αίθουσα αυτή είμαστε μάρτυρες αυτών που είχαμε ακούσει για τα θέματα αυτά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έτσι, υπάρχει η υποχρέωση να δοθεί κάποια δικαιολογία, αλλά και να ζητηθεί κάποια συγγνώμη από την παράταξή μας, που επιχειρούσε στον τομέα αυτόν την τακτική που θέλει σήμερα ν' ακολουθήσει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Κύριε Πρόεδρε, δεν ακούσαμε καμία δικαιολογία για τη διάταξη του άρθρου 2 που να μπορεί να μας πείσει ότι θεσμοθετείται σωστά. Το θέμα ότι για τα δύο συγκεκριμένα ζητήματα έπρεπε ενδεχομένως να υπάρξει νομοθετική κάλυψη, στασιάζεται, αλλά, εν πάση περιπτώσει, αυτό θα μπορούσε να γίνει με μία τροπολογία, που να μην έχει το κείμενο όλης της σύμβασης που συζητούμε. Επομένως στον τομέα αυτόν πρέπει να δοθεί μία δικαιολογία εκ μέρους της Κυβέρνησης, που ν' αντιμετωπίζει το πρόβλημα που δημιουργείται.

Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 2 είναι σοβαρό θέμα. Θα πρέπει η Κυβέρνηση να μας δώσει παραδείγματα που να δικαιολογούν το δικαίωμα, που παρέχεται με τη διάταξη αυτή, να τροποποιείται και ολόκληρη η σύμβαση. Δεν είναι δυνατόν να νομοθετούμε σήμερα και να κυρώνουμε την υπό συζήτηση σύμβαση....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Γκελεστάθη, αν έχετε την καλωσύνη, μην αναφέρεστε στα άρθρα. Θα τα συζητήσουμε αύριο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Επί της αρχής συζητάμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ναι, αλλά κάνετε αναφορά σε άρθρο. Με συγχωρείτε για την παρέμβαση, αλλά σας το λέω απλώς για να διευκολύνω τη διαδικασία. Αναφερθήκατε στο άρθρο 2.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Νομίζω ότι η παρέμβασή σας, κύριε Πρόεδρε, είναι αδικαιολόγητη, διότι όταν συζητάμε επί της αρχής του νομοσχεδίου ασφαλώς αναφερόμεθα στα βασικά άρθρα που αποτελούν το νομοσχέδιο. Αυτό, λοιπόν, το άρθρο ανατρέπει όλο το νομοσχέδιο, διότι σήμερα πρόκειται να κυρώσουμε αυτήν τη σύμβαση, αλλά αύριο η Κυβέρνηση θα έχει το δικαίωμα να την τροποποιήσει καθ' ολοκληρίαν. Επομένως δεν αφορά αυτό το θέμα την αρχή του νομοσχεδίου, κύριε Πρόεδρε;

Άλλωστε πιστεύω ότι και οι δύο εισηγητές και οι τρεις ειδικοί αγορητές, αλλά και οι συνάδελφοι που μίλησαν επί της αρχής, αναφέρθηκαν σ' αυτό το άρθρο, διότι είναι ένα βασικό θέμα. Ακούσαμε τη δικαιολογία που προβάλλεται από την κυβερνητική πλευρά, αλλά η Κυβέρνηση δεν θέλησε να μας πει γιατί θεσμοθετεί αυτήν τη διάταξη. Μπορεί να μας δώσει μερικά παραδείγματα, πώς θέλει να έχει το δικαίωμα μονομερώς και εν απουσία της Βουλής να τροποποιεί αυτήν τη σύμβαση.

Είπε προηγουμένως η κυρία Υφυπουργός, ότι η δική μας κυβέρνηση προχώρησε σε αποκρατικοποιήσεις και πέταξε στο δρόμο εργαζόμενους χωρίς αποζημίωση. Είχε υποχρέωση προβάλλοντας αυτόν τον ισχυρισμό να μας πει και σε ποια

περίπτωση συνέβη αυτό το πράγμα, διότι κάτι τέτοιο δεν συνέβη πουθενά. Απορώ πώς το ισχυρίστηκε. Εκτός αν το είτε έτσι πρόχειρα χωρίς να μπορεί να το δικαιολογήσει. Γι' αυτόν το λόγο προκαλώ την κυρία Υφυπουργό να μας πει τώρα ποιες αποκρατικοποιήσεις έγιναν από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και πετάχτηκαν στο δρόμο εργαζόμενοι χωρίς αποζημίωση όπως αυτολεξεί είπε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βαρίνος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ: Δυστυχώς δεν πήρα απαντήσεις σε δύο-τρία βασικά θέματα που έθιξα. Θα ήθελα να παρακαλέσω την κυρία Υφυπουργό -αυτό έχει σε τελευταία ανάλυση σημασία, αφού η σύμβαση θα εγκριθεί και θα προχωρήσει- να μας πει τι θα γίνει στη συνέχεια. Αν δεν υπάρχει ναυπηγική πολιτική και αυτή η σύμβαση θα πάει στράφι.

Σας είπα και προηγουμένως, ότι αυτό το ναυπηγείο δεν μπορεί να ναυπηγήσει πλοία, έτσι όπως είναι σήμερα. Το Ναυπηγείο του Σκαρामαγκά έχει το ίδιο πρόβλημα. Βέβαια τη δεκαετία του 1970 ναυπηγούσε πλοία με μεγάλη επιτυχία. Αν θυμάμαι καλά, ναυπηγήσε τριάντα ή τριάντα τέσσερα SD14.

Για να μπορέσουμε να στηρίξουμε αυτήν τη ναυπηγική βιομηχανία, θα πρέπει να υπάρχει ναυπηγική πολιτική. Αυτά που μας είπατε τώρα ήταν μόνο ορισμένα σημεία. Εγώ δεν λέω ότι οι προθέσεις σας δεν είναι καλές, αλλά αυτό δεν είναι ολοκληρωμένη πολιτική. Ακόμη, αφού η ναυτιλία είναι μία οικονομική δραστηριότητα παράλληλη με τη ναυπηγική, αντιλαμβάνεστε ότι η μία εξαρτάται από την άλλη. Σας πληροφορώ ότι ούτε στη ναυτιλία έχει ληφθεί κάποιο μέτρο. 'Αλλαξαν σημαία εκατόν τριάντα τρία πλοία μέσα σ' ένα χρόνο. Είχαν ολική χωρητικότητα τέσσερα εκατομμύρια τόνους. Αυτό σημαίνει ότι το 15% της ποντοπόρου ναυτιλίας άλλαξε σημαία και δύο χιλιάδες ναυτικοί έχασαν τη δουλειά τους.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι αν η Κυβέρνηση δεν πάρει τέτοια μέτρα και αυτές οι φιλότιμες προσπάθειες, που γίνονται από το Υπουργείο σας, που δεν είχα κανένα πρόβλημα να τις επαινέσω στην επιτροπή, δεν θα αποδώσουν. Θα είναι τραγικό λάθος να μην αποδώσουν οι θυσίες που κάνει το κράτος και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου σας.

Και αφού εσείς δεν μας λέτε, θα σας πω εγώ τρία-τέσσερα πράγματα.

'Όταν μιλάμε για ναυπηγική πολιτική, πρέπει να τη χωρίσουμε σε μερικούς τομείς. Πρώτα πρώτα πρέπει να ελκύσουμε τους 'Ελληνες εφοπλιστές για να κατασκευάσουν πλοία. Για να έρθουν, όμως, οι 'Ελληνες εφοπλιστές να παραγγείλουν πλοία, θα πρέπει να βρουν συμφέρουσα τιμή. Εσείς πρέπει να κάνετε τροποποιήσεις, ώστε να δώσουν τη δυνατότητα στους εφοπλιστές να κάνουν τις παραγγελίες τους.

Το κράτος πρέπει να στηρίζει τα ναυπηγεία με κρατικές παραγγελίες, υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρχουν ανταγωνιστικές τιμές υποφερτές. Επίσης πρέπει να εκσυγχρονιστούν τα ναυπηγεία. Ο Περαιτικός ήρθε και σας είπε ότι θέλει να ξοδέψει έντεκα (11.000.000.000) δεκατομμύρια, για να ρίξει το κόστος της παραγωγής. Αν δεν τους βοηθήσετε και αυτούς τους ανθρώπους, -τους αγοραστές- θα αποτύχουν. Επίσης, άλλος ένας παράγων είναι η εκπαίδευση. Οι εργάτες πρέπει να εκπαιδεύονται. Οι ιδιώτες που είχαν τα ναυπηγεία θυμάμαι ότι είχαν ειδικά σχολεία μέσα για την εκπαίδευση του προσωπικού.

'Όσο για το μακαρίτη τον Περαιτικό μην επιμένετε, κάνετε λάθος. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Με τον Περαιτικό είχα την ευκαιρία να μιλήσω και πρέπει να σας πω ότι ήταν πατριώτης και ήθελε να κάνει αυτό που δεν κάνουν άλλοι, ήθελε να ναυπηγήσει πλοία στη χώρα μας και για λογαριασμό του και για φίλους του εφοπλιστές και απέτυχε. Αυτό ήταν το λάθος του. Νόμιζε ότι μπορούσε να πετύχει. Άλλοι εφοπλιστές δεν το κάνουν αυτός προσπάθησε και το πλήρωσε με τη ζωή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η κριτική που ασκείται κατά του Πρωθυπουργού είναι άδικη για τα έργα και τις ημέρες στο Υπουργείο Βιομηχανίας. Η ευθύνη δεν επιβαρύνει ολοκληρωτικά εσάς, αφού εσωτερικές δυνάμεις του

ΠΑ.ΣΟ.Κ. το κατηγορήσαν ευθέως και ενυπογράφως για πολλά πράγματα ανύπαρκτα.

Πρέπει να σας πω ότι η εργατικότητα του, η τιμιότητά του, η προσωπικότητά του τον έκαναν να φέρει πολλά νομοσχέδια, που προώθησαν τον κλάδο της βιομηχανίας. Όλοι είμαστε εδώ που παλέψαμε για τη βελτίωσή τους. Τα καρποφόρα δένδρα πετροβολούνται. Το ίδιο πάντα μάθημα.

Κυρία Υφυπουργέ με ενοχλεί το γεγονός ότι την περασμένη εβδομάδα ψηφίσαμε τροποποιητικά και συμπληρωματικά το ν. 2190 και ερχόμαστε σήμερα -γιατί είναι θέμα αρχής- να αναθεωρήσουμε κάποια πράγματα. Δεν επιτρέπεται αυτό από τη μια εβδομάδα στην άλλη. Είναι η περηφάνια μας και είναι εκσυγχρονιστικό προϊόν ο 2190.

'Εγινε πολλή συζήτηση την περασμένη εβδομάδα για το θέμα αυτό των θυγατρικών επιχειρήσεων μικτών ή αμιγών αμέσων και εμμέσων κλπ, που έχουμε το 50%. Κόψαμε το 51% και πήγαμε στο 50% να έχει το δημόσιο και πάνω. Βάλαμε τροποποίηση στην τροποποίηση.

Επιτρέψτε μου να μείνουμε σ' αυτό που είπε η κ. Παπανδρέου. Αφού η επιλογή έγινε το Μάρτη και εν τω μεταξύ τροποποιήθηκε ο 2190 που καθιστά πράγματι ευχερέστερη τη διαδικασία αυτών των περιπτώσεων, για να κυρώσουμε με τη βαρύτητα που προσλαμβάνει για την εξυγίανση του δημόσιου τομέα και των προσλήψεων στο δημόσιο, πιστεύω ότι πρέπει να ερμεινύουμε στην εφαρμογή του. Και αν εν τω μεταξύ αντιμετωπίσουμε δυσκολίες, να έρθουμε με μία τροποποίηση και να πούμε γι' αυτούς τους λόγους αναγκάζομαστε να εξαιρέσουμε αυτήν τη διαδικασία από τον 2190.

'Ενα τρίτο θέμα. Από τη συζήτηση βγήκαν με περισσότερο ανάγλυφο τρόπο και εικόνα οι δυσκολίες που συναντούν οι ιδιωτικοποιήσεις, μάλιστα σε τομείς όπου η εμπειρία και το ιστορικό είναι βεβαρημένα, όπως είναι τα ναυπηγεία. Αναμφισβητήτως στην κατεύθυνση αυτή πρέπει να προστεθεί και ο παράγοντας ότι ο επενδυτής δεν θα έρθει για να θυσιάσει τα κεφάλαιά του. Θα έρθει για να κερδίσει και χρειάζεται κίνητρα. Και οι υποχωρήσεις που γίνονται απόσκοπουν ακριβώς στη δημιουργία κινήτρων για να προσελκύσουμε την προσφορά του επενδυτή. Αλλιώς δεν υπάρχει καμία διάθεση να έρθει να επενδύσει τα χρήματά του σε μία βιομηχανία που είναι εκ των προτέρων καταδικασμένη. Θα διεκδικήσει κίνητρα.

Και ευρισκόμαστε πλέον προ του διλήμματος, προκειμένου δύο κακών το μὴ χειριστούν. Προκειμένου να κλείσουν τα ναυπηγεία είναι καλύτερα να δοθούν με όρους που εξασφαλίζουν την προοπτική.

Πρέπει να το δεχθούμε και εγώ δεν διστάζω να σας το πω ότι τιμώ τον τρόπο με τον οποίο ασκήσατε κριτική στο νομοσχέδιο κυρία Μπακογιάννη. Άσκησε θετική κριτική η Νέα Δημοκρατία στο νομοσχέδιο, η Νέα Δημοκρατία. Μάλιστα θέλετε να το πω ανοικτά: Αν και εμείς είχαμε ασκήσει αυτήν την κριτική ίσως ήταν διαφορετικά τα πράγματα σήμερα. Πολλά χάθηκαν με τις άγονες αντιπαραθέσεις.

Είμαι υπέρ της ανάληψης των ευθυνών. Είναι και δημοκρατικό προσόν να αναλαμβάνεις τις ευθύνες σου. Κάναμε και εμείς λάθη και πολλά μάλιστα. Αλλά είναι η πραγματικότητα σήμερα οδυνηρή για όλους μας. Ας αφήσουμε λοιπόν το παρελθόν και ας κοιτάξουμε με την ευθύνη του μέλλοντος την αξιολόγηση του παρόντος, για τα παιδιά μας, για την πατρίδα μας, για τις οικογένειές μας.

Τελειώνοντας, θέλω να πω το εξής: Να βοηθήσουμε όλοι μας την οικονομία της πατρίδας μας, γιατί αν βουιάξει η οικονομία και άλλα πολλά όμοια με το 1897 περιμένουν την πατρίδα. Τα δύο αυτά σκέλη οικονομία και εθνική ασφάλεια, πηγαιναν μονίμως μαζί. Δεν σώζεται η οικονομία, δεν σώζεται η ανεξαρτησία και η ακεραιότητα της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα ήθελα να ξεκινήσω με τα ζητήματα που μπήκαν για τις δύο συμβάσεις για το Πολεμικό Ναυτικό και τον ΟΣΕ. Να σας πω

ότι η διαδικασία αφορά τον ΟΣΕ αφ' ενός και το Πολεμικό Ναυτικό αφ' ετέρου. Το Υπουργείο δε μπορούσε και δεν είχε και τεχνικά, αν θέλετε, την δυνατότητα να εμπλακεί στη διαπραγμάτευση. Έτσι στο μεν Πολεμικό Ναυτικό έγινε τριμερής επιτροπή που απετέλετο από τον αγοραστή, τον πωλητή και το Πολεμικό Ναυτικό, όπου έγινε πλήρης καταγραφή των εργασιών, το πού βρίσκονταν μέχρι εκείνη τη στιγμή, το τι υπελείπετο, το πόσο στοιχίζει η ανθρωποώρα. Πήραμε διεθνή στάνταρς για το πόσο στοιχίζει η ανθρωποώρα στα ναυπηγεία διεθνώς, πόσο στοιχίζει στην Ελλάδα που, όπως ξέρετε, η παραγωγικότητα είναι πολύ μικρή. Βρέθηκαν κοινά αποδεκτοί τόποι και το Πολεμικό Ναυτικό έκανε μία πρόταση μετά από την πρόταση του αγοραστή που μετά από διαπραγμάτευση υπήρξε μείωση κατά τρία δισεκατομμύρια εφτακόσια εκατομμύρια (3.700.000.000) και υπήρξε η τιμή των είκοσι δύομισι δισεκατομμυρίων (22.500.000.000) που ήταν απόλυτα αποδεκτή από το Πολεμικό Ναυτικό.

Έφυγε ο εκπρόσωπος του Συνασπισμού, ο οποίος είπε ότι έχει πληροφορίες. Νομίζω ότι μέσα στο Σώμα το να λέμε γενικώς, έχουμε πληροφορίες, ότι το Πολεμικό Ναυτικό δεν συμφωνεί, είναι απολύτως απαράδεκτο τη στιγμή που το Πολεμικό Ναυτικό έχει κάνει αυτήν την πρόταση με όλο το βάρος που έχει το Πολεμικό Ναυτικό και οι υπηρεσίες του.

Θα σας πω μόνο ένα παράδειγμα: Όταν υπογράφηκαν οι συμβάσεις το 1986 -γιατί αυτά τα αρματαγωγά άρχισαν να γίνονται από το 1986, δηλαδή έντεκα χρόνια τώρα και μπορούμε να καταλάβουμε τα προβλήματα των επιχειρησιακών αναγκών του Στρατού και του Ναυτικού- είχε προβλεφθεί να χρειαστούν οκτακόσιες σαράντα χιλιάδες ώρες. Τα δύο που παραδόθηκαν συνολικά χρειάστηκαν ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες ώρες και συμφωνήθηκε για αυτά που μένουν το σύνολο των ωρών να φθάσει στο ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες ώρες. Το λέω σαν ένα παράδειγμα και θα μπορούσαμε να πούμε πολλά άλλα, όπως τον τρόπο που υπολογίζεται η ανθρωποώρα κ.ο.κ. Εν πάση περιπτώσει, υπήρξε αυτή η συμφωνία από πλευράς Πολεμικού Ναυτικού, την οποία και φυσικά δεχθήκαμε.

Όσον αφορά το θέμα του ΟΣΕ, υπάρχουν δύο διαφορετικά πράγματα. Το ένα είναι το έργο το οποίο είχε πάλι αναλάβει το ναυπηγείο και το οποίο δεν είχε ολοκληρώσει και είναι πενήντα οκτώ φορταμαξες με συνολικό τίμημα ενάμισι δισεκατομμύριο (1.500.000.000) και το δεύτερο είναι το θέμα των προγραμματικών συμβάσεων, που πριν από ένα χρόνο λογικά θα λέγαμε ότι οι προγραμματικές συμβάσεις θα γίνουν με τα δύο ναυπηγεία -ο ΟΣΕ θα τις έκανε με τα δύο ναυπηγεία- που ήταν παραδοσιακά οι κατασκευαστές αυτών των βαγονιών και των φορταμαξών. Τώρα ο ΟΣΕ έχει βγει με προκήρυξη, που καλεί όλες τις ελληνικές επιχειρήσεις οι οποίες μπορούν να τα κάνουν αυτά για να επιλέξει απ' αυτές, ώστε να κάνει από εδώ και πέρα τις προγραμματικές συμβάσεις σύμφωνα με το νόμο που έχει ψηφιστεί και με τη δυνατότητα που έχουμε μέχρι το τέλος του 1997.

Άλλο θέμα που τέθηκε είναι το θέμα της Αυλίδας. Θα πω ότι ο στόχος και της τροπολογίας είναι να μας δώσει τη δυνατότητα να κάνουμε κοινή προκήρυξη των ναυπηγείων και της δεξαμενής, ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει σαν ναυπηγείο η Αυλίδα. Και βέβαια θα ήθελα να πω στον εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε. ότι η αγωνία των εργαζομένων είναι αντίστροφη. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι συμφωνούν για την ιδιωτικοποίηση, συμφωνούν να προχωρήσουμε στην προκήρυξη, γιατί, όπως ξέρετε, το σημερινό καθεστώς είναι πάρα πολύ ανασφαλές.

Στο άρθρο 2 έγινε ξανά αναφορά. Κοιτάζετε, το να επικαλεσθούμε δικαιολογίες -και χρησιμοποιώ τη λέξη δικαιολογίες, γιατί αυτήν επικαλεσθήκατε, κύριε Γκελεσάθη- δεν είναι δυνατόν. Δηλαδή, πολλές φορές ισχύει το "ου με πείσεις καν με πείσεις", αλλά αυτό που θα πω επιπρόσθετα σ' αυτά που αναφέρθηκε η Υπουργός και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι το εξής: Μπορεί να υπάρξει μια αλλαγή μεταξύ του πωλητή και του αγοραστή, όπου πολλές φορές μια σύμβαση έχει κάποια προβλήματα και υπάρχουν τέτοιες αλλαγές, που είναι δύσκολο κάθε φορά να

έρχονται στη Βουλή, αλλά να σας πω ποια είναι η διαδικασία για να γίνει αυτή η αλλαγή. Θα πρέπει να συμφωνήσει το συμβαλλόμενο μέρος, που είναι το δημόσιο, άρα ο Υπουργός, και θα πρέπει να υπάρξει σύμφωνη γνώμη του εκκαθαριστή-πωλητή που σημαίνει των πέντε κύριων πιστωτών, δηλαδή των πέντε συμβουλίων των τραπεζών, που ξέρετε ότι οτιδήποτε παίρνουν εις βάρος του δημοσίου, κατηγορούνται για απιστία. Δεν είναι καθόλου εύκολη οποιαδήποτε αλλαγή, όπως δεν είναι εύκολη και η εισήγηση. Δηλαδή, να συμφωνήσουν όλα αυτά τα διοικητικά συμβούλια και όλοι αυτοί οι άνθρωποι, οι νομικοί τους σύμβουλοι και οι τεχνικές τους υπηρεσίες -όπως χρειάστηκε να συμφωνήσουν για να φέρουμε και τη σύμβαση- είναι κάτι εξαιρετικά δύσκολο.

Θέλω να αναφερθώ τώρα λίγο στο θέμα της απεργίας, επειδή μπήκε πολλές φορές. Και θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, αλλά είναι πάρα πολλά τα ερωτήματα που τέθηκαν. Επειδή λοιπόν αναφέρθηκε επανειλημμένα το θέμα της απεργίας, θέλω να πω ότι είναι πράγματι το άρθρο 14 που μιλάει για καταλήψεις, επιδημίες, πλημμύρες κλπ. ή κάθε άλλο γεγονός, εφόσον είναι ακόμη και με μέτρα άκρας επιμέλειας και σύνεσης αναπότρεπτο και απρόβλεπτο και εφόσον εξ αυτού καθίσταται αδύνατη η λειτουργία του ναυπηγείου.

Αυτό κρίνεται από τα δικαστήρια -δηλαδή θα κριθεί αν είναι ανωτέρα βία μια απεργία από τα δικαστήρια- και μπήκε και θα σας πω τη λογική του: Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα των ελληνικών ναυπηγείων, που είναι αντικίνητρο για να έρθουν σήμερα πλοία, είναι η μη συνέπεια στις χρονολογίες παράδοσης. Γι' αυτό θέλουμε να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο που εξασφαλίζει ότι θα υπάρξει σοβαρότητα και συνέπεια στην παράδοση, αλλά από την άλλη πλευρά, ποιο είναι το πρόβλημα που οδηγεί τους εργαζόμενους να κάνουν απεργία;

Η ρύθμιση που γίνεται εδώ αφορά τον επιχειρηματία και τις υποχρεώσεις που έχει. Πού μπαίνει εμπόδιο στους ίδιους τους εργαζόμενους, ώστε να μη γίνει απεργία και καταστρατηγούμε το ιερό δικαίωμά τους; Και φυσικά υπάρχει υποτίμηση απέναντι στους εργαζόμενους λέγοντάς τους ότι δεν ξέρουν, δεν έχουν δει τη σύμβαση, μια σύμβαση την οποία μελετάμε έξι μήνες, στην οποία έχουν πάρει μέρος σε όλες τις διαδικασίες. Και βέβαια σας ενημερώνω -και μπορείτε να το επιβεβαιώσετε- ότι υπάρχει γενική συνέλευση των εργαζομένων όπου ψήφισαν όλοι. Το 77%, που αναφέρθηκε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, αφορά τη γενική συνέλευση.

Στα θέματα της κλαδικής πολιτικής, που έγινε πάλι πολλή συζήτηση και θα συμφωνήσω μαζί σας ότι πραγματικά δεν έχει νόημα να κάνουμε οποιαδήποτε κίνηση και μετά να μην υπάρχει συνέχεια. Και πριν αναφερθώ στην κλαδική πολιτική, επειδή όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας αναφέρθηκαν στο θέμα του Περαικού, δεν ξέρω γιατί θα πρέπει ειδικά απόψε και σ' αυτήν τη συζήτηση και σ' αυτό το καινούριο πράγμα, που ξεκινάμε, να κρίνουμε για το αν ήταν καλός ή κακός ο Περαιτικός και μάλιστα μετά από ένα τραγικό γεγονός με το οποίο έκλεισε αυτή η ιστορία ή να κρίνουμε αυτήν τη στιγμή την ιδιωτικοποίηση αυτής της περιόδου. Και θέλω να επισημάνω ότι η αρχή αυτής της ιστορίας έγινε από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, δεν έγινε από την Υπουργό. Δεν είναι, όμως, του παρόντος ούτε αυτό χρειάζεται να κρίνουμε. Πολλές φορές μπορεί να υπάρχει και μία καλή σύμβαση και ένας καλός επιχειρηματίας και να υπάρχουν κακές συνθήκες και να μην μπει καλά μία επιχείρηση. Μία επιχείρηση δεν είναι ένα πρόγραμμα στο κομπιούτερ, που θα πάει καλά αν θα βάλεις τους παράγοντες. Αυτήν τη στιγμή δεν είναι αυτό το πρόβλημά μας. Από εδώ και πέρα τι κάνουμε.

Υπάρχει ή δεν υπάρχει διαρθρωμένη κλαδική πολιτική για τα ναυπηγεία; Ξέρετε πάρα πολύ καλά -και υπάρχουν εδώ μέσα άνθρωποι πολύ ειδικοί και στην πράξη και στην επιστήμη- το πόσο δύσκολο είναι σε μία περίοδο που όλα αλλάζουν με τέτοιους ρυθμούς να μιλήσουμε για κλαδική ναυπηγική πολιτική. Πού αποσκοπεί μία τέτοια πολιτική; Στο να έλθουν πλοία στα ναυπηγεία μας. Γιατί δεν έρχονται πλοία στα ναυπηγεία μας, όπως σωστά είπατε; Γιατί το κόστος είναι πάρα πολύ

υψηλό. Οι τεχνίτες μας είναι πολύ καλοί, η δουλειά που βγαίνει είναι πολύ καλή ποιοτικά, αλλά το πρόβλημα είναι οι χρόνοι παράδοσης και το υψηλό κόστος. Τι χρειάζεται λοιπόν; Επενδύσεις, οργάνωση της παραγωγής, αλλαγή της οργάνωσης εργασίας, ναι, ακόμα και στις εργασιακές σχέσεις. Τι γίνεται; Όσον αφορά τις μεγάλες μονάδες, αποκαθιστούμε το ιδιοκτησιακό καθεστώς, που υπήρχε ένα πρόβλημα μιας Δεκαετίας, τι είναι το καθένα από αυτά και πώς κινείται. Και μίλησα για το Σκαρμαγκά, για την Ελευσίνα, για το Νεώριο, για την Αυλίδα, με επενδύσεις παντού. Υπάρχει δυνατότητα επενδύσεων και έχουμε ήδη έγκριση από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και πάμε στη δεύτερη φάση, που είναι η έγκριση από την Ελληνική Κυβέρνηση των επενδύσεων. Μικρομεσαίες επιχειρήσεις για να ολοκληρωθεί το κύκλωμα γύρω από τις μεγάλες και είπα πριν ότι υπάρχει ένταξη κ.λπ., να μην τα επαναλαμβάνω.

Τρίτον, επειδή δεν μπορούμε να μιλήσουμε ευθέως, ούτε θολά καν για κίνητρα, είπατε πολύ σωστά, και έτσι είναι, ότι οι οδηγίες που βγήκαν θεωρούν ευθέως επιδότηση των ναυπηγείων την επιδότηση των εφοπλιστών. Προσπαθούμε, λοιπόν -και δεν είναι βιομηχανία μελετών, σας διαβεβαιώ, είναι ομάδες που δουλεύουν μέσα από τα υπουργεία και με την προσφορά του πολυτεχνείου- να συνδυάσουμε τον τρόπο που δίδονται οι άδειες, όλο το σύστημα των μεταφορών, την καινοτομία που πρέπει να υπάρξει στο χώρο της ακτοπλοΐας, ώστε να φέρουμε την ακτοπλοϊκή κατασκευή στα ναυπηγεία, τα οποία χρειάζονται τον απαραίτητο εκσυγχρονισμό.

Μαζί με τις θεσμικές παρεμβάσεις, που ανέφερα πριν, με τα μέτρα που παίρνονται στη ζώνη και έχουν να κάνουν με την ανεργία, η οποία ανεργία στη ζώνη δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί, να πούμε ότι θα τη λύσουμε. Είναι σίγουρο ότι θα μειώνεται ο απασχολούμενος κόσμος σ' αυτόν τον κλάδο, και τα προγράμματα εκπαίδευσης, στα οποία αναφερθήκατε και τα οποία είναι συνεχή και όλες αυτές οι επιχειρήσεις μπορούν να επιδοτηθούν με πολύ μεγάλα ποσά για να καταρτίσουν τους εργαζομένους, που είναι δική τους υπόθεση από ένα σημείο και μετά. Το κράτος, όμως, επιδοτεί και υπάρχουν προγράμματα. Είναι στοιχεία τα οποία κομβικά δημιουργούν ένα πλαίσιο πολιτικής για τη βιομηχανία. Καθόλου εύκολο, επαναλαμβάνω, και καθόλου πλήρες. Είναι κάτι εξελισσόμενο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

νομοσχεδίου "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις", έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 9 Σεπτεμβρίου 1997, Τετάρτης 10 Σεπτεμβρίου 1997 και της Πέμπτης 11 Σεπτεμβρίου 1997 και ερωτάται το Τμήμα αν επικυρώνεται. Επικυρώνεται;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 9 Σεπτεμβρίου 1997, Τετάρτης 10 Σεπτεμβρίου 1997 και της Πέμπτης 11 Σεπτεμβρίου 1997 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 01.11' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Τετάρτη 24 Σεπτεμβρίου 1997 και ώρα 10π.μ. με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις".

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ